

T.C.

İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ

FİNANS ENSTİTÜSÜ

FİNANSAL EKONOMİ DOKTORA PROGRAMI

ESG SKORLARI İLE KREDİ NOTLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Doktora Tezi

Ertunç ERERDİ

Öğrenci No:100025090

İstanbul, 2024

T.C.

İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ

FİNANS ENSTİTÜSÜ

FİNANSAL EKONOMİ DOKTORA PROGRAMI

ESG SKORLARI İLE KREDİ NOTLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Doktora Tezi

Ertunç ERERDİ

Öğrenci No:100025090

Danışman: Prof. Dr. Elif Güneren GENÇ

İstanbul, 2024

ETİK BEYAN SAYFASI

Hazırlamış olduğum tez özgün bir çalışma olup YÖK ve İstanbul Ticaret Üniversitesi Lisansüstü Yönetmeliklerine uygun olarak hazırlanmıştır. Ayrıca, bu çalışmayı yaparken bilimsel etik kurallarına tamamiyle uyduğumu; yararlandığım tüm kaynakları gösterdiğimi ve hiçbir kaynaktan yaptığım ayrıntılı alıntı olmadığını beyan ederim. Bu tezin ihtiva ettiği tüm hususlar şahsi görüşüm olup İstanbul Ticaret Üniversitesi'nin resmi görüşünü yansıtmamaktadır.

Öğrenci Adı-Soyadı: Ertunc ERERDİ

ÖNSÖZ

Doktora eğitimim boyunca bana destek olan tüm hocalarıma teşekkür ederim. Özellikle, zamanını ayırıp yardımlarını esirgemeyen danışman hocam Prof. Dr. Elif Güneren GENÇ'e, bana inanarak daha iyisini yapmam için zorlayan Prof. Dr. Serkan ÇANKAYA'ya ve fikir ve tecrübelerinden yararlandığım Doç. Dr. Hicabi ERSOY'a saygı ve sevgilerimi sunarım.

Her sıkıştığım da yanımda olan ve hem hoca hem de arkadaş gibi destek veren Doç. Dr. Ahmet Oğuz DEMİR'e, tez sürecimde deneyimleriyle hep yanımda olan sıra arkadaşım Dr. Dilek KURBAN'a, hiçbir zaman desteklerini esirgemeyen çalışma arkadaşlarıma ve kadim dostlarıma teşekkür ederim.

Sevinç ve hüznlerimi paylaşan her kararında arkamda duran destekçim kıymetli eşim Elif ERERDİ'ye sabrı ve bana sağladığı motivasyon için teşekkür ederim.

Beni çağdaş bir insan olarak yetiştiren sevgili annem Sema ERERDİ ve babam Tunçer ERERDİ'ye, her zaman kendimi dünyanın en şanslı insanı gibi hissettirdikleri için minnettarım. Evladınız olmakla gurur ve mutluluk duyuyorum.

Son olarak ilk anımdan beri her zaman yanımda olan, içimdeki yapabilme inancını sürekli körükleyen, "hayal edebiliyorsan yapabilirsin" felsefesini benimseten ve her düştüğümde bana "yapabilirsin" diyen kendime Dr. Ertunç ERERDİ'ye teşekkür ederim. Önümüzde daha gidilecek çok yol, aşılabacak çok okyanus var.

"Kıymetli oğlum. Daima anneni babanı yakınlarını sev ve say. Bunlar dürüst kişilerin başlıca görevleridir. Canım oğlum. Baban Hançer." Tunçer ERERDİ 02.07.1994

Öğrenci Adı-Soyadı: Ertunc ERERDİ

ÖZET

Çevresel kaygılar, paydaş beklentileri, mevzuata uygunluk, yatırımcı talebi ve artan raporlama gereklilikleri, son yıllarda ESG konularının artan önemine katkıda bulunmuştur. Sonuç olarak, ESG (Çevresel, Sosyal ve Kurumsal Yönetişim) endişelerinin öneminin farkına varmak, riskleri etkili bir şekilde yönetmek ve uzun vadeli değer oluşturmak isteyen işletmeler için çok önemlidir. Bu amaçla bu çalışma, ESG konularına kapsamlı bir bakış sunarak ve bu konuların kredi riskini ve dolayısıyla şirketin finansal performansını nasıl etkilediğini açıklayarak literatüre katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmanın amacı sürdürülebilirlik puanlarının (ESG puanlarının) şirketlerin kredi notlarını nasıl etkilediğine incelemektedir. Sürdürülebilirlik, finansal piyasaların önemli bir bileşeni haline gelmiştir ve bir şirketin çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) performansı, finansal başarısı ve risk profili üzerinde önemli bir etkiye sahip olabilir. Bu ortamda ESG puanları yatırımcılar, kredi derecelendirme kuruluşları ve diğer paydaşlar için önemli bir değerlendirme unsuru olarak ortaya çıkmaktadır.

***Anahtar Kelimeler:** Sürdürülebilirlik, ESG Skorları, Kredi Notları*

ABSTRACT

Increasing environmental concerns, stakeholder expectations, regulatory compliance, investor demand and increased reporting requirements have led to an increase in the importance of ESG issues in recent years. Therefore, understanding the importance of ESG (Environmental, Social and Corporate Governance) issues is critical for companies that want to manage risks effectively and create long-term value. To this end, this study aims to contribute to the literature by providing a comprehensive perspective on ESG issues and explaining the impact of these issues on credit risk and thus the financial performance of the company. This study aims to analyze the impact of sustainability scores (ESG scores) on companies' credit ratings. Today, sustainability has become an important component of financial markets and companies' environmental, social and governance (ESG) performance can have a significant impact on their financial success and risk profiles. In this context, ESG scores stand out as a critical evaluation criterion for investors, credit rating agencies and other stakeholders.

Keywords: *Sustainability, ESG Rates, Credit Ranks*

İÇİNDEKİLER

ÖZET	i
ABSTRACT.....	ii
İÇİNDEKİLER	iii
TABLolar LİSTESİ.....	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ	ix
KISALTMALAR.....	ixi
BİRİNCİ BÖLÜM	1
GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi	1
1.2. Araştırmanın Kapsamı	4
1.3. Araştırma Soruları.....	5
1.4. Tezin Yapısı	6
1.5. Sürdürülebilirlik ve Finansal Piyasalar.....	7
1.6. ESG'nin Finansal Risk Değerlendirmelerindeki Rolü	8
1.7. Sektörel ve Coğrafi Çeşitlilik Üzerine Değerlendirmeler: ESG Performansının Kapsamlı Analizi	8
1.8. Sektörel Dinamiklerin Rolü	9
1.9. Coğrafi Çeşitliliğin İncelenmesi.....	9
1.10. Araştırma Soruları ve Hedefler: ESG Performansının Kredi Notları Üzerindeki Etkileri	9
1.11. ESG Performansının Finansal Değerlendirmelere Etkisi	10
1.12. Finansal Analiz Pratiklerinde ESG Entegrasyonunun Önemi	10
İKİNCİ BÖLÜM.....	12
SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK, SÜRDÜRÜLEBİLİR FİNANS, ESG ve KREDİ NOTLARI.....	12
2.1. Sürdürülebilirlik Kavramı ve Sürdürülebilir Finans.....	12
2.1.1. Sürdürülebilirlik Kavramı.....	12
2.1.2. Sürdürülebilirlik Kavramı Ortaya Çıkışı ve Tarihsel Gelişimi.....	14
2.1.3. Sürdürülebilir Finans Kavramı ve Tanımı.....	28

2.1.4. Sürdürülebilir Finans Araçları.....	40
2.1.5. Sürdürülebilirliğin Raporlanması.....	45
2.2. ESG Skorları	53
2.2.1. ESG Kavramı	53
2.2.2. ESG Algısı	59
2.2.3. ESG Skorları	60
2.2.3.1. ESG Veri Ortamı Çerçevesi	61
2.2.3.2. Temel ESG Veri Sağlayıcıları ve Hesaplama Yöntemi	62
2.2.3.2.1. Bloomberg ESG Veri Hizmeti.....	63
2.2.3.2.2. Thomson Reuters ESG Araştırma Verileri.....	64
2.2.3.2.3. Refinitiv Eikon ESG Hesaplama Yöntemi.....	75
2.2.3.3. Diğer ESG Veri Sağlayıcıları.....	77
2.2.3.3.1. S&P Global ESG Skoru.....	78
2.2.3.3.2. MSCI ESG Derecelendirmeleri	80
2.2.3.3.3. Sustainalytics Şirket ESG Raporları.....	82
2.2.3.4. ESG Derecelendirme Farklılıkları	84
2.2.3.4.1. Kapsam, Ağırlıklar ve Metodolojiler	84
2.2.3.4.2. Değerlendirici Etkisi.....	85
2.3. Kredi Riskleri.....	86
2.3.1. Kredi Notu Kavramı.....	86
2.3.2. Kredi Derecelendirmesinin Kapsamı	88
2.3.3. Kredi Derecelendirmenin Tarihsel Gelişim Süreci	90
2.3.4. Kredi Derecelendirme Kuruluşlarının Küreselleşme Süreci	93
2.3.4. Derecelendirmenin Önemi	96
2.3.4.1. Yatırımcılar Açısından Önemi	97
2.3.4.2. Ülkeler Açısından Önemi	99
2.3.5. Kredi Derecelendirmenin Faydaları	100
2.3.6. Kredi Notlarının Kullanıcılara Sağladıkları Faydalar.....	102
2.3.7. Kredi Notunun Ülkelere Etkileri.....	103
2.3.8. Kredi Risk Yönetimi	104

2.3.8.1. Basel Komitesi: Kredi notu Yönetimi Prensipleri.....	106
2.3.8.2. Kredi Notu Yönetim Süreci.....	109
2.3.8.3. Kredi Riski Ölçüm Yöntemleri.....	111
2.3.8.3.1. Geleneksel Ölçüm Yöntemleri	111
2.3.8.3.2. Modern Ölçüm Yöntemleri	115
2.3.8.3.3. Starmine Credit Combine Model	116
2.4. Literatür Araştırması	123
2.4.1. Kredi notunun Bir Dönem Gecikmelisinin Bugünün Kredi Notu üzerindeki Negatif Etkisi.....	123
2.4.2. ESG Skorlarının Bugünün Kredi Notu Üzerinde Negatif Etkisi	126
2.4.3. Kişi Başı GSYİH, Satın Alma Gücü Paritesinin Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları	128
2.4.4. Enflasyon, Tüketici Fiyatlarının Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları	130
2.4.5. Enflasyon, GSYİH Deflatörünün Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları	132
2.4.6. Gayri Safi Sabit Sermaye Oluşumunun Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları	136
2.4.7. Kredi Notunun Japonya ve Amerika'daki Şirketlere Etkisi.....	136
2.4.8. Kredi Notunun Teknoloji ve Endüstri Sektöründeki Şirketler ile İlişkisi...	140
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	142
METODOLOJİ	142
3.1. Veri Kaynağı ve Kapsamı.....	142
3.2. Değişkenler	143
3.2.1. Bağımlı Değişken.....	143
3.2.2. Bağımsız Değişkenler.....	143
3.3. Modelleme ve Analiz Yöntemi	145
3.3.1. Dinamik Panel Veri Modelleri (Arellano-Bover/Blundell-Bond)	145
3.3.2. Analiz Süreci.....	146
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	148
BULGULAR	148

4.1. Tanımlayıcı İstatistikler.....	148
4.1.1. Veri Setinin Genel Özellikleri	148
4.2. Korelasyon Analizi.....	152
4.2.1 Korelasyon Matrisi	152
4.2.2 Önemli Korelasyonlar ve Yorumlar	154
4.2.3. İstatistiksel Anlamlılık.....	155
4.2.4. Çoklu Doğrusal Bağlılık.....	155
4.2.5. Sonuç ve Değerlendirme.....	157
4.3. Model Sonuçları	158
4.3.1 Model 1 Sonuçları	158
4.3.2 Model 2 Sonuçları	162
4.3.3. Model 3 Sonuçları	165
4.3.4. Model 4 Sonuçları	168
4.3.5. Model 5 Sonuçları	171
4.3.6. Model 6 Sonuçları	174
4.3.7. Model 7 Sonuçları	178
4.4. Model Soruları	185
4.4.1 Soru 1: ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi.....	185
4.4.2. Soru 2: Finansal Performans Göstergelerinin Kredi Notlarına Etkisi.....	185
4.4.3. Soru 3: Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi	186
4.4.4. Soruların Test Edilmesi ve Değerlendirilmesi	187
BEŞİNCİ BÖLÜM.....	188
TARTIŞMA	188
5.1. Bulguların Tartışılması.....	188
5.1.1. ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi	188
5.1.1.1. ESG Skorları ve Kredi Notları Arasındaki Negatif İlişki	188
5.1.1.2. Negatif İlişkinin Olası Nedenleri ve Literatür Bağlantısı	189
5.1.1.3. Bulguların Anlamı ve Gelecek Araştırmalar için Öneriler	192
5.1.2. Finansal Performansın Kredi Notlarına Etkisi.....	195
5.1.3. Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi.....	196

5.1.4. Şirketlerin Amerika'da Olmasının Kredi Notlarına Etkisi.....	197
5.1.5. Şirketlerin Japonya'da Olmasının Kredi Notlarına Etkisi.....	198
ALTINCI BÖLÜM.....	200
SONUÇ	200
6.1. Araştırmanın Özeti	200
6.2. Ana Bulgular	201
6.2.1. ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi	201
6.2.2. Finansal Performansın Kredi Notlarına Etkisi.....	201
6.2.3. Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi.....	202
6.2.4. Coğrafi ve Sektörel Etkiler	202
6.2.5. Kredi Notunun Bir Dönem Gecikmesinin Kredi Notuna Etkisi.....	203
6.3. Araştırmanın Sınırlılıkları	205
6.3.1. Veri Kapsamı ve Sınırlamaları	205
6.3.2. Model Seçimi ve Kısıtları	206
6.3.3. ESG Verilerinin Ölçümü	206
6.3.4. Makroekonomik Değişkenlerin Etkisi	206
6.3.5. Geçmiş Kredi Notlarının Etkisi	206
6.4. Gelecek Araştırmalar için Öneriler.....	207
6.4.1. Daha Geniş ve Çeşitli Veri Setleri.....	207
6.4.2. Alternatif Modelleme Teknikleri	207
6.4.3. ESG Verilerinin Detaylandırılması	207
6.4.4. Makroekonomik ve Kurumsal Faktörlerin İncelenmesi.....	208
6.4.5. Sektörel ve Bölgesel Analizler	208
6.4.6. Politika ve Yatırım Stratejileri.....	208
KAYNAKÇA	209

TABLolar LİSTESİ

Tablo 2.1.	Sürdürülebilir	Finans	Model
Önerisi.....			33
Tablo 2.2.	Sosyal ve Finansal Yatırımın Yelpazesi.....		37
Tablo 2.3.	Çevre Bakanlığı'nın Kurulması Sonrasında Uluslararası Platformlarda Taraf Olunan Önemli Sözleşme ve Protokoller.....		39
Tablo 2.4.	Thomson Reuters'a Göre ESG Skoru ve Alt Göstergeleri.....		69
Tablo 2.5.	ESG Not Aralığının Harf Notu ve Rakamsal Olarak Gösterimi.....		72
Tablo 2.6.	Refinitiv Eikon ESG Hesaplama Ana Kategori ve Temaları.....		80
Tablo 2.7.	Sektörler ve Ortalama ESG Skorları.....		84
Tablo 4.1.	Değişkenlerin Tanımlayıcı İstatistikleri.....		158
Tablo 4.2.	Korelasyon Matrisi.....		160
Tablo 4.3.	Detaylı p-değerleri ve korelasyon katsayıları.....		163
Tablo 4.4.	Değişkenlerin VIF Değerleri.....		165
Tablo 4.5.	Model 1 Regresyon Sonuçları.....		168
Tablo 4.6.	Model 2 Regresyon Sonuçları.....		171
Tablo 4.7.	Model 3 Regresyon Sonuçları.....		175
Tablo 4.8.	Model 4 Regresyon Sonuçları.....		178
Tablo 4.9.	Model 5 Regresyon Sonuçları.....		181
Tablo 4.10.	Model 6 Regresyon Sonuçları.....		185
Tablo 4.11.	Model 7 Regresyon Sonuçları.....		189
Tablo 4.12.	Model 7 Regresyon Sonuçları.....		192

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.2. Birleşmiş Milletler Küresel İlkeleri.....	24
Şekil 2.3. ESG Veri Çerçevesi.....	66
Şekil 2.4. S&P Global ESG Skoru.....	83
Şekil 2.5. Sustainalytics ESG Derecelendirmesi Örneği.....	88
Şekil 2.6. Doğrusal Diskriminant Analizi Yaklaşımı.....	119
Şekil 2.7. Varsayılan Tahmin Karşılaştırması.....	125
Şekil 2.8. Lehman Brothers'ın Performansı.....	125
Şekil 4.1. Değişkenlerin Tanımlayıcı İstatistikleri.....	151
Şekil 4.2. Korelasyon Matrisi.....	152

KISALTMALAR

- BKA** : Bölgesel Kalkınma Ajansları
- ERTA** : Entegre Raporlama Türkiye Ağı
- ESG Skorları** : Çevresel, Sosyal ve Kurumsal Yönetişim Skorları
- GRI** : Küresel Raporlama Girişimi
- GSYİH** : Gayri Safi Yurtiçi Hasıla
- IIRC**: Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi
- IMF** : Uluslararası Para Fonu
- IPCC** : Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli
- KDK** : Kredi Derecelendirme Kuruluşları
- KOSGEB** : Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı
- KSS** : Kurumsal Sosyal Sorumluluk
- NDC** : Ulusal Olarak Belirlenmiş Katkılar
- NRSRO** : Ulusal Olarak Tanınmış İstatistikî Reyting Organizasyonu
- S&P's** : Standard and Poor's
- SSE** : Sürdürülebilir Borsalar Girişimi
- STK** : Sivil Toplum Kuruluşları
- TCFD** : İklimle İlgili Finansal Açıklamalar Görev Gücü
- UNCED** : Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Konferansı
- UNEP** : Birleşmiş Milletler Çevre Programı
- UNESCO** : Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü
- UNFCCC** : Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi
- UNPRI** : Birleşmiş Milletler Sorumlu Yatırım İlkeleri
- WMO** : Dünya Meteoroloji Örgütü

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Artan çevresel kaygılar, paydaş beklentileri, yasal düzenlemelerin adaptasyonu düzenlemeler, yatırımcı talebi ve daha yüksek raporlama gereklilikleri, son yıllarda ESG konularının öneminin artmasına neden olmuştur. Bu nedenle, ESG (Çevresel, Sosyal ve Kurumsal Yönetim) konularının önemini anlamak, riskleri etkin bir şekilde yönetmek ve uzun vadeli değer yaratmak isteyen şirketler için kritik önem taşımaktadır (Silvola ve Landau, 2021). Bu amaçla, bu çalışma ESG konularına kapsamlı bir bakış açısı getirerek ve bu konuların kredi riski ve dolayısıyla şirketin finansal performansı üzerindeki etkisini açıklayarak literatüre katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

ESG faktörlerinin kredi riskine entegrasyonunun artan önemini ortaya koymak ve açıklamak amacıyla, bu çalışma beş ana bölüme ayrılacaktır. Bu bölümler, yatırım kararları ve şirketlerin değer yaratma sürecini inceleyecektir. Ana bölümler, finansal kredi riski ile kurumun kredi notları ve ESG puanları arasındaki ilişkiyi tanımlayacak ve ardından bu ilişkinin ampirik bir analizini sunacaktır. Konuya kapsamlı bir bakış açısı kazandırmak için çalışma, öncelikle temel hususları tanımlayarak ve sunarak başlayacaktır. Daha sonra, ESG konusunun zaman içinde geçirdiği algı değişiminin evrimini analiz edecektir.

Daha sonra, konunun özelliklerine ve Kurumsal Kimlik ve Kurumsal ve Sosyal Sorumluluk ile olan ilişkisine odaklanan tez, konunun finansal yatırımlar dünyası üzerindeki etkisini daha ayrıntılı olarak incelemektedir. Özellikle Sürdürülebilir Sorumlu Yatırım teorisi ve Sorumlu Yatırım İlkeleri üzerinde durulduktan sonra, Avrupa Birliği'nin son yıllarda giderek önem kazanan bu olguyu denetlemek ve düzenlemek için sağladığı mevcut düzenlemeler ve direktifler anlatılmaktadır.

1.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu doktora tezi, sürdürülebilirlik skorlarının (ESG skorları) şirketlerin kredi notları üzerindeki etkisini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Günümüzde sürdürülebilirlik, finansal piyasaların önemli bir bileşeni haline gelmiş olup, şirketlerin çevresel, sosyal ve

yönetişim (ESG) performanslarının, finansal başarıları ve risk profilleri üzerinde kayda değer etkiler yaratabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda, ESG skorları, yatırımcılar, kredi derecelendirme kuruluşları ve diğer paydaşlar için kritik bir değerlendirme kriteri olarak öne çıkmaktadır.

Mevcut literatürde, sürdürülebilirlik skorlarının şirketlerin finansal performanslarına etkisi üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmalar, ESG performansının şirketlerin karlılığı, maliyet yapısı ve genel rekabetçiliği üzerinde çeşitli etkiler yaratabileceğini göstermektedir. Örneğin, yüksek çevresel skorlar, şirketlerin enerji verimliliğini artırarak maliyetlerini düşürebilir veya çevresel regülasyonlara uyumu kolaylaştırarak hukuki riskleri azaltabilir. Benzer şekilde, yüksek sosyal sorumluluk skorları, çalışan memnuniyeti ve müşteri sadakati gibi faktörler üzerinden şirketlerin uzun vadeli performansını iyileştirebilir. Yönetişim skorları ise, şirketlerin yönetim kalitesini ve iç kontrol mekanizmalarını temsil eder, bu da yatırımcı güvenini artırabilir ve sermaye maliyetlerini düşürebilir.

Finansal performansın ise, bilançoya dayalı finansal göstergeler aracılığıyla kredi notları üzerinde belirleyici bir etkisi olduğu bilinmektedir. Kredi derecelendirme kuruluşları, şirketlerin finansal sağlamlığını ve borç ödeme kapasitelerini değerlendirmek için finansal oranları ve diğer bilanço kalemlerini analiz etmektedir. Örneğin, yüksek kaldıraç oranları, şirketlerin borç yükümlülüklerini karşılama kapasitesini zayıflatırken, yüksek aktif karlılığı veya Tobin's Q oranı, şirketlerin finansal sağlığını ve gelecekteki büyüme potansiyelini göstermektedir. Bu bağlamda, finansal performansın kredi notları üzerindeki etkisi, sürdürülebilirlik performansının finansal göstergeler aracılığıyla dolaylı olarak kredi notlarına yansımalarını mümkün kılmaktadır.

Bu tez, sürdürülebilirlik skorlarının kredi notları üzerindeki etkisini anlamak için finansal performans göstergeleri ve makroekonomik değişkenleri de dikkate alarak kapsamlı bir analiz yapmayı amaçlamaktadır. ESG skorlarının kredi notları üzerindeki etkisi, doğrudan ve dolaylı yollarla analiz edilecektir. Dolaylı etkiler, ESG skorlarının finansal performans göstergeleri aracılığıyla kredi notlarına nasıl yansıdığını inceleyecektir. Bu çerçevede, araştırma şu soruları yanıtlamayı hedeflemektedir:

- Sürdürülebilirlik skorları (ESG), şirketlerin kredi notları üzerinde anlamlı bir etkiye sahip midir?
- ESG skorlarının bileşenleri olan çevresel, sosyal ve yönetim performansları, kredi notlarını nasıl etkilemektedir?
- Finansal performans göstergeleri, sürdürülebilirlik skorları ile kredi notları arasındaki ilişkiyi nasıl şekillendirmektedir?
- Makroekonomik değişkenler, bu ilişkilerde nasıl bir rol oynamaktadır?

Araştırmanın amacı, bu sorulara yanıt arayarak sürdürülebilirlik, finansal performans ve kredi notları arasındaki ilişkileri bütüncül bir perspektifle ortaya koymaktır. Bu bağlamda, çalışmanın sonuçları, sürdürülebilirlik performansının finansal piyasalar üzerindeki etkilerini daha iyi anlaşılması ve şirketlerin sürdürülebilirlik stratejilerini finansal performans ve kredi notları perspektifinden değerlendirmelerine olanak tanıyacaktır. Ayrıca, bu çalışma, politika yapıcılar ve düzenleyici kurumlar için sürdürülebilirlik ile finansal performans arasındaki dinamikleri anlamada önemli bir referans kaynağı oluşturacaktır.

Bu araştırmanın bir diğer önemli katkısı, ESG skorlarının finansal performans ve makroekonomik değişkenler üzerindeki etkilerini ayrıntılı bir şekilde inceleyerek, kredi derecelendirme süreçlerinde sürdürülebilirlik faktörlerinin nasıl dikkate alındığını ortaya koymaktır. Bu sayede, kredi derecelendirme kuruluşlarının ve yatırımcıların, sürdürülebilirlik performansını değerlendirirken nelere dikkat etmeleri gerektiği konusunda daha bilinçli kararlar alabilmeleri hedeflenmektedir.

Bu kapsamlı analiz çerçevesinde, araştırma, sürdürülebilirlik skorlarının şirketlerin finansal sağlığına, risk profiline ve dolayısıyla kredi notlarına nasıl yansıdığını anlamak için kapsamlı bir metodolojik yaklaşım benimsemiştir. Bu yaklaşım, ESG skorlarının doğrudan ve dolaylı etkilerini ölçmek için çeşitli finansal ve makroekonomik değişkenleri modelleyerek, sürdürülebilirlik ile kredi notları arasındaki ilişkiyi derinlemesine analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Bu araştırmanın bulguları, sürdürülebilirlik ve kredi derecelendirmeleri arasındaki ilişkinin daha iyi anlaşılması ve bu alanlarda daha etkili stratejiler

geliştirilmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca, bu bulgular, sürdürülebilirlik uygulamalarının finansal performans üzerindeki etkilerini ve bu etkilerin kredi derecelendirme süreçlerine nasıl yansıdığını göstererek hem akademik literatüre hem de uygulamaya önemli katkılar sunacaktır.

1.2. Araştırmanın Kapsamı

Bu çalışma, 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden ve 7 farklı sektörden 520 şirketin verilerini kapsamaktadır. Şirketlere ait veriler, Eikon Refinitiv veri tabanından elde edilmiştir. Makroekonomik değişkenler ise Dünya Bankası veri tabanından alınmıştır. Bu kapsamda, sürdürülebilirlik skorları (ESG skorları), finansal performans göstergeleri ve makroekonomik değişkenler incelenmiştir. Araştırma, ESG skorlarının şirketlerin kredi notları üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmış olup, hem sektörler arası hem de ülkeler arası farklılıkları analiz etmektedir.

Veri seti, şirketlerin finansal oranları, sürdürülebilirlik performansları ve kredi notlarını içermektedir. Çalışma kapsamında kullanılan bağımsız değişkenler arasında, ESG skorları (çevresel, sosyal ve yönetim skorları), finansal performans göstergeleri (kaldıraç, vergi öncesi aktif karlılığı, Tobin's Q oranı) ve makroekonomik değişkenler (kişibaşı GSYİH, enflasyon oranları) yer almaktadır. Farklı ülkelerden farklı şirketler gözlemlendiğinden ülkelerin vergi oranları değişebileceğinden ROA değişkeninin vergi öncesi değeri kullanılmıştır. Bağımlı değişken olarak ise şirketlerin kredi notları kullanılmıştır.

Bu çalışma, sürdürülebilirlik skorlarının kredi notları üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla dinamik panel veri modelleri kullanmaktadır. Bu modeller, zaman içindeki değişkenler arasındaki dinamik ilişkileri ve potansiyel geri besleme etkilerini dikkate alarak, sürdürülebilirlik skorları ve kredi notları arasındaki ilişkiyi daha doğru bir şekilde analiz etmeye olanak tanımaktadır. Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli, bu çalışma için uygun bir yöntem olarak seçilmiştir.

Araştırma, farklı sektörlerde ve ülkelerde faaliyet gösteren şirketlerin verilerini analiz ederek, sürdürülebilirlik skorlarının kredi notları üzerindeki etkilerini ve bu etkilerin

finansal performans ve makroekonomik değişkenler aracılığıyla nasıl şekillendiğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu kapsamda, çalışma, sürdürülebilirlik, finansal performans ve kredi notları arasındaki ilişkileri bütüncül bir perspektifle ele almaktadır.

1.3. Araştırma Soruları

Bu çalışma, sürdürülebilirlik skorları (ESG) ile şirketlerin kredi notları arasındaki ilişkiyi anlamayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, araştırmanın temel soruları aşağıdaki gibidir:

1. Sürdürülebilirlik skorları (ESG), şirketlerin kredi notları üzerinde anlamlı bir etkiye sahip midir?

o Sürdürülebilirlik performansının finansal piyasalardaki öneminin artması, ESG skorlarının kredi notları üzerinde belirgin bir etkiye sahip olabileceğini düşündürmektedir. Bu çalışmada, ESG skorlarının kredi notları üzerindeki etkisi incelenecek ve bu ilişkinin varlığı ve yönü belirlenecektir.

2. ESG skorlarının bileşenleri olan çevresel, sosyal ve yönetim performansları, kredi notlarını nasıl etkilemektedir?

o ESG skorları üç ana bileşenden oluşmaktadır: çevresel, sosyal ve yönetim performansları. Her bir bileşenin kredi notları üzerindeki etkisi ayrı ayrı incelenecek ve bu bileşenlerin kredi notlarına olan katkıları değerlendirilecektir. Çevresel skorlar, şirketlerin çevresel sürdürülebilirlik uygulamalarını; sosyal skorlar, çalışan hakları ve toplumla ilişkilerini; yönetim skorları ise, yönetim kalitesini ve iç kontrol mekanizmalarını temsil etmektedir.

3. Finansal performans göstergeleri, sürdürülebilirlik skorları ile kredi notları arasındaki ilişkiyi nasıl şekillendirmektedir?

o Finansal performans, şirketlerin kredi notlarının belirlenmesinde önemli bir faktördür. Kaldıraç oranı, vergi öncesi aktif karlılığı ve Tobin's Q oranı gibi finansal göstergelerin, sürdürülebilirlik skorları ile kredi notları arasındaki ilişkiye nasıl etki ettiği incelenecektir. Bu göstergelerin sürdürülebilirlik performansının kredi notlarına olan etkisini nasıl değiştirdiği değerlendirilecektir.

4. Makroekonomik değişkenler, bu ilişkilerde nasıl bir rol oynamaktadır?

o Makroekonomik koşullar, şirketlerin finansal performansını ve dolayısıyla kredi notlarını etkileyen önemli dışsal faktörlerdir. Kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranları ve diğer makroekonomik göstergelerin, sürdürülebilirlik ve kredi notları arasındaki ilişkiyi nasıl şekillendirdiği incelenecektir. Bu analiz, makroekonomik değişkenlerin rolünü belirlemeyi ve sürdürülebilirlik performansının kredi notları üzerindeki etkisini anlamayı amaçlamaktadır.

1.4. Tezin Yapısı

Bu tez, sürdürülebilirlik skorlarının şirketlerin kredi notları üzerindeki etkisini analiz etmeyi amaçlayan beş ana bölümden oluşmaktadır:

İlk bölümde, araştırmanın amacı, kapsamı, araştırma soruları ve hipotezler tanıtılmaktadır. Bu bölüm, çalışmanın temel çerçevesini çizmekte ve araştırmanın önemini vurgulamaktadır.

Metodoloji bölümünde, araştırmanın yöntemsel yaklaşımı detaylandırılmaktadır. Bu kapsamda, kullanılan veri kaynakları ve veri toplama süreci açıklanmaktadır. Veriler, Eikon Refinitiv ve Dünya Bankası veri tabanlarından elde edilmiştir. Veri setinin temin edilmesi, temizlenmesi ve analize uygun hale getirilmesi süreçleri anlatılmaktadır. Ayrıca, bağımlı ve bağımsız değişkenler tanımlanmakta, veri temizleme ve ön işleme yöntemleri açıklanmaktadır. Modelleme ve analiz yöntemleri de bu bölümde ele alınmaktadır. Dinamik panel veri modelleri, araştırmanın analizinde kullanılan temel yöntemlerdir ve bu modellerin sečilme nedenleri detaylı bir şekilde açıklanmaktadır.

Bulgular bölümünde, araştırmanın bulguları sunulmaktadır. Bu bölümde, deskriptif istatistikler, korelasyon analizleri ve regresyon analizlerinin sonuçları yer almaktadır. Deskriptif istatistikler, veri setinin genel özelliklerini ortaya koymakta, korelasyon analizi değişkenler arasındaki ilişkileri göstermekte ve regresyon analizleri ise hipotezlerin test edilmesini sağlamaktadır. Elde edilen bulgular detaylı olarak incelenmekte ve araştırma sorularına yönelik yorumlar yapılmaktadır.

Tartışma bölümünde, bulguların yorumu ve literatürle karşılaştırılması yer almaktadır. Bu bölümde, araştırmanın sonuçları önceki çalışmalarla karşılaştırılarak literatüre katkıları değerlendirilmekte ve sonuçların ne anlama geldiği tartışılmaktadır. Ayrıca, politika yapıcılar ve şirketler için pratik öneriler sunulmaktadır. Bu öneriler, araştırmanın bulgularına dayanmaktadır ve sürdürülebilirlik, finansal performans ve kredi notları arasındaki ilişkileri daha iyi anlaşılmasına yardımcı olmayı amaçlamaktadır.

Sonuç bölümünde ise, araştırmanın genel bir özeti, ana bulguları, sınırlılıkları ve gelecekteki araştırmalar için öneriler yer almaktadır. Bu bölüm, çalışmanın genel bir değerlendirmesini sunmakta ve gelecekte yapılacak çalışmalar için yönlendirmeler sağlamaktadır. Araştırmanın sınırlılıkları, elde edilen sonuçların hangi koşullar altında geçerli olduğunu ve hangi alanlarda daha fazla araştırma yapılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

1.5. Sürdürülebilirlik ve Finansal Piyasalar

Son yıllarda, sürdürülebilirlik uygulamalarının finansal piyasalardaki yerinin arttığına tanık olunmaktadır. Bu artış, yatırımcıların, düzenleyicilerin ve diğer piyasa katılımcılarının, sürdürülebilirlik performansının finansal sağlamlık ve risk yönetimi ile olan ilişkisine dair artan bir farkındalığını yansıtmaktadır. Sürdürülebilirlik, artık finansal performansın ayrılmaz bir bileşeni olarak kabul edilmekte ve şirketlerin uzun vadeli değer yaratma kapasitelerinin bir göstergesi olarak görülmektedir. Bu çalışma, sürdürülebilirlik uygulamalarının ve ESG performansının, özellikle kredi notları gibi finansal göstergeler

Sürdürülebilirlik ve Finansal Piyasalar bölümü, araştırmanın genel çerçevesini ve temel amaçlarını belirlerken, sürdürülebilirlik ve finansal piyasalar arasındaki etkileşimin genel bir özetini sunar. Bu bölüm, okuyucuya araştırmanın kapsamı ve önemi hakkında bir giriş sağlar ve sürdürülebilirlik uygulamalarının finansal değerlendirmelerdeki artan yerine dair temel bir anlayış sunar. Böylece, tezin ana konusunu tanıtarak okuyucuyu ilerleyen bölümlere hazırlar.

Sürdürülebilirlik ve Finansal Piyasalar bölümünde, araştırma ESG puanlarının kredi notları ile olan ilişkisini detaylı bir şekilde ele almaktadır. Mevcut literatür incelemeleri,

ESG performanslarının çift yönlü olarak etki edebildiğini göstermektedir. ESG performansı yüksek şirketler bazı ülkelerde gerek algı gerekse artan maliyetlerden dolayı negatif etki yaratırken, bazı çalışmalarda bu durumun tam tersini de gözlemleyebilmekteyiz. Bu bölüm, ESG performansı ve kredi notları arasındaki karmaşık ilişkiyi vurgulayarak, araştırmanın derinlemesine inceleme yapma gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Bu ilişkinin incelenmesi, ESG faktörlerinin finansal dayanıklılık üzerindeki etkilerini ve bu faktörlerin kredi derecelendirme süreçlerine nasıl entegre edildiğini anlamamızı sağlar. Ancak, bu ilişkiyi kesin olarak tanımlamak zor olabilir ve değişken faktörlere bağlı olarak farklılık gösterebilir.

1.6. ESG'nin Finansal Risk Değerlendirmelerindeki Rolü

ESG faktörlerinin finansal risk değerlendirmelerine dahil edilmesi, kredi analizi ve risk yönetimi alanlarında önemli bir gelişimi temsil eder. Kredi derecelendirme kuruluşları ve finansal analistler, ESG performansını giderek daha fazla kredi riski profillerini değerlendirirken göz önünde bulundurmaktadırlar. Bu entegrasyon, çevresel riskler, sosyal sorumluluk ve yönetim kalitesi gibi faktörlerin şirketin finansal sağlamlığı ve kredi riski üzerinde önemli etkileri olabileceği anlayışına dayanır. Mevcut literatür, ESG'nin finansal risk değerlendirmelerini nasıl iyileştirebileceğine dair örnekler sunar ve bu faktörlerin nasıl kapsamlı bir şekilde değerlendirilebileceğine dair metodolojiler geliştirir.

1.7. Sektörel ve Coğrafi Çeşitlilik Üzerine Değerlendirmeler: ESG Performansının Kapsamlı Analizi

Araştırmanın bu bölümünde, ESG performansının ve kredi notlarının sektörel ve coğrafi çeşitliliğe göre nasıl değişkenlik gösterdiği incelenmektedir. Bu inceleme, sürdürülebilirlik uygulamalarının ve finansal değerlendirmelerin, farklı sektörler ve coğrafi bölgeler arasında nasıl farklılaştığını anlamaya yönelik bir çaba olarak ele alınabilir. Araştırmanın bu aşaması, genel literatüre, sektörel ve coğrafi farklılıkların bu

dinamikler üzerindeki etkisinin daha derinlemesine anlaşılmasına yönelik bir katkı sunma amacı taşımaktadır.

1.8. Sektörel Dinamiklerin Rolü

Farklı sektörlerin, çevresel, sosyal ve yönetim standartlarına maruz kalma dereceleri ve bu standartlara verdikleri yanıtlar büyük ölçüde değişiklik gösterir. Bu çeşitlilik, ESG performansının ve kredi notlarının sektörel bağlamda incelenmesinin önemini vurgular. Örneğin, enerji ve madencilik gibi sektörler, çevresel etkileri ve sürdürülebilirlik uygulamaları açısından özellikle hassas kabul edilir. Bu bölüm, sektörlerin bu farklılıklarının, ESG performansının finansal değerlendirmelere yansımalarının nasıl anlaşılması gerektiğine dair içgörüler sunar.

1.9. Coğrafi Çeşitliliğin İncelenmesi

Aynı zamanda, ESG performansının ve kredi notlarının coğrafi çeşitlilik göstermesi, farklı pazarlardaki düzenleyici, kültürel ve ekonomik faktörlerin bu dinamikler üzerindeki etkilerini aydınlatır. Gelişmiş ve gelişmekte olan pazarlar arasındaki farklar, ESG standartlarının benimsenmesi ve finansal değerlendirmelerdeki rolü açısından önem taşır. Bu bölüm, bu coğrafi çeşitliliğin, ESG performansının ve kredi notlarının anlaşılması üzerindeki etkilerini ele alır ve bu çeşitliliğin, finansal değerlendirmelerde nasıl dikkate alınması gerektiğine dair öneriler sunar.

1.10. Araştırma Soruları ve Hedefler: ESG Performansının Kredi Notları Üzerindeki Etkileri

Modern finansal piyasalarda, sürdürülebilirlik performansının finansal değerlendirme süreçlerindeki rolü artık yadsınamaz bir öneme sahiptir. Bu araştırma, ESG faktörlerinin kredi notları üzerindeki etkilerini, özellikle finansal sağlık ve risk yönetimi açısından, detaylı bir şekilde incelemeyi hedeflemektedir. Bu inceleme, ESG performansının kredi notlarına etkisi üzerine yapılan mevcut çalışmalara önemli bir katkıda bulunmayı amaçlamakta ve bu etkinin ölçümü için kullanılabilir metodolojileri ve metrikleri ele almaktadır.

1.11. ESG Performansının Finansal Değerlendirmelere Etkisi

Araştırmanın bu bölümünde, ESG performansının kredi notlarına olan etkileri kapsamlı bir şekilde değerlendirilir. Analiz, ESG performansının kredi notları üzerindeki etkilerini belirlemek, bu etkinin büyüklüğünü ve yönünü ölçmek ve bu bağlamda finansal sağlık ve risk yönetimi açısından ESG'nin rolünü aydınlatmak için detaylı bir metodoloji sunar. Bu yaklaşım, finansal değerlendirme süreçlerine ESG faktörlerinin entegrasyonunun önemini vurgular ve ESG performansının kredi notları üzerindeki potansiyel etkilerine dair derinlemesine bir bakış sağlar.

1.12. Finansal Analiz Pratiklerinde ESG Entegrasyonunun Önemi

Bu çalışma, finansal analistlerin ve kredi derecelendirme ajanslarının ESG bilgilerini kredi riski değerlendirmelerine nasıl entegre edebilecekleri konusunda rehberlik sunar. ESG faktörlerinin kredi notu tahminlerine ve risk yönetimi stratejilerine entegrasyonu, finansal analizlerde yeni bir paradigmaya geçişi temsil eder. Bu bölüm, ESG entegrasyonunun finansal analiz pratiklerine olan potansiyel etkilerini değerlendirir ve bu entegrasyonun finansal piyasalarda sürdürülebilirlik uygulamalarının daha etkin bir şekilde benimsenmesine nasıl katkıda bulunabileceğini ortaya koyar.

Finansal piyasaların giderek karmaşıklaşan yapısı içerisinde, sürdürülebilirlik uygulamalarının ve çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) performansının önemi artmaktadır. Bu bağlamda, önceki sayfalarda tartışılan temel konulara dayanarak, araştırmamızın sürdürülebilir finansman alanındaki mevcut literatüre önemli katkılar sunacağını öne sürmekteyiz. Araştırmamız, ESG faktörlerinin finansal değerlendirme süreçlerine entegrasyonunun, özellikle kredi notları gibi kritik finansal metrikler üzerindeki etkilerini kapsamlı bir şekilde incelemeyi hedeflemektedir.

Araştırmanın bu aşamasında, ESG performansının finansal sağlık ve risk yönetimi üzerindeki potansiyel etkileri derinlemesine incelenmektedir. Bu inceleme, finansal analistler ve kredi derecelendirme ajansları için yeni perspektifler sunarak, ESG faktörlerinin kredi notu tahminleri ve risk yönetimi stratejilerine nasıl entegre edilebileceğini ortaya koyar. Bu yaklaşım, ESG verilerinin finansal analizlerde daha etkin

bir şekilde kullanılmasına olanak tanır ve sürdürülebilir finansmanın geleceği üzerine kapsamlı bir bakış sunar.

Araştırmanın potansiyel katkıları, finansal piyasalarda sürdürülebilirlik uygulamalarının değerlendirilmesi ve anlaşılması alanında önemli yenilikler sağlayabilir. ESG performansının kredi notlarına etkilerini detaylı bir şekilde ele alarak, sürdürülebilirlik uygulamalarının finansal değerlendirmelerdeki yerini daha net bir şekilde ortaya konulabilir.

Bu çalışma, sürdürülebilir finansman politikalarının ve stratejilerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak bilgiler sunar ve finansal piyasalarda sürdürülebilirlik uygulamalarının benimsenmesini teşvik edici etkilere sahip olabilir. Özetle, bu araştırma, finansal değerlendirme süreçlerinde ESG faktörlerinin rolünü ve önemini yeniden tanımlayarak, sürdürülebilir finansman alanında literatüre önemli bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. Bu katkı, hem teorik çerçeveleri güçlendirir hem de pratik uygulamalara yönelik yeni yol haritaları sunar. Böylelikle, finansal analistler ve kredi derecelendirme ajansları için ESG bilgilerinin daha etkin kullanımına ilişkin stratejik ve metodolojik öneriler geliştirilmesine zemin hazırlar.

İKİNCİ BÖLÜM

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK, SÜRDÜRÜLEBİLİR FINANS, ESG ve KREDİ NOTLARI

2.1. Sürdürülebilirlik Kavramı ve Sürdürülebilir Finans

Sürdürülebilirlik konusunun ilk odak noktası, sürdürülebilirliğin tanımlanması, sürdürülebilirlik kavramının nasıl ortaya çıktığı ve tarihsel gelişiminin incelenmesidir. Bunu takiben, sürdürülebilir finansın anlaşılması ve yorumlanması, sürdürülebilir finans alanında kullanılan araçlar, sürdürülebilirlik raporlaması ve son olarak da Türk bankacılık sektöründeki önemli sürdürülebilirlik uygulamaları ele alınmaktadır.

2.1.1. Sürdürülebilirlik Kavramı

Sürdürülebilirlik sabit bir kavram değil, mevcut ve gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılarken hem geçmiş hem de gelecekteki kaynak dengesizliklerini göz önünde bulunduran değişken bir kavramdır (Şen, Kaya ve Alpaslan, 2018: 8). Son zamanlarda, sürdürülebilirliğin önemi toplumda çevresel ve sosyal kaygıları da kapsayacak şekilde artmıştır. Günümüzde birçok tüketici, geleneksel alternatiflere kıyasla daha yüksek fiyatlarına rağmen çevre dostu ürünleri tercih etmektedir.

Benzer şekilde, yatırımcılar da finansal açıdan kârlı ve toplum için uzun vadeli sürdürülebilirliğe sahip şirketleri desteklemeye çalışmaktadır (Ramic, 2019: 9). Bu değişim, yatırımcıların sürdürülebilirlik uygulamalarını karar alma süreçlerine ve iş operasyonlarına dahil etmelerine yol açmıştır. Sosyal ve çevresel sürdürülebilirliği yatırım süreçlerine entegre etmeye çalışmaktadırlar (Nizam ve ark., 2019: 36). Şirketler de tüketicilere daha sürdürülebilir ürünler sunmak için çaba sarf etmektedir. Bu çabalar arasında geri dönüşüm kampanyaları düzenlemek, plastik ambalajları azaltmak ve tedarik zincirine daha fazla yerel veya kadın üreticiyi dahil etmek yer almaktadır (BİST, 2020:47).

Amerika'da Eylül 2008'de ülkenin en büyük bankalarından biri olan Lehman Brothers'ın çöküşü, bankacılık sektörünün hissedarların yanı sıra sosyal ve çevresel konulara da

öncelik vermesi gerektiğini ortaya koymuştur (Miralles-Quirós, Miralles-Quirós ve Redondo-Hernández, 2019:1450).

Sürdürülebilirlik ve sorumluluğa yönelik artan ilgi yalnızca son ekonomik krizin bir sonucu değildir. Aynı zamanda, daha önce değer verilmeyen kaynakların artık ciddi şekilde tükendiğinin ve geçmişteki uygulamaları yetersiz hale getirdiğinin fark edilmesinden de kaynaklanmaktadır (Hoellermann, 2020: 5). Fosil yakıtlardan yenilenebilir enerjiye geçiş, atık azaltımı, denizlerdeki plastik kirliliği, geri dönüşüm, eşitlik, çeşitlilik (Hoellermann, 2020: 1), iklim değişikliği, nüfus artışı, kentleşme ve ekonomik eşitsizlikler küresel kaygılardır (Falch, 2016: 9). Kısa vadeli kârlara öncelik veren ve hızla gelişen bir dünyada demografik değişimler, göç, küreselleşme ve dijitalleşme ekonomiyi ve toplumu derinden etkilemektedir. Şiddetli iklim değişikliği, çevresel bozulma ve biyoçeşitliliğin azalmasının etkileri, şirketlerin uzun vadeli stratejik planlama yapmalarını gerektirmektedir (Nişescu ve Cristea, 2020:693).

Gangi ve ark.'nın (2018:42) de belirttiği gibi, ülkelerin sürdürülebilir kalkınması büyük ölçüde bankaların yönetimine bağlıdır. Mustafina ve Limanskis (2017:69) tarafından vurgulandığı üzere, bankacılık sektörünün istikrarı küresel ekonomi için hayati önem taşımaktadır. Ancak 2008 ekonomik krizi, yeterince izlenmeyen ve kontrol edilmeyen yeni riskleri gün ışığına çıkarmıştır. Teknolojik gelişmeler, dijitalleşme, düzenleyici ve denetleyici sistemlerdeki değişiklikler bankaların yönetim çerçevesini önemli ölçüde etkilemiştir. Bu bağlamda, hem bankalar hem de mali denetim otoriteleri, finansal istikrarın sağlanmasında ve sürdürülebilirlik ilkeleri ile sürdürülebilir kalkınma projelerinin finansmanı için uygun ortamın yaratılmasında hayati bir rol oynamaktadır. Bu kurumlar, Nişescu ve Cristea (2020:693) tarafından vurgulandığı üzere, yeşil ekonomiyi destekleyen ve sürdürülebilir projeler için finansal destek sağlayan uluslararası bir risk yönetimi çerçevesinin oluşturulmasına katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, 37 ülkeden 92 finans kuruluşu tarafından kabul edilen Ekvator Prensipleri, 2003'teki lansmanından bu yana proje finansmanında çevresel ve sosyal risklerin belirlenmesi, değerlendirilmesi ve yönetilmesinde etkili olmuştur. Bu girişim, sürdürülebilir bir ekonomiyi teşvik etmeyi amaçlamaktadır (Gangi ve ark., 2018:42).

Sürdürülebilir bir ekonomiye ulaşmak için 2030 yılına kadar finans sektörüne yılda yaklaşık 7 trilyon ABD doları tutarında ek yatırım yapılması gerekmektedir. Bu dönüşüm süreci boyunca karbon emisyon ticareti gibi yeni finansal ürünler, piyasalar ve fırsatlar ortaya çıkacağı düşünülmektedir. Bu gelişmeler, çevreye ve topluma duyarlı sektörlerden fon tahsisinin yanı sıra kamu ve uluslararası finansmanın kolaylaştırılmasına olanak sağlayacaktır. Yeşil/sosyal tahviller ihraç ederek veya yeşil kredileri menkul kıymetleştirerek dış piyasalardan uzun vadeli ve uygun maliyetli kaynaklar elde edebilmek mümkün olacaktır. Ayrıca, sermaye yeterliliği, karşılıklar, teminat değerleri ve aracılık maliyetleri de dahil olmak üzere kamu desteklerine erişim sağlanacağı öngörülmektedir (BDDK, 2021: 10-12).

2.1.2. Sürdürülebilirlik Kavramı Ortaya Çıkışı ve Tarihsel Gelişimi

Sürdürülebilirlik kavramının kökenlerine ve uygulanmasına yönelik tartışmalar sonucunda Dünya'nın dengesini bozan insan faaliyetlerinin karmaşık ve sürekli değişen doğası nedeniyle belirsizliğini koruduğu sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, bazı kaynaklar sürdürülebilirliğin gelişimine ilişkin bazı fikirler ortaya koymuştur. İngiliz coğrafyacı Tim O'Riordan'a göre sürdürülebilirlik kavramı, antik Yunan mitolojisindeki yeryüzü tanrıçası Gaia'ya kadar uzanmaktadır (Aksoy, 2022). Gaia, tüm canlıları kendi çocukları olarak gören, besleyici bir tanrı olarak tasvir edilmektedir. Eski Yunanlılar Gaia'nın tüm varlıkların kökeni olduğuna ve ölümden sonra ona geri döneceklerine inandığı düşünülmektedir. Yunanlılar ayrıca yöneticilerin eylemlerinin Gaia tarafından yargılanacağına ve ödüllendirileceğine ya da cezalandırılacağına inanırlardı. Gaia'yı memnun etmek ve uluslarının refahını sağlamak için, yöneticilerin sürdürülebilir uygulamaları benimsemeleri ve barış ve refahı sürdürmeleri gerekmekteydi (Gözlü 2021: 177-179). Öte yandan, ekonomik sürdürülebilirlik kavramı ilk olarak, 1912 ve 1920 yıllarında yayınlanan kitaplarında tartışan ünlü bir ekonomist olan A. Pigou'nun çalışmalarında görülmektedir.

Bozlağan (2010: 1012) tarafından belirtildiği gibi üç tür sermaye bulunmaktadır. Birincisi doğa, ikincisi insanlar tarafından oluşturulan maddeler, üçüncüsü ise insan kaynakları ve bilgidir. Bozlağan bu üç sermaye türünün birbiriyle değiştirilebileceğini savunmaktadır.

Biri zayıflarsa, diğerkleri onu yeniden inşa edebilir ve gelecek nesillerin tutarlı bir sermaye düzeyini miras almasını sağlayabilmektedir (Bozlağan 2010: 1011). Geçmişte de sürdürülebilirlik adına “kalkınma” kavramı altında benzer durumlar ele alınmıştır. Genellikle görülmeyen ya da görmezden gelinen çevresel sorunlar, daha sonra ele alınması gereken konular olarak kabul edilmektedir. Bu yaklaşım literatürde “tepki ve tedavi” stratejisi olarak adlandırılmaktadır (Başdelioğlu 2005: 63-65). Ayrıca, bu bakış açısı kusurlu olmasına rağmen, çevre sorunlarını kalkınmanın doğal ve kabul edilebilir sonuçları olarak resmetmektedir (Argüden 2007: 38). “Sürdürülebilirlik” üzerine yapılan çalışmalar tarih boyunca çevresel, ekonomik, sosyal ve kurumsal açılardan küresel bir etkiye sahip olmuştur (Şahinöz 2019: 81-82). Varoluş, bilgi, değerler, akıl ve gerçeklik hakkındaki temel soruların incelenmesidir.

1968 yılında kurulan ve düşünce kulübü olarak da bilinen Roma Kulübü, dünya çapında toplumların karşılaştığı zorlukları belirlemeye ve çözmeye adanmış bir düşünürler topluluğudur. Kulüp, kuruluşundan kısa bir süre sonra, 1972 yılında küresel topluma yönelik tehditleri ve gelecek nesillerin 21. yüzyılda karşılaştacağı tehlikeleri vurgulayan “Büyümenin Sınırları” adlı bir rapor yayınlamıştır. “Büyümenin Sınırları” (The Limits to Growth) adıyla kitap olarak da yayımlanan bu rapor 1987 yılında Birleşmiş Milletler'e sunulmuştur. Yarım asır önce yayınlanmasına rağmen, rapor hem bugün hem de gelecek için hala değerli görüşler sunmaktadır. Rapor, etkin bir nüfus planlaması ve küresel ekonomik dengenin sağlanmasıyla insanlığın sürdürülebilir bir şekilde Dünya'da sonsuza kadar yaşayabileceğini vurgulamaktadır. Rapor, kontrolsüz nüfus artışı ve ekonomik genişlemenin dünya kaynaklarını nasıl tüketeceğini, şimdiki ve gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılamakta yetersiz kalacağını ayrıntılı bir şekilde açıklamaktadır. Bu sorunların nedenlerini ve sonuçlarını inceleyerek kapsamlı bir analiz sunmaktadır.

Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP), 1972 Stockholm Deklarasyonu'nun ardından kuruluşundan bu yana BM bünyesindeki çevre girişimlerinde aktif olarak yer almaktadır. Stockholm BM İnsan Çevresi Konferansı, uluslararası çevre politikalarının şekillendirilmesinde önemli bir dönüm noktası olmuştur. Her şey İsveç'in 1968 yılında BM'nin çevresel zorlukları ele almak ve sürdürülebilir kalkınma için çaba göstermek üzere uluslararası iş birliği çağrısında bulunmasıyla başlamıştır. Bu konferans,

sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma kavramlarını ilk kez ortaya atmıştır. “Çevre Eylem Çerçevesi” adı verilen ve insan yerleşimleri, doğal kaynak yönetimi, kirlilik, çevre eğitimi, sosyal boyutlar, sürdürülebilir kalkınma ve uluslararası örgütler gibi çeşitli konuları kapsayan 109 özel tavsiyeden oluşan kapsamlı bir eylem planı hazırlanmıştır. Bu bildirge çevre hukukunun şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır. Hükümetler arası İklim Değişikliği Paneli olarak bilinen IPCC 1988 yılında kurulmuş ve 1992 Rio Deklarasyonu'nun temelini oluşturmuştur.

1993'te düzenlenen BM Çevre Konferansı, küresel çevre anlaşmalarında önemli bir dönüm noktası olmuştur (Alada, Gürpınar ve Budak 1993: 93). Kenya'nın başkenti Nairobi, BM Çevre Programı'nın merkezi olarak hizmet vermektedir. Bu konferans çok sayıda çevre anlaşmasının temelini oluşturmakta ve her yıl 5 Haziran'da tüm dünyada Çevre Günü olarak anılmaktadır (Bozlağan 2010: 1014-1015).

1980 yılında Dünya Koruma Stratejisi (DKS) “Uluslararası Doğal Kaynakları ve Doğayı Koruma Birliği, Doğal Hayatı Koruma Vakfı ve Birleşmiş Milletler Çevre Programı-UNEP” tarafından ortaklaşa geliştirilmiş ve yayınlanmıştır (Bozlağan 2010: 1015).

DKS, sürdürülebilir bir toplum oluşturmak için koruma ve kalkınmanın birlikte ele alınmasının önemini vurgulamaktadır. Yalnızca kalkınma ve tüketime odaklanmak yerine, ekonomik kalkınmanın insanların temel ihtiyaçlarını karşılarken aynı zamanda doğanın ve doğal kaynakların korunmasına öncelik vermesi gerektiğinin altını çizmektedir (Martin 1995: 19).

DKS tarafından “sürdürülebilir kullanım” kavramının ortaya atılması, bu fikri uluslararası politikada ön plana çıkarmıştır.

Genellikle birbiriyle çelişen fikirler olarak görülen kalkınma ve doğa koruma kavramları aslında birbirini tamamlayan ve başarılması için hükümetlerin ve sivil toplum kuruluşlarının desteğini gerektiren kavramlardır (Eş 2008: 6). DKS'nin temel amaçları aşağıdaki gibi özetlenebilir (Zafir 2014: 250):

1. İnsanların hayatta kalması ve gelişmesi için hayati önem taşıyan temel ekolojik süreçlerin ve yaşam destek sistemlerinin korunması.

2. Güvenli bilimsel ve teknik kaynakları kullanarak kültür bitkilerinde genetik çeşitliliği korumak ve geliştirmek için ıslah programları uygulamak.

3. Ekosistemlerin sürdürülebilir kullanımını sağlamak için büyük sanayi kuruluşlarından ve kırsal topluluklardan destek alınması.

Literatür, bu hedeflere yönelik çeşitli yaklaşımlar ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımlardan biri sürdürülebilirliği üç katmanlı bir kavram olarak ele almaktadır:

1. Temel ihtiyaçların karşılanması.

2. Ekonomik kalkınma.

3. Sorumlu ve sürdürülebilir kullanım.

Günümüzde Uluslararası Doğa ve Doğal Kaynakları Koruma Birliği, Dünya Koruma Birliği adı altında faaliyet göstermektedir (www.iucn.org).

1983 yılında Stockholm Konferansı'nın ardından BM, "Gro Harlem Brundtland" liderliğindeki deklarasyondan bir rapor talep etmiştir. Brundtland Raporu ya da "Ortak Geleceğimiz" olarak bilinen bu rapor 1987 yılında BM'ye sunulmuş ve aynı yılın Ekim ayında Birleşmiş Milletler tarafından Oxford University Press aracılığıyla yayınlanmıştır. Yayın, eski Norveç Başbakanı Gro Harlem Brundtland'ın Dünya Çevre ve Kalkınma Komisyonu Başkanı olarak üstlendiği rolü kabul etmektedir. Rapor, Batı tarzı kalkınma modellerinin çevresel sonuçlarının altını çizmekte ve ekonomik büyümenin önündeki doğal sınırlamaları vurgulamaktadır. Rapor sürdürülebilirliği, bireylerin gelecek nesilleri düşünerek ve potansiyel risklerden kaçınarak kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri olarak tanımlamaktadır. "Sürdürülebilir Kalkınma" terimi ilk kez Brundtland Raporu'nda ortaya atılmış ve küresel zorluklar ışığında incelenmiştir.

Doğal kaynakların sorumlu kullanımına yönelik küresel hareket, gelecek nesillerin ihtiyaçlarından ödün vermeden sürdürülebilir bir gelecek sağlamayı amaçlamaktadır (Yeni 2014: 184). Bu kolektif çaba, toplumların kalkınma beklentilerini ve temel ihtiyaçlarını karşılamalarına olanak tanımaktadır (www.sbb.gov.tr).

Sürdürülebilir kalkınma, ekonomik ilerleme ile sosyal, çevresel ve kurumsal değerler arasındaki etkileşim dikkate alınarak değerlendirilmektedir. Sosyal ve çevresel sürdürülebilirliği ihmal ederek ekonomik kalkınmaya öncelik vermek, kusursuz ve sürekli ilerleme iddiasını zayıflatmaktadır. 1987'de yayınlanan Brundtland Raporu, sürdürülebilir kalkınmanın temelini oluşturan üç ilkeyi ortaya koymuştur. Bu ilkeler birbirine bağlıdır, yani birindeki eksiklik diğerlerini de önemli ölçüde etkilemektedir (Develi, 2023:1).

Brundtland Raporu çeşitli küresel sorunları tanımlamış ve bu sorunları ele almak için politikalar ve tavsiyeler önermiştir. Sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik, çevresel ve sosyal boyutlardaki öneminin altı çizilmekte ve karşı karşıya olunan zorluklar kabul edilmektedir. Çeşitli kurum ve kuruluşlar çevre, toplum ve ekonomi alanlarını hedef olarak sürekli olarak sürdürülebilir kalkınmaya odaklanmakta ve bu yönde çaba göstermektedir. Bu alanlar derinlemesine incelenmiş ve sürdürülebilirlik arayışında yeni düzenlemelerin hayata geçirilmesine yol açmıştır. Örneğin Dünya Sağlık Örgütü (WHO) raporu, sürdürülebilir toplumların oluşturulmasında çevresel süreklilik, ekonomik canlılık ve sosyal refahın önemini vurgulamaktadır (www.sbb.gov.tr). Vurgulanan bu üç konu, sürdürülebilir toplumlar bağlamında birbiriyle ilişkili ve bağlantılıdır. Rapor, sürdürülebilir kalkınmaya geçiş için üç aşamanın ana hatlarını çizmektedir: (1) Çok zayıf sürdürülebilirlik, (2) Zayıf sürdürülebilirlik ve (3) Güçlü sürdürülebilirliktir. Güçlü sürdürülebilirliğe ulaşmak için toplumsal katılım ve çevreye duyarlı yatırımlar gerekmektedir (www.who.int). UNDP tarafından Ocak 2016'da tanıtılan “sürdürülebilir kalkınma hedefleri” devam eden bu sürecin ayrılmaz bir parçasıdır (Gedik 2020: 197-198).

Amaç, eşitsizliği ele alarak hem kurumlarda hem de bireylerde sosyal sorumluluğu teşvik etmektir. Ticari işletmeler bu hedefe ulaşmada önemli bir rol oynamaktadır (www.undp.org).

Sürdürülebilir kalkınma hedefleri yoksulluğun ortadan kaldırılması, çevrenin korunması, iklim krizinin hafifletilmesi, adil refahın sağlanması ve barışın teşvik edilmesi konularına odaklanmaktadır (turkiye.un.org/tr).

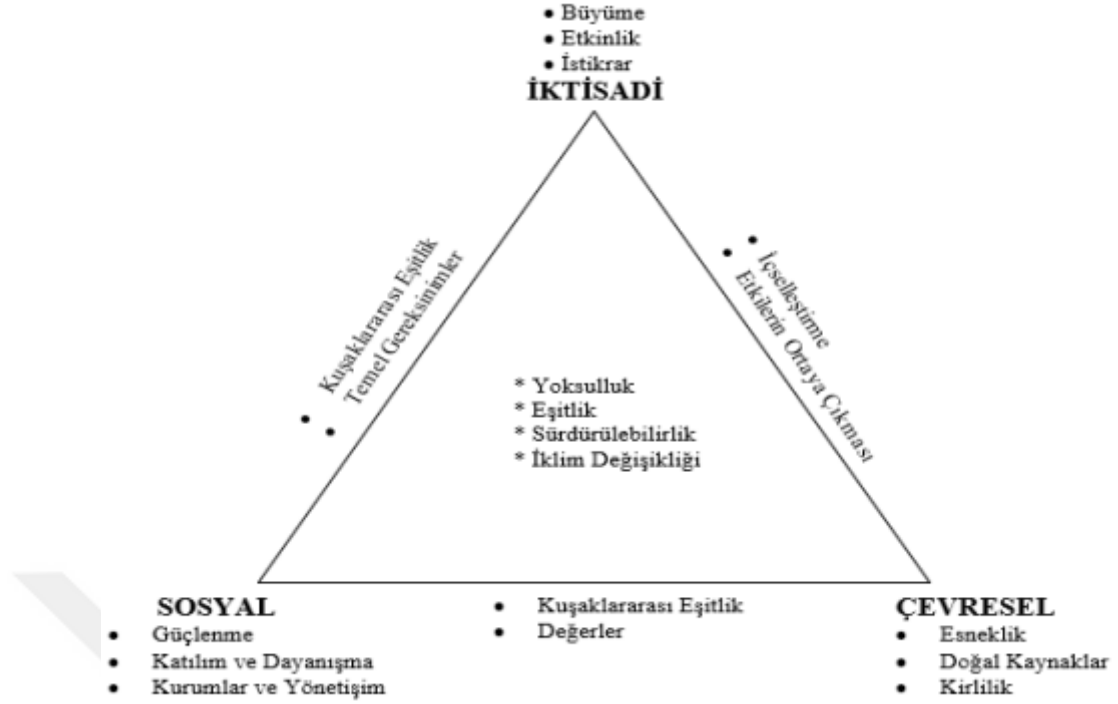
Stockholm İnsan Çevresi Konferansı'nın ardından BM, hem çevre hem de kalkınma konularını kapsayan ikinci sürdürülebilirlik konferansı olarak Rio Zirvesi'ni düzenlemiştir. Rio de Janeiro'da 1992 yılında düzenlenen ve "Earth Summit" olarak bilinen bu konferans, Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin (UNFCCC) kabul edilmesiyle başlamıştır. Rio Zirvesi, iklim değişikliği, ozon tabakasının incilmesi, hava, su ve denizlerin kirlenmesi gibi çevre ve iklim sorunlarının tartışıldığı en önemli toplantı olarak öne çıkmaktadır (Tıraş 2012: 62-63).

Anlaşma, çevre dostu yönetim uygulamalarının uluslar tarafından benimsenmesinde önemli bir dönüm noktası olmuş ve bu uygulamalara rehberlik edecek bir dizi ilke belirlemiştir. Konferans sırasında Rio Deklarasyonu ve Orman İlkeleri de kabul edilmiş, BM İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi ve BM Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi imzaya açılmıştır.

1994 yılında Rio Konferansı'nda alınan kararların ardından bir anlaşma imzalanmıştır. Konferans sırasında sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma odaklı beş temel unsurdan oluşan küresel bir anlaşmaya varılmıştır. Bu unsurlar sırasıyla aşağıdaki gibidir (Dere ve Çinikaya 2022: 81-82):

1. İklim Değişikliğinin Ele Alınması
2. Biyolojik Çeşitlilik ile ilgili Sözleşmeler
3. Gündem 21
4. Rio Çevre ve Kalkınma Deklarasyonu
5. Ormanlara ilişkin ilkeler beyanıdır.

Konferansta iki önemli tespitte bulunulmuştur. Bu tespitler; kalkınmadaki ihmaller nedeniyle çevrenin korunamaması, tarımsal ve endüstriyel genişlemenin ormanlarda yol açtığı tahribattır. Ayrıca, "Sürdürülebilir Kalkınma Üçgeni" kavramı tanıtılmış ve Şekil 2.1'de gösterilmektedir.

Şekil 2.1. Sürdürülebilir Kalkınma Üçgeni

Kaynak: Munasinghe, 2009; 34.

Şekil 2.1, sürdürülebilir kalkınma üçgeninin bileşenleri arasındaki ilişkinin çok önemli bir husus olduğunu göstermektedir. Bu ilişkiyi sağlamak için çevre ve sosyoloji ekonomisi, çevre ve doğa bilimleri, enerji ekonomisi ve ekoloji bilimi gibi çeşitli çalışma alanları önemli bir rol oynamaktadır. Ayrıca, sürdürülebilir yerel kalkınma hedeflerinin etkili bir şekilde uygulanabilmesi için hem kamu hem de özel sektör yetkililerinin iş birliği şarttır. Bu bağlamda, merkezi kurumlar, Sivil Toplum Kuruluşları (STK'lar), kooperatifler, Bölgesel Kalkınma Ajansları (BKA), Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB), Mikrofinans Kaynakları ve Kümelenmeler gibi çok sayıda kurum ve kuruluş yerel kalkınmanın teşvik edilmesinde hayati bir rol oynamaktadır. Bu üçgen, yoksulluk, eşitlik, sürdürülebilirlik ve iklim değişikliğinin birbiriyle olan bağlantısını temsil edilmekte ve bu sorunlara çok boyutlu bir çözüm sunmaktadır. Bu üçgen sosyal, çevresel ve ekonomik faktörlerden oluşmaktadır. Rio Zirvesi'nde üçgenin köşeleri ve kenarları da dahil olmak üzere tüm yönlerinin eşit öneme sahip olduğu vurgulanmıştır. Üçgenin içindeki maddeler, sorunların

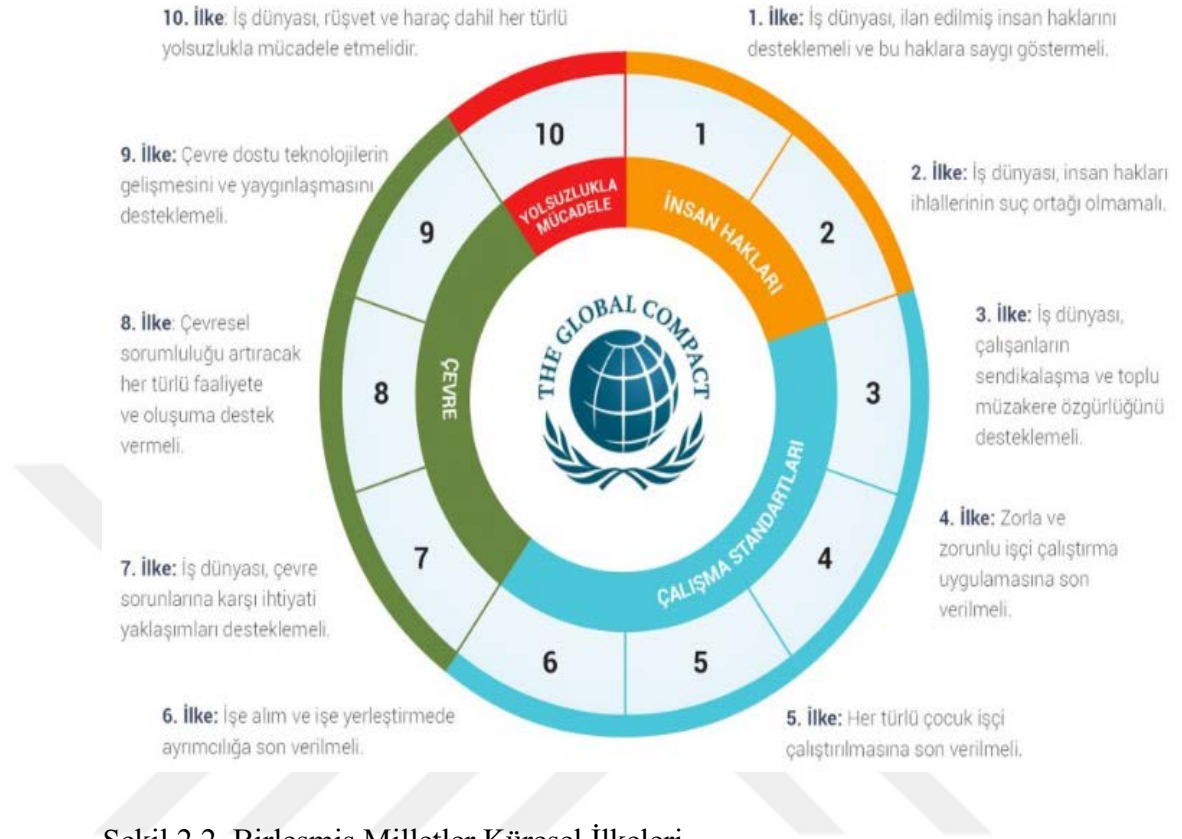
her üç boyutta da ele alınması gerektiğinin altını çizmektedir. Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin önemli bir bileşeni olan Kyoto Protokolü, küresel ısınma ile mücadelede ve enerji ile ilgili sera gazı emisyonlarının azaltılmasında önemli bir önlem olarak durmaktadır.

Kyoto döneminde (1998-2012), Türkiye'nin de aralarında bulunduğu Kyoto Protokolü Ek-1 listesinde yer alan ülkeler 2009 yılında protokolü imzalamış ve 2005 yılında Rusya'nın da katılımıyla protokol yürürlüğe girmiştir. Bu protokol, küresel ısınmanın acil bir sorun olarak resmen tanınmasını sağlamıştır. Protokol, emisyonları 1990 seviyesine indirmeyi başaramamış olsa da iklim değişikliğine bir çözüm olmaktan ziyade bir başlangıç noktası olarak görülmelidir. Kyoto Protokolü, BM'nin iklim değişikliğini ele alma çabalarını destekleyen iki önemli kuruluşun kurulmasına yol açmıştır. Bu iki kurumu; Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP) ve Dünya Meteoroloji Örgütü (WMO)'dur. Ayrıca, 1998 yılında verileri değerlendirmek ve iklim eylemi müzakereleri için güvenilir bilimsel kanıtlar sağlamak üzere Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) kurulmuştur. Haziran 2000'de Birleşmiş Milletler, Küresel Raporlama Girişimi'nin (GRI) raporlama ilkeleriyle uyumlu 10 ilkeden oluşan Küresel İlkeler Sözleşmesi'ni yayınlamıştır.

Küresel ilkeler, çeşitli kurumlarda paydaş ilişkilerini ve sürdürülebilirliği teşvik etmeyi amaçlamaktadır (Doğan 2021: 15). Küresel İlkeler Sözleşmesi'ne üye olabilmek için, kurumların bu ilkelere uyma konusundaki eylemlerini yıllık olarak kamuya açıklamaları gerekmektedir. Bu gerekliliğin yerine getirilmemesi, üye listesinden çıkarılmayla sonuçlanmaktadır. Sözleşme sadece özel sektör kuruluşlarına değil, aynı zamanda STK'lara, ticari kuruluşlara, akademik kurumlara ve belediyelere de açıktır. Şirket olmayan imzacılardan da kuruluşlarını on ilkeye uyumlu hale getirmeleri ve ilerleme raporları sunmaları beklenmektedir (www.egiad.org.tr).

Şirketler, imzacı olmanın yanı sıra, yıllık brüt satışlarına veya gelirlerine bağlı olarak yıllık parasal katkıda bulunarak Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesi ağının "katılımcı üyeleri" olma seçeneğine de sahiptir (Rönesans Gayrimenkul, 2022).

Şekil 2.2’de Birleşmiş Milletler Küresel İlkeleri görülmektedir.

Şekil 2.2. Birleşmiş Milletler Küresel İlkeleri

Kaynak: (Rönesans Gayrimenkul, 2022)

Sürdürülebilir Borsalar Girişimi (SSE), borsaların kurumsal şeffaflığı, çevresel ve sosyal performansı ve sürdürülebilir yatırımları teşvik etmedeki rolünü inceleyen BM destekli bir programdır. Yatırımcılar, düzenleyiciler ve şirketlerle iş birliği içinde faaliyet göstermektedir (Sansar 2015: 81).

Borsa İstanbul, 2012 yılında ticari kurumlarda kurumsal şeffaflığa odaklanan bir girişime üye olmuştur. Borsa İstanbul'un da aralarında bulunduğu beş borsanın kendi piyasalarında sürdürülebilirliği teşvik etmek için gönüllü olarak taahhütte bulunmasıyla başlayan bu girişim, zaman içinde diğer birçok borsanın da katılımıyla büyümüştür. Girişim her iki yılda bir gerçekleştirilmektedir (Doğan, 2021: 17). Borsa İstanbul, 2012 yılında RIO+20 Zirvesi'nde bu girişimin kuruluşunu imzalayan ilk beş borsa arasında yer almıştır. SSE'nin parçası olan borsaların sayısı şu anda 100'ü aşmıştır (www.borsaistanbul.com).

UNFCCC 2009 yılında 192 ülkenin katılımıyla Danimarka'nın Kopenhag kentinde düzenlenmiştir. Bu konferans, Kyoto Protokolü'nün uygulanmasını takiben protokolü sonuçlandırmayı amaçlamıştır. Bu konferans 15. Taraflar Konferansı (COP15) veya Kopenhag Zirvesi olarak bilinmektedir (Öztürk ve Öztürk 2019: 532).

Konferansta birkaç kilit konu ele alınmıştır (Gençer Baykan ve Pakker 2009: 1):

- Gelişmiş ülkeler sera gazı emisyonlarını ne kadar azaltacak?
- Çin ve Hindistan gibi gelişmekte olan büyük ülkeler emisyonlarını sınırlandırmaya ne kadar istekli?
- Gelişmekte olan ülkelerin emisyonlarını azaltmalarına ve iklim değişikliğine uyum sağlamalarına yardımcı olmak için gereken finansman nasıl sağlanabilir?
- Ayrıca, bu fonun yönetimi nasıl gerçekleştirilecektir?

Tüm bu konular, iklim değişikliği üzerindeki insan etkisini hafifletmek amacıyla hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkeler için sera gazı emisyonlarına sınırlama getirilmesine ilişkin ilk endişeden kaynaklanmaktadır. Daha sonra odak noktası, önemli sera gazı emisyonlarına sahip ülkelerin harekete geçme istekliliğinin yanı sıra, özellikle gelişmekte olan ülkeler için maliyet açısından bu azaltımların uygulanabilirliğinin değerlendirilmesine kaymaktadır (Günay ve Hacıyakupoğlu 2023: 367).

Kopenhag'daki BM İklim Zirvesi'nde imzalanan Kopenhag Mutabakatı'nda karbon piyasasına ilişkin detaylı bir açıklama bulunmamaktadır. Bu piyasa, ülkelerin karbon gazı emisyonlarını kota uygulaması yoluyla sınırlamalarına olanak tanımaktadır. Konferans, gelişmekte olan ülkeler için finansman ve bu gazlar için uygun limitlerin belirlenmesine ilişkin sorunlar nedeniyle sera gazı limitleri konusunda nihai bir karara varamamıştır.

Geçmiş müzakerelerde kapsamlı ve etkili bir anlaşmaya varılamaması, gelecek nesillere yönelik tehdidin artmasına neden olmuştur. Bu tehdit hem iklim değişikliği konusuyla hem de sürdürülebilir kalkınma ihtiyacıyla ilgilidir. Sürdürülebilir yaşam alanları azalmaya devam etmektedir.

Rio+20 Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Konferansı, aynı şehirde düzenlenen 1992 Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Konferansı'nın (UNCED) 20. yıldönümü anısına Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde düzenlenmiştir. Konferans 20-22 Haziran 2012 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. UNCED konferansının 20. yıldönümünü kutlaması nedeniyle Rio+20 Zirvesi olarak adlandırılmıştır. Konferans sürdürülebilir kalkınma ile ilgili çeşitli hedefleri ele almayı amaçlamıştır.

Sürdürülebilir kalkınmaya ilişkin ana zirveler hem yeni tehditler hem de fırsatlar hakkında fikir vermiştir. Konferansta, yoksullukla mücadele için yeşil ekonominin oluşturulması ve sürdürülebilir kalkınma için kurumsal bir çerçeve oluşturulması gibi çeşitli konular ele alınmıştır. Ayrıca, 2015 yılından sonra Binyıl Kalkınma Hedeflerinin yerini alacak olan Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini denetleyecek bir siyasi panelin oluşturulmasına ilişkin tartışmalar yapılmıştır. 2015 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 2030 yılına kadar yoksulluk, eşitsizlik ve adaletsizliğin ortadan kaldırılmasına yönelik bir yol haritası niteliği taşıyan Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini kabul etmiştir. Bu hedefler, yoksulluğun ortadan kaldırılması, temiz suya erişim, barış ve adaletin teşvik edilmesi gibi bir dizi konuyu kapsayan 17 amaçtan oluşmaktadır. Bu maddeler şu şekilde sıralanmaktadır (turkiye.un.org):

1. Yoksulluğun ortadan kaldırılması
2. Açlığı ortadan kaldırın
3. Refah ve iyileştirilmiş yaşam kalitesi
4. Yüksek kaliteli eğitim
5. Cinsiyete bakılmaksızın eşit muamele
6. Temiz su ve uygun sanitasyon sağlayın
7. Erişilebilir ve yenilenebilir enerji kaynakları
8. Adil istihdamı ve ekonomik büyümeyi teşvik etmek

9. Yenilikçiliğin teşvik edilmesi ve altyapının geliştirilmesi
10. Eşitsizliklerin azaltılması ve uçurumların kapatılması
11. Sürdürülebilir ve yaşanabilir şehirler ve toplumlar yaratmak
12. Sorumlu tüketim ve üretimin teşvik edilmesi
13. İklim değişikliğinin ele alınması ve azaltılması
14. Deniz yaşamını korumak ve muhafaza etmek
15. Karasal ekosistemlerin ve biyoçeşitliliğin korunması
16. Barış, adalet ve etkin kurumları teşvik etmek
17. Ortak hedeflere ulaşmak için ortaklıkları teşvik etmektir.

Entegre sistem başka bir bölgede olumlu sonuçlar doğurarak sosyal, ekonomik ve çevresel sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşılmasını sağlayacaktır. BM üye devletleri, bu hedefler doğrultusunda ilerleme kaydetmekte zorlanan ülkelere öncelik verme taahhüdünde bulunmuşlardır (turkiye.un.org).

İklim değişikliğini ele almak ve sürdürülebilir kalkınmayı teşvik etmek amacıyla 1997 yılında oluşturulan Kyoto Protokolü kapsamında 2008-2012 ilk yükümlülük dönemi için konferanslar düzenlenmiştir. Konferanslar sorunları tespit etmekle birlikte çözüm odaklı sonuçlar üretmekte başarısız olmuştur (Konak 2011: 80-81).

Bu konferanslardan biri olan 17. UNFCCC ve 7. Kyoto Protokolü toplantısı 7 Aralık 2011 tarihinde Afrika'nın Durban kentinde gerçekleşmiştir (Aytekin 2011). Önceki konferanslardan farklı olarak Durban konferansı, ilk yükümlülük sonrası dönem için hedefler belirlemeyi amaçlamıştır. Bu konferans, 2015 yılında Paris İklim Zirvesi'nde 2020 sonrası için tüm tarafların dahil olacağı küresel bir anlaşmanın sonuçlandırılmasına katkıda bulunacağı için önem taşımaktadır (Karakaya 2022: 2)

Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin (UNFCCC) 21. Taraflar Konferansı (COP 21) Aralık ayının ilk iki haftasında Paris'te gerçekleşti. Bu konferans sırasında 195 ülkeden temsilciler ortak akla dayalı bir plan ve hedef çerçevesi geliştirmek üzere bir araya gelmiştir (Öztürk ve Öztürk 2019: 532-533). Bu önemli etkinlik boyunca tartışmalar, emisyon gazları için sınırların belirlenmesi, gelişmekte olan ülkelerin bu sınırlara dahil edilip edilmeyeceği ve gelişmekte olan ülkeler için mali sonuçlar üzerine odaklandı (Akın 2016: 14-15). Ayrıca bu konularda bir uzlaşmaya varılamadı.

COP21'in temel amacı, tüm katılımcı ülkelerin perspektiflerini dikkate alan hedefler belirlemektir. Özünde amaç, uygun fiyatlı ve temiz enerji teknolojilerinin pazar payını artırmak, böylece emisyonları azaltmak ve artan nüfusun enerjiye erişimini sağlamaktır (Bölgesel Çevre Merkezi REC Türkiye 2015).

Paris Anlaşması esasen UNFCCC üzerine kurulmuştur ve Kyoto protokolünün süresi dolmak üzereyken iklim değişikliğini ele almak için kurallar oluşturmayı amaçlamaktadır (iklim.gov.tr).

Anlaşma, 2015 yılında Paris'te düzenlenen UNFCCC 21. Taraflar Konferansı sırasında onaylandı. COP 21'de dünya çapındaki tüm ülkeler sera gazı emisyonlarını ilk kez 2020'den sonra azaltma sözü vermiştir. Anlaşma, küresel sera gazı emisyonlarının %55'ini oluşturan en az 55 tarafın 5 Ekim 2016 tarihine kadar anlaşmayı onaylaması şartının yerine getirilmesinin ardından 4 Kasım 2016 tarihinde resmen yürürlüğe girmiştir (Demir 2022: 165). Paris Anlaşması, dikkat çekici bir şekilde, kabulünden itibaren bir yıldan kısa bir süre içinde yürürlüğe giren ilk küresel anlaşma olmuştur (iklim.gov.tr).

Bu anlaşmanın sonuçları şu şekilde özetlenebilir (Karakaya, 2022: 2-4):

- Küresel ısınmanın 2 derecenin altında kalmasının sağlanması ve 1,5 derece ile sınırlandırılması için çaba gösterilmesi

- Tüm katılımcı ülkelerin ulusal katkılarını beyan etmeleri ve bu hedeflere ulaşmalarını sağlayacak uygulanabilir tedbirleri taahhüt etmeleri gerekmektedir.

- Emisyon seviyeleri, ulusal katkıların uygulanması ve hedeflere doğru ilerleme hakkında düzenli raporlama tüm ülkeler için zorunludur ve ilerlemelerinin uluslararası değerlendirmesi yapılmaktadır.

Bir önceki yıla kıyasla ilerleme kaydedildiğini göstermek amacıyla, gelişmekte olan ülkelerin gelişmiş ülkeler tarafından desteklenmesi için çaba sarf edilmiştir. Ayrıca, 2020 yılına kadar yıllık 100 milyar ABD doları finansman sağlama taahhüdü, gelecek için daha yüksek bir hedef belirlenerek 2025 yılına kadar uzatılmıştır. Ayrıca, iklim değişikliğinin neden olduğu kayıp ve zararların tespit edilmesi ve azaltılmasına yönelik tedbirler alınmıştır.

Küresel iklimin korunması ve gelecek nesillerin refahının sağlanması ortak hedefiyle sürdürülebilirlik alanında çeşitli girişimler hayata geçirilmiştir. Ancak 2019'da COVID-19'un patlak vermesi bu çabalara yeni bir ivme kazandırmıştır.

Türkiye'de 2020 yılında israfın önlenmesi, kaynakların verimli kullanımının teşvik edilmesi, atık oluşumunun azaltılması ve geri dönüşümün artırılmasını amaçlayan "Sıfır Atık Projesi"nin başlatılması da dahil olmak üzere sürdürülebilirliği teşvik etmek için belirli eylemler gerçekleştirilmiştir. Bu proje kapsamında 24 ton kağıt, cam, plastik ve metal atık lisanslı geri dönüşüm firmalarına gönderilmiştir. Ayrıca, yemekhane atıklarından 2.000 kg kompost gübre üretilerek sentetik gübre kullanımı en aza indirilmiştir.

Küresel ısınmayla mücadele etmek ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla, tüm sektörlerde yeşil dönüşümü teşvik etmek için çeşitli girişimler hayata geçirilmiştir. Bu girişimler, çevre dostu uygulamaları topluma entegre etmeyi amaçlamakta ve çeşitli proje ve çalışmalarla sonuçlanmaktadır. Bu projelerden biri de TÜRKONFED tarafından Konrad-Adenauer-Stiftung (KAS) iş birliği ve Akbank'ın desteğiyle düzenlenen KOBİ'ler için Yeşil Dönüşüm Projesi'dir. Yeşil dönüşümün önemini vurgulayan bu proje, TÜRKONFED üyesi federasyon ve derneklere bağlı küçük ve orta ölçekli işletmeleri hedeflemektedir (TÜRKONFED, 2021).

TÜRKONFED 2021 raporunda kurumların hazırlıklarına odaklanılıyor. Arçelik'in “Hayalet Ağlar Projesi”, Marmara Denizi'ndeki Prens Adaları'nda bulunan hayalet balık ağlarının özel dalışlarla çıkarılmasını amaçlamaktadır. Proje aynı zamanda bu ağların yarattığı kirlilik konusunda farkındalık yaratmayı ve bu ağları Arçelik ürünlerinde değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Marmara Denizi'nin fauna ve florasının korunması önemli bir hedeftir. Bu konuda çok sayıda ulusal ve uluslararası proje ve girişim hayata geçirilmiştir.

Enerji fiyatları üzerinde olumsuz etkisi olan küresel sağlık ve ekonomik krizlere rağmen, sürdürülebilirlik alanı dirençli kalmış ve bir kenara itilmemiştir. Sürdürülebilirlik politikalarında 2022 yılı için önemli bir değişiklik olmamıştır (TBB, 2022).

2.1.3. Sürdürülebilir Finans Kavramı ve Tanımı

Finansal sistemin temel amacı karar almayı kolaylaştırmak ve sermayenin etkin bir şekilde tahsis edilmesini sağlamaktır. Aynı zamanda alım ve satımda riski değerlendirmek ve yönetmek için bir araç görevi görmektedir. Bu sistem gelecekteki belirsizliklerin yönetilmesine yardımcı olur ve kurumlar arasında iyi yönetimi teşvik ederek sürdürülebilir iş modellerini desteklemektedir (Levine, 2005: 3).

Avrupa Komisyonu sürdürülebilir finansmanı, sürdürülebilir ekonomik büyüme için uzun vadeli yatırımları destekleyen bir süreç olarak tanımlamaktadır. Finansal kararlar alınırken çevresel, sosyal ve yönetim faktörleri göz önünde bulundurulmaktadır.

Sorumlu finans veya sürdürülebilir finans, geleneksel finansın aksine, sadece finansal risk ve getirinin ötesine geçmektedir. Sadece finansal faktörleri değil, aynı zamanda sosyal ve çevresel getirileri de göz önünde bulundurarak daha kapsayıcı bir ortaklık modeline giden bir yol sunmaktadır. Sürdürülebilir finans, çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) ilkelerinin karar alma süreçlerine, ekonomik kalkınmaya ve yatırım stratejilerine entegre edilmesini içermektedir. Bu yaklaşım hem borç alanlar, hem borç verenler hem de yatırımcılar için giderek daha önemli hale gelmektedir. Şirketler, ESG faktörlerini iş modellerine dahil ederek kendilerini iklim değişikliğiyle ilişkili finansal risklerden koruyabilmektedirler. Bu da müşterilerinin yanı sıra bankalara ve sigorta kurumlarına da fayda sağlamaktadır.

Çok sayıda araştırma, ESG kriterlerine öncelik veren, sürdürülebilir uygulamalar için çaba gösteren ve bilgilerini kamuoyuyla paylaşan işletmelerin, açıklama ve operasyonların ek maliyetlerine rağmen aslında daha fazla avantaj elde ettiklerini göstermiştir (Giese vd, 2019; Akbaş ve Canikli, 2019).

Şirketlerin ESG ilkelerini benimsemesinin önemi yatırımcılar tarafından kabul edilse de iklim değişikliğinde etkili bir dönüşüm sağlamak için yeterli değildir. Bunu ele almak için şirketleri motive ve teşvik edecek siyasi önlemler gerekmektedir (IMF, 2019). Bu önlemlerden biri, dünya liderlerinin yerel yeşil tahvil piyasalarını desteklemeyi ve bu alanda uluslararası iş birliğini teşvik etmeyi kabul ettiği Hangzhou'daki 2016 G20 zirvesinde alınmıştır (G20, 2016). Bu siyasi baskı, yatırımcıları sürdürülebilir finansman konusunda daha iddialı adımlar atmaya sevk etmiştir.

Yaklaşık 200 ülke, Ulusal Olarak Belirlenmiş Katkılar (NDCs) yoluyla sera gazı emisyonlarını azaltma hedeflerini ve niyetlerini kamuoyuna açıklamıştır. Ancak, çoğu gelişmekte olan ülke için bu hedeflere ulaşmak, gelişmiş ülkelerden gelecek yıllık 150 milyar dolarlık bir bağışa bağlıdır. Ayrıca, mevcut ekonomik iklim göz önüne alındığında, azaltım ve uyum finansmanına ilişkin kapsamlı bir anlayış hala eksik olduğundan, gelişmekte olan ülkelerin hedeflerine yalnızca bu finansman yoluyla ulaşması pek olası görünmemektedir.

İklim değişikliğiyle mücadele ve sürdürülebilir finansman yöntemleri oluşturma süreci, mekanizmaların hayata geçirilmesiyle daha kolay hale gelecektir. Sürdürülebilir yatırımlara ilişkin artan anlayışa rağmen, düşük karbonlu projeler için sadece kamu kaynaklarıyla karşılanamayacak önemli bir finansman eksikliği bulunmaktadır. Bu nedenle, düşük karbon ekonomisine geçişte özel finansman ihtiyacı ortaya çıkmaktadır.

Finansal sistem, kaynakların verimli bir şekilde kullanılmasını sağlamak için bir araç görevi görmektedir. Buna karşılık sürdürülebilir finans, finansal sistem aracılığıyla sürdürülebilir projeler için kaynak sağlayarak sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesine katkıda bulunmaktadır (Topbaş, 2020: 269). Sürdürülebilir finans, ESG faktörlerini iş veya yatırım kararlarına entegre ederek hem müşterilere hem de bir

bütün olarak topluma fayda sağlayan her türlü finansal hizmeti kapsamaktadır (Uzsoki, 2020: 4).

Daha basit bir ifadeyle sürdürülebilir finans, sürdürülebilirlik ilkelerini finansal piyasa katılımcılarının karar alma süreçlerine dâhil ederek daha güçlü, dengeli ve kapsayıcı kalkınmayı teşvik eden ekonomik bir alandır (Sommer, 2020: 6).

2008 finansal krizinden bu yana, yatırımcılar şirket skandalları, yolsuzluk ve rüşvet gibi çeşitli olumsuz olaylarla karşı karşıya kalmış ve bu durum finans sektörüne olan güvenin azalmasına neden olmuştur. Günümüzde sürdürülebilir finans yaklaşımı, bu olumsuzlukları olumluya dönüştürebilecek ve sarsılan güveni yeniden inşa edebilecek etkili bir araç olarak görülmektedir (Uzsoki, 2020: 2).

Sürdürülebilir bir finansal sistemin oluşturulması dört temel unsuru içermektedir (İmece, 2021):

1. Etki Yatırımı: Bu, hem finansal getiri hem de toplum ve çevre üzerinde olumlu, ölçülebilir bir etki yaratmak amacıyla yapılan yatırımları ifade etmektedir.

2. Finansal İçerme: Bu, çeşitli nedenlerle finansal sistemden dışlanmış bireylerin veya grupların ekonomiye dahil edilmesi sürecini içermektedir.

3. Sorumlu Üretim ve Tüketim: Bu, ürettiğimiz ve tükettiğimiz ürünlerin doğa, insan, hayvan refahı ve genel ekosistem üzerindeki etkisini göz önünde bulundurmaya içermektedir. Üreticilerin ve tüketicilerin ekolojik ayak izlerini en aza indirmek için azaltma, yeniden kullanma ve geri dönüşüm konularında birlikte çalışmaları çok önemlidir.

4. Sürdürülebilir Ürün ve Hizmetler: Bunlar, sadece kalite ve ekonomik faktörleri değil, aynı zamanda sosyal ve çevresel hususları da dikkate alan yenilikçi yaklaşımlarla geliştirilen ürün ve hizmetlerdir.

Schoenmaker ve Schramade (2018) tarafından yazılan Sürdürülebilir Finansın Temel İlkeleri kitabında, Sürdürülebilir Finans (SF) kavramı aşamalı bir yaklaşımla

açıklanmaktadır. Şekil 2.3'te geleneksel finans, sürdürülebilir finans 1.0, 2.0 ve 3.0 aşamaları gösterilmektedir.

SF Tipolojisi	Değer Yaratma Faktörlerindeki	Öncelik	Optimizasyon	Dönemsel Bakış
Finans (Geleneksel)	Hissedara Değer Yarat	F	Maks. F	Kısa Dönem
SF 1.0	Rafine Edilmiş Hissedar Değeri	$F > S$ ve E	Maks F (S ve E dikkate alınarak)	Kısa Dönem
SF 2.0	Paydaşlara Değer Yarat	$I = F + S + E$	I Optimizasyon	Orta Vadeli
SF 3.0	Ortak İyiliği Gözet	S ve $E > F$	S ve E Optimizasyonu (F Dikkate alınarak)	Uzun Vadeli

Tablo 2.1. Sürdürülebilir Finans Model Önerisi

Kaynak: Schoenmaker ve Scharamade, 2018: 55

F: Finansal Değer, S: Sosyal Etki, E: Çevresel Etki, I: Entegre Değer

SF 1.0 sürecinde öncelikli olarak hissedar değerine odaklanılmakta, finansal değer sosyal ve çevresel değer önünde tutulmaktadır. Bu aşamada finans kuruluşları tütün ve alkol gibi günah veya haram sayılan sektörlere yatırım yapmaktan uzak durmaktadırlar. SF 2.0 sürecine geçişle birlikte toplam değer kavramı önem kazanmakta ve dikkatler paydaşlara kaymaktadır. Finansal kurumlar olumsuz sosyal ve çevresel etkileri karar alma süreçlerine dahil etmeye başlamaktadır. SF 3.0 sürecine geçildiğinde ise nihai hedef, sosyal ve çevresel değerleri uzun vadede finansal değer önüne koyarak ortak bir sosyal

değer yaratmaktır. Bu aşamada finansal kurumların öncelikli hedefi, finansal yaşayabilirliği sürdürürken sürdürülebilir kalkınmaya katkıda bulunmaktır.

Dünya tarihinin seyri incelendiğinde finans sektörünün bu aşamaları deneyimlediği görülmektedir. Sürdürülebilir finans ve yatırımlar ilk olarak dini temeller ve etik kaygılar çerçevesinde tartışılmıştır. Quakerlar olarak da bilinen Dostlar Dini Topluluğu, 1758 yılında üyelerinin köle ticareti yapmasını yasaklamıştır. Daha sonra İngiliz Rahip John Wesley bir vaazında sürdürülebilir yatırımın temel ilkelerini açıklamıştır. Alkol, tütün ve kumar gibi işçi sağlığı ve güvenliğine tehdit oluşturan sektörlerden kaçınmak, sürdürülebilir iş uygulamalarının önemli bir yönüdür. Benzer bir yaklaşım, yatırımcıların domuz eti üretimi, faiz ve kumarla ilgili alanlardan uzak durduğu İslam toplumlarında da görülmektedir (Sparkes, 2002: 46).

1960'larda Amerika Birleşik Devletleri Vietnam Savaşı'na dahil olurken, savaş karşıtı kampanyalar ve propaganda ülke çapında yayılmıştır. Bunun üzerine, militarizm ve savaş karşıtı yatırımcılara hitap eden ilk sürdürülebilir yatırım fonu olarak Pax World Fund kurulmuştur. Aynı zamanda, ABD ve Avrupa'daki sürdürülebilir yatırımcılar, o dönemde öne çıkan bir konu olan Güney Afrika'daki ırkçı sistemi protesto etmiştir (Eren ve Özçalık, 2020: 2998).

1977 yılında Rahip L. H. Sullivan Güney Afrika'da faaliyet gösteren şirketler için bir davranış kuralları geliştirmiştir. Bu kurallar daha sonra 1999 yılında revize edilmiş ve küresel bir uygulamaya sahip olacak şekilde genişletilerek “Küresel Sullivan İlkeleri” adını almıştır (Yıldız, 2012: 77).

Başlangıçta Sullivan İlkeleri, apartheid rejiminin baskısıyla karşılaşan ve Güney Afrika'dan çekilmeyi düşünen 12 çokuluslu şirket tarafından benimsenmiştir. Zaman içinde bu sayı 150'ye ulaşmıştır. 2002 yılına gelindiğinde, Coca Cola, Ford Motor Company, British Airways ve Kentucky Fried Chicken gibi büyük şirketlerin de dahil olmasıyla ilk sayı 300'e ulaşmıştır. Bu ilkeler, Güney Afrika'daki şirket yöneticilerini Afrikalılara burs sağlamaya, sağlık, eğitim ve konut girişimlerine fon ayırmaya ve beyaz olmayan çalışanların üst düzey yönetim rollerinde temsilini artırmaya teşvik etmiştir (Yıldız, 2012: 78).

Başlangıçta dini ilkelere dayanan sürdürülebilir finans kavramı, 1987 Çernobil felaketi ve 1989 Exxon Valdez olaylarının çevreye verdiği büyük zararın ardından odağını çevrenin sürdürülebilir kalkınmasına kaydırmıştır. Günümüzün birincil sorunu olan küresel ısınmadan kaynaklanan iklim değişikliği, dünya genelinde orman yangınları, seller ve hortumlar gibi doğal afetlerin artmasına yol açmıştır.

Avrupa Komisyonu (2013: 4) doğal afetlerin önemli etkileri olduğunu belirtmektedir. Çok sayıda çalışma, acilen ihtiyaç duyulan yeşil altyapılar için büyük bir yeniden yapılanmanın yakın olduğunu göstermektedir. Yeşil altyapı piyasaları henüz gelişimlerinin ilk aşamalarında ve yeni altyapı inşa etmenin içerdiği yüksek sabit maliyetler açısından zorluklarla karşı karşıyadır. Sonuç olarak, sürdürülebilir finansman, arz-talep dengesinin istikrara kavuşturulmasında ve piyasa sınırlamalarının ele alınmasında önemli bir rol oynamaktadır (Park ve Jeong, 2013: 101).

Yeşil altyapıların yanı sıra, sürdürülebilirliğe sebep olan diğer yeşil finansman alanları arasında yenilenebilir enerji, karbon şeffaflığını teşvik eden projeler, yeşil teknoloji girişimleri, sosyal sorumluluk odaklı projeler ve enerji verimliliği önlemleri yer almaktadır (MAVA, 2018: 35).

Geleneksel finans, risk-getiri oranını göz önünde bulundururken ortakların refahını en üst düzeye çıkarmaya odaklanmaktadır. Buna karşılık Sürdürülebilir Finans 2.0, kârın maksimize edilmesine vurgu yapmaya devam ederek hissedarların değerini artırmaya odaklanmaktadır. Bununla birlikte, alkol, tütün ve madencilik gibi toplum ve çevre üzerinde önemli olumsuz etkileri olan “günah” hisse senetlerine yatırım yapmaktan kaçınmaya güçlü bir vurgu yapmaktadır.

Sürdürülebilir Finans 2.0'da vurgulanan paydaş yaklaşımı, finansal performansın yanı sıra çevresel ve sosyal duyarlılığı da en üst düzeye çıkarmayı hedeflemektedir. Bu yaklaşım çalışanların, müşterilerin, hissedarların, toplumun ve çevrenin çıkarlarını dikkate almaktadır. Sürdürülebilir Finans 3.0 ise kamu yararı için çalışmaya, çevresel ve sosyal hassasiyetleri ön planda tutmaya, finansal sürdürülebilirliği sağlamaya ve şirketlerde uzun vadeli dayanıklılık oluşturmaya odaklanmaktadır. Bu sürdürülebilir finans araçları, şirketlerin kâr odaklı bakış açılarını tüm paydaşları içeren daha kapsamlı bir yaklaşıma

doğru kaydirmek açısından büyük önem taşıyor. OECD tarafından 2019 yılında yapılan bir araştırmaya göre, geleneksel finans ile hayırsever yatırımlar arasındaki spektrum açıklanmış ve ESG kriterlerinin önemli bir yer tuttuğu belirtilmiştir.

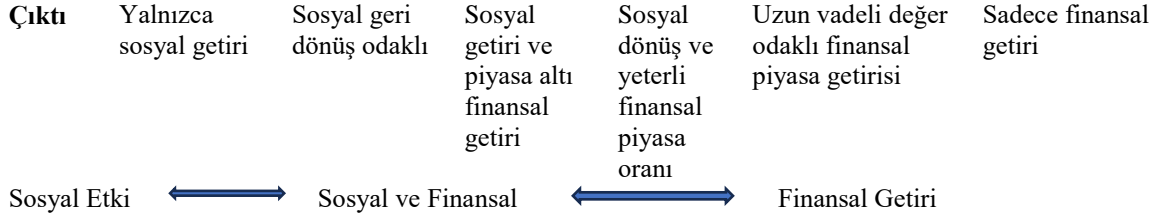
Yatırım, ister mutlak ister riske göre ayarlanmış olsun, finansal değer ölçütlerine dayalı finansal getiriler üreterek hissedarlar ve borçlular için değer optimize etmeyi amaçlamaktadır. Finansal yatırıma olan inanç, sermaye piyasalarının kaynakları ekonomik faydayı en st düzeye çıkaracak ve daha geniş ekonomik kalkınmaya katkıda bulunacak şekilde tahsis edecek kadar verimli olduğudur. Öte yandan, hayırseverlik yalnızca sosyal yatırımlara odaklanır ve insan hakları, cinsiyet eşitliği ve yoksulluğun azaltılması gibi konulara öncelik vermektedir. Sosyal ve etki yatırımları, sosyal ve finansal getiriler arasında bir denge kurar. Sürdürülebilir ve sorumlu yatırımlar finansal hedeflere öncelik verir, ancak aynı zamanda uzun vadeli ve sürdürülebilir getirilerin önemini vurgulamaktadır.

ESG ltleri değerlendiricilere sosyal, etki ve sürdürülebilir ve sorumlu yatırımları değerlendirmek için daha somut ve ölçülebilir bir yaklaşım sağlamaktadır. Bu ltler ticari riskleri dikkate almanın ötesine geçerek uzun vadeli çevresel, sosyal ve yönetişim sorunlarının değerlendirilmesini de içermektedir.

Tablo 2.2. Sosyal ve Finansal Yatırımın Yelpazesi

	Filantropi (Hayırseverlik)		Sosyal Yatırım		Sürdürülebilir ve Sorumlu Yatırım	Geleneksel Finansal Yatırım
	Geleneksel Filantropi	Girişim Sermayesi Filantropi	Sosyal Yatırım	Etki Yatırımı	ESG Yatırımı	Tamamen Ticari Yatırım
Odak	Hibeler sağlayarak toplumsal zorlukları ele alma	Girişim yatırımı yaklaşımlarıyla toplumsal zorlukları ele alma	Sosyal ve/veya çevresel sonuca ve bir miktar beklenen finansal getiriye odaklanan yatırım	ölçülebilir bir çevresel ve/veya sosyal getiriye sağlama niyetiyle yapılan yatırım	Riskleri azaltmak ve büyüme fırsatlarını belirlemek için ESG faktörlerini kullanarak uzun vadeli değer artırma	çevresel, sosyal veya yönetişim uygulamalarına sınırlı veya hiç saygı gösterilmemesi

ESG Metriklerinin Kullanımı

Kaynak: Boffo ve Patalano, 2020: 15

Satish ve ark. (2021) çalışmasında sürdürülebilir finansla ilgili metinlerde kullanılan anahtar kelimeleri analiz etmek için makine öğrenimi kullanılmıştır. Meta veri analizine odaklanan çalışma, 1986-1995 yılları arasında yapılan araştırmalarda sosyal sorumluluk, itibar, portföy yatırımı, maliyet, ekonomi yönetimi, performans ve kurumsal yönetim gibi terimlerin yaygın olarak kullanıldığını ortaya koymuştur. Ancak 2016-2020 yılları arasında yapılan daha yeni çalışmalarda sürdürülebilirlik, etki, iklim, karbon nötr, yeşil yatırım, ESG, çevre, yönetim ve sosyal politikalar gibi terimlere sıklıkla yer verilmiştir (Satish ve ark., 2021: 4).

Türkiye'de sürdürülebilirlik stratejilerinin tartışılması planlı ekonomiye geçişle birlikte başlamış ve Beş Yıllık Kalkınma Planları'nda yer almıştır. Başlangıçta, ilk iki kalkınma planında yalnızca çevre sağlığına odaklanılmıştır (Dağdeviren, 2019: 71). Ancak Stockholm Konferansı'nın (1972) ardından Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda (1973-1977) çevre konusuna ayrı bir bölüm ayrılmış ve ekonomik kalkınmayı engellememesi koşuluyla plana dahil edilmiştir (Ulucak ve Erdem, 2012: 82). Bununla birlikte, sonraki strateji ve politika belgelerinde ve halen yürürlükte olan 11. Kalkınma Planında, zaman içinde sürdürülebilir kırsal kalkınma, sürdürülebilir enerji kaynakları, doğal kaynakların korunması ve sürdürülebilir büyüme gibi fikirlere tutarlı bir vurgu yapılmaktadır (Terzi, 2017: 16).

Türkiye'de sürdürülebilirliği ele almak üzere atılan ilk resmi adım 1978 yılında Başbakanlık Çevre Müsteşarlığı'nın kurulması olmuştur. Bu, sürdürülebilirliği teşvik etmeye yönelik ulusal ve uluslararası çabaların başlangıcı olmuştur. Dördüncü Kalkınma Planı (1979-1983) döneminde birçok yeni kanun ve yönetmelik uygulamaya konulmuştur. 1982 Anayasası ilk kez çevre koruma kavramına yer vermesine rağmen, ideal bir çevre tanımı yapmamıştır (Özmehmet, 2008: 1869).

Çevre Kanunu'nun 1983'te yürürlüğe girmesinin ve ardından gelen yönetmeliklerin ardından, mevzuatın kapsamı yıllar içinde genişlemiştir. Bu genişleme, çevrenin paylaşılan bir kaynak olduğu ve doğal kaynakların, toprağın ve kirliliğin yönetimini içerdiği kabulünden kaynaklanmaktadır. Ayrıca gelecek nesiller için kültürel değerlerin korunmasını da içermektedir (Dağdeviren, 2019: 72). Ayrıca Türkiye, UNESCO tarafından geliştirilen Dünya Doğal ve Kültürel Mirasının Korunmasına Dair Sözleşme'yi 1983 yılında kabul etmiştir (Oğuz, 2007: 5).

1985-1989 yılları arasındaki dönemde, sürdürülebilirlik ilkelerini ülkenin üretim yapısına, yatırım politikalarına ve kamu harcama politikalarına kademeli olarak dahil eden bir plan uygulanmıştır. Bu plan, AB'nin çevresel etkilerin değerlendirilmesine odaklanan 3. ÇEP Dönemine denk gelmiştir. Sonuç olarak, birincil enerji tüketimi ve verimli kaynak kullanımı gibi önemli konulara dikkat çekmiştir.

Türkiye, 1992 Rio Toplantısı'nın yapıldığı döneme denk gelen Altıncı Beş Yıllık Kalkınma Planı (1990 - 1994) sırasında çevrenin korunması yönünde önemli adımlar atmıştır. Çevre Müsteşarlığı'nın yerini 1991 yılında kurulan Çevre Bakanlığı almıştır. Bu bakanlık bünyesinde altı ilde Özel Çevre Koruma Müdürlükleri kurulmuştur. Ayrıca Rio Konferansı'nda alınan kararların uygulanması için 'Yerel Gündem 21' adlı bir eylem planı geliştirilmiştir.

Yıllar içinde bakanlık çeşitli değişiklikler geçirmiştir. 2003 yılında Orman Bakanlığı ile birleşerek Çevre ve Orman Bakanlığı adını almıştır. 2011 yılında da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na dönüşmüştür. Ve son olarak 2021 yılında Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı adını almıştır.

Ulusal kalkınma stratejileri ülke içinde kirliliği önlemeye yönelik tedbirler içerirken, dünya çapında sürdürülebilirliği teşvik etmek için küresel platformlarda uluslararası anlaşmalar da imzalanmıştır (Terzi, 2017: 63). Tablo 2.2'de bu anlaşmaların bir listesi yer almaktadır.

Tablo 2.3. Çevre Bakanlığı'nın Kurulması Sonrasında Uluslararası Platformlarda Taraf Olunan Önemli Sözleşme ve Protokoller

TARAF OLUNAN	TARİH SÖZLEŞME VE PROTOKOLLER
19 Aralık 1991	Ozon Tabakasını İncelten Maddelerle İlgili Montreal Protokolü
22 Haziran 1994	Tehlikeli Atıkların Sınırötesi Taşınması ve Bertarafının Kontrolüyle İlgili Basel Sözleşmesi
22 Aralık 1996	Nesli Tükenmekte Olan Yabani Hayvan ve Bitki Türlerinin Uluslararası Ticaretine İlişkin CITES Sözleşmesi
24 Mayıs 2004	BM İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi
26 Ağustos 2009	Sera Gazı Emisyonun Azaltılmasıyla İlgili Kyoto Protokolü

Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (1996-2000) döneminde Türkiye, sürdürülebilir kalkınmaya uyum sağlamak için önemli değişiklikler geçirmiştir. Bu planın temel amacı, sürdürülebilir kalkınma ilkelerini ekonominin, toplumun ve yasal düzenlemelerin tüm yönlerine dahil etmektir. Özellikle uluslararası rekabet, işgücü piyasası ve sosyal güvenlik gibi alanlarda Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve AB gibi kuruluşlar tarafından belirlenen uluslararası standartlara uygun reformların uygulanmasına odaklanılmıştır. Planda ayrıca kadın haklarının ve eğitiminin desteklenmesinin önemi vurgulanmıştır. Ayrıca, Devlet Planlama Teşkilatı 1995-1998 yılları arasında çevre bilincini kalkınma planları, yönetim süreçleri ve genel farkındalık dahil olmak üzere Türk toplumunun tüm yönlerine entegre etmeyi amaçlayan UÇEP Eylem Planı'nı geliştirmiştir.

Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (2001-2005), Yedinci Plana benzer şekilde, yapısal dönüşümün devam ettiği bir dönemde uygulanmıştır. Dolayısıyla, bu planda belirlenen hedefler de bir önceki planla benzer özellikler taşımaktadır. Uygulanacak stratejilere öncelik verilmiş, özellikle teknolojik altyapı ve bölgesel kalkınma ile ilgili planlı çalışmalara ağırlık verilmiştir (DPT, 2000: 21).

Dokuzuncu Kalkınma Planı (2007-2013) makro dengeleri gözetken ve sorunları tek tek ele alan kapsamlı bir plandır. Plan, öncelikli olarak altyapı, tarım, sanayi ve hizmetler gibi kalkınmaya en fazla katkı sağlayacak sektörlerle odaklanmaktadır. Bu çerçevede, planda

sürdürülebilir kalkınmanın sağlanmasına yönelik çalışmalar yer almakta ve bu çalışmalar dört ana başlık altında toplanmaktadır (DPT, 2006: 28-42):

1. Çevrenin Korunması ve Kentsel Altyapının İyileştirilmesi: Plan, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak ve herkes için adil çevre yönetim sistemlerini teşvik ederek doğal kaynakların kullanımını ve korunmasını düzenlemeyi amaçlamaktadır.

2. Tarımsal Yapının Geliştirilmesi: Plan, gıda güvenliği ve güvencesine odaklanarak doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımını sağlayan rekabetçi bir tarımsal altyapı oluşturmayı amaçlamaktadır.

3. Amaç, sağlık ve çevre düzenlemelerine bağlı olarak üretim kapasitesini artırarak sürdürülebilir büyüme sağlamak ve böylece sanayi ve hizmetlerde daha değerli bir üretim yapısına geçiş yapmaktır.

4. Sosyal içermeyi teşvik etmek ve yoksullukla mücadele etmek amacıyla istihdam, eğitim, sağlık, iş dünyası, yoksulluk ve gelir dağılımı gibi kilit alanlarda etkili politikalar geliştirilecektir.

Onuncu Kalkınma Planı'nın (2014 - 2018) “Yaşanabilir Mekânlar ve Sürdürülebilir Çevre” ana teması altında çeşitli konular ele alınmıştır. Bunlar arasında bölgesel kalkınma ve rekabet edebilirlik, kırsal kalkınma, doğal kaynakların yönetimi, kentsel dönüşüm ve afet yönetimi yer almaktadır. Bu doğrultuda aşağıdaki hedefler belirlenmiştir:

- Bölgeler arasındaki gelişmişlik farklarının azaltılması
- Yerel ekonomileri canlandırarak kırsal sektörü güçlendirmek
- Atık suyun temiz içme suyu uygulamalarında kullanılmasının teşvik edilmesi ve böylece çevre dostu uygulamaların artırılması
- Dengeli kentleşmeyi teşvik etmek

- Rekabetçiliği, sosyal dayanışmayı, afet direncini destekleyen, kültürel değerlere ve çevreye dayalı yaşanabilir alanlar geliştirmektir.

Sürdürülebilirlik kavramı dört farklı düzeyde ele alınmaktadır. Bunlar; küresel, ulusal, bölgesel ve kurumsaldır. Küresel ölçekte, sürdürülebilirliği teşvik etmek için diğer ülkelerle iş birliğine güçlü bir şekilde odaklanılmaktadır. Ulusal düzeyde, Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınmaya yönelik çabaları değerlendirilmektedir. Bölgesel düzeyde, kentsel dönüşüm ve kırsal kalkınmaya ilişkin kaygılar ele alınmaktadır. Son olarak, kurumsal düzeyde, kurum içi hesap verebilirlik ve şeffaflığa vurgu yapılmaktadır. Plan, her açıdan sürdürülebilirliği sağlamayı ve öngörülebilir gelecekte ekonomik istikrarı korumayı amaçlayan stratejileri kapsamaktadır (Strateji ve Bütçe Başkanlığı, 2019: 1-3).

Türkiye, 7 Ekim 2021 tarihi itibarıyla Paris İklim Anlaşması'nı resmen onaylamış ve anlaşmayı onaylayan 192. ülke olmuştur. Ayrıca Türkiye, 2053 yılına kadar net sıfır karbon emisyonuna ulaşma taahhüdünde bulunmuştur (UNDP, 2021).

2000 yılından bu yana Türkiye'nin kişi başına düşen CO₂ emisyonu artmaktadır. Paris Anlaşması'na uyum sağlamak için Türkiye'nin fosil yakıtlardan uzaklaşarak yenilenebilir enerji kaynaklarına geçişi hızlandıracak hedefler belirlemesi gerekmektedir. Diğer ülkeler gibi Türkiye'nin de Ulusal Katkı Beyanını yeniden değerlendirmesi ve Paris Anlaşması'nın 1,5 derece hedefine ulaşmak için daha yüksek emisyon azaltım hedefleri belirlemesi beklenmektedir (Ocak, 2021).

Sürdürülebilir kalkınma kavramı Türkiye'nin kalkınma planlarında, yasal düzenlemelerinde ve eylem planlarında sıklıkla vurgulanmakla birlikte, mevcut koşullar göz önünde bulundurulduğunda bu girişimlerin uygulanmasında belirgin eksiklikler olduğu görülmektedir.

Kontrol ve ceza kavramlarının yanı sıra belirli davranışları teşvik etme veya caydırma eylemi de yetersizdir. AB uyumu nedeniyle bu alandaki araştırmaların artmasına rağmen gerek hükümet ve uygulayıcı kurumlar gerekse kamu ve özel kuruluşlar sürdürülebilirlik açısından uzun süreli ve etkili sonuçlar elde edememiştir (Aksu, 2011: 21).

2.1.4. Sürdürülebilir Finans Araçları

Sürdürülebilir finans alanında, yatırımların çevre dostu bir bakış açısıyla yönlendirilmesine yönelik artan bir eğilim söz konusudur. Bu, yeşil krediler, yeşil borsalar, yeşil tahviller, sosyal tahviller ve mikro kredi gibi araçların kullanılması gibi çeşitli yollarla gerçekleştirilmektedir. Örneğin yeşil krediler, enerji verimliliği ve karbon emisyonunun azaltılmasına odaklanan projelere finansman sağlamak üzere özel olarak tasarlanmış kredi mekanizmalarıdır. Öte yandan yeşil borsalar, Lüksemburg Yeşil Borsası gibi yalnızca çevre dostu şirketlerin hisselerine yatırım yapmak isteyen yatırımcılara hitap etmektedir (Canikli, 2022:25).

Yeşil projeleri finanse etmenin bir yolu da kazançların transfer edilmesidir. Örneğin, TSKB 2016 yılında 300 milyon dolarlık bir yeşil tahvil ihraç etmiş ve bu tahvile önemli ölçüde talep gelmiştir. Bu tür bir tahvil ihracı, çevre dostu girişimlerin gelişimini desteklemeye yardımcı olmaktadır. Sürdürülebilir finansmanın bir başka biçimi de sosyal ve insani sorunları ele alan projelere fon sağlamayı amaçlayan sosyal tahvil ihracıdır. Örneğin Starbucks, 2016 yılında çiftçilere destek sağlamak amacıyla sosyal tahvil ihraç etmiştir. Mikrofinans, sürdürülebilirliği teşvik etmek için kullanılan bir başka araçtır. Geleneksel bankacılık hizmetlerine erişimi olmayan düşük gelirli bireylere küçük krediler sağlamayı içermektedir. Bu, yeni iş fırsatlarının yaratılmasına yardımcı olur ve küçük işletmelerin büyümesini desteklemektedir. Mikrofinansın yoksulluğun azaltılmasındaki başarısı BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ile uyumludur. Dr. Muhammed Yunus tarafından 1976 yılında Bangladeş'te başlatılan öncü mikrokredi sistemi, yoksullukla mücadelede olumlu sonuçlar ortaya koymuştur.

İlk finansal araç yeşil kredilerdir. Yeşil krediler, bankaları çevre dostu projeleri desteklemeye teşvik eden yenilikçi bir finansal araçtır. Bu krediler, çevresel ve sosyal sorunları ele almayı amaçlayan enerji verimliliği ve karbon emisyonlarının azaltılmasına odaklanan girişimler için finansman sağlamaktadır. Dünya Bankası da dahil olmak üzere çeşitli finans kuruluşları yeşil krediler sunmakta ve borçluların fonları çevresel bozulmayla mücadele eden projeler için kullanmalarını şart koşmaktadır. Bir projenin yeşil kredi almaya hak kazanabilmesi için çevresel ve sosyal sorunlara bir çözüm sunması

gerekmektedir. Bu kredilerin faiz oranları, borçluların çevresel çabalarına göre belirlenir ve sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada önemli ilerleme gösteren projelere daha düşük oranlar verilmektedir. Örnek olarak, Dünya Bankası kısa bir süre önce Vietnam'da hava kirliliğiyle aktif bir şekilde mücadele eden VPBank'a 212.5 milyon dolarlık yeşil kredi vermiştir (Canikli, 2022: 29).

İkinci sürdürülebilir finansal araç yeşil borsalardır. Bazı yatırımcılar, hisse senetlerine nereye yatırım yapacaklarına karar verirken bir şirketin çevre dostu olup olmadığını göz önünde bulundurur. Sadece yeşil şirketlerin hisselerine yatırım yapmayı tercih etmektedirler. Ancak bu durum çeşitlendirme fırsatlarını sınırlandırabilir ve yatırımcıları az sayıda şirketle kısıtlayabilir. Kurumsal yatırımcıların bu yaklaşımı desteklemesi pek olası değildir. Bu nedenle, daha geniş bir şirket yelpazesine yatırım yapılmasını teşvik etmek için borsaların bu tür yatırımları kolaylaştırması gerekmektedir. İklim Tahvilleri Girişimi (CBI) ve Lüksemburg Yeşil Borsası, Londra, Nijerya ve Johannesburg Borsaları ile birlikte, borsaların yapabileceği katkıları vurgulayan ortak bir rapor sunmuştur. Bu katkılar arasında yeşil tahviller için kılavuzlar geliştirmek, yeşil tahviller veya emisyon ticareti için endeksler oluşturmak, şeffaflığı arttırmak, piyasada iletişim ve iş birliğini teşvik etmek, yeşil tahviller için bölümler ve listeler oluşturmak ve piyasa eğitimi sağlamak yer almaktadır.

SSE üye ülkeler arasında, kote olmak için ESG raporlamasını zorunlu kılan 24 borsa vardır, ancak Borsa İstanbul bunlardan biri değildir. Ancak Borsa İstanbul, 2014 yılında kurulan ve şu anda 58 şirketi içeren bir Sürdürülebilirlik Endeksi'ne sahip 45 borsadan biridir.

Üçüncü sürdürülebilir finansal araç ise yeşil tahvillerdir. İklim değişikliğiyle mücadelede finans sektörü, iklim risklerinin azaltılmasını desteklemede çok önemli bir rol oynamaktadır. Ayrıca, sürdürülebilir finansmana yönelik artan ilgi ve talep, finans kuruluşlarını rekabetçi kalabilmek için sürekli olarak yenilikçi finansal ürünler geliştirmeye yöneltmektedir. Afet tahvilleri ve endeks sigortası gibi araçlar artan doğal afet risklerine karşı koruma sağlarken, yeşil hisse senedi endeksleri ve yeşil tahviller gibi diğer finansal araçlar yatırımların yeşil sektörlere tahsis edilmesini kolaylaştırmaktadır

(IMF, 2019). Uluslararası Sermaye Piyasaları Birliği'nin koordinasyonunda 2018 yılında yayımlanan Yeşil Tahvil İlkeleri'ne (GBP) göre yeşil tahviller, gelirlerinin bir kısmının veya tamamının yeni geliştirilen veya mevcut yeşil projelerin finansmanına yönlendirildiği tahvillerdir.

Yeşil tahviller, sürdürülebilir projelerin finansmanı için çok önemli olan borç piyasalarının büyümesini desteklemenin bir yolu olarak görülmektedir. Bu tahviller hem politika yapıcılar hem de çevre dostu girişimlere yatırım yapmak isteyen bireyler için büyük önem taşımaktadır. Hükümetler bir yandan 2015 Paris Anlaşması'nda belirtilen, küresel sıcaklık artışını sanayi öncesi seviyelere kıyasla 2°C'nin altında sınırlamak gibi hedeflere ulaşmayı amaçlamaktadır. Uygun fiyatlı ve güvenilir finansal kaynaklara erişerek bu hedefler doğrultusunda çalışabilmektedirler. Bu arada yatırımcılar da sadece finansal kazançlar elde etmekle kalmayıp aynı zamanda sosyal ve çevresel refaha da sebep olan iş modelleri geliştirmeye teşvik edilmektedir (Canikli, 2022: 31).

GBP, yeşil tahvillerle finanse edilen projelerin ekolojik etkilerini değerlendirmeyi ve yatırımcılara ve garantörlere gerekli bilgileri sağlamayı amaçlayan ihraççılar için kapsamlı bir rehber görevi görmektedir (Baysan, 2019:21). GBP dört temel gerekliliği ana hatlarıyla belirtmektedir. İlk olarak, yeşil olarak etiketlenebilmek için tahvil gelirlerinin temiz enerji, kirlilik kontrolü, sürdürülebilir ulaşım ve yeşil altyapı gibi çevre dostu girişimlere yönlendirilmesi gerekmektedir. İkinci olarak, tahvilin dokümantasyonu uygun projelerin belirlenmesi için belirli kriterleri ve süreçleri ana hatlarıyla belirtmelidir. Üçüncü olarak, net gelirlerin kullanımı menkul kıymet izahnamesinde ve destekleyici belgelerde açıkça tanımlanmalıdır. Son olarak, ihraççılar tahvil gelirleriyle yapılan nitelikli yatırımları ve bunların çevresel etkilerini yıllık olarak kamuya açıklamalıdır (Pham, 2016:287). Yeşil tahvil piyasası gönüllü bir sektör olarak başlamış olsa da son yıllarda istikrarlı bir büyüme kaydetmiştir. Düzenleyicilerin, borsaların, piyasa birliklerinin ve sivil toplum kuruluşlarının katılımcıları yeşil tahvil ihracı hakkında bilgilendirmeye aktif olarak katılmaları bu genişlemede önemli bir rol oynamıştır.

Avrupa Yatırım Bankası (EIB) sürdürülebilir tahvil ihraç eden ilk çok taraflı kalkınma kuruluşu olma özelliğini taşımaktadır. Dünya Bankası, 1 milyar dolar ihraç ettikten sonra,

iklim değişikliğinin azaltılması ve adaptasyonuna yönelik projeleri finanse etmek için ikinci yeşil tahvilini çıkarmıştır. Bunu takiben, devletler, bankalar, belediyeler ve büyük şirketler de dahil olmak üzere çeşitli kurumlar kendi yeşil tahvillerini çıkararak aynı yolu izlemiştir. İlk olarak 2007 yılında 1 milyar dolar olarak ihraç edilen tahviller 2020 yılında 1 trilyon doları aşmıştır (CBI, 2021). Bu tahvillerin bazıları resmi olarak yeşil tahvil olarak onaylanırken, diğerleri bağımsız bir sertifika olmaksızın ihraççılar tarafından kendi kendilerine beyan edilmektedir (Banga, 2019: 20).

Çeşitli kuruluşların verilerine göre, yeşil tahvil gelirleriyle finanse edilen kurumsal projelerden elde edilen çevresel faydalar aşağıdaki gibidir (Dünya Bankası, 2020; CPP, 2020):

- Yaklaşık 7,6 milyon aracın emisyonuna eşdeğer olan 37 milyon ton CO₂ ve benzeri sera gazı emisyonunun önlenmiştir.
- Bir yılda 1,5 milyon hanenin elektrik tüketimine eşdeğer yenilenebilir enerji üretimi yapılmıştır.
- Güneş, rüzgar ve su enerjisinden yararlanılarak toplam 866 ton kömür tüketimi önlenmiştir.
- Çin, Meksika ve Tunus, 1 milyon futbol sahasına eşit bir alana yayılan ormanları başarıyla restore etmiştir.
- Meksika'da yeniden ağaçlandırma çalışmaları, 3,2 milyon aracın ürettiği emisyonuna eşdeğer CO₂ emisyonunu etkili bir şekilde azaltmıştır. Çin'de selden korunma önlemleri 6,6 milyon kişiyi olası sel olaylarından korumuştur.

Yeşil tahvilleri çevreye duyarlı finansal yatırımlar için en iyi seçenek haline getirmektedir. Ancak, bu tahvillerin çok rağbet görmesinin ve yatırımcıların giderek daha fazla bu tahvillere yönelmesinin başka nedenleri de bulunmaktadır. Bazı istisnalar olsa da yeşil tahviller yapısal olarak yatırımcıların zaten aşına olduğu geleneksel tahvillere benzemektedir. Sözleşmeler, geleneksel tahvil piyasasında olduğu gibi aynı risk ve getiri kavramlarını içermektedir. Dolayısıyla, yatırımcılar çevreye duyarlı olmanın yanı sıra bu yatırım aracının tanıdık olmasından da rahatlık duymaktadır. Vade sonundaki getiriler karşılaştırıldığında, geleneksel tahviller ile yeşil tahvillerin sürekli olarak benzer bir yol

izlediği görülmektedir. Bu da yatırımcılara yeşil tahvillere yatırım yapmanın yatırımlarının karlılığını tehlikeye atmayacağı konusunda güvence vermektedir. Bir diğer bakış açısı ise 2008 küresel finansal krizi sonrasında finansal kuruluşlar üzerinde oluşan ciddi baskı nedeniyle ortaya çıkan düşük faiz oranları ve kazançların, başta emeklilik fonları ve sigorta şirketleri olmak üzere kurumsal yatırımcıları alternatif getiri arayışlarına yöneltmiş olmasıdır.

Faydalarına ve kolaylıklarına rağmen, yeşil tahvillerin ihracını caydıran engeller bulunmaktadır. Yeşil tahvillerin ihraç süreci geleneksel tahvillere kıyasla daha karmaşık ve zaman alıcıdır. Bu sürece üç piyasa katılımcısının dahil olması gerekmektedir. Bir yatırımcının yeşil tahvil ihraç edebilmesi için izahnamede tüm proje detaylarını, potansiyel kazançları ve riskleri açık bir şekilde belirtmesi gerekmektedir. Ayrıca, çevresel etki değerlendirmesinde bağımsız bir uzman, projenin izahnamede belirtilen GBP ile uyumlu olduğunu doğrulamalı ve çevresel faydaların abartılmamasını veya hafife alınmamasını sağlamalıdır. Sermaye piyasalarından fon toplamak için ihraççının sertifika etiketli yeşil tahvil ihraç etmesi gerekmektedir. Aracı kurumlar daha sonra proje sahibine sabit bir faiz oranıyla sermaye sağlamaktadır. Ancak bu üç parçalı yapı, önemli işlem maliyetleri nedeniyle proje sahiplerini yeşil tahvilleri tercih etmekten caydırabilir (Banga, 2019: 21). Yeşil tahvil piyasası geleneksel tahvillerin önemli ölçüde gerisinde kalmaya devam etmektedir.

Yeşil tahviller, son yıllarda ilerleme kaydedip 2020'de geleneksel tahvillerde görülen ihraç sayısına yaklaşırken, büyüklük açısından hala önemli ölçüde geride kalmaktadır. Yeşil tahviller ile geleneksel tahviller arasında 2020 yılında sadece 834 sözleşme farkı bulunurken, büyüklük farkı 11 trilyon dolar gibi şaşırtıcı bir rakama denk gelmektedir.

Bu farklılığın nedenleri işlem maliyetlerinin ötesine uzanmaktadır. Buna sebep olan faktörlerden biri, özellikle gelişmekte olan ülkelerde yeşil tahvillere ilişkin bilgi ve farkındalığın sınırlı olmasıdır. OECD, yeşil tahvillerin henüz politika yapımcıların tam olarak dikkatini çekmediğini ve bunun da belirli uygulama standartlarının eksikliğine yol açtığını belirtmektedir (OECD, 2017). Ancak, taksonomilerin yaygın bir şekilde uygulanması bu engelin aşılmasına yardımcı olabilmektedir.

Sürdürülebilir finansal araçların dördüncüsü olan sosyal tahviller, önemli sosyal etkiler yaratmayı amaçlayan projelere fon sağlamanın bir yolu olarak önem kazanmıştır. Yeşil finansal araçlar sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için daha yaygın olarak kabul görürken, sosyal tahviller sosyal sorunları ele alan projelere kaynak sağlamaya odaklanmaktadır. Etki yatırımları olarak da bilinen bu yatırımların temelinde insan haklarının korunması yatmaktadır (Park, 2018:234). Nüfus artışı ve iklim değişikliğinden kaynaklanan sosyal ve insani sorunlara çözüm sunan projeleri hayata geçirmek toplumun kolektif sorumluluğudur. 2018'de yayınlanan Sosyal Tahvil İlkeleri (STI), düşük maliyetli altyapı, uygun fiyatlı konut, sağlık ve eğitime erişim, istihdam yaratma, gıda güvenliği, sosyoekonomik ilerleme ve güçlendirme dahil olmak üzere bu projelerin hedeflemesi gereken temel alanları özetlemektedir (ICMA, 2018:2).

Sosyal tahviller, sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesinde yeşil tahvillerin gölgesinde kalmış olsa da daha esnek, daha basit ve uyarlanabilir. Ancak Covid-19 pandemisinin ortaya çıkması bu durumda önemli değişikliklere yol açmıştır.

2016 yılında bazı şirketler sosyal tahviller çıkararak çiftçilere desteklerini gösterdiler. Çok yaygın olmamakla birlikte, bu tahviller birkaç önemli şirket tarafından kullanılmıştır. Örneğin 2018 yılında 300 milyon Euro'luk ihracat yapan Danone ve 2015 yılında 250 milyon Pound'luk ihracat yaparak yoksulların sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştıran Birleşik Krallık'ın en büyük bankalarından Lloyds Bank öne çıkmıştır (Park, 2018:240). BM, 2030 yılına kadar yoksulluğu, açlığı ve ülkeler arasındaki ve ülke içindeki eşitsizlikleri ortadan kaldırmayı amaçlayan bir rapor yayınlamıştır. Raporu ayrıca barışçıl, adil ve kapsayıcı toplumların teşvik edilmesi, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin ortadan kaldırılması ve kadın ve kız çocuklarının hem istihdam hem de sosyal hayata entegrasyonunun teşvik edilmesi amaçlanmıştır (BM, 2015:6). Sosyal bağlar, bu hedeflere ulaşmak için gereken mali kaynakların yaratılmasında önemli bir rol oynama potansiyeline sahiptir.

2.1.5. Sürdürülebilirliğin Raporlanması

Günümüz dünyasında finansal olmayan bilgilerin raporlanmasına verilen önem giderek artmaktadır. Bu bilgiler artık çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim faaliyetlerine

odaklanan sürdürülebilirlik raporlarında yer almaktadır. Bu raporlar, işletmelerin başta hissedarlar olmak üzere tüm paydaşlarıyla bilgi paylaşması için bir araç görevi görmektedir. Sürdürülebilirlik raporlarının geçmişi, “sosyal boyuta” vurgu yapan kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) kavramının ortaya atıldığı 1950’li yıllara kadar uzanmaktadır. 1980’lerde paydaşlar “çevresel boyuta” daha fazla önem vermeye başlamış ve 1990’ların başında sürdürülebilirlik raporlaması sosyal, çevresel ve ekonomik boyutları kapsamıştır.

Siew, Balatbat, Carmichael (2016) ve Siew (2017) tarafından tartışıldığı üzere, şirketlerde sürdürülebilirliğin benimsenmesinin etkisi üç perspektifte tartışılmaktadır. Birinci bakış açısı, sürdürülebilirliğin benimsenmesinin düşük performansa yol açtığını öne sürerken, ikinci bakış açısı bunun bir şirketin bilançosu üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu savunmaktadır. Üçüncü bakış açısı ise sürdürülebilirliği benimsemenin şirket performansı üzerinde hiçbir etkisi olmadığını iddia etmektedir.

Hoellermann'a (2020) göre, bankacılık sektöründe sürdürülebilirliğin sağlanması, maliyetlerin azaltılması, yeni gelir kaynaklarının yaratılması, ekonomik getirilerin iyileştirilmesi ve yenilikçi iş modellerinin uygulanması gibi çeşitli stratejileri içermektedir. Bankaların sürdürülebilirliklerini sağlamaları için, emisyonları en aza indirmek ve enerji tasarrufunu teşvik etmek amacıyla mevcut tüm kaynakları verimli bir şekilde kullanmaları gerekmektedir. Ayrıca, bankalar yatırım fonları, tahviller, varlık yönetimi ve proje yönetimi gibi mevcut bankacılık ürünlerini çevre dostu alternatiflere dönüştürebilmektedirler. Bankaların “yeşil” politikalar oluşturması ve paydaşlarla güçlü ilişkiler sürdürmesi çok önemlidir. Bu taahhüt, yıllık raporlarına veya bağımsız sürdürülebilirlik raporlarına yansıtılmalıdır. Bu raporlar, kapsamlı finansal ve finansal olmayan veriler sağladıkları için paydaşlar için güvenilir bilgi kaynakları olarak hizmet etmektedirler. Sürdürülebilirlik raporlaması çevresel taahhütler, etik uygulamalar, insan hakları, işgücü ve ürün sorumluluğu gibi çok çeşitli konuları kapsamaktadır.

Farklı ekonomik, çevresel ve sosyal çıkarların söz konusu olduğu sürdürülebilirlik raporlamasının savunucuları, ESG bilgilerinin açıklanmasının hem şirketlere hem de paydaşlara fayda sağlayabileceğini savunmaktadır (Buallay ve ark., 2020a:199). Nobanee

ve Ellili (2016) çevresel faktörlerin sürdürülebilirlik raporlarına dahil edilmesinin ve paydaşlarla paylaşılmasının şeffaflığı artırabileceğini ve bilgi çarpıtmasını azaltabileceğini öne sürmektedir. Bununla birlikte, zorunlu raporlama gereklilikleri maliyetleri artırabilir ve potansiyel olarak kârlılığı etkileyebilir, bu nedenle şirketler sürdürülebilirlik beyanında bulunmadan önce beklenen faydaları dikkatlice ele alınmalıdır (Brooks ve Oikonomou, 2018: 4).

Bu endişelerin farkında olan BM, Eylül 2019'da UNEP finans girişimini başlatarak bankaları gönüllü olarak katılmaya davet etmiştir. Girişim, katılımcı bankalar tarafından altı ilkenin uygulanması yoluyla sosyal ve çevresel açıdan sürdürülebilir ekonomik faaliyetleri desteklemeyi amaçlamaktadır. UNEP FI (2021) tarafından özetlenen bu ilkeler aşağıdaki gibidir:

İlk ilke, uyumun sağlanması etrafında dönmektedir. Bunun ışığında, bankalar iş stratejilerini Paris Anlaşması ve uygulanabilir ulusal ve bölgesel çerçevelerle uyumlu bir şekilde formüle etmelidir.

İkinci ilke hedef belirlemeye odaklanmaktadır. Bankaların faaliyetlerinin toplum ve çevre üzerindeki etkisini tutarlı bir şekilde değerlendirmeleri ve buna göre hedefler belirleyip açıklamaları gerekmektedir.

Üçüncü ilke müşterilere odaklanmaktadır. Bankaların sürdürülebilir uygulamalar geliştirmek için müşterileriyle iş birliği yapmaları ve şimdiki ve gelecek nesiller için refah yaratan ekonomik faaliyetlerde bulunmaları beklenmektedir.

Dördüncü ilke paydaşları vurgulamaktadır. Sosyal hedeflere ulaşmak için bankalar, sorumluluklarının bilincinde olarak ilgili paydaşlarla ilişki kurmalı ve ortaklıklar oluşturmalarıdır.

Beşinci ilke etkin yönetimin ve sorumlu bankacılık kültürünün geliştirilmesinin önemini vurgulamaktadır. Bankalar etkin yönetim uygulamalarını hayata geçirmeli ve sorumlu bankacılığa öncelik veren bir kültürü teşvik etmelidir.

Altıncı ilke; şeffaflık ve hesap verebilirlik, bankaların desteklemesi gereken ilkedir. Bunu sağlamak için bankalar bu ilkelere bağlılıklarını düzenli olarak değerlendirmeli ve etkilerini ve toplumsal hedeflere katkılarını açıkça bildirmelidir. Sorumlu Bankacılık İlkesi uyarınca, imzacı bankalar bu ilkeleri uygulama konusundaki ilerlemelerini değerlendirmek üzere yıllık denetimlere tabi tutulacaktır. Gerekli değişikliklerin gösterilmemesi, imzacı statüsünün kaybedilmesiyle sonuçlanacaktır (Torre Olmo, Cantero Saiz ve Sanfilippo Azofra, 2021: 3). Sürdürülebilir politikalar benimsemeyi hedefleyen şirketler, BİST'te (2020:54-56) özetlenen sürdürülebilirlik raporlama çerçevelerini takip etmelidir.

1997 yılında kurulan GRI, kamu yararı için sürdürülebilir bir küresel ekonomiyi teşvik etmeye adanmış uluslararası bir kuruluştur.

Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi (IIRC), düzenleyiciler, yatırımcılar, şirketler, standart belirleyiciler, muhasebeciler ve finansal raporlamacılardan oluşan küresel bir koalisyonudur. Bu koalisyon, kurumsal raporlamada bir sonraki aşama olarak değer yaratma iletişimini savunmaktadır. Türkiye'de Entegre Raporlama Türkiye Ağı (ERTA), IIRC'nin girişimlerinin uygulanmasını denetlemektedir.

Karbon Saydamlık Projesi (CDP), çevresel risklerin ölçülmesini, açıklanmasını, yönetilmesini ve paylaşılmasını kolaylaştıran bağımsız bir küresel sistemdir.

Üniversite Kurumsal Yönetim Forumu 2010 yılından beri faaliyet göstermektedir.

İklim Açıklama Standartları Kurulu (CDSB), sivil toplum kuruluşlarından oluşan uluslararası bir konsorsiyumdur. Şirketlerin çevresel bilgileri finansal bilgilerle aynı ayrıntı düzeyinde raporlamaları için bir yapı sunmaktadır.

Sürdürülebilir Muhasebe Standartları Kurulu (SASB), çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim konularını kapsayan, farklı sektörlerle özgü açıklama standartları geliştirmeyi amaçlayan bir kuruluştur.

İklimle İlgili Finansal Açıklamalar Görev Gücü (TCFD), yatırımcılara, kredi verenlere, sigortacılara ve diğer paydaşlara iklimle ilgili risklerin ve fırsatların tutarlı bir şekilde

finansal olarak açıklanmasını sağlamak için endüstrinin öncülüğünde gönüllü bir çerçeve sunmaktadır.

Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesi (UNGC), Birleşmiş Milletler tarafından dünya çapında işletmeleri sürdürülebilir ve sosyal açıdan sorumlu politikalar benimsemeye ve uygulamaları hakkında rapor vermeye teşvik eden bir girişimdir. UNGC'nin Türkiye'de 2013 yılında kurulan Global Compact Türkiye adında yerel bir ağı bulunmaktadır.

Birleşmiş Milletler Sorumlu Yatırım İlkeleri (UNPRI), yatırımcılar ve varlık sahipleri için sorumlu yatırıma yönelik altı ilkeyi uygulamak üzere küresel bir imzacılar ağıyla iş birliği yapmaktadır. 2020 itibarıyla 3.000'in üzerinde imzacısı bulunmaktadır.

Kurumsal Raporlama Diyalogu 2014 yılında IIRC liderliğinde kurulmuştur. Kurumsal raporlama çerçeveleri, standartları ve ilgili gereklilikler arasında tutarlılık ve karşılaştırılabilirlik sağlamak için bir platform olarak hizmet vermektedir.

Piyasada sürdürülebilirlik çerçevesinde Küresel Raporlama Girişimi, Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi, Karbon Saydamlık Projesi, İklim Açıklamaları Standartları Kurulu, Sürdürülebilir Muhasebe Standartları Kurulu, İklimle İlgili Finansal Açıklamalar Görev Gücü, Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesi, Birleşmiş Milletler Sorumlu Yatırım İlkeleri ve Kurumsal Raporlama Diyalogu gibi çok sayıda raporlama çerçevesi bulunmaktadır. Yatırımcı beklentileriyle uyumlu doğru çerçeveyi seçmek şirketler için zorlayıcı olabilmektedir. İşte farklı paydaşlara uygun, yaygın olarak kullanılan ilk beş raporlama çerçevesi (Prakash, 2020: 13-14).

GRI çerçevesi öncelikle çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim konularına odaklanmaktadır. Çok çeşitli paydaşlara hitap etmekte ve kuruluşların ekonomik, çevresel ve sosyal performanslarını raporlamalarına yardımcı olmaktadır. Kurumsal yapı, strateji, etik, dürüstlük, yönetim, paydaş katılımı ve ESG hakkında genel bilgileri kapsamaktadır.

CDP Çerçevesi çevresel ve kurumsal yönetim konularına ağırlık vermektedir. Hedef kitlesi yatırımcılar, alıcılar ve diğer paydaşlardır. Çerçeve, yatırımcıların ve paydaşların

iklimle ilgili konularda bilinçli kararlar almalarına yardımcı olan bir çevresel değerlendirme sağlamaktadır. Buna sera gazı emisyonları, su, ormanlar ve tedarik zinciri ile ilgili veriler dahildir.

IIRC Çerçevesi çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim konularına odaklanmaktadır. Öncelikli hedef kitlesi yatırımcılardır.

SASB, birincil hedef kitlesi yatırımcılar olmak üzere kuruluşların çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim yönlerini değerlendirmeye odaklanmaktadır. İnsan sermayesi, iş modeli ve inovasyon ile liderlik ve yönetim gibi finansal performansı etkileyen belirli ölçütleri analiz etmektedirler.

TCFD ise çevresel ve kurumsal yönetim konularına odaklanmaktadır. Hedef kitleleri arasında yatırımcılar, kredi verenler ve diğer paydaşlar yer almaktadır. İklim değişikliği risklerini değerlendirmekte ve şirketleri eylemlerini yatırımcılar için faydalarla uyumlu hale getirmeye teşvik etmektedirler. Bu, yönetim, strateji ve risk yönetimi ile ilgili verilerin analiz edilmesini içermektedir.

GRI, çeşitli sektörlerde yaygın olarak kullanılan ilk sürdürülebilirlik raporlama çerçevesidir. Şirketlerin ekonomik, çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim faaliyetlerini raporlamaları için yapılandırılmış bir yaklaşım sağlamaktadır. GRI'nın raporlama standartları, sürdürülebilirlik raporlaması için küresel bir ölçüt olarak kabul edilmektedir. İlk kez raporlama yapan şirketler için tasarlanmış kullanıcı dostu şablonlar sunmaktadır. GRI, 1997 yılında UNEP tarafından bir sivil toplum kuruluşu olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde kurulmuştur.

GRI, iklim değişikliği ve yönetim gibi konuları ele alan bir raporlama girişimidir (Korwatanasakul, 2020:10). Çevresel, sosyal ve ekonomik konularda raporlama yapmak için yaygın olarak kabul gören bir çerçeve sunmakta ve kurumun ekonomik, çevresel ve sosyal performansına ilişkin beyanlarının tüm paydaşlar tarafından erişilebilir olmasını sağlamaktadır. Girişim 1997 yılında başlatılmış ve 2000 yılında GRI 1, 2002 yılında GRI 2, 2006 yılında GRI 3 ve 2013 yılında GRI 4 olmak üzere revizyonlardan geçmiştir (Buallay, 2020b: 29). GRI standartlarının uygulanmasına 1 Temmuz 2018 tarihinde

başlanmıştır. GRI, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD), UNEP, Birleşmiş Milletler Küresel Konvansiyonu (UNGC) ve Uluslararası Standardizasyon Örgütü (ISO) ile küresel stratejik ortaklıklar kurmuştur. GRI standartları dört bölüme ayrılmıştır: evrensel, ekonomik, çevresel ve sosyal, her birinin kendi alt göstergeleri bulunmaktadır (Buallay, 2020b: 30).

GRI 100 Evrensel Standartları üç alt standarttan oluşmaktadır: GRI 101 Kuruluş, GRI 102 Genel Beyan ve GRI 103 Yönetim Yaklaşımı. Benzer şekilde, GRI 200 Ekonomik Standartlar da altı alt standart içermektedir: GRI 201 Ekonomik Performans, GRI 202 Pazar Varlığı, GRI 203 Dolaylı Ekonomik Etkiler, GRI 204 Satın Alma Uygulamaları, GRI 205 Yolsuzlukla Mücadele Davranışı ve GRI 206 Rekabet Karşıtı Davranış. GRI 300 Çevre Standartlarına geçerse, sekiz alt standart bulunmaktadır: GRI 301 Maddeler, GRI 302 Enerji, GRI 303 Su, GRI 304 Biyo-çeşitlilik, GRI 305 Emisyonlar, GRI 306 Atık, GRI 307 Çevresel Uyum ve GRI 308 Tedarikçi Çevresel Değerlendirmesi. Son olarak, GRI 400 Sosyal Standartlar, GRI 401 İstihdam, GRI 402 Çalışan Yönetimi İlişkileri, GRI 403 İş Sağlığı ve Güvenliği gibi çok çeşitli alt standartları kapsamaktadır. Bu alt standartların sürdürülebilirliğin çeşitli yönlerinin ölçülmesi ve değerlendirilmesinde çok önemli bir rol oynadığı görülebilmektedir.

GRI standartları sürdürülebilirliği kapsamakta ve ekonomik, çevresel ve sosyal konularda raporlama yapılmasını gerektirmektedir. Aşağıdaki bilgiler verilmektedir (Bidari, 2016:74-75):

Ekonomik kaygılar bankanın mali durumu, bankacılık faaliyetleri için gelecek planları, hisse başına temettü bilgileri, teknoloji geliştirme güncellemeleri, misyon/vizyon açıklamaları, muhasebe politikası tartışmaları, risk yönetimi bilgileri ve denetçi raporlarının açıklamalarını içermektedir.

Sosyal konular, çalışan sağlığı ve güvenliği, fırsat eşitliği, çalışan eğitimi, çalışan desteği, yolsuzlukla mücadele bilgileri, çalışan morali, banka-sanayi ilişkileri, ürün sorumluluğu, hayırsever yardım ve siyasi katkılar, sanat ve kültüre destek, kamu sağlığı yardımı, spor veya eğlence projelerine sponsorluk, devlet destekli sosyal kampanyalara destek, sosyal

bankacılık faaliyetleri hakkında bilgi, uluslararası bankacılık bilgileri, kara para aklamayı önleme bilgileri ve hükümet acil yardım fonlarına desteği kapsamaktadır.

Çevresel konular arasında çevre politikaları, çevre yönetim sistemleri ve denetimleri, ticari faaliyetlerden kaynaklanan kirlilik, sosyal açıdan sorumlu yatırım politikaları, biyoçeşitlilik, yeniden kullanım ve geri dönüşümün teşvik edilmesi, sürdürülebilirlik, çevresel yaşam alanlarının korunması, yenilenebilir enerjiye yatırım ve online bankacılık fırsatları yer almaktadır.

Bankaların, her biri kendi alt göstergeleri olan ekonomik, çevresel ve sosyal boyutları kapsayan sürdürülebilirlik çalışmalarına katıldıkları bilinmektedir. Ekonomik göstergeler öncelikle bankanın finansal durumuna odaklanırken, sosyal göstergeler çalışanların eğitimi, sağlık ve güvenlik ile sosyal sorumluluk projelerini kapsamaktadır. Son olarak çevresel göstergeler, bankanın sürdürülebilirlik raporlarında ayrıntılı olarak açıklanan çevre politikaları ve faaliyetleri etrafında dönmektedir. Sürdürülebilir raporlama eylemi kurumlara çok sayıda avantaj sağlamaktadır. Örneğin, paydaşlarla güçlü ilişkiler geliştirerek çalışanların bağlılığını ve motivasyonunu artırmaktadır. Güven ve itibardaki bu artış, şirketlerin rekabetçi bir ortamda başarılı olmalarını ve finansal performanslarını iyileştirmelerini sağlamaktadır. Sürdürülebilir kurumlar ayrıca fırsatların ve risklerin daha iyi anlaşılmasından faydalanarak uzun vadeli stratejilerini etkiler ve finansal ve finansal olmayan performansı birbirine bağlar. Bu olumlu sonuçlar uzun vadede istikrarlı ve müreffeh bir finans sektörünün yaratılmasına katkıda bulunmaktadır. Ancak Buallay'a (2020a) göre, sürdürülebilirlik açıklamalarının bankaların finansal performansı üzerinde olumsuz bir etkisi bulunmaktadır.

Finansal performans ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişki “yönetmel fırsatçılık hipotezi” aracılığıyla araştırılabilmektedir. Bu teoriye göre, yöneticiler sürekli olarak kendi kazançlarını artırmaya çalışmaktadırlar. Finansal performansın güçlü olduğu durumlarda, yöneticiler kişisel kazançlarını maksimize etmek için sürdürülebilirlik harcamalarını kısıbilmektedirler (Preston ve O'Bannon, 1997).

2.2. ESG Skorları

Bu başlık altında, ESG kavramı, ESG algısı, ESG skorları ve ESG derecelendirme farklılıkları detaylı şekilde ele alınmaktadır.

2.2.1. ESG Kavramı

Günümüzün son derece rekabetçi küresel ortamında, kuruluşlar yalnızca ekonomik performanslarına ve kâr odaklı yaklaşımlarına değil, aynı zamanda çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim performanslarına da giderek daha fazla önem vermektedir. Bu değişim, toplumun şirketlerden ve iş dünyasından insan haklarını desteklemeleri, çevre ve iklim değişikliği konularına hassasiyet göstermeleri, hayvan haklarını korumaları, yolsuzlukla mücadele etmeleri, cinsiyet eşitliğini teşvik etmeleri, yasalara uymaları ve tüm faaliyetlerinde hesap verebilirlik ve şeffaflığı sürdürmeleri yönündeki beklentilerinden kaynaklanmaktadır. Bu konulardaki toplumsal farkındalık arttıkça, ürün ve hizmetlerin kalitesi ile üretici kuruluşların sosyal sorumluluk girişimlerine bağlılığı, başta müşteriler ve yatırımcılar olmak üzere paydaşların kuruluşa yönelik algısını önemli ölçüde etkilemeye başlamıştır (Varol, 2019:15). Bireysel yatırımcılar artık şirketlerin sürdürülebilirliğine daha fazla önem vermekte ve yatırımlarının risk değerlendirmesini göz önünde bulundurarak ESG kriterlerini yatırım kararlarına dahil etmektedir (Yoshino, Taghizadeh-Hesary ve Otsuka, 2020:96-97). Benzer şekilde, küresel yatırımcılar yatırım kararlarını vermeden önce yapılan fizibilite çalışmaları sırasında ESG ile ilgili sözleşmeleri dikkate almaktadır (Mehtar, 2020:137-138).

Bankalar küresel ekonomide çok önemli bir rol oynamaktadır. Bankalar, ESG girişimlerinin bir parçası olarak kaynak verimliliğini teşvik etmek, çevre dostu projeleri finanse etmek, zararlı sektörler verilen kredileri azaltmak ve STK'ları desteklemek gibi çeşitli çevresel faaliyetlere katılmaktadır. Ayrıca yönetim kurulu büyüklüğü, yönetici yetkinliği, cinsiyet eşitliği ve risk yönetimine odaklanarak kurumsal yönetim çabalarına katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, bankalar iklim değişikliği, atık yönetimi, insan hakları ve iş etiği gibi temel ESG temalarını ele almaktadır. Bu temalara yanıt olarak bankalar finansal ürün ve hizmetlerini genişletmiş ve kredi verme uygulamalarını bireyler, mikro işletmeler ve şirketler için uyarlamışlardır.

Avrupa Komisyonu'na göre (2020: 142-143), bu şirketler bir dizi çevre dostu ve sosyal sorumluluk sahibi finansal ürün sunmaktadır. Bunlar arasında sürdürülebilir girişimleri destekleyen yeşil tahvillerin yanı sıra verimli ve yenilenebilir enerji kredileri de yer almaktadır. Ayrıca yeşil projeler, sosyal etki projeleri, sürdürülebilir kredi kartları ve yeşil mevduatlar için de seçenekler sunmaktadırlar.

Sürdürülebilir olmayan uygulamalardan sürdürülebilir bir ekonomiye geçiş üzerinde doğrudan veya dolaylı etkisi olan bankalar, ESG faaliyetleriyle ilgili olarak hem riskler hem de fırsatlarla karşı karşıyadır. Bu riskler arasında fiziksel varlıkların zarar görmesi, tazminat taleplerinin artması, faaliyetlerin aksaması, varlıkların ve teminatların değer kaybetmesi, müşterilerin kredi geri ödeme kabiliyetinin azalması, lisans iptalleri ve çeşitli kota ve sınırlamalar yer almaktadır. Ayrıca bankalar, değişen tüketici ve yatırımcı tercihleri, vergi düzenlemeleri ve çevreye zarar veren projelerin finansmanı nedeniyle kamuoyunun tepkisi ile ilgili risklerle karşı karşıyadır. İklim değişikliği ve çevresel bozulmanın da banka faaliyetleri üzerinde etkisi bulunmaktadır. İklimle ilgili çevresel riskler iki türde kategorize edilebilir: fiziksel riskler ve geçiş riskleri. Fiziksel riskler su ve kaynak kıtlığı, biyolojik çeşitlilik kaybı, hava, su ve toprak kirliliği, ormansızlaşma, kuraklık, aşırı hava olayları ve kademeli iklim değişiklikleri gibi konuları kapsamaktadır. Geçiş riskleri, kuruluşların daha düşük karbonlu ve çevresel açıdan daha sürdürülebilir bir ekonomiye uyum sağlarken yaşayabilecekleri mali kayıpları ifade etmektedir. Örneğin, iklim ve çevre politikalarının aniden uygulanması ve enerji verimliliği standartlarına uyum, uyum maliyetlerini artırabilir ve potansiyel olarak kurumsal karlılığı azaltabilmektedir.

Fiyatlarda değişiklik, istikrarsızlık ve varlık değerlerinde düşüş potansiyeli bir endişe kaynağıdır. Menkul kıymetler aniden yeniden fiyatlandırmaya tabi tutulursa, bu durum bankaların elindeki likit varlıkların değerinin düşmesine yol açabilmektedir. Likiditenin azalması riskinin yanı sıra, kredi riski, yoğunlaşma riski, itibar riski, piyasa riski, uyum riski, stratejik risk, operasyonel risk, BT riski ve siber güvenlik riski gibi dikkate alınması gereken başka riskler de bulunmaktadır. Bu riskler, iklimle ilgili ve çevresel risklerin etkin bir şekilde yönetilememesinden kaynaklanabilir ve bu da itibar kaybına neden

olabilmektedir. Bu riskleri ayrıntılı olarak anlamak önemlidir ve aşağıdaki tanımlar ve örnekler her birine açıklık getirmektedir (Avrupa Komisyonu, 2020: 97-98):

- Kredi Riski: Bu risk, karşı tarafın bankaya olan yükümlülüklerini yerine getirememesi, çevresel felaketler nedeniyle borçlunun ödeme gücünde azalmaya yol açması durumunda ortaya çıkmaktadır. Bu da banka için bir kredi riski oluşturmaktadır.

- Yoğunlaşma Riski: Bu risk, bir bankanın portföyünün belirli bir sektöre veya ülkeye yoğun bir şekilde odaklanması ve bu sektör veya ülkedeki potansiyel sorunlara karşı savunmasız hale gelmesi durumunda ortaya çıkmaktadır.

- İtibar Riski: Bu risk, paydaşlar tarafından ifade edilen olumsuz görüşlerin ardından potansiyel gelir veya pazar payı kaybını içermektedir. Örneğin, bankalar ESG konularıyla ilgili olarak çevreye zararlı sektörlerle kredi verirse, paydaşların ve müşterilerin eleştirilerine maruz kalabilir ve bu da kurumsal değer düşmesine yol açabilmektedir.

Finansal piyasalar fiyatlardaki ani değişimler nedeniyle kayıplar yaşayabilmektedirler. Düşük karbon ekonomisine geçiş sürecinde enerji ve emtia fiyatlarındaki artış buna bir örnektir.

Yasal/idari/uyum riski olarak bilinen, sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi ve yönetmeliklere uyulmaması ile ilgili bir risk bulunmaktadır.

Stratejik risk, kötü iş kararları almaktan veya başarısız iş planlarını takip etmekten kaynaklanmaktadır.

Operasyonel, bilgi işlem ve siber güvenlik riskleri yetersiz prosedürler, politikalar veya bilgi sistemi bütünlüğünün ihlalden kaynaklanmaktadır. Bu, banka içindeki yolsuzluk veya ESG perspektifini desteklemek için tahsis edilen fonların kötüye kullanılması gibi konuları içermektedir.

ESG'nin risk yönetimi süreçlerine ne ölçüde entegre edildiği bankalar arasında farklılık göstermektedir. Genel olarak, çoğu banka ESG'yi kredi verme politikalarına ve kredi uygulamalarına dahil etmektedir. Yönetimle ilgili bu riskler bir bankanın kredibilitesi

üzerinde doğrudan etkiye sahiptir. Yönetimdeki başarısızlıklar önemli para cezalarına ve potansiyel müşteri kaybına neden olabilmektedir.

Bankaların çevresel risklere maruz kalma oranı genellikle düşüktür. Ancak bankalar, karbon yoğun sektörlerde olduğu gibi çevreye zararlı projelere büyük krediler sağlarsa, büyük sorunlar ortaya çıkabilmektedir.

Varlık riski daha da kötüleşebilir ve bir bankanın sahte finansal ürünler satması gibi sosyal risklere yol açabilmektedir. Bir banka ESG risk faktörlerinden herhangi biriyle başa çıkamazsa, piyasa talebinde bir düşüş yaşayabilmektedirler. Dahası, bir bankanın karlılığı ve likiditesi, zayıf ESG performansı nedeniyle zedelenen itibardan etkilenebilmektedir. ESG beklentilerinin karşılanmadığını gören yatırımcılar fonlarını çekebilir ve bu da bankanın iş hacmini etkileyebilmektedir (MIS, 2019: 2-5).

Özetle, ESG faaliyetleri etkin bir şekilde yönetilmezse, gelirin azalmasına, masrafların artmasına ve istikrarsızlığa neden olabilmektedir. Örneğin, Avrupa bankaları ESG risklerini ele almak için özel bir ekip veya personel oluşturmalı, bu riskleri yatırımcı ve işlem düzeyinde kapsamlı bir şekilde değerlendirmeli ve çevresel, sosyal ve kurumsal riskleri değerlendirmek için bir komite oluşturmalıdır (Avrupa Komisyonu, 2020: 38-39). Türkiye'de BDDK, 2021 tarihli “Sürdürülebilir Finans” raporunda, ESG'nin bankacılık sektöründe gelişmesi ve bu risklerin azaltılması için çevresel risklerin risk parametrelerine dahil edilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca, denetim ve gözetim çerçevesinde değişiklikler yapılması gerektiği, stres testi/senaryo analizi, skorumla modelleri ve diğer yöntemlerin halihazırda uygulandığı belirtilmiştir. Raporda ayrıca yeşil finansmanın teşvik edilmesi, bankaların ESG uygulamalarının geliştirilmesi ve bankalar için zorunlu düzenlemelerin getirilmesi gerektiği vurgulanmıştır (BDDK, 2021: 29).

Sosyal sorumlu yatırım kavramı ESG'nin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim anlamına gelen ESG terimi, 2004 yılında Birleşmiş Milletler tarafından “Who Care Wins” raporunda tanıtılmıştır. 2006 yılında Birleşmiş Milletler Sorumlu Yatırım İlkeleri (UN-PRI) resmi olarak ESG çerçevesini oluşturmuş ve dikkate alınması gereken belirli faktörlerin ana hatlarını belirlemiştir. ESG, sürdürülebilirliğin

çevre, sosyal etki ve yönetimle ilgili boyutlarını kapsamaktadır. Kurumsal raporlama ve standardizasyonu teşvik eden uluslararası bir kuruluş olan GRI, ESG yaklaşımının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasında kilit bir rol oynamıştır. ESG kriterleri, bir şirketin çevresel etkisinin, sosyal sonuçlarının ve bütünlüğü sağlamak için yönetim uygulamalarının değerlendirilmesini içermektedir. ESG yaklaşımına göre, çevresel, sosyal ve yönetim olmak üzere her üç boyut da bir şirketin ekonomik başarısı için çok önemli olduğundan birlikte ele alınmalıdır. ESG faaliyetleri, bir şirketin sürdürülebilirlik ve sorumlu operasyonlar konusundaki kararlılığını göstermektedir. Şirketler ESG bilgilerini sürdürülebilirlik raporlarına herhangi bir yasal veya düzenleyici gereklilik olmaksızın gönüllü olarak dahil etmektedir (PRI, 2019:3).

Şirket, riskli kısa vadeli yatırımlara kıyasla hem işletmeye hem de topluma daha fazla fayda sağlayacağına inandığı altyapı projeleri hakkındaki bilgileri gönüllü olarak açıklamaktadır. İnsan sermayesine yatırım yaparak, eğitim sağlayarak, ürün standartlarını koruyarak ve güvenlik düzenlemelerine bağlı kalarak şirketler adil iş gücü uygulamaları konusundaki itibarlarını ve piyasa değerlerini artırır. ESG yatırımı yapmak, şirketlerin finansal kaynaklara uygun koşullarda erişmesini, enerji maliyetlerinden tasarruf etmesini, yönetim risklerini azaltmasını ve genel performansı iyileştirmesini sağlayarak yatırımcıların ilgisini çeker ve güven ve itibar oluşturmaktadır. Bu olumlu sonuçlar rekabet avantajına, marka değerinin artmasına ve kârlılığın iyileşmesine katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, sürdürülebilirlik raporlarında ESG uygulamalarının şeffaf bir şekilde raporlanması tüm paydaşların sürece dahil olmasını sağlar, bilgi çarpıtmasını ve vekalet maliyetlerini azaltır ve finansal performansı artırmaktadır. Ancak, faydalarına rağmen, ESG faaliyetlerinin gelişimini engelleyen çeşitli faktörler bulunmaktadır (Kotsantonis ve Bufalari, 2019:5).

ESG yatırımı, konuyla ilgili sınırlı bilgi nedeniyle dünya çapındaki şirketlerin iş stratejilerine tam olarak dahil etmekte zorlandıkları karmaşık ve nispeten yeni bir kavramdır. Buna ek olarak, ESG yatırımı için kapsamlı ulusal politikalar, yönetmelikler ve kılavuzlar bulunmadığından, ESG'nin uygulanması ve etkisinin objektif bir şekilde ölçülmesi zorlaşmaktadır. Bu sorunları ele almak için, ESG farkındalığını artırmak ve faydalarını anlatmak, zorunlu sürdürülebilirlik açıklama düzenlemeleri oluşturmak ve

şirketlerin ESG performansını düzenli olarak değerlendirmek çok önemlidir. 2008 finansal krizi yatırımcıların sermaye piyasasına olan güvenini zedelemiş ve şirketleri güveni yeniden inşa etmek için kurumsal yönetim reformları uygulamaya yöneltmiştir. Ancak ekonomik toparlanmaya rağmen şirketler çevresel ve sosyal sorunlara katkıda bulunmaya devam ederek mevcut üretim ve tüketim sistemindeki kusurların altını çizmektedir.

COVID-19 salgınının yükselişi ve ESG fonlarının ve endekslerinin geleneksel yatırımlara kıyasla üstün performansı, küresel yatırımcıların ESG ve sürdürülebilir yatırımlara olan ilgisini artırdı. Bu durum, işletmelerin gerekli uygulamaları hızla benimsemeleri için değerli bir fırsat sağlamıştır. Sonuç olarak, küresel ESG yatırımlarında önemli bir artış olmuştur (Kim ve Li, 2021:1).

ESG faktörlerinin tanınması ve yatırım kararlarında ESG faaliyetlerinin dikkate alınması, iklim değişikliği, sorumlu iş standartları, işyeri çeşitliliği ve yatırımcıların şeffaflık talepleri gibi çeşitli faktörler tarafından teşvik edilmiştir (Boffo ve Patalano, 2020: 6).

Bankacılık sektöründe ESG uygulamaları, 2015 yılında Paris Anlaşması'nın kabul edilmesinden bu yana ivme kazanmıştır (La Torre, Leo ve Panetta, 2021:5). Bununla birlikte, bankalarda ESG uygulamalarının gelişimi yalnızca iklim değişikliğine değil, aynı zamanda nüfus artışı ve kaynak kıtlığı gibi küresel olayların yanı sıra ekonomik krize de bağlanmaktadır (Kotsantonis ve Bufalari, 2019:12). Bankalar, kriz sırasında kaybedilen güveni yeniden inşa etmek ve yeni ürün ve hizmetler sunarken maliyet verimliliğini artırmak için ESG faaliyetlerini benimsemiştir (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:17).

Küresel finansal istikrarı ve sürdürülebilir uygulamaları teşvik etmek amacıyla bankalar ürün ve hizmet yelpazelerini ESG faaliyetlerini de içerecek şekilde genişletmektedir. Ayrıca yenilenebilir yatırımlar için kredi sağlamak ve enerji verimliliği ve çevre koruma ile ilgili projeleri desteklemektedirler. Ayrıca, eşitlik, çeşitlilik ve eğitime odaklanarak çalışanların refahı ve güvenliğini de ele almaktadırlar.

Climate Bond Initiative'in yeşil tahvil ihracına ilişkin 2021 raporuna göre, hacim ve işlem sayısı bakımından en büyük paya ABD sahipken, onu Almanya izlemektedir. Fransa ve Çin de hacim açısından üst sıralarda yer almaktadır.

BDDK tarafından 2022 yılında yayınlanan 2022-2025 sürdürülebilir bankacılık stratejik planına göre, Türk bankacılık sektörü Eylül 2021 itibarıyla yenilenebilir enerji projelerine toplam 200 milyar TL (22,6 milyar \$ karşılığı) nakit finansman sağlamıştır. Bu tutar, sektörün toplam kredilerinin %4,9'unu ve toplam aktiflerinin %2,8'ini temsil etmektedir. Ayrıca, TCMB 2021 finansal istikrar raporunda bankacılık sektörünün çevre dostu ve sürdürülebilir tahvil ihraçlarını kademeli olarak artırdığını ve 2016'dan bu yana toplam 2,7 milyar dolar ihraç edildiğini belirtmiştir.

Yakın tarihli bir rapora göre, şu anda piyasada yedi fon bulunmaktadır. Bunlar Garanti Emeklilik ve Hayat AŞ Sürdürülebilirlik Emeklilik Yatırım Fonu, Mükafat Portföy ESG Sürdürülebilirlik Fonu, Garanti Portföy ESG Sürdürülebilirlik Fonu, Allianz Yaşam ve Emeklilik AŞ Sürdürülebilirlik Emeklilik Yatırım Fonu, Anadolu Hayat Emeklilik AŞ Sürdürülebilirlik Emeklilik Yatırım Fonu, Garanti Portföy Sürdürülebilirlik Hisse Senedi Yoğun Fon ve TEB Portföy Sürdürülebilirlik Fonu'dur. Bu fonların toplam portföy büyüklüğü yaklaşık 391 Milyon TL'dir.

Ayrıca, Arçelik, Garanti Bankası, Yapı ve Kredi Bankası, Türkiye İş Bankası, Akbank, Vestel Elektronik, Türkiye Sanayi ve Geliştirme Bankası, T.C. Ziraat Bankası, T. Vakıflar Bankası ve Aydem Yenileksiyon Enerji gibi birçok şirket de farklı vesilelerle yeşil tahvil ihraç etmiştir.

2.2.2. ESG Algısı

ESG kavramı nispeten yeni olabilir, ancak kökleri daha karmaşık ve derin bir bağlama kadar uzanmaktadır. Sürdürülebilir yatırım, temel yatırım portföyelerine etik kurallar koyan Müslümanlar, Quakerlar ve Metodistler gibi dini gruplardan kaynaklanmıştır. Örneğin Müslümanlar bu yaklaşımı İslam hukukuna uygun yatırımlar oluşturmak için kullanmıştır (Townsend, 2020). Bu, silahlara ve savaşla ilgili diğer endüstrilere yatırım yapmaktan kaçınmak gibi çeşitli kısıtlamalar içermektedir. Öte yandan, Metodistler ve

Quakerlar Birleşik Krallık ve ABD'de ilk etik dernekleri ve birim tröstleri kurmuştur. Bunlar öncelikle alkol, kumar ve tütünle ilgili işletmelerden uzak durmak için negatif tarama uygulamıştır (Townsend, 2020). Dolayısıyla, etik kurallar ve dini inançlar, sürdürülebilir yatırımın ilk biçimlerinin şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır. Son yıllarda, ESG konusunun önemi, özellikle finansal yatırımlar alanında öne çıkmıştır. Zaman içinde bu konu giderek daha popüler hale gelmiş ve hatta insanların algısını değiştirmiştir.

Başlangıçta ana hedef, silah ve alkol içerenler gibi sosyal açıdan kabul edilemez olarak görülen yatırımları ortadan kaldırmaktı (Silano, 2016). Ancak şu anki odak noktası çevresel, toplumsal ve kurumsal yönetim konularında aktif olarak taahhütte bulunmaktır.

Doğrudan eylemler ve kararlar bir şirketin uzun vadeli stratejisi için çok önemlidir. Sürekli katılım ve bağlılık sağlamak için, bir şirket kaynaklarını ve varlıklarını ticari faaliyetlerine tahsis ederken stratejileri proaktif olarak değerlendirmelidir. Ayrıca, bir yatırımcının bakış açısından bu yaklaşım, yatırım yapılan gerçeklerle diyalog yoluyla iş uygulamalarının iyileştirilmesini ve çevresel, sosyal ve yönetim kriterlerinin portföy oluşturma sürecine dahil edilmesini vurgulamaktadır (Silano, 2016).

2.2.3. ESG Skorları

ESG skorları, kuruluşları üç ana kategoriye göre derecelendiren bir sistemdir. İlk kategori çevre üzerindeki etki, kaynak tüketimi, biyoçeşitlilik ve atık yönetimi gibi çevresel konulara odaklanmaktadır. İkinci kategori, toplum ve tedarikçiler üzerindeki etki, çalışma koşulları ve diğer sosyal etkiler dahil olmak üzere sosyal konuları değerlendirmektedir. Üçüncü kategori ise şeffaflık, hissedar ilişkileri, yönetici tazminatı ve yönetim kurulu çeşitliliği gibi yönetim konularını incelemektedir (Ribando ve Bonne, 2010:10).

ESG terimi ilk olarak 2004 yılında Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan “Who Care Wins” raporunda kullanılmıştır. 2006 yılında, ESG çerçevesinin ana hatlarını çizen ve dikkate alınması gereken temel faktörleri belirleyen Birleşmiş Milletler Sorumlu Yatırım İlkeleri (UN-PRI) oluşturulmuştur (Gao ve ark., 2021:13).

Başlangıçta, ESG skorları öncelikle finans şirketleri tarafından kullanılmıştır. Ancak, şirket itibarını artırma, yasal baskıyı azaltma, finansal riskleri hafifletme ve daha fazla sermaye çekme yetenekleri nedeniyle popülerlik kazanmışlardır. Birleşmiş Milletler Çevre Programı Finans Girişimi (UNEP FI) uzun süredir ESG faktörlerinin finans kuruluşlarının karar alma süreçlerine entegre edilmesini savunmaktadır.

Ekonomik yapıların dünya genelinde kendilerini ne kadar iyi sürdürebildiklerinin ölçümü önemli bir faktördür. Küresel Sürdürülebilir Yatırım İttifakı (GSIA) tarafından bildirildiği üzere, büyük finans piyasalarındaki sürdürülebilir yatırımların 2020'nin başında dünya çapında toplam 35,3 trilyon dolar değerine ulaşmış olması bu durumu kanıtlamaktadır (GSIA, 2021).

2.2.3.1. ESG Veri Ortamı Çerçevesi

ESG temel ilkelerinin temel unsurlarının ve yönlerinin açıklanmasının ardından, ESG performansının değerlendirilmesinde yer alan tekniklerin ve profesyonellerin incelenmesine geçilmesi uygun olmaktadır.

Halka açık birçok şirketin yanı sıra bazı özel şirketlerin çevresel, sosyal ve yönetim performansları çeşitli bağımsız derecelendirme kuruluşları ve raporları tarafından değerlendirilmektedir. Bu derecelendirmeler, paydaşların bir şirketin ESG performansını zaman içinde izlemelerine ve rakiplerinkine karşılaştırmalarına olanak tanımaktadır.

Sistemik ESG derecelendirme verilerinin kalitesinin ve erişilebilirliğinin artması, sürdürülebilir ve sorumlu yatırımlara olan ilginin artmasına katkıda bulunmuştur. Aslında, Li ve Polychronopoulos (2020)'ye göre, güvenilir veri eksikliği, ESG stratejilerinin daha geniş çapta benimsenmesinin önündeki ana engeldir. Bununla birlikte, ESG veri sağlayıcıları tarafından kullanılan metodolojilerin genellikle tutarsız olduğunu ve bir portföy oluştururken önemli ölçüde farklı sonuçlara yol açtığını belirtmek önemlidir (Li ve Polychronopoulos, 2020). Sonuç olarak, ESG yatırımcıları, aradıkları bilgilere dayalı olarak mevcut verileri uygun şekilde kategorize ederek işe başlamalıdır. Şekil 2.4'te ESG veri çerçevesi sunulmaktadır.

Şekil 2.3. ESG Veri Çerçevesi (Li ve Polychronopoulos, 2020)

2.2.3.2. Temel ESG Veri Sağlayıcıları ve Hesaplama Yöntemi

Çevresel, Sosyal, Yönetişim (ESG)'nin temel ilkelerinin temel unsurlarının ve yönlerinin tanıtılmasının ardından, ESG performansının değerlendirilmesinde yer alan yaklaşımları ve uzmanları sergileyerek incelemeye başlamak yerinde olmaktadır.

Halka açık çok sayıda şirketin yanı sıra bazı özel şirketler de çevresel, sosyal ve yönetim performanslarını çeşitli bağımsız derecelendirme kuruluşları ve raporları aracılığıyla değerlendirmekte ve takdir etmektedir. Bu derecelendirmeler sayesinde paydaşlar şirketin ESG performansını zaman içinde izleyebilmekte ve rakiplerinkisiyle karşılaştırabilmektedir.

Sistematik ESG derecelendirme verilerinin kalitesinin ve erişilebilirliğinin artması, sürdürülebilir ve sorumlu yatırımlara olan ilginin artmasına katkıda bulunmuştur. Aslında, Li & Polychronopoulos'un (2020) belirttiği gibi, güvenilir veri eksikliği ESG stratejilerinin daha geniş çapta benimsenmesinin önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır. Bununla birlikte, ESG veri sağlayıcıları tarafından kullanılan metodolojilerin genellikle tutarlılıktan yoksun olduğunu ve bunun da bir portföy oluştururken önemli ölçüde farklı sonuçlara yol açtığını kabul etmek önemlidir (Li & Polychronopoulos, 2020).

2.2.3.2.1. Bloomberg ESG Veri Hizmeti

2009 yılında Bloomberg, New Energy Finance'i satın aldıktan sonra Bloomberg ESG Veri Hizmetini tanıtmıştır. Bu hizmet yenilenebilir enerji ve karbon piyasası hakkında bilgi sunmaktadır. Bloomberg, dünya çapında 10.000'den fazla halka açık şirket için ESG verileri toplamaktadır. ESG verileri Bloomberg Hisse Senetleri ve Şeffaflık Hizmetlerine entegre edilmiştir. Bloomberg her yıl şirketlere, nicel ve politikalarla ilgili ESG verilerini açıklamalarına dayalı olarak ESG Açıklama Puanları atamaktadır.

Şirketleri değerlendirmek için Bloomberg, kurumsal sosyal sorumluluk veya sürdürülebilirlik raporlarından, yıllık raporlardan, web sitelerinden ve diğer kamuya açık kaynaklardan kamuya açık ESG bilgilerini toplamaktadır. Ayrıca şirketlerle doğrudan iletişim kurar. ESG verileri çerçevesinde Bloomberg, karbon emisyonları, iklim değişikliği etkisi, kirlilik, atık bertarafı, yenilenebilir enerji ve kaynakların tükenmesi gibi faktörleri içeren SASB ESG Endekslerini hesaplamaktadır. Ayrıca tedarik zinciri, siyasi katkılar, ayrımcılık, çeşitlilik, toplum ilişkileri, insan hakları, kümülatif oylama, yönetici tazminatı, hissedar hakları, devralma savunması, kademeli yönetim kurulları ve bağımsız yöneticiler gibi hususları da dikkate almaktadır (SASB Standards and Other ESG Frameworks, 2010). Bloomberg'in veri seti 80 ülkede 10.000'den fazla şirket için ESG ölçümleri ve ESG açıklama puanları sağlamaktadır.

Doğruluk ve güvenilirliği sağlamak için, kesin ve güvenilir veriler elde etmek üzere güvenilir kaynaklara güvenmeleri gerekmektedir. Bu nedenle Bloomberg üç temel yöntemle şeffaflık sergilemektedir.

1. Temsili verilerden yararlanma: Bloomberg'in özel derecelendirmesi, faaliyetlerinin ve işgücünün en az %80'ini kapsayan şirket tarafından bildirilen istatistikleri içermektedir (Bloomberg, 2022). Bu kriter, puanın şirketin ticari faaliyetlerini doğru bir şekilde yansıtmalarını garanti etmektedir. Kullanıcılar derecelendirme sürecini ayrıntılı bir şekilde inceleyebilir ve her puanın altında yatan şirketin bildirdiği verileri araştırabilir.

2. Raporlanan ve tahmin edilen karbon verilerinin birleştirilmesi: Bloomberg, şirketler tarafından bildirilen karbon emisyon verilerini toplar ve çok yönlü bir modelleme yaklaşımı kullanmaktadır. Bu, sağlayıcının bu tür verileri açıklamayan şirketler için sonuçları tahmin etmesini sağlamaktadır. Bloomberg'in sera gazı emisyon tahminleri modeli, verilerin güvenilirliğini ve kullanılabilirliğini gösteren bir tahmin aralığı ve bir güven puanı sunmaktadır (Bloomberg, 2022). Sonuç olarak Bloomberg, 2010 yılına kadar uzanan verilerle 100.000'den fazla şirketi kapsayan geniş bir yelpazeyi kapsamlı bir şekilde kapsayabilmektedir.

3. Yüksek kaliteli bir ESG Fon Analizi teklifi: Bloomberg'in ESG Fon Analitiği, dünya genelinde çok çeşitli yatırım fonları ve borsa yatırım fonları için ESG faktörleri hakkında birinci sınıf veriler sağlamaktadır. Bu veriler karbon emisyonları, atık yönetimi, kaynak tüketimi, iş politikaları, çeşitlilik ve yönetim katılımı gibi çeşitli hususları kapsamaktadır. Bloomberg, bu standartlaştırılmış ve tarafsız bilgileri sunarak yatırımcılara fonları verimli bir şekilde karşılaştırma ve ESG hedefleri ve tercihleriyle uyumlu yatırım kararları alma konusunda yardımcı olmaktadır.

2.2.3.2.2. Thomson Reuters ESG Araştırma Verileri

ESG puanını değerlendirirken, Thomson Reuters veri tabanında belirtildiği gibi, ESG puanlarının farklı yönlerini kapsamlı bir şekilde değerlendirmek ve her bir alt göstergesi ayrı ayrı tanımlamak önem arz etmektedir. Çeşitli veri tabanları arasında Thomson Reuters veri tabanı, ESG bilgileri için en kapsamlı ve en yaygın kullanılan kaynak olarak öne çıkmaktadır. Bu nedenle, bu çalışma yalnızca çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim faktörlerini kapsayan Thomson Reuters ASSET4 ESG puanlarına odaklanmaktadır.

Thomson Reuters Refinitiv veritabanı, şirketlerin ESG performanslarını ölçmek ve sektöre özgü derecelendirmeler sağlamak için dünya çapında yaklaşık 9000 şirketin verilerini analiz etmektedir. Bu kapsamlı analiz, 10 boyuta ayrılmış 400'den fazla ölçüm ve 178 gösterge içermektedir. Thomson Reuters şirketleri 0 ile 100 arasında değişen ESG puanları kullanarak değerlendirmektedir. Bu derecelendirmeler, 2002'den itibaren verileri kapsayacak şekilde yıllık olarak yayınlanmaktadır. Thomson Reuters ESG göstergeleri hakkında ayrıntılı bilgi için Tablo 2.3'te yer almaktadır.

Tablo 2.4. Thomson Reuters'a Göre ESG Skoru ve Alt Göstergeleri

Ayak	Sınıf	Notlama Göstergesi	Ağırlık
Çevresel	Kaynak Kullanımı	20	11%
	Emisyon	22	12%
	Yenilik	19	11%
Sosyal	İş Gücü	29	16%
	İnsan Hakları	8	4.50%
	Toplum	14	8%
	Ürün sorumluluğu	12	7%
Yönetim	Yönetim	34	19%
	Hissedarlar	12	7%
	KSS Stratejisi	8	4.50%
Toplam		178	100%

Thomson Reuters (2017), ESG puanının üç boyutta değerlendirildiğini vurgulamaktadır. Bunlar; çevresel, sosyal ve kurumsal yönetimidir.

Çevresel boyut, kirlilik kontrolü, kaynak yönetimi ve enerji tasarrufu uygulamaları dahil olmak üzere şirketin çevreye karşı sorumlu olma çabalarına odaklanmaktadır. Ayrıca ekolojik sürdürülebilir ürün geliştirme ve çevre standartlarına bağlılık girişimlerini de içermektedir.

Sosyal boyut, çalışanlar için sağlıklı ve güvenli bir işyeri yaratmanın yanı sıra eşit ürün ve hizmetler sağlamak için şirketin eylemlerini içermektedir. Ayrıca çalışan ilişkileri, çeşitlilik, paydaş hakları ve toplum katılımını da kapsamaktadır.

Son olarak, yönetim boyutu işgücü, insan hakları, toplum, ürün sorumluluğu ve KSS strateji göstergeleri gibi hususları kapsamaktadır. Ayrıca yönetimin hissedarlarla olan ilişkisini ve sorumlu uygulamalara olan bağlılığını da içermektedir. Genel olarak, kurumsal sosyal sorumluluk, bir şirketin faaliyetleri dahilindeki çevresel, sosyal ve yönetim konularını ele almak için kapsamlı bir yaklaşım içermektedir.

Refinitiv'e (2021:22) göre, göstergeler daha ayrıntılı olarak şu şekilde açıklanabilir:

- ESG kaynak kullanımı derecelendirmesi: Bu derecelendirme, bir şirketin tedarik zinciri yönetimini iyileştirme ve malzeme, enerji ve su kullanımını azaltma becerisini değerlendirmektedir. Sürdürülebilir ambalajlama, çevresel tedarik zinciri sorunları, enerji ve su tasarrufu gibi alanları kapsamaktadır.

- ESG emisyon azaltma puanı: Bu puan, bir şirketin üretim ve faaliyetlerinde çevresel emisyonları azaltma konusundaki kararlılığını ölçer. Atık yönetimi, biyoçeşitliliğin korunması ve çevre yönetim sistemlerinin uygulanmasını kapsamaktadır.

- ESG inovasyon derecelendirmesi: Bu derecelendirme, bir şirketin çevresel teknolojiler, süreçler ve ürünler geliştirerek yeni pazar fırsatları yaratma kapasitesini değerlendirmektedir. Ürün inovasyonu, yeşil gelirler, araştırma ve geliştirme ve sermaye harcamaları gibi alanlara odaklanmaktadır.

- ESG işgücü puanı: İşgücü puanı, bir şirketin sağlıklı ve güvenli bir işyeri sağlama, işgücü çeşitliliğini teşvik etme ve eşit fırsatlar sunma konusundaki etkinliğini değerlendirmektedir. Ürün kalitesi, kariyer gelişimi, eğitim, çalışma koşulları ve sağlık ve güvenlik önlemleri gibi alanları kapsamaktadır.

- ESG insan hakları derecelendirmesi: Bu derecelendirme, bir şirketin önemli insan hakları anlaşmalarına bağlılığını yansıtmaktadır.

- ESG toplum derecelendirmesi: Toplum derecelendirmesi, bir şirketin sorumlu bir kurumsal vatandaş olma, kamu sağlığını koruma ve iş etiğini sürdürme konusundaki kararlılığını göstermektedir.

- Ürün sorumluluğu derecelendirmesi, bir şirketin yüksek kaliteli ürün ve hizmetler sunma, etik pazarlama uygulamaları, müşteri verilerini koruma ve şeffaflığı sürdürme taahhüdünü değerlendirmektedir.

- ESG yönetim notu, bağımsızlık, çeşitlilik, yönetim kurulu komite yapıları ve yönetim kuruluyla ilgili endişelerin giderilmesi dahil olmak üzere bir şirketin yönetim uygulamalarını değerlendirmektedir.

- Hissedar değerlendirmesi, bir şirketin hissedarlarına adil muamele yapılmasını sağlamaya odaklanmaktadır.

- ESG KSS strateji notu, bir şirketin ekonomik, sosyal ve çevresel hususları günlük karar alma sürecine entegre etme yaklaşımını incelemektedir.

Refinitiv (2021:7), şirketlere ESG alanında A ile D arasında değişen notlar ve 0 ile 1 arasında değişen sayısal değerler verildiğini belirtmektedir. Tablo 2.4, bu harf ve sayısal notlara ilişkin kapsamlı bilgiler sunmaktadır.

Tablo 2.5. ESG Not Aralığının Harf Notu ve Rakamsal Olarak Gösterimi

Not Aralığı	Not	Tanım
$0.0 \leq \text{not} \leq 0.08333$	D-	D notu nispeten zayıf ESG notu ve somut ESG verisini kamuyla paylaşmakta yetersiz derecede şeffaliğe işaret eder.
$0.08333 < \text{not} \leq 0.16666$	D	
$0.16666 < \text{not} \leq 0.25000$	D+	
$0.25000 < \text{not} \leq 0.33333$	C-	C notu nispeten tatmin edici ESG notu ve somut ESG verisini kamuyla paylaşmakta ortalama şeffaliğe işaret eder.
$0.33333 < \text{not} \leq 0.41666$	C	
$0.41666 < \text{not} \leq 0.50000$	C+	
$0.50000 < \text{not} \leq 0.58333$	B-	B notu nispeten iyi ESG notu ve somut ESG verisini kamuyla paylaşmakta ortalama üstü şeffaliğe işaret eder.
$0.58333 < \text{not} \leq 0.66666$	B-	
$0.66666 < \text{not} \leq 0.75000$	B+	
$0.75000 < \text{not} \leq 0.83333$	A-	A notu mükemmel ESG notu ve somut ESG verisini kamuyla paylaşmakta yüksek derecede şeffaliğe işaret eder.
$0.83333 < \text{not} \leq 0.91666$	A-	
$0.91666 < \text{not} \leq 1$	A+	

Del Giudice ve Rigamonti (2020:11) tarafından da belirtildiği üzere, kural koyucuların ve düzenleyici makamların çevresel konuları daha net bir şekilde anlaması nedeniyle çevresel performansın değerlendirilmesi nispeten daha kolaydır. Öte yandan, sosyal performans daha az ilgi gören ve ölçülmesi daha zor olan bir alandır; bu da politika yapımcılar ve düzenleyici otoriteler için sosyal konularda rehberlik sağlamayı karmaşık hale getirmektedir. Ancak yönetim performansı, çevresel ve sosyal performansa kıyasla daha kolay ölçülebilmektedir (Del Giudice ve Rigamonti, 2020:11). Aşağıda, bu boyutların ayrıntılı tanımları ve açıklamaları yer almaktadır.

Çevresel Boyut: Dünya Ekonomik Forumu'nun küresel riskler anketi ve 2020 Küresel Risk Raporu'na göre, çevresel kaygılar en öncelikli konu olarak sıralanmıştır. Bu riskler arasında iklim değişikliği, biyolojik çeşitlilik kaybı ve sel ve fırtına gibi aşırı hava olayları yer almaktadır. Bu riskler yüksek olasılıklı olarak değerlendirilmektedir. İklim krizinden doğrudan etkilenen sektörler ve şirketler risk yönetimi stratejilerine iklimle ilgili riskleri de dahil etmeye başlamıştır. Finans kuruluşları da iklim riskini yönetebilmek için yüksek riskli şirketlere verdikleri finansmanı azaltmışlardır. Yatırımcılar artık çevresel riskleri değerlendirmek için şirketlerin çevresel performansını değerlendiriyor ve çevrenin korunmasına yönelik yatırımlarını artırmaktadır. Atık yönetimi ve iklim değişikliği sorunları nedeniyle şirketler artık çevresel performansla daha fazla ilgilenmektedir. Ekosisteme zarar vermeden paydaş ihtiyaçlarını karşılarken maliyetleri azaltmaya, faydaları artırmaya ve kaynakları geliştirmeye çalışılmaktadır.

Farklı bankalar, hizmet verdikleri sektörlerle ve iş uygulamalarına bağlı olarak değişen düzeylerde kredi riskiyle karşı karşıyadır. Örneğin, tarım bankaları doğal afetlere ve sert hava koşullarına karşı kırılganlıkları nedeniyle daha yüksek kredi riski altındadır (MIS, 2019: 10). Petrol ve gaz şirketlerine önemli miktarda kredi sağlayan veya büyük, karmaşık altyapı projeleri üstlenen bankalar, medya şirketlerine kredi veren bankalara kıyasla çeşitli ESG risklerine daha fazla maruz kalmaktadır (Kotsantonis ve Bufalari, 2019:27-28). Bankacılık sektörü çevreyle doğrudan bağlantılı olmasa da, faaliyetlerini kamuoyuna şeffaf bir şekilde raporlama sorumluluğunu taşımaktadır (Bidhari ve ark., 2013:39). Bu nedenle, bankalar ESG faaliyetlerini sürdürülebilirlik raporlarına dâhil etmektedir.

Thomson Reuters'a göre, ESG performansının bir bileşeni olan ESG çevre puanı, kaynak kullanımı, emisyonlar ve inovasyon gibi boyutları içermektedir. Emisyon puanı bir bankanın emisyonları azaltma taahhüdünü yansıtırken, inovasyon puanı bir bankanın çevre dostu ürünler geliştirme yeteneğini değerlendirmektedir (Petras, 2020: 89-90). Kaynak kullanımı puanı, su ve enerji verimliliği, çevre yönetim sistemleri ve genel enerji ve su tüketimi ile ilgili politikaları değerlendirmektedir.

Bătae, Dragomir ve Feleagă'ya (2021:2) göre, gözetim dikkate alınması gereken önemli bir husustur. Çevresel performansın ilk boyutu olan kaynak kullanımı puanı, çevre dostu faaliyetlerin desteklenmesi ve doğal kaynakların korunmasında dikkatli olunması gerektiğini vurgulamaktadır (Şeker, 2020:34). Bankalar çevreye doğrudan zarar vermedikleri için çevre dostu olarak kabul edilse de, bankacılık faaliyetlerinin artmasıyla birlikte kaynak kullanımları (elektrik, kağıt, soğutma sistemleri vb.) da artmıştır (Abdulbasith, 2019). Bankalar, çevreye karşı sorumlu olmak için e-bankacılık uygulamaları aracılığıyla çevre dostu hizmetler sunmakta, ofis binaları için yenilenebilir enerji kullanmakta ve ofis atıklarını geri dönüştürmektedir (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:2). Bankalar, çevresel riskleri ele almak için düzeltici önlemler olarak kaynak kullanımında önemli tasarruflar sağlayabilmektedir (Miralles-Quirós, Miralles-Quirós ve Redondo-Hernández, 2019: 1447).

Çevresel performansın ikinci yönü, politikaları, hedefleri, atık yönetimini, atık azaltımını ve çevresel harcamaları kapsayan emisyonlardır (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:2). Karbon emisyonları, fosil yakıtların yakılması ve çimento üretiminin bir sonucudur (Mehar, 2020:137-138). Dünya Bankası, emisyonlarla ilişkili riskleri azaltmak için 2010 yılında kömür santrallerini finanse etmeyi durdurduğunu açıklamış ve 2019 yılında petrol ve gaz madenciliği şirketlerine kredi vermeyi durdurmuştur. Ayrıca bankalar, emisyonla ilgili riskleri en aza indirmek için kredi değerlendirme sürecinde çevreye zarar veren projeleri değerlendirmektedir (Scholtens, 2009). Ayrıca, sivil toplum kuruluşlarının biyoçeşitliliği koruyan veya zararlı emisyonları azaltan girişimlerini de desteklemektedirler (Gangi ve ark., 2019).

Çevresel performansın son boyutu, azaltılmış gürültü seviyeleri, geri dönüştürülebilir ürünler, düşük emisyonlu hibrit araçların geliştirilmesi ve doğal ürünlerin kullanımı gibi göstergeleri kapsayan yenilikçiliktir (Şeker, 2020: 34). Ayrıca, çevresel proje finansmanı, çevresel ürünler ve temiz enerji ürünlerini de içermektedir (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:2).

Sosyal Boyut: Bankalar, müşteriler, çalışanlar ve diğer paydaşlarla olan etkileşimlerinde sosyal risklerle karşı karşıyadır. Bankalar müşterilerine adil davranmadıklarında, itibarlarına zarar veren düzenleyici cezalara çarptırılabilirler. Sosyal riskler ayrıca, bankaların belirli sektörlerde kredi vermeye öncelik vermesini gerektiren düzenlemeler veya müşterilerin dijital bankacılığı giderek daha fazla tercih etmesi gibi toplumsal tutumlardaki değişimlerden de kaynaklanmaktadır. Bu değişiklikler bankaların teknoloji maliyetlerini artırabilmektedir. 2008'deki ekonomik krize yanıt olarak, bankalardan toplumun beklentilerine öncelik vermeleri ve zedelenen itibarlarını yeniden inşa etmeleri beklenmektedir. Bankalar, çalışanların ve müşterilerin güvenliğine ve refahına olan bağlılıklarını göstererek kendilerini güvenilir iş ortakları olarak kabul ettirebilmektedirler. Bankalar, ESG faaliyetlerinin bir parçası olarak hissedarları, çalışanları ve toplumu bir bütün olarak etkileyen sosyal girişimlerde bulunmaktadır. Performansları bu çabalara göre değerlendirilmektedir. Sosyal boyut, toplumsal cinsiyet politikaları, insan haklarının korunması ve çalışma standartları gibi konuları kapsamaktadır. Ancak bankalar için faaliyetlerinin çalışanları, müşterileri ve tedarikçileri nasıl etkilediğini doğru bir şekilde değerlendirmek zor olabilmektedir.

Thomson Reuters, işgücü, insan hakları, toplum ve ürün sorumluluğu gibi çeşitli hususları ölçen bir sosyal puan kullanmaktadır. İşgücü büyüklüğü, sağlık ve güvenlik önlemleri, eğitim ve gelişim politikaları, çeşitlilik ve fırsat eşitliği, maaş eşitsizlikleri, çalışan devri ve esnek çalışma saatleri gibi bir dizi konuyu kapsamaktadır. Bankalar, kadınlara mikro kredi sağlayarak toplumsal cinsiyet eşitliğinin teşvik edilmesinde rol oynamaktadır (Torre Olmo, Cantero Saiz ve Sanfilippo Azofra, 2021:3). Skorun insan hakları boyutu, çocuk işçiliği ve insan haklarına ilişkin verileri içermektedir (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:4).

Bankalar özellikle insan hakları konusunda dikkatli davranmakta ve silah endüstrisini veya çocuk işçiliği gibi şüpheli iş gücü uygulamalarına sahip şirketleri finanse etmekten kaçınmaktadır. Bunun yapılmaması yasal işlemlere yol açabilir, bu da operasyonel riskler oluşturabilir ve itibarlarına ciddi zarar verebilmektedir (Petras, 2020: 91-92). Skorun sosyal boyutu adil rekabet, rüşvet, yolsuzluk, şantaj ve kara para aklama ile mücadeleye odaklanmaktadır. Yolsuzluk ve rüşvetin önlenmesi günümüzde bankalar için kilit inceleme alanları arasında yer almaktadır (Latino, 2019:25). Son olarak, ürün sorumluluğu boyutu, ürün kalite kontrol programları, etkili şikâyet yönetimi, veri gizliliği, müşteri memnuniyeti ve kalite yönetim sistemleri ile ilgili göstergeleri içermektedir (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2021:4).

Kurumsal Yönetim Boyutu: Sürdürülebilir olmayan uygulamalardan sürdürülebilir bir ekonomiye geçiş üzerinde doğrudan veya dolaylı etkisi olan bankalar, ESG faaliyetleriyle ilgili olarak hem riskler hem de fırsatlarla karşı karşıyadır. Bu riskler arasında fiziksel varlıkların zarar görmesi, tazminat taleplerinin artması, faaliyetlerin aksaması, varlıkların ve teminatların değer kaybetmesi, müşterilerin kredi geri ödeme kabiliyetinin azalması, lisans iptalleri ve çeşitli kota ve sınırlamalar yer almaktadır. Ayrıca bankalar, değişen tüketici ve yatırımcı tercihleri, vergi düzenlemeleri ve çevreye zarar veren projelerin finansmanı nedeniyle kamuoyunun tepkisi ile ilgili risklerle karşı karşıyadır. İklim değişikliği ve çevresel bozulmanın da banka faaliyetleri üzerinde etkisi bulunmaktadır. İklimle ilgili çevresel riskler iki türde kategorize edilebilir: fiziksel riskler ve geçiş riskleri. Fiziksel riskler su ve kaynak kıtlığı, biyolojik çeşitlilik kaybı, hava, su ve toprak kirliliği, ormansızlaşma, kuraklık, aşırı hava olayları ve kademeli iklim değişiklikleri gibi konuları kapsamaktadır. Geçiş riskleri, kuruluşların daha düşük karbonlu ve çevresel açıdan daha sürdürülebilir bir ekonomiye uyum sağlarken yaşayabilecekleri mali kayıpları ifade etmektedir. Örneğin, iklim ve çevre politikalarının aniden uygulanması ve enerji verimliliği standartlarına uyum, uyum maliyetlerini artırabilir ve potansiyel olarak kurumsal karlılığı azaltabilmektedir.

Fiyatlarda değişiklik, istikrarsızlık ve varlık değerlerinde düşüş potansiyeli bir endişe kaynağıdır. Menkul kıymetler aniden yeniden fiyatlandırmaya tabi tutulursa, bu durum bankaların elindeki likit varlıkların değerinin düşmesine yol açabilmektedir. Likiditenin

azalması riskinin yanı sıra, kredi riski, yoğunlaşma riski, itibar riski, piyasa riski, uyum riski, stratejik risk, operasyonel risk, BT riski ve siber güvenlik riski gibi dikkate alınması gereken başka riskler de bulunmaktadır. Bu riskler, iklimle ilgili ve çevresel risklerin etkin bir şekilde yönetilememesinden kaynaklanabilir ve bu da itibar kaybına neden olabilmektedir. Bu riskleri ayrıntılı olarak anlamak önemlidir ve aşağıdaki tanımlar ve örnekler her birine açıklık getirmektedir (Avrupa Komisyonu, 2020: 97-98):

- Kredi Riski: Bu risk, karşı tarafın bankaya olan yükümlülüklerini yerine getirememesi, çevresel felaketler nedeniyle borçlunun ödeme gücünde azalmaya yol açması durumunda ortaya çıkmaktadır. Bu da banka için bir kredi riski oluşturmaktadır.

- Yoğunlaşma Riski: Bu risk, bir bankanın portföyünün belirli bir sektöre veya ülkeye yoğun bir şekilde odaklanması ve bu sektör veya ülkedeki potansiyel sorunlara karşı savunmasız hale gelmesi durumunda ortaya çıkmaktadır.

- İtibar Riski: Bu risk, paydaşlar tarafından ifade edilen olumsuz görüşlerin ardından potansiyel gelir veya pazar payı kaybını içermektedir. Örneğin, bankalar ESG konularıyla ilgili olarak çevreye zararlı sektörlerle kredi verirse, paydaşların ve müşterilerin eleştirilerine maruz kalabilir ve bu da kurumsal değerin düşmesine yol açabilmektedir.

Finansal piyasalar fiyatlardaki ani değişimler nedeniyle kayıplar yaşayabilmektedirler. Düşük karbon ekonomisine geçiş sürecinde enerji ve emtia fiyatlarındaki artış buna bir örnektir.

Yasal/idari/uyum riski olarak bilinen, sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi ve yönetmeliklere uyulmaması ile ilgili bir risk bulunmaktadır.

Stratejik risk, kötü iş kararları almaktan veya başarısız iş planlarını takip etmekten kaynaklanmaktadır.

Operasyonel, bilgi işlem ve siber güvenlik riskleri yetersiz prosedürler, politikalar veya bilgi sistemi bütünlüğünün ihlalden kaynaklanmaktadır. Bu, banka içindeki yolsuzluk

veya ESG perspektifini desteklemek için tahsis edilen fonların kötüye kullanılması gibi konuları içermektedir.

ESG'nin risk yönetimi süreçlerine ne ölçüde entegre edildiği bankalar arasında farklılık göstermektedir. Genel olarak, çoğu banka ESG'yi kredi verme politikalarına ve kredi uygulamalarına dahil etmektedir. Yönetimle ilgili bu riskler bir bankanın kredibilitesi üzerinde doğrudan etkiye sahiptir. Yönetimdeki başarısızlıklar önemli para cezalarına ve potansiyel müşteri kaybına neden olabilmektedir.

Bankaların çevresel risklere maruz kalma oranı genellikle düşüktür. Ancak bankalar, karbon yoğun sektörlerde olduğu gibi çevreye zararlı projelere büyük krediler sağlarsa, büyük sorunlar ortaya çıkabilmektedir.

Varlık riski daha da kötüleşebilir ve bir bankanın sahte finansal ürünler satması gibi sosyal risklere yol açabilmektedir. Bir banka ESG risk faktörlerinden herhangi biriyle başa çıkamazsa, piyasa talebinde bir düşüş yaşayabilmektedirler. Dahası, bir bankanın karlılığı ve likiditesi, zayıf ESG performansı nedeniyle zedelenen itibardan etkilenebilmektedir. ESG beklentilerinin karşılanmadığını gören yatırımcılar fonlarını çekebilir ve bu da bankanın iş hacmini etkileyebilmektedir (MIS, 2019: 2-5).

ESG puanı ve alt kategorileri daha önce açıklanmıştır. Thomson Reuters, çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim boyutlarının yanı sıra ESG Tartışmaları Puanı ve ESG Birleşik Puanı da sunmaktadır. Birleşik ESG puanı, ESG performansının kapsamlı bir değerlendirmesini sunmaktadır (Bătae, Dragomir ve Feleagă, 2020:489) ve 0 ile 100 arasında değişmektedir. Birleşik ESG puanı, ESG Puanı ile ESG Tartışma Puanı arasındaki ilişki değerlendirilerek belirlenmektedir. ESG Tartışma Puanı 50 veya daha yüksekse ve ESG Puanından büyük ancak 50'den küçükse, Birleşik ESG Puanı ESG Puanına eşit olmaktadır. ESG Tartışma Puanı 50'den az ve ESG Puanından düşükse Birleşik ESG Puanı, ESG Tartışma Puanı ile ESG Puanının ortalamasıdır (Şeker, 2020: 37). ESG Tartışma Puanı, davalar, para cezaları veya devam eden düzenleyici ihtilaflar gibi medyada bildirilen çeşitli olaylara göre hesaplanmaktadır.

Çevre, muhasebe, hissedar hakları, çalışan sağlığı ve güvenliği, ücretler veya çalışma koşulları ve grevler gibi konular ve bu konularla ilgili yasal veya düzenleyici gelişmelerle ilgili olarak, Refinitiv ESG tartışma puanı çeşitli faktörleri dikkate almaktadır. Herhangi bir olumsuz haberi olmayan şirketlere 100 puan verilmektedir. ESG tartışma puanı hesaplanırken önem ağırlığı dikkate alınır, çünkü büyük şirketlerin küçük şirketlere kıyasla medyanın daha fazla ilgisini çektiğine inanılmaktadır. Önem ağırlığı, bir şirketin piyasa değeri sınıfına göre belirlenir ve tartışma sayısı ile çarpılır. ESG tartışma puanı, Refinitiv'in puanlama metodolojisinin önemli bir bileşeni olan yüzdelik sıralama kullanılarak hesaplanmaktadır. Sıralama aşamasında üç soru sorulmaktadır:

1. Kaç şirket sizin şirketinizden daha kötü performans gösteriyor?
2. Kendisi de dahil olmak üzere kaç şirket sizin şirketinizle aynı değere sahip?
3. Kaç şirketin değerli olduğu düşünülüyor?

Önem ağırlıklandırması uygulandıktan sonra, belirli bir sektördeki tüm şirketler ayarlanmış değerler alır ve buna göre en düşükten en yükseğe doğru sıralanmaktadır.

Refinitiv'in metodolojisi, ESG tartışma puanını ESG puanı ile karşılaştırarak ESGC puanını hesaplamayı içermektedir. Tartışma puanı ESG puanına eşit veya daha yüksekse, ESGC puanı ESG puanıyla aynı kalmaktadır. Ancak, tartışma puanı daha düşükse, ESG puanı; ESG ve ESG tartışma puanlarının ortalaması olarak belirlenmektedir (Luo, 2021).

2.2.3.2.3. Refinitiv Eikon ESG Hesaplama Yöntemi

Refinitiv Eikon, küresel piyasa değerini kapsayan ve şirketlerin %85'inden fazlasını kapsayan kapsamlı bir ESG veritabanı sunmaktadır. Bu veri tabanı 2002 yılından beri ESG ölçümü yapmaktadır. Tablo 2.5, şirketin 3 ana başlık altında 10 kategoride 630'dan fazla kriteri kapsayan ölçümlerinin kapsamlı bir dökümünü sunmaktadır.

Tablo 2.6. Refinitiv Eikon ESG Hesaplama Ana Kategori ve Temaları

Sütunlar	Kategoriler	Temalar
Çevre	Kaynak Kullanımı	Su
		Enerji
		Sürdürülebilir Paketleme
		Çevresel Tedarik Zinciri
	Emisyonlar	Emisyonlar
		Çöp Yönetimi
		Biyçeşitlilik
	İnovasyon	Çevre Yönetim Sistemleri
		Yeni ürün geliştirme
		Sürdürülebilir Gelir Yönetimi ve AR-GE
Sosyal	İş Gücü	Çeşitlilik ve Kapsayıcılık
		Kariyer Gelişimi ve Eğitimi
		Çalışma Koşulları
		İş Sağlığı ve Güvenliği
	İnsan Hakları	İnsan Hakları
	Topluluk	Topluluk
	Ürün Sorumluluğu	Sorumlu Pazarlama

		Ürün Kalitesi
		Veri Gizliliği
Yönetişim	Yönetim	Yapı (Bağımsızlık, Çeşitlilik, Komiteler)
		Tazminatlar
	Hissedarlar	Hissedar Hakları
		Devralma Savunmaları
	KSS Stratejisi	KSS Stratejisi
		ESG Raporlama ve Şeffaflık

ESG karşıtlık puanı da Refinitiv Eikon tarafından hesaplanmaktadır. Bu bölüm 23 alt başlık içerir ve şirketler hakkındaki olumsuz haberleri genel ESG puanından çıkararak ESG birleşik (ESGC) puanını vermektedir. Puanlar hem bir yüzdelik puan hem de D- ile A+ arasında değişen bir harf notu kullanılarak hesaplanmaktadır. Hesaplama her bir kategorinin farklı sektörlere göre değişen ağırlığı dikkate alınmaktadır.

2.2.3.3. Diğer ESG Veri Sağlayıcıları

Kapsamlı ESG verileri tedarikçileri, çeşitli ESG piyasa alanlarından çok çeşitli bilgiler toplamakta ve kendi değerlendirme yöntemlerini geliştirmektedir. Kamuya açık verileri, kendi analistlerinin mülakatlar, anketler ve bağımsız araştırmalar yoluyla elde ettikleri içgörülerle birleştirmektedirler.

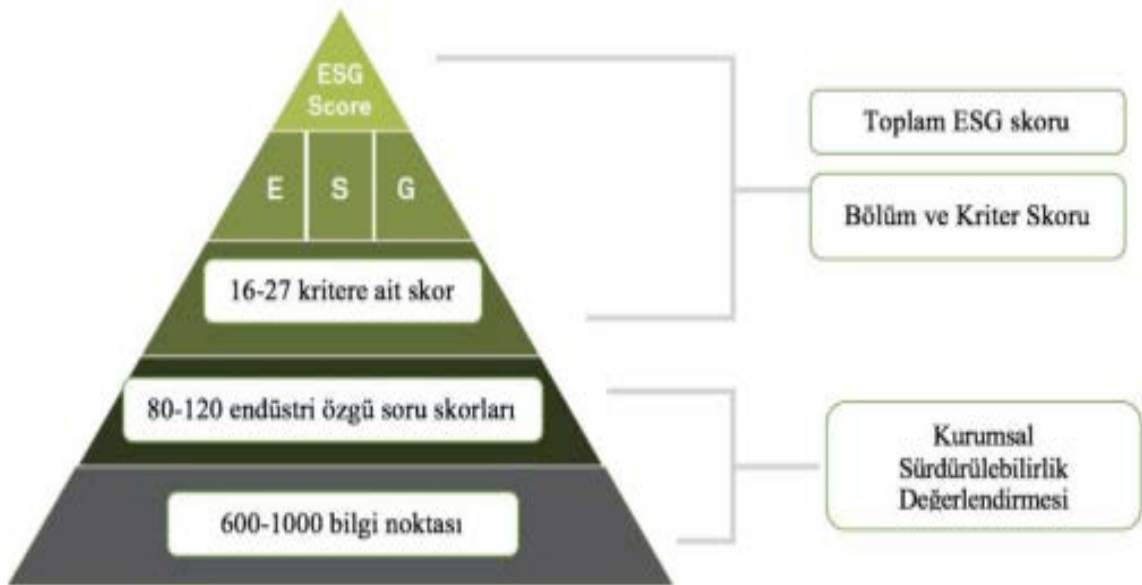
Bu tedarikçiler, bir şirketin genel ESG puanını belirlemek için çevresel, sosyal ve yönetim konularıyla ilgili çok sayıda kriteri analiz eden sistematik bir metodoloji kullanmaktadır (Li ve Polychronopoulos, 2020). Genellikle kurumsal ESG derecelendirmelerini, kamuya açık kaynaklardan ve yayınlardan veri olarak her bir şirkete özgü tartışmaların değerlendirilmesi gibi ek bilgilerle tamamlamaktadırlar. Bu

tedarikçiler ayrıca belirli bölgelerdeki ve sektörlerdeki eğilimler hakkında raporlar da üretmektedir. Kapsamlı sağlayıcılara örnek olarak S&P Global ESG Score, MSCI ESG Research & Ratings ve Sustainalytics Company ESG Reports verilebilmektedir.

Buna ek olarak, TruValue Labs ve RepRisk gibi farklı bir yaklaşım benimseyen alternatif sağlayıcılar da bulunmaktadır. Bu tedarikçiler, S&P Global ve daha önce bahsedilen diğerleri gibi geleneksel ESG uzmanlarına güvenmek yerine, değerlendirmeler oluşturmak için öncelikle algoritmaları kullanmaktadır (Li ve Polychronopoulos, 2020).

2.2.3.3.1. S&P Global ESG Skoru

S&P Global değerlendirme sistemi, şirketlerin performanslarını kendi sektörlerindeki çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim uygulamaları açısından değerlendirmektedir. Dünya çapında 62 alt sektörde 10.000'den fazla şirkete ESG puanları vermektedir. Bu puanlar, bir şirketin belirli bir mali yıl boyunca çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim boyutlarındaki performansının değerlendirilmesiyle belirlenmektedir. Genel ESG puanı, her bir boyutun puanının ağırlıklı ortalaması alınarak hesaplanmaktadır. Ayrıca, ESG puanını etkileyen sektöre özgü kriterler de dikkate alınmaktadır. ESG puanı 0 ile 100 arasında değişir ve 100 en yüksek performansı göstermektedir. Şekil 2.4, S&P Global ESG Puanını göstermektedir.

Şekil 2.4. S&P Global ESG Skoru

Kaynak : S&P Global (2022)

S&P Global ESG Skorları, şirketlerin ESG performanslarına ilişkin kapsamlı ve tarafsız bir değerlendirme sunmaktadır. Yeni konuları tanıtarak ve açıklama ve bilgilendirmelerdeki gelişmeleri destekleyerek sürdürülebilirlik uygulamalarının şekillendirilmesinde önemli bir rol oynamaktadırlar. S&P analistleri, açıklamaların doğruluğunu ve uygunluğunu sağlar, en iyi uygulamaları tartışır ve sürekli geri bildirim sağlamaktadır. Küresel Kurumsal Sürdürülebilirlik Değerlendirmesi (KKSD) araştırma süreci ile birlikte S&P Küresel ESG Skorları, kurumsal açıklamaları yönlendiren ve zaman içinde sürdürülebilirlik standartlarını yükseltmeyi amaçlayan benzersiz bir ekosistem oluşturmaktadır.

KKSD şeffaflığı ölçmenin ötesine geçerek şirketlerin ESG risk ve fırsatlarını gerçekte ne kadar iyi yönettiklerini araştırmaktadır. Bu süreç, her yıl çok sayıda şirketle yıllarca süren etkileşimden yararlanarak kurumsal sürdürülebilirlik uygulamaları hakkında değerli bilgiler sağlamaktadır.

Ayrıca, S&P Global bölümleri, müşterilere özel ihtiyaçlarına göre uyarlanmış küresel piyasalarda kapsamlı bir kapsama alanı sunmaktadır. S&P Global'in çeşitli alt sektörlerde 30'a kadar odak alanını kapsayan 130 sürdürülebilirlik konusu için puanlar sunmaktadır.

S&P Global, 80-120 arasında değişen bir sektör puanı belirlemek için 600-1000 puan arasındaki verileri kullanmaktadır. Ayrıca çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim boyutları için 16-27 arasında değişen puanlar hesaplar. Bu puanlar daha sonra her şirket için genel bir ESG puanı hesaplamak için kullanılmaktadır. Tablo 2.6, çalışmadaki 32 şirket için sektör bazlı ESG puanlarını göstermektedir.

Tablo 2.7. Sektörler ve Ortalama ESG Skorları

Sektör Ortalama	ESG skoru	Firma Sayısı
Bankacılık	45.23	6
İmalat Sanayi	30.18	12
Holdingle ve Yatırım Şirketleri	22.04	5
Toptan ve Perakende	13.20	4
İnşaat Ve Bayındırlık	25.00	1
Teknoloji	7.40	1
Bilgi İletişim	22.20	2
Ulaştırma ve Depolama	33.40	1

Tablo 2.6 incelendiğinde, Türkiye'de imalat sanayinin S&P Global tarafından ESG puanları değerlendirilen şirketlerin en büyük temsiline sahip olduğu görülmektedir. Öte yandan, bankacılık sektörü en yüksek ortalama ESG puanına sahipken, teknoloji sektörü en düşük ortalama ESG puanına sahiptir.

2.2.3.3.2. MSCI ESG Derecelendirmeleri

Bir araştırma şirketi olan MSCI, kurumsal yatırımcılara ve hedge fonlara yatırım araçları sunmaktadır. MSCI Gelişmekte Olan Piyasalar Endeksi gibi gösterge endeksleriyle tanınan MSCI, finansal piyasalara şeffaflık getirmektedir. Amaçları, yatırım camiasının daha iyi bir dünya için daha iyi kararlar almasına yardımcı olmaktır. MSCI'nın MSCI Dünya ESG Endeksi gibi Küresel Sürdürülebilirlik Endeksleri, güçlü sürdürülebilirlik profillerine sahip şirketler hakkında fikir vermektedir. Bu endeksler yıllık olarak yeniden oluşturulur ve ana karşılaştırma ölçütleriyle yakından uyumludur.

MSCI ESG Research, küresel yatırım topluluğuna ESG derecelendirmeleri ve analizleri sunan tanınmış bir sağlayıcıdır. Dünya çapında 5.700'den fazla halka açık şirketi

kapsamaktadır ve 4,5 trilyon doları aşan varlıklara sahip 125'ten fazla abonesi bulunmaktadır. Hizmetlerine, toplu olarak 15 trilyon doları aşan varlıkları yöneten dünya çapında 900'den fazla müşteri güvenmektedir.

MSCI Küresel Sürdürülebilirlik Endekslerine benzer bir diğer kayda değer sürdürülebilirlik endeksi de Dow Jones Sürdürülebilirlik Endeksidir (DJSI). DJSI, küresel ölçekte istikrar ve sürdürülebilirliğe öncelik veren şirketlerin finansal performansını takip etmektedir. Çeşitli sektörlerde faaliyet göstermekte, en başarılı sürdürülebilir şirketlerin periyodik listelerini izlemekte ve yayınlamaktadır. Bu listede genellikle Swiss, Siemens, Air France, Alcatel, KLM, Unilever, BMW ve Roche gibi tanınmış markalar yer almaktadır. Ayrıca DJSI, şirketlerin ve kuruluşların finansal performansını izleyerek sektörel rekabeti yönlendiren ve verimliliği artıran bir yatırım göstergesi olarak da hizmet vermektedir.

SRI Endeksleri, ESG değerlendirmelerinde olumlu puan alan şirketlerin bir temsilidir. Bu endeksler etik değerlere ve risk yönetimine öncelik veren kurumsal yatırımcılar tarafından kullanılmaktadır. MSCI ESG Derecelendirmelerine dayalı olarak her sektördeki şirketlerin en iyi %25'ini seçmek için “sınıfının en iyisi” yaklaşımını kullanmaktadırlar.

SRI Endekslerinin amacı, tartışmalı silahlar, sivil ateşli silahlar, nükleer silahlar ve tütün gibi tartışmalı faaliyetlerde bulunan şirketleri hariç tutmaktır. MSCI SRI Endekslerinin temel özellikleri arasında yüksek ESG Derecelendirmelerine sahip şirketleri hedeflemek, olumsuz sosyal veya çevresel etkileri olan şirketleri hariç tutmak, tartışmalı şirketlerden kaçınmak, her sektörün piyasa değerinin %25'ini temsil etmeyi hedeflemek ve MSCI ESG Research'ün araştırma ve verilerini kullanmak yer almaktadır.

SRI Endeksleri, finansal riskleri yönetirken etik ilkelere uyum sağlamak isteyen kurumsal yatırımcılara hitap etmektedir. Bu endeksler, tartışmalı silahlar, sivil ateşli silahlar, nükleer silahlar ve tütün gibi tartışmalı faaliyetlerde bulunan şirketleri hariç tutacak şekilde formüle edilmiştir. MSCI SRI Endekslerinin temel özellikleri aşağıdaki gibi özetlenebilir:

- Yüksek ESG Derecelendirmesine sahip şirketlere odaklanmaktadır.
- Ürünleri olumsuz sosyal veya çevresel etkilere sahip olan şirketleri içermemektedir.
- Tartışmalı şirketlerden kaçınılmaktadır.
- Her sektördeki piyasa değerinin %25'ini temsil etmeyi hedeflemektedir.
- MSCI SRI Endeksleri, MSCI ESG Ratings, MSCI ESG Controversies ve MSCI Business Engagement Survey dahil olmak üzere MSCI ESG Research tarafından sağlanan araştırma ve verilere dayanmaktadır.
- Birincil piyasa sınır endeksine benzeyen bölgesel ve sektörel çeşitliliği korumak için tasarlanmıştır.
- Termal kömür madenciliği ve enerji üretiminde yer alan şirketleri hariç tutarak endeksin karbon yoğunluğunu azaltmayı amaçlamaktadırlar.

2.2.3.3.3. Sustainalytics Şirket ESG Raporları

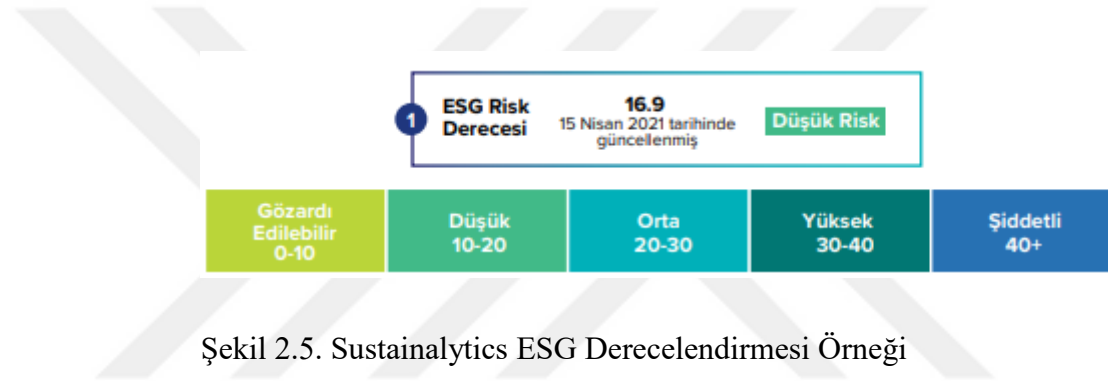
Bir ESG derecelendirme sağlayıcısı olan Sustainalytics, bir şirketin sektörüne özgü önemli ESG risklerine maruziyetini ve şirketin bu riskleri ne kadar etkili bir şekilde yönettiğini değerlendirmektedir. ESG riskleri, sayısal bir puana dayalı olarak “asgari” ile “kritik” arasında değişen beş kategoriye ayrılmıştır. Bu puanlama sistemi, bir şirketin ESG performansının farklı sektörler arasında karşılaştırılmasına olanak tanımaktadır.

Sustainalytics'in ESG Risk Derecelendirmeleri, yatırımcıların bireysel menkul kıymet ve portföy seviyelerinde finansal olarak önemli ESG risklerini belirlemelerine ve anlamalarına yardımcı olmak için tasarlanmıştır. Bu derecelendirmeler, bu risklerin hem hisse senedi hem de sabit getirili varlıkların uzun vadeli performansını nasıl etkileyebileceğini de dikkate almaktadır (Sustainalytics, 2020).

Ayrıca Sustainalytics, bir şirketin ESG risklerine maruziyetini etkili bir şekilde ölçmek için benzersiz bir dört adımlı süreç geliştirmiştir. İlk olarak, sağlayıcı bir şirketin önemli olduğu düşünülen sektöre özgü ESG risklerine maruz kalma durumunu

değerlendirmektedir. Daha sonra, ESG risklerini iki türe ayırırlar: politikalar ve programlar aracılığıyla ele alınabilecek yönetilebilir riskler ve bir firmanın kontrolü dışındaki kendine özgü riskler ve risklerden oluşan yönetilemez risklerdir. Kendine özgü riskler, başlangıçta yan sanayi düzeyinde önemli görülmeyen ancak bir şirket için önemli bir ESG sorunu haline gelen beklenmedik ve olağanüstü bir olayın neden olduğu ek risk maruziyetini ifade etmektedir (Sustainalytics, 2020).

Ayrıca Sustainalytics, bir şirketin girişimler ve yönetim politikaları aracılığıyla yönetme potansiyeline sahip olduğu, ancak şu anda etkili bir şekilde yönetemediği tüm riskleri temsil eden bir yönetim boşluğu tanımlamaktadır (Sustainalytics, 2020). Şekil 2.5'te Sustainalytics ESG derecelendirmesi örneği görülmektedir.

Şekil 2.5. Sustainalytics ESG Derecelendirmesi Örneği

ESG faktörleriyle ilişkili öngörülemeyen tehlikeleri ele almak için sağlayıcı, şirketlere nicel bir ESG Risk Derecelendirmesi atayarak onları farklı risk kategorilerine yerleştirir:

1. İhmal Edilebilir Risk (0-9,99 puan arası): Bu kategorideki şirketler, finansal sonuçlara yol açabilecek minimum ESG kaynaklı risklere sahiptir.

2. Düşük Risk (10-19,99 puan arası): Bu kategorideki şirketlerin ESG endişeleri nedeniyle önemli finansal yansımalarla karşılaşma riski düşüktür.

3. Orta Risk (20-29,99 puan arası): Bu kategorideki şirketlerin ESG sorunlarından kaynaklanan önemli finansal etkilerle karşılaşma riskinin orta düzeyde olduğuna inanılmaktadır.

4. Yüksek Risk (30-39,99 puan arası): Bu kategorideki şirketlerin ESG endişelerinin bir sonucu olarak önemli finansal sonuçlar yaşama riskinin yüksek olduğu düşünülmektedir.

5. Ciddi Risk (40 veya daha yüksek puan): Bu kategorideki şirketlerin ESG faktörlerinden kaynaklanan önemli finansal etkiler açısından ciddi risk taşıdığı kabul edilmektedir.

2.2.3.4. ESG Derecelendirme Farklılıkları

Bu başlık altında, kapsam, ağırlıklar ve metodolojiler ve değerlendirici etkisi ele alınmaktadır.

2.2.3.4.1. Kapsam, Ağırlıklar ve Metodolojiler

Finans sektörünün sürdürülebilirlik konusuna giderek daha fazla odaklanması, çevresel, sosyal ve yönetim göstergelerinin ve derecelendirme sağlayıcılarının sayısında artışa neden olmuştur. Bu da ESG derecelendirmelerinde eşitsizliklere yol açmıştır. Bu sağlayıcılardan bazıları, Li ve Polychronopoulos (2020) tarafından çeşitli ESG derecelendiricilerini anlamak ve kategorize etmek için geliştirilen belirli bir çerçeveyi takiben daha önce belirtilmiştir.

ESG Landscape şemasını (Li ve Polychronopoulos, 2020) kullanarak, farklı değerlendiricilerin ESG verilerini değerlendirirken nasıl farklı yorumlara ve metodolojilere sahip olduğu gözlemlenebilir. Derecelendirme kuruluşları genellikle ESG puanları konusunda yüksek düzeyde şeffaflığa sahiptir. Bununla birlikte, derecelendirme süreçlerinin ve metodolojilerinin temelini oluşturan verilere genellikle farklı yorumlar getirmekte ve farklı ağırlıklar atamaktadırlar. Bu nedenle, daha iyi bir anlayış kazanmak için, neyi ölçmeyi amaçladıklarını ve bunu nasıl ölçtüklerini tanımlamak önemlidir.

Berg vd ark. (2022) göre, bir ESG puanı sağlayıcısının kapsamı ve ağırlığı neyi ölçmeyi amaçladıklarını ifade ederken, ölçüm verileri tahmin etmek ve değerlendirmek için kullanılan metodolojiyle ilgilidir. ESG derecelendirmelerindeki farklılıklar öncelikle farklı sağlayıcılar tarafından kullanılan farklı ölçüm yaklaşımlarından etkilenmektedir.

Analiz, bu tutarsızlıkların arkasındaki ana faktörün farklı tanımların kullanılması değil, daha ziyade temel verilerle ilgili temel bir anlaşmazlık olduğunu ortaya koymaktadır.

Eğer temel anlaşmazlık tanımlar etrafında odaklansa, değerlendirmelerde daha az çeşitlilik olacağı düşünülmektedir. Aslında, konuya ilişkin farklı tercihler ve bakış açıları göz önüne alındığında, bir miktar farklılık faydalı bile görülebilmektedir. Ancak, ölçüm ve metodoloji söz konusu olduğunda, her sağlayıcı ağırlık ve kapsam için aynı tanımları kabul ederse sorunlu hale gelmektedir. Bu da ESG gözlemleri için rasyonel ve objektif bir metriğin varlığını gerektirir ki bu da şu anda mümkün değildir (Berg ve ark., 2022). Capizzi ve ark. (2021), ESG derecelendirmeleri için standartlaştırılmış bir süreç oluşturmak için politika yapıcılarının katkıda bulunması ve yeni direktifler ve gereklilikler getirmesi gerektiğini öne sürmektedir. Bazı süreçler puanlar ve ağırlıklarla ilgili açıklamalarını ve verilerini gizli tutmaya devam ederken, diğerleri bunları ifşa etmeyi tercih etmektedir.

2.2.3.4.2. Değerlendirici Etkisi

Berg ve ark. (2022), “Değerlendirici Etkisi” olarak bilinen ilginç bir bulguyu ortaya çıkarmıştır. Esasen bu, bir derecelendirme kuruluşunun bir firmaya bir kategoride yüksek not verdiğinde, o şirkete diğer kategorilerde de yüksek not verme olasılığının yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Kategoriler arası derecelendirmeler arasındaki bu ilişki, ölçüm farklılıklarının ve modellerinin kuruluşların nasıl değerlendirildiği konusunda önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Yazarlar bu etkinin arkasındaki nedenleri açıklama ve tanımlamada zorluklarla karşılaşmışlardır. Bununla birlikte, daha ileri analizler sonucunda, olası bir açıklamanın, ESG değerlendiricilerinin firmaları tek tek kategoriler yerine bir bütün olarak değerlendirme eğiliminde oldukları ve bunun da bir şirkete ilişkin genel bakış açılarının farklı derecelendirme kategorilerine yayılmasına neden olduğu sonucuna varmışlardır (Berg ve ark., 2022). Ayrıca, Zumente & Lace (2021), ESG derecelendirmelerinin daha büyük piyasa değerine sahip şirketler için daha kolay erişilebilir olduğunu ve bu şirketlerin lehine bir eğilime işaret ettiğini keşfetmiştir.

Veri toplamak için farklı yöntemlerin kullanılması ve derecelendirme sağlayıcıları tarafından kullanılan farklı metodolojiler, ESG derecelendirme ölçümünde

standardizasyon ve daha fazla şeffaflık ihtiyacını vurgulamaktadır. Tutarlılık eksikliği ve farklı sağlayıcılar tarafından kullanılan farklı göstergeler yatırım kararlarını önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Bunu ele almak için potansiyel bir çözüm, ölçüm farklılıklarını azaltmak için birden fazla sağlayıcıdan gelen göstergelerin ortalamasını almaktır. Ancak Değerlendirici Etkisi, derecelendirmelerdeki farklılıkların rastgele dağılmayıp kategoriler arasında korelasyon gösterme eğiliminde olması nedeniyle bu yaklaşımın sorunlu olabileceğini göstermektedir.

Yatırımcılar, kullanılan kapsam, ölçüm ve ağırlıkların hedefleriyle uyumlu olduğunu iyice değerlendirmeleri koşuluyla, yalnızca tek bir derecelendirme kuruluşuna bağlı kalmayı tercih edebilmektedirler (Berg, ve ark., 2022).

2.3. Kredi Riskleri

Bu başlık altında, kredi notu kavramı ve kredi risk yönetimi ele alınmaktadır. Kredi risk yönetimi başlığı altında ise Basel Komitesi: kredi notu yönetimi prensipleri, kredi notu yönetim süreci ve kredi riski ölçüm yöntemleri yer almaktadır.

2.3.1. Kredi Notu Kavramı

Rating, Türkçe’de, borç alan kuruluşların veya ulusların küresel piyasalardan fon ararken karşılaştıkları olumsuz ekonomik koşullar nedeniyle mali kayıplara uğrama olasılığını temsil etmektedir. Daha basit bir ifadeyle, bir şirkete veya ülkeye kredi verilmesiyle ilişkili riski ifade etmektedir. Rating hem borç verenler hem de borç alanlar için çok önemlidir, çünkü uluslara veya şirketlere verilebilecek kredilerin süresini, miktarını ve koşullarını belirlemek için kullanılan kriterleri etkilemektedir.

Bir not verme süreci olarak da bilinen derecelendirme süreci, şirketlerin, hükümetlerin ve kuruluşların finansal yükümlülüklerini zamanında yerine getirme kabiliyetlerini çeşitli veriler ve kapsamlı değerlendirmeler kullanarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Kredi derecelendirmeleri, sermaye piyasalarındaki kurumlara, yatırımcılara ve aracılara ülkelerin ve işletmelerin değerlendirilmesi konusunda değerli bilgiler sunmaktadır (Nye ve Eke, 2004). Kredi derecelendirme kuruluşları, finansal piyasaların ve ulusların ekonomik verilerini değerlendirerek bunlara belirli semboller ve kategorilerle temsil

edilen bir sınıflandırma atamaktadır. Derecelendirme kuruluşları tarafından kullanılan kategorizasyon, kendi özel tekniklerine bağlı olarak harfler, sayılar veya bu sembollerin bir karışımını içerebilmektedir. Bununla birlikte, ilettikleri değerlendirmeler ve sonuçlar karşılaştırılabilir.

Rating hem vadeye hem de borçlunun özelliklerine göre sınıflandırılabilir. Vadeye bağlı olarak, derecelendirmeler uzun vadeli veya kısa vadeli olarak sınıflandırılabilir. Uzun vadeli derecelendirmeyi belirlerken, borçlunun performansını ve sektörünün temel ekonomik ve finansal özellikleri dikkate alınmaktadır. Ekonomik koşullara duyarlılık, teknolojik gelişmeler, talepteki değişiklikler, mevzuattaki değişiklikler ve yönetim kalitesi gibi faktörler dikkate alınmaktadır. Kısa vadeli derecelendirme, bir işletmenin bir yıllık süre içerisinde tüm yükümlülüklerini yerine getirebilmek için likidite ve sermaye kaynakları elde etme kapasitesinin değerlendirilmesini ifade etmektedir (Berber, 2013).

Derecelendirme süreci para birimi bazında kategorize edildiğinde, uluslararası yabancı para birimi derecelendirmesi, uluslararası yerel para birimi derecelendirmesi ve ulusal yerel para birimi derecelendirmesi olmak üzere üç farklı derecelendirme söz konusudur. Ulusal veya yerel ve yabancı para cinsinden derecelendirmelerde genel kurala göre, yabancı para cinsinden derecelendirmeler yabancı para cinsinden risklere verilirken, yerel para cinsinden derecelendirmeler yalnızca yerel para cinsinden alacakların risk ağırlığının değerlendirilmesinde kullanılmaktadır (BDDK, 2007).

Derecelendirme sürecini derecelendirme kuruluşu bazında sınıflandırırken, bankaların kredi başvurusunda bulunan müşterilerine kendi iç değerlendirme kriterlerine göre verdikleri kredi notları içsel derecelendirme olarak adlandırılmaktadır. Derecelendirme kuruluşları tarafından yürütülen derecelendirme süreci ise dış derecelendirme olarak adlandırılmaktadır.

Kredi derecelendirmeleri devletlere, işletmelere, kurumlara veya kuruluşlara verilebilmektedir. Ülke notu, belirli bir ülkeye yatırım yapmakla ilişkili risk miktarını göstermektedir. Derecelendirmeden elde edilen değerlendirmeler, diğer uluslara sermaye tahsis edecek veya kredi sağlayacak yatırımcılar tarafından kullanılmaktadır. Uluslararası

kredi derecelendirme kuruluşları, bir ülkenin kredi notunu değerlendirmek için o ülkenin ekonomik istikrarı, büyüme potansiyeli, siyasi değişiklikleri ve dış politikası gibi ekonomik ve siyasi faktörleri kullanmaktadır.

Ayrıca, notun yanı sıra 'görünüm' olarak bilinen ek bir ölçü de kullanılmaktadır. Pozitif, durağan veya negatif olarak kategorize edilebilen görünüm, gelecekteki derecelendirmeye ilişkin bir gösterge sağlamaktadır. Finansal piyasalarda, pozitif bir görünüm genellikle derecelendirmelerde yukarı yönlü bir revizyon olarak görülürken, negatif bir görünüm aşağı yönlü bir revizyon olarak görülmektedir. Ancak bu her zaman doğru olmamaktadır ve derecelendirmelerin çeşitli koşullara bağlı olarak değişebilmektedir. Bazı kuruluşlar görünüm göstergelerine ek olarak notlarının yanında (-) ve (+) göstergeleri de ekleyebilmektedir.

2.3.2. Kredi Derecelendirmesinin Kapsamı

Kredi derecelendirmesi, borçlunun veya borçlanma araçlarını ihraç edenin anapara ve faizlerini zamanında geri ödeme olasılığını tespit etmek için yapılan değerlendirmelerdir (Karluk, 2009: 429). Derecelendirme, anapara ve faizin geri ödenmemesi ile ilgili riskin değerlendirilmesi olarak tanımlanmasına bağlı olarak birçok alt kategoriye ayrılabilir. Bununla birlikte, literatürde derecelendirme prosedürü genellikle vadelere ve türlerine göre sınıflandırılmaktadır. Günümüzde derecelendirmeler vadelerine göre uzun ya da kısa, türlerine göre ise yerel para ya da yabancı para rating olarak sınıflandırılabilir (Babuşcu, 2005: 105).

Uzun vadeli derecelendirme, kuruluşun performansını ve faaliyet gösterdiği sektörün temel ekonomik ve finansal özelliklerini dikkate alan bir değerlendirmedir. Kurumun taahhütlerini uzun bir süre boyunca yerine getirme olasılığını tahmin etmek için kullanılmaktadır. Buna karşılık, kısa vadeli bir derecelendirme, 1 yıllık bir süre içinde yükümlülükleri yerine getirmek için likit varlıklar ve finansal kaynaklar elde etme kapasitesini değerlendirmektedir. Derecelendirmeler iki türe ayrılır: uluslararası yabancı para derecelendirmeleri ve uluslararası yerel para derecelendirmeleri. Bu derecelendirmeler, uygun para birimini belirleyerek bu para birimleri cinsinden

yükümlülükleri karşılama yeteneğini değerlendirmektedir (Berker, 2003). Şirvan (2004: 5) ratingi ülke, kurumsal, ihraç ve proje ratingi olmak üzere dört gruba ayırmaktadır.

Ülke ratingi, bir ülkenin borçlarını tam ve zamanında geri ödeme kabiliyetinin ve arzusunun değerlendirilmesidir. Kurumsal rating, sigorta şirketleri, bankalar, finansal kuruluşlar, endüstriyel ve ticari firmalar ve belediyeler de dahil çeşitli kuruluşların finansal istikrarının ve kredi değerliliğinin değerlendirilmesi ve ölçülmesidir. Kredi derecelendirme kuruluşları, ihraç ratinginde tahvil ve yapılandırılmış finansman bonoları gibi menkul kıymetlerin kredi değerliliğini değerlendirmektedir. Bu varlıklara sistematik bir şekilde derecelendirme notu vermektedirler.

Değerlendirme için bir başka faktör de derecelendirme kuruluşu tarafından yapılan değerlendirmeye dayanan ratingdir. Burada kredi derecelendirmesinin analizi iki alt kategoriye ayrılabilir. Bunlar; içsel derecelendirme ve dışsal derecelendirme. İçsel derecelendirme, bankaların kredi değerliliğini değerlendirmek için kendi iç standartlarına dayanarak borçlulara verdikleri değerlendirmeleri ifade etmektedir (Yazıcı, 2009: 3). Bankalar varlıklarının risk ağırlıklarını, risk ağırlığı fonksiyonuna dayalı belirli ölçütler kullanarak iç değerlendirme yoluyla belirlemektedirler (Ankara Ticaret Odası, 2007: 26). Dışsal derecelendirme, daha büyük ölçekli işletmeler için sermaye piyasalarından borçlanmayı kolaylaştırmak amacıyla derecelendirme kuruluşları tarafından sağlanan kredi derecelendirmelerini ifade etmektedir (Yazıcı, 2009: 3).

Birçok derecelendirme türünü bu şekilde sunarak, derecelendirme prosedürünün kapsamı genişletilebilmektedir. Örneğin, kredi derecelendirmesinin değerlendirilmesi, derecelendirilen kurum, kuruluş, devlet ya da menkul kıymetin kredi itibarının değerlendirilmesinin ötesine geçmektedir. Kredi derecelendirmesi sadece bir kurumun yükümlülüklerini zamanında yerine getirme kabiliyetinin değerlendirilmesini değil, aynı zamanda bir işletmeye veya bireye kredi verilmesiyle ilişkili riskin ölçülmesini de kapsamaktadır. Derecelendirme faaliyetleri, derecelendirilen değer ve ilgili risk faktörlerinin geçmiş veriler ve belirli bir model kullanılarak değerlendirilmesini içermektedir (Yaslıdağ, 2007: 129).

Kredi derecelendirme kuruluşlarının, kurum ve kuruluşların risklerini, buldukları ülkelere ilişkin riskler dışında değerlendirmediklerini belirtmek gerekmektedir. Kuruluşların kredi derecelendirmeleri sadece ülke kredi derecelendirmeleri ile sınırlıdır. Bu senaryoda, yabancı para cinsinden borçları geri ödeme kabiliyeti, yabancı para transferine hükümet tarafından getirilen kısıtlamalar nedeniyle engellenebilmektedir. Dolayısıyla, ülke notu yabancı para notu üzerinde bir kısıtlama görevi görmektedir. Sonuç olarak, Türkiye gibi ülkelerde S&P tarafından belirlenen yatırım yapılabilir seviyenin altında kredi notuna sahip kuruluşların varlığı, bu kuruluşların sınırlı bir kapsama sınırlandırılmış olması, bu kuruluşlar arasında karşılaştırmalı değerlendirme yapılmasını zorlaştırmaktadır (Berker, 2003: 3).

2.3.3. Kredi Derecelendirmenin Tarihsel Gelişim Süreci

John Moody'nin 1909 yılında ABD'de borçlanma araçlarını derecelendiren bağımsız kuruluşlar oluşturmasından önce borçlanma piyasaları hali hazırda işlemekteydi. Bu süreçten önce tahvil piyasaları ve sermaye piyasaları neredeyse üç asırlık bir tarihsel geçmişe sahipti. Ayrıca, finansal piyasalar iki yüz yıl boyunca dünya çapında bir perspektif sergilemiştir. Bu durum, kredi notlarının borç ve sermaye piyasalarının tarihsel gelişiminde temel bir rol oynamadığını göstermektedir. Sermaye piyasalarının etkinliği, kredi derecelendirmelerinin ve kredi derecelendirme kuruluşlarının sermaye piyasalarında önemli faktörler olarak ortaya çıkmasından önce de mevcuttu (Sylla, 2001: 2).

Hollandalılar 1609 yılında Dutch East India Company'nin borçlanma senetlerini ihraç ederek küresel ve yerel piyasalar alanında çığır açan bir hamle yapmışlardır. Buna karşılık, Hollandalıların devlet borçlanma piyasasına çok daha uzun bir tarihsel katılımı bulunmaktadır. 17. yüzyıl boyunca Hollanda ekonomisi önde gelen küresel ekonomiydi. 1609 yılına gelindiğinde Hollanda Cumhuriyeti, güçlü bir kamu imajı, istikrarlı bir para birimi, köklü bir bankacılık sistemi, bir merkez bankası ve bir menkul kıymetler piyasası dahil çağdaş bir piyasa sisteminin tüm gerekli bileşenlerine sahipti. 17. yüzyılda, kredi derecelendirmesinin gelişiminden üç asır önce tahvillerle tanışan Hollanda, devlet borçlanma gereksinimlerini kredi derecelendirmesine dayanmadan sermaye piyasaları

aracılığıyla karşılayabilmiştir. İki yüzyıl sonra Birleşik Krallık ve bir yüzyıl sonra da Amerika Birleşik Devletleri aynı şeyi yapmıştır. Yatırımcılar kredi derecelendirme kuruluşlarının değerlendirmelerini dikkate almadılar çünkü borç alan ulusların itibarlarını koruma taahhüdünü borçlarını geri ödemenin birincil güvencesi olarak gördüler. 18. yüzyıl boyunca diğer uluslar da borç piyasalarına katılmaya başlamıştır. 19. yüzyılda anayasal düzen daha yaygın hale geldikçe ve anayasal düzene dayalı temsili demokrasilerin sayısı arttıkça, borç piyasalarında önemli bir büyüme görülmüştür. Borç piyasaları çoğunlukla devlet borçlanmaları yoluyla genişlerken, Avrupalı işletmeler sermaye gereksinimlerini banka kredileri olarak veya hisse senedi ihraç ederek karşılamışlardır.

Avrupa ve ABD’de borçlanma nedenleri farklılık göstermektedir ve bu farklılık ABD’de kredi derecelendirme fikrinin gelişmesinin katalizörü olarak kabul edilmektedir. Avrupa hükümetlerinin 19. yüzyıldaki borçlanmalarının temel itici gücü savaş borçlarıydı, ancak Birleşik Devletler hükümetlerinin bu dönemdeki borçlanmaları, altyapıyı geliştirme, kıta genelinde ekonomik bağlantıyı teşvik etme ve bu hedefleri kolaylaştırmak için demiryolu ağını güçlendirme hedefiyle yönlendirildi. 1790’dan 1820’lerin başına kadar Amerika Birleşik Devletleri’nde bankalar, sigorta şirketleri, ulaşım ve sanayi işletmelerinin başını çektiği bir kurumsal finans sektörü ortaya çıkmıştır. 1820-1850 yılları arasındaki dönemde demiryolu firmaları sermaye gereksinimlerini banka kredileri olarak veya borç senetleri ihraç ederek piyasa yoluyla karşılayabiliyorlardı. Ayrıca hem özel girişimlerden hem de hükümetten mali destek almışlardır. 1850’den sonra, demiryolu ağları daha önce az gelişmiş bölgelere doğru genişledikçe artan nakit ihtiyacı yeni yatırımcıların katılımını gerektirmiştir. Demiryolu borçlanma piyasası, 1850’lerde başlayan ve 1909’a kadar kredi derecelendirmesi gerektirmeden güçlü bir genişleme sergileyen hızlı bir gelişim sürecine sahipti.

Demiryollarının finansman gereksinimleri, kurumsal borçlanma piyasasının genişlemesiyle sonuçlanmıştır. Bir Amerikalı olan John Moody ilk kredi derecelendirmesini ortaya atmıştır. Bu fikrin Amerika Birleşik Devletleri’ndeki gelişimi, yerel yatırımcıların yatırım kapasitesini aşan Amerikan demiryollarının finansal gereksinimleri tarafından yönlendirilmiştir. Amerikan demiryollarının finansman

gereksinimleri, kurumsal borç piyasasının ortaya çıkmasına ve daha sonra dünya genelinde genişlemesine neden olmuştur. John Moody 1909 yılında kredi derecelendirme sistemini tanıtarak finans piyasalarında devrim yaratmıştır. 1909'dan önce yatırımcılar demiryollarının finansal sağlamlığı hakkında üç farklı kaynaktan bilgi ediniyordu. Özetle, kredi raporlama firmaları 1830'larda işletmelerin gelişmesi, coğrafi erişim ve tarafsız bilgiye duyulan ihtiyacın artması nedeniyle ortaya çıkmıştır. Bu firmaların ilk kuruluşu 1841 yılında New Yorklu bir işadamı olan Lewis Tappan tarafından gerçekleştirilmiştir. Tappan, tüketicilerinin kredi itibarı hakkındaki bilgileri aboneleriyle paylaşırsa da, bu kuruluşlar derecelendirme kabiliyetine sahip değildi. 1900 yılına gelindiğinde, Tappan'ın kredi raporlama kuruluşu 500.000'den fazla işletme hakkında bilgi toplamıştı.

Yukarıda bahsedilen kuruluşlara ek olarak, uzmanlaşmış finans ve iş medyası da demiryolu şirketlerinin varlık ve yükümlülükleri hakkında güvenilir bir bilgi kaynağı olarak görülmekteydi. 1832 yılında yayın hayatına başlayan 'The American Railroad Journal', Henry Varnum Poor'un editörlüğünde 1849-1862 yılları arasında yatırımcıların demiryolu istatistiklerini ve finansal bilgileri takip edebilecekleri ana kaynak rolünü üstlenmiştir.

Yatırım bankacıları, diğer bilgi kaynaklarının yanı sıra, kredi derecelendirmeleri kamuya açıklanmadan önce demiryollarının kredi riskleri konusunda yatırımcılar için önemli bir bilgi kaynağı olarak görülmekteydi. Yatırım bankacılarının ticari itibarlarının zarar görebileceği endişesi, yatırımcılara sağladıkları bilgilerin güvenilirliği ve kesinliği konusunda bir güvence teşkil etmektedir. Avrupalı kapitalistlerle olan güçlü bağlantıları sayesinde yatırım bankacıları demiryolu şirketlerinin finansal gereksinimlerini karşılayabilmiş ve karşılığında tüm bilgilerine erişebilmişlerdir. ABD'deki yatırımcı sınıfı daha fazla güç kazandıkça bu senaryo eleştirilere maruz kalmıştır. Yatırımcılar, seçkin bir grup yatırım bankacısına erişimi sınırlamak yerine şeffaflık ve kolay erişilebilirliğe odaklanarak firmaların finansal bilgilerinin kamuya açıklanması konusunda ısrar etmeye başlamışlardır.

1820'lerden 1909'a kadar bu üç strateji, yatırımcılara yatırım tercihlerini yapmaları için gereken temel bilgileri yeterince sağlamıştır. 1909 yılında John Moody ilk demiryolu

derecelendirmesini sunarak bu talepleri karşılamıştır. Bu, yatırımcıların demiryolları için artan finansal gereksinimlerinin yanı sıra bilgiye daha fazla erişilebilirlik için artan isteklerine bir yanıtı. Sonuç olarak, kamuya açık bilgilere duyulan ihtiyaç artmaktaydı. On yıl sonra, her devlete kredi notu vermeye başlamıştır (Sylla, 2001: 4-10).

John Moody'yi, 1916 yılında ilk tahvil derecelendirmelerini yayınlayan Poor's Yayıncılık Şirketi takip etmiştir. Standard Statistics Company daha sonra 1922'de, Fitch Publishing Company ise 1924'te derecelendirmelerini yayınlamıştır. Bu kuruluşlar, derecelendirmelerin yatırımcılara kapsamlı rehberler şeklinde sunulduğu 'yatırımcı öder' konsepti altında faaliyet göstermiştir. 1930'larda, kredi derecelendirme kuruluşları ile ABD'deki finans piyasaları arasındaki dinamiği değiştirecek önemli bir olay meydana gelmiştir. U.S. Securities and Exchange Commission (SEC) 1934 yılında kurulmuş ve kredi derecelendirme kuruluşlarının önemini artıracak önlemler alınmıştır. Başlangıçta, SEC şirketlerin standartlaştırılmış mali tablolar sunmasını zorunlu kılmıştır. SEC'in finansal tabloların standardizasyonuna ilişkin düzenlemesiyle, yatırımcının bilgi ihtiyacına göre tasarlanan sistem bir dönüşüm geçirmiştir. 1936 yılında bankacılık düzenlemeleri, bankaların 'yetkili' kredi derecelendirme kuruluşları tarafından 'spekülatif' (yatırım yapılabilir seviyenin altında) olarak değerlendirilen borç ürünlerine girmesini yasakladı. Bu, bankaları mali açıdan güvenli borçlanma senetlerine katılmaya teşvik etmek için yapılmıştır. Bu kararın tahvil piyasasının dinamikleri üzerinde önemli bir etkisi olmuştur. Son düzenleyici prosedür, SEC tarafından resmi olarak yetkilendirilmiş olan Fitch, Moody's ve Standard and Poor's (S&P) kredi derecelendirme kuruluşları tarafından üretilen kredi notlarına yasal geçerlilik kazandırmıştır. Takip eden yıllarda, Amerikan sigorta şirketleri ve daha sonra emeklilik fonları, yatırım yaptıkları borçlanma araçlarının SEC tarafından yetkilendirilmiş kredi derecelendirme kuruluşlarından yatırım yapılabilir seviyede kredi notuna sahip olmasını zorunlu tutmaya başlamıştır (White, 2015: 3-6).

2.3.4. Kredi Derecelendirme Kuruluşlarının Küreselleşme Süreci

Kredi derecelendirme kuruluşları, 1909'dan 1960'a kadar geçen süre zarfında, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra güvenli bir ekonomik ortamda daha da ilerleme kaydetmiştir.

1960'ların sonlarında, ABD'de eskiden sağlam olan ekonomik koşullar giderek kötüleşmeye başlamıştır. Bretton Woods sistemi terk edilmiş ve yerine serbest döviz kuru rejimi getirilmiştir. Bu gelişme finansal küreselleşme döneminin başlamasına sebep olmuştur. 1970'li yıllar kredi derecelendirme kuruluşları için yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur. Kredi derecelendirme şirketleri 1909'dan 1930'a ve 1970'den 1990'a kadar benzer bir hızlı büyüme dönemi geçirmiştir. Dalgalı döviz kuru sisteminin benimsenmesi, sermaye akışının serbestleşmesinin başlangıcını işaret etmiş ve finansal küreselleşmenin ilk aşamasını ateşlemiştir. İkinci Dünya Savaşı sonrası ekonomik büyüme yatırımcı sınıfının artmasıyla sonuçlanmıştır. Ayrıca, Euro-dolar piyasası ve OPEC karteli küresel finansal kaynakların transferini kolaylaştırmıştır. Başka ülkeler ve özel kuruluşlar da borç piyasalarına girmiştir. ABD Merkez Bankası'nın 2000'lerin başındaki eylemlerine benzer şekilde, Uluslararası Para Fonu (IMF) küresel yatırımcıları borç alan ülkelerin finansal istikrarı konusunda ikna etme sorumluluğunu üstlenmiştir (Sylla, 2001: 22-23).

Bu dönemde SEC, daha fazla vurgu yaparak kredi derecelendirme şirketlerini yasal çerçeveye dahil etmiştir. 1975 yılında SEC, önemli kredi derecelendirmelerindeki manipülasyon potansiyeline ilişkin endişelere yanıt olarak Ulusal Olarak Tanınmış İstatistikî Reyting Organizasyonu (NRSRO) kavramını ortaya atmıştır. Moody's, S&P ve Fitch bu grup içinde sınıflandırılmıştır. Bunu takiben, SEC, yalnızca NRSRO olarak sınıflandırılan kredi derecelendirme kuruluşları tarafından sağlanan kredi derecelendirmelerinin, işletmelerin finansal sağlamlığını değerlendirmek için kabul edilebilir olarak kabul edilenler olduğunu ilan etmiştir. Bu nedenle, NRSRO sertifikası almak, kredi derecelendirme piyasasına girmek isteyen kredi derecelendirme kuruluşlarının önündeki en önemli engel haline gelmiştir. SEC'in NRSRO statüsü elde etmek için gerekli şartları açıklamaması, bu statüye sahip olmayan kredi derecelendirme şirketleri için bir zorluk oluşturmuş ve piyasaya girişlerini engellemiştir. Başlangıçta 2000 yılına kadar dört kredi derecelendirme kuruluşuna daha NRSRO akreditasyonu verilirken, kuruluşlar arasındaki birleşmeler sonucunda 2000 yılı sonunda NRSRO sayısı üçe düşmüştür. Kredi derecelendirme kuruluşlarının, özellikle Enron vakasında, kredi notlarını güncellemekte gecikmesi, SEC'in 2002 tarihli Sarbanes-Oxley Act kapsamında ABD Kongresi'ne NRSRO sistemi ve kredi derecelendirme işi hakkında kapsamlı bir çalışma sunmasına sebep olmuştur. Bu rapor, mevcut sistemin incelenmesi ve

sorgulanması için bir araç olarak hizmet etmiştir. SEC, NRSRO kategorisine yalnızca iki kredi derecelendirme kuruluşunun daha dahil edilmesine izin vererek yöntemlerindeki belirsizlikleri gidermeye çalıştığında, ABD Kongresi Eylül 2006'da Kredi Derecelendirme Reform Kanunu'nu kabul etmiştir. Yeni kurula yanıt olarak SEC, 2007 ve 2008 yıllarında NRSRO statüsüne sahip kredi derecelendirme kuruluşlarının sayısını artırmaya karar vermiştir. Bu, NRSRO'ların seçim prosedürlerini daha şeffaf hale getirmek amacıyla yapılmıştır (White, 2015: 7-12).

1970'lerde, 'yatırımcı öder' uygulamasına son verilmiş ve bunun yerini borçlunun ödeme yapması almıştır. Bu değişiklik aynı zamanda kredi derecelendirme kuruluşlarının konumunu yasal olarak güvence altına alan NRSRO kategorisinin kurulmasına sebep olmuştur. 'Yatırımcı öder' ya da 'abonelik bazlı' yaklaşımda, kredi derecelendirmesinin nihai tüketicisi olan kurumsal yatırımcılar, kredi derecelendirme hizmeti için faturalandırılmaktadır. Öte yandan, 'borçlanan öder' modelinde, kredi derecelendirmesi isteyen borç ihraççısının hizmetin maliyetini karşılaması gerekmektedir. 1970'ten önce kredi derecelendirme şirketleri borç ihraç edenlere ücretsiz olarak kredi derecelendirmesi sunarken, bu hizmet için yatırımcılardan ücret almaktaydı. 'Yatırımcı öder' modeli kredi derecelendirme kuruluşlarının borç ihraç eden kuruluşlardan bağımsız olarak faaliyet göstermesine olanak sağlamasına rağmen, fotokopi makinelerinin yaygın kullanımı bu kuruluşların gelirlerinde düşüğe neden olmuştur. 'Borçlanan öder' modelinin uygulamaya konulması, 1970'lerde ABD'de yaşanan durgunluk ve kredi derecelendirme kuruluşlarının azalan kazançları nedeniyle olmuştur. Bu model, sadece kredi notu olan borçluların kredi piyasalarından yararlanabilmesi nedeniyle uygulanmıştır. Kredi derecelendirmesine olan talebin artmasıyla birlikte, kredi derecelendirme şirketleri hizmetleri karşılığında borçlulardan ücret almaya başlamıştır. OECD'nin 2010 yılındaki duruşmalarına göre, 1987 yılında S&P'nin kazancının yüzde 80'i kredi derecelendirmeleri için borçlulardan alınan hizmet ücretlerinden elde edilmekteydi.

ABD mali düzenleyicileri 1930'larda kredi derecelendirme kuruluşlarını tahvil piyasası için birincil bilgi kaynağı olarak belirleyen bir düzenlemeyi hayata geçirmiştir. Bunu 1975 yılında SEC tarafından NRSRO kategorisinin oluşturulması izlemiştir ve bu da kredi derecelendirme kuruluşlarının borç piyasalarındaki önemini daha da artırmıştır. Belirsiz

engellerle korunan NRSRO statüsü, sektörün oligopolistik çerçevesini de güçlendirmiştir. 'Yatırımcı öder' modelinden 'borçlanan öder' modeline geçiş de geçiş boyunca olası zorlukları beraberinde getirmiştir. Özellikle Enron olayı, "borçlanan öder" yaklaşımının incelenmesine sebep olmuştur. Kredi derecelendirme işi oligopolistik bir yapıya sahiptir ve kredi derecelendirmelerinin üretiminde kullanılan değişkenler ve prosedürler üzerinde süregelen anlaşmazlıklar belirsizlik yaratmaktadır. Kredi derecelendirme kuruluşlarının 2007-2008 küresel mali krizine yol açan olaylara dahil olması ve hesap verebilirliği, sektörün genel bakış açısının önemli ölçüde sorgulanmasına sebep olmuştur.

2.3.4. Derecelendirmenin Önemi

Son yüzyılda küreselleşme ve deregülasyon, teknolojiye ilerlemelerle birlikte pek çok alanda derin etkiler yaratmış ve yaratmaya da hızla devam etmektedir. Bu ilerlemeler, ekonomik sistemin diğer sektörlerinde olduğu gibi finansal piyasalara da yansımıştır. Sonuç olarak, uluslar arasındaki sınırlamalar ve engeller hızla etkisini yitirmeye başlamıştır. Birkaç istisna dışında, insanların, ürünlerin ve hizmetlerin sınırsız dolaşımına benzer şekilde finansal sermaye de artık serbestçe dolaşabilmektedir. Finansal piyasa katılımcıları artık daha geniş bir ölçekte kısıtlama olmaksızın faaliyet göstermek için daha fazla fırsata sahiptir. Bu noktada, piyasa katılımcıları için doğru bilgi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Hangi varlıkların elde tutulacağına ilişkin yatırım tercihleri, borç alanlar ve borç verenler tarafından ancak tamamen işlevsel olan tam ve kesin bilgiye sahip olduklarında yapılabilir. Ancak, bir yatırım tercihinin içerdiği riski anlamak için gerekli bilgileri elde etmek piyasa oyuncuları için pahalı olabilir ve piyasa disiplini engelleyebilmektedir. Halihazırda rating, piyasa disiplini garanti altına almak için temel araç olarak hizmet vermektedir. Derecelendirmelerin bu özelliği, geniş bir kitleye hitap ettikleri için bilgiye erişimi kısıtlı olan bireysel yatırımcılara değerli bir hizmet sunmaktadır (Berker, 2003: 2).

Derecelendirme sürecinin önemli bir yönü, derecelendirilen varlığın kredi kalitesini iletmek için evrensel göstergelerin kullanılmasıdır. Derecelendirmeler, para ve sermaye piyasalarında faaliyet gösteren kuruluşlara, yatırımcılara, tüm aracılar ve düzenleyicilere değerlendirmelerinde yardımcı olan güçlü ve değerli sembollerden oluşmaktadır (Nye ve

Eke, 2004: 38). Kredi derecelendirme kuruluşları şirketleri, finansal kurumları, bankaları ve ülkeleri değerlendirir ve bunlara not vermektedir. Daha sonra bu değerlendirme sırasında toplanan verileri basitleştirilmiş sembollere dönüştürürler ve bu semboller yatırımcılara derecelendirilmiş varlık hakkında bilgi aktarma aracı olarak hizmet etmektedir (Yaslıdağ, 2007: 130).

Derecelendirme sürecinde vurgulanması gereken önemli bir husus, değerlendirmelerin uygun ortamlarda ve uygun metodolojiler kullanılarak yapılması gereğidir. Açıklanan kredi notlarının yüksek düzeyde güvenilirlik ve doğruluk sergilemesi önem arz etmektedir. Finansal kuruluşların Basel II ve Basel III kriterleri kapsamında bankacılık düzenlemelerine uymaları gerekmektedir. Bu düzenlemeler, yüksek riskli varlıklar için daha yüksek karşılıklar ve kredi derecelendirmelerine büyük ölçüde güvenilmesini içermektedir. Finansal piyasalar artık kredi derecelendirmelerinin doğruluğuna daha fazla önem vermektedir (Gür ve Öztürk, 2011: 71).

Derecelendirme sürecinin bir diğer önemli yönü de derecelendirmelerin piyasa katılımcıları ve değerlendirilen menkul kıymetlerin kredi değerliliği üzerindeki etkisidir. Derecelendirme kuruluşları derecelendirmelerinin tavsiye niteliğinde olmadığını iddia etseler de, derecelendirme seviyesi menkul kıymetin pazarlanabilirliği üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Özdiç, 1999: 9).

2.3.4.1. Yatırımcılar Açısından Önemi

Derecelendirme faaliyetlerinin yatırımcılar açısından temel amacı, derecelendirilmiş ve derecelendirilmemiş menkul kıymetleri karşılaştırarak yatırımcıya ödeme yapılma olasılığını değerlendirmektir (Acar Boyacıoğlu, 2005: 68). Ayrıca, derecelendirmeler yatırımcılara ve fon sahiplerine menkul kıymetlerin kalitesini ve riskini gösteren açık ve anlaşılır semboller sağlamaktadır. Ayrıca kredi verenlere de kredinin geri ödenme olasılığı hakkında fikir vermektedirler (Yaslıdağ, 2007: 129).

Bölgesel ve finansal altyapı zayıflıklarının varlığı, finansal piyasalarda giderek daha yaygın hale gelen kriz durumlarının ortaya çıkmasına katkıda bulunmaktadır. Kredi temerrüdü veya geri ödememe ile ilgili önemli risklerin varlığı, finansal piyasaların

düzenli çalışmasını engellemekte ve bir kriz senaryosunu hızlandıran ciddi sorunlara yol açmaktadır. Günümüzde piyasaların etkin bir şekilde işleyebilmesi için her katılımcının üstlendiği riskin farkında olması büyük önem taşımaktadır (Berker, 2003). Kredi derecelendirmesinin bu yönü, piyasa oyuncularının yatırım yapılabilir finansal varlıklarla ilgili riskleri rahatlıkla değerlendirmelerine ve bilinçli seçimler yapmalarına olanak tanımaktadır.

Kredi derecelendirmesi kişisel bir yargı meselesi olsa da, verilen dereceler yatırımcılar tarafından yapılan seçimleri etkileyebilmektedir. Aynı zamanda, bu kuruluşlar tarafından verilen notlar, yerli yatırımcıların ticari faaliyetleri, yabancı kaynaklardan borçlanmaları, tahvil alım satımı ve dış finansmana ihtiyaç duyan büyük altyapı projelerinin finansmanı da dahil yatırımlarla ilişkili finansal kaynaklar üzerinde etkili olmaktadır (Karagöl, 2013: 8). Devlet tahvilleri, finansal piyasalardaki önemli yatırımlar için birincil finansman kaynağıdır. Küresel tahvil piyasasının yaklaşık yüzde 40'ını oluşturan devlet tahvilleri, günümüzde yatırımcılar için önemli bir yatırım seçeneğidir. Bu nedenle, yatırımcılara yatırım tercihlerinde yardımcı olabilecek evrensel olarak kabul görmüş ve tek tip kredi derecelendirme standartlarının varlığı büyük önem taşımaktadır (Dimitrijevic, 2012: 2).

Bununla birlikte, yatırımcıların risk toleranslarını dikkate alarak daha yüksek kategorilerde yer alan düşük riskli varlıkları seçme eğiliminde oldukları yaygın olarak görülmektedir. Bununla birlikte, yüksek risk kategorilerine sahip menkul kıymetlerin yine de teşvik edilebileceği gerçeği göz ardı edilmemelidir. Eğer söz konusu risk yeterince ödüllendirilirse, yüksek riskli menkul kıymetlerin satılma olasılığı artmaktadır (Özdiç, 1999: 9-10).

Kredi derecelendirmesi, finansal piyasalarda hem borç verenler hem de borç alanlar için önemli risklerin azaltılması açısından önem taşımaktadır. Aslında, piyasalar yatırımcılardan daha fazlasını içermektedir. Bu senaryoda, kredi araçlarını ihraç eden bireyler veya kuruluşlar olan borçlular da üstlendikleri riskleri net bir şekilde anlamalıdır. Derecelendirme, borçlular için temel finansal değerlendirmeyi kapsamaktadır (Berker, 2003).

2.3.4.2. Ülkeler Açısından Önemi

Finansal piyasaların serbestleşmesi sayesinde yabancı para artık uluslararası finansal piyasalarda serbestçe dolaşabilmektedir. Bununla birlikte, bu paraların belirli bir finansal varlığa, firmaya veya ulusa tahsisi bir tartışma konusudur. Şu anda kredi derecelendirme kuruluşları, uluslararası paranın ülkelere tahsisinin belirlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu kuruluşlar her bir ülke ile ilgili risk düzeyini değerlendiren derecelendirmeler yapmakta ve bu da fon akışını etkilemektedir (Erdoğan ve Ener, 2000: 30). Yatırımcılar, diğer faktörlerin yanı sıra derecelendirme kuruluşları tarafından sağlanan kredi notlarıyla da ilgilenmektedir. Bu senaryoda, güçlü kredi notuna sahip ülkeler tarafından ihraç edilen tahvil veya bonolara, düşük nota sahip olanlara kıyasla daha fazla talep olmaktadır. Yatırımcılar düşük riskli yatırımlara öncelik verecek ve bu ülkeler tarafından ihraç edilen tahvilleri tercih edeceklerdir. Kredi notları yatırımcılar, borçlular, kreditorler ve devletler tarafından kredibilitiyi değerlendirmek için kullanılır ve finansal piyasalar üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Commission of The European Communities, 2008: 2).

Ülkeler için kredi notlarının önemini tartışırken göz önünde bulundurulması gereken bir diğer önemli husus da gelişmekte olan ülkelerin durumudur. Gelişmekte olan ülkeler, kendi kaynakları yetersiz olduğu için kalkınmalarını destekleyecek dış finansmana ihtiyaç duymaktadırlar. Hükümetler, devlet kurumları, özel sektör kuruluşları, finans kuruluşları ve yatırımcılar finansman olanakları bulmak için uluslararası piyasalarda bir araya geldiklerinde, finansman arayan kuruluşların kredi itibarlarının doğru bir şekilde değerlendirilmesi önem arz etmektedir. Kredi derecelendirmeleri, düzenleme ve risk yönetimi sürecinde yaygın olarak kullanılan bir gösterge olarak büyük önem kazanmıştır (Gür ve Öztürk, 2011: 71).

Kredi derecelendirmelerinde ülke riskine ilişkin açıklayıcı bilgilerin yer almasının ulusal ekonomiler üzerinde önemli bir etkisi olduğu yadsınamaz. Babuşcu ve Hazar (2008: 357), derecelendirme işlevinin ulusal ekonomiyi ve piyasaları nasıl etkilediğine dair özlü bir genel bakış sunmaktadır:

- Ekonomiye sunduğu mali piyasalar hem güvenilir hem de tutarlıdır.

- Yerel piyasaların küresel piyasalarla bütünleşmesine olanak tanır.
- Ekonomideki toplam risk derecesini azaltırken mali işlemlerin etkinliğini artırmaktadır.

2.3.5. Kredi Derecelendirmenin Faydaları

Kesin, güvenilir ve anlaşılır bilgiye erişim, sermaye piyasalardaki yatırımcıların risklerini azaltmaları için önem arz etmektedir. Bununla birlikte, bu verilerin elde edilmesi ve incelenmesi süreci zahmetlidir ve yatırım maliyetlerini artırmaktadır. Bu nedenle, kuruluşların firmaların, kurumların ve ulusların ekonomik durumlarını değerlendirerek ve finansal istikrarlarının sonuçlarını ileterek piyasa katılımcılarına yardımcı olmaları önemlidir. Başta ABD ve Avrupa olmak üzere birçok ülke, önemli yatırım ve emeklilik fonları için yatırım tercihleri yaparken derecelendirme kuruluşları tarafından sağlanan kredi notlarına güvenmektedir.

Derecelendirme notları firmalar, bankalar, kamu kuruluşları ve hükümetlerin sermaye piyasalarından fon alabilmeleri için önem taşımaktadır. Bankalardan kredi almak yerine tahvil ihraç ederek doğrudan yatırımcılardan fon sağlamayı tercih eden ister devlet ister işletme olsun, kuruluşlar, kredi notları aracılığıyla yatırımcılara finansal istikrarları ve güvenilirlikleri hakkında uygun bilgiler sunma seçeneğine sahiptir. Böylece kredi derecelendirmesi, kredi riskinin etkin, evrensel olarak tanınan ve standartlaştırılmış bir değerlendirmesini sunarak tahvil ihracı ve satın alma prosedürlerini basitleştirmektedir.

Yatırımcılar ve diğer piyasa oyuncuları, yatırım tercihlerini yaparken kişisel risk toleranslarını ihraççının kredi riskiyle uyumlu hale getirmek için kredi derecelendirmelerini bir araç olarak kullanmaktadır. Kredi derecelendirmeleri hükümetlerin, belediyelerin ve işletmelerin kamu girişimlerinin yanı sıra büyüme ve araştırma-geliştirme faaliyetleri için piyasalardan fon almalarını sağlamaktadır (Belkıs, 2014: 7-8).

Dolayısıyla kredi derecelendirmesi, tahvil ihraç etmek isteyen borçlular için gerekli bir koşul olarak hizmet etmektedir. Borçlu kuruluşlar, ihraç ettikleri borç varlıkları için

derecelendirme notu olarak daha geniş bir alacaklı yelpazesine ve daha çeşitli borçlanma araçlarına erişimlerini genişletebilmektedirler.

Kredi derecelendirmesi sadece yatırımcılar ve borçlular için avantaj sağlamakla kalmaz, aynı zamanda makroekonomik faydaları da bulunmaktadır. Yatırımcıların erişebileceği paranın maliyeti azaldıkça, yeni yatırımlar için nakit bulmak kolaylaşır ve ekonominin verimliliği artmaktadır. Finansman maliyeti düştükçe, kamu kurumları topluma fayda sağlayan girişimleri daha kolay hayata geçirebilecektir. Düşük maliyetli finansman, nakit arayan firmalar için avantajlıdır çünkü şirketin yatırımlarını artırmasını ve firma değerini yükseltmesini sağlamaktadır. Ucuz para ile yapılan yatırımlar sayesinde büyüme kaydeden şirketler ek iş olanakları yaratacaktır. Bu nedenle, düşük finansman maliyeti hem işgücü, hem şirketler hem de ülkeler için avantajlı olmaktadır.

Kredi derecelendirme kuruluşları, ihraççıların kredibilitesi hakkında piyasalara tarafsız ve objektif değerlendirmeler sunmaktadır. Piyasalara bilgi sağlanması, bir borçlunun temsil edilmesiyle ilgili masrafları azaltacak ve sonuç olarak geri ödememe riski doğru bir şekilde değerlendirilecektir. Dolayısıyla piyasalarda asimetrik bilgidan kaynaklanan etkinsizliğin azalması gerçekleşecektir. Kredi derecelendirmeleri, piyasada sermayenin daha etkin dağılımını kolaylaştırmaktadır. Düşük kredi notuna sahip firmalar yatırım için uygun olmasalar da, yüksek kredi notuna sahip olanlar daha düşük maliyetlerle fonlara daha fazla erişebileceklerdir. Bu da fonların yüksek riskli girişimlere tahsis edilmesini önleyerek ve daha uygun fırsatlara yönlendirerek makroekonomik etkinliği artıracaktır.

Ülke riski, borç maliyetini etkileyen önemli bir faktördür. Ülke notu arttıkça borç maliyeti düşer, yani faiz oranı üzerinde daha az etkisi olmaktadır. Yüksek ülke riski, reel faiz oranlarında artışa neden olarak risksiz faiz oranı üzerinde olumsuz bir etkiye sahiptir. Risklerin, ortaya çıktıklarında faiz oranlarına, yani fiyatlara dahil edilmeyerek yanlış değerlendirilmesi, piyasa balonlarının oluşmasına neden olabilmektedir. Daha sonra, gizli riskler ortaya çıktığında, bu fiyat balonları patlayabilir ve potansiyel olarak ulusal sınırların ötesine uzanabilecek finansal krizleri tetikleyebilmektedir. Kredi derecelendirmelerinin bu ekonomik avantajları sağlayabilmesi için hızlı, kesin ve tarafsız

olmaları gerekmektedir. Bununla birlikte, mevcut koşullar altında kredi derecelendirme kuruluşları bu amaca ulaşmada etkili değildir (Belkıs, 2014: 10-11).

2.3.6. Kredi Notlarının Kullanıcılara Sağladıkları Faydalar

Finansal piyasalarda bilgi edinmek, piyasada yer alan herkes için zahmetli ve pahalı bir süreçtir. Bu nedenle piyasa katılımcıları kesin, güvenilir ve anlaşılabilir bir analiz istemektedirler. Kredi derecelendirme kuruluşları gereklidir, çünkü sadece güncel bilgi sağlamak yerine, değerlendirdikleri finansal varlıkların gelecekteki değeri hakkında doğru ve güvenilir tahminler yapmaları beklenmektedir.

Finansal sisteme para sağlayan menkul kıymet yatırımcıları, borç verenler ve tasarruf sahipleri, nakit paralarını ve buna karşılık gelen getirileri zamanında almayı beklemektedir. Basitçe ifade etmek gerekirse, geri ödenmeme olasılığına karşı isteksizdirler. Piyasadaki tehlikeleri tespit etmek istemektedirler. Bununla birlikte, bazı fon sağlayıcıları piyasa tehlikeleri konusunda farkındalığa sahip olmayabilmekte, kesin bilgilere erişemeyebilir veya zaman kısıtlamaları nedeniyle piyasa araştırması için yeterli zaman ayıramayabilmektedir. Kredi derecelendirme kuruluşlarının derecelendirmeleri, fon sağlayıcıların veri elde etmeleri için güvenilir bilgiler sağlamaktadır.

Aksine, hükümetler ve şirketler gibi para talep edenler gerekli nakdi hızlı ve düşük maliyetle elde etmek istemektedirler. Bu çoğunlukla fon talep edenlerin oluşturduğu tehlike seviyesi ile ilişkilidir. Fon talep edenler, risk durumlarının doğru bir şekilde değerlendirilip kamuoyuna duyurulmasıyla bu hedeflerine ulaşabilmektedirler. Kredi derecelendirme kuruluşlarının notları bu açıdan para talep edenler için önem arz etmektedir.

Paranın düşük maliyetle elde edilmesi, hükümetlerin ve şirketlerin yatırımlarını daha az masrafla gerçekleştirmelerine olanak sağlayacaktır. Kamunun ilgisinin artması ülkenin ekonomik göstergelerini olumlu yönde etkileyecek ve iş olanaklarının artmasına yol açacaktır. Bu da şirketlerin büyüme hızını artıracak ve dolayısıyla ulusal ekonomilerin genel büyüme hızına katkıda bulunacaktır.

Bununla birlikte, kredi notlarının bu ekonomik avantajları sağlayabilmesi için hızlı, kesin ve önyargısız bir şekilde verilmesi gerektiğini unutmamak önem arz etmektedir. Bu derecelendirmeler, başta ABD olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerindeki fonları değerlendirmek için kullanılmaktadır. Dolayısıyla, kredi derecelendirmeleri siyasi ve politika temelli çatışmalar için bir araç olarak kullanılma potansiyeline sahiptir.

2.3.7. Kredi Notunun Ükelere Etkileri

Bir ülkedeki ekonomi yönetimindeki birincil amaç, ülke sakinlerinin genel refahını artırmak olması gerekmektedir. Bir ülkede yaşayanların refah düzeyi, o ülkenin GSYİH'sinin büyümesine bağlıdır. Basitçe ifade etmek gerekirse, bir ulusun zenginliği ve refah düzeyi üretim kapasitesiyle doğru orantılıdır. Özünde, bir ülke ne kadar çok üretirse, o kadar zenginleşmekte ve bu da genel refahta bir artış sağlamaktadır. Üretim gerçekleştirilmesi, üretim unsurlarının yetkin ve ekonomik kullanımına dayanmaktadır. Sermaye, üretim unsurlarından biridir. Sermaye, özellikle az gelişmiş ülkelerde sınırlı bir kaynaktır. Ülkeler gerekli sermayeyi vergiler ve diğer gelir kaynakları yoluyla elde etmektedirler. Ancak bu gelirlerin harcamaları karşılamada yetersiz kaldığı durumlarda şirketler borç almak zorunda kalmaktadırlar. Finansman hem iç hem de dış kaynaklardan sağlanmaktadır. Dış borçlanma, yabancı finans kuruluşlarından alınan krediler ve uluslararası piyasalarda finansal araçların ihracı yoluyla kolaylaştırılmaktadır. Bir ülkenin kredi itibarı, dış piyasalardan borçlanma söz konusu olduğunda iki temel alanda çok önemli bir rol oynamaktadır. İlk olarak, güçlü bir kredi notuna sahip ülkeler küresel piyasalardan finansmana kolayca erişebilir ve ikinci olarak, uygun faiz oranlarıyla nakit elde edebilmektedirler. Ülkelerin kredi itibarı çoğunlukla kredi derecelendirme kuruluşları tarafından yapılan değerlendirmelere göre belirlenmektedir. Dolayısıyla, kredi derecelendirme kuruluşları verdikleri notlara dayanarak hükümetlerin dış kaynaklardan borçlanma kabiliyetlerini tespit etmektedir. Küresel ticaretin artması, uluslararası ilişkilerin gelişmesi, uluslararası parasal işlemlerin hızlanması ve ulusların daha liberal politikalar benimsemesi, derecelendirme ihtiyacının artmasına katkıda bulunmuştur. Küresel bir varlığa sahip olan şirketler, doğrudan yatırımlar yaparak diğer ülkelerde de iş yapmaktadır. Çok uluslu bir şirket yabancı bir ülkeye yatırım yaptığında, o ülkede ekonomik ve siyasi istikrar aramaktadırlar. Ayrıca, bu durum ilgili ülkenin kredi notundan

da etkilenmektedir. Dolayısıyla, çok uluslu şirketler yüksek kredi notuna sahip ülkelere yatırım yapmayı tercih etme eğilimindedir.

Günümüzde finansal yatırımcılar yatırımlarını sadece yurt içinde değil, uluslararası alanda da menkul kıymetlere tahsis etmektedir. Bu menkul kıymetler devlet tahvilleri ya da şirket menkul kıymetleri olabilmektedir. Ülkenin kredi itibarı, finansal yatırımcıların yatırım yapmadan önce dikkate aldıkları ilk işaretlerden biridir. Basitçe söylemek gerekirse, kredi derecelendirme kuruluşları verdikleri notlarla yatırımcılara rehberlik etmektedir.

Birçok eleştiriye maruz kalmasına rağmen, kredi derecelendirme kuruluşları tarafından sağlanan derecelendirmeler, bir ülkenin ekonomisini değerlendirmek, finansal yatırımların geri dönüşünü sağlamak ve bir ülkenin kredibilitesini değerlendirmek için meşruiyetini korumaktadır.

2.3.8. Kredi Risk Yönetimi

Risk yönetimi, bir işletmenin kaçınmak istediği risklerin olumsuz etkilerini, uygun teknikler ve maliyetler kullanarak en aza indirme ve yalnızca ele alınabilecek risklerin kârlı olmasını sağlama uygulamasını ifade etmektedir. Bir bankanın karlılığına zarar verebilecek risk faktörlerinin belirlenmesini, ölçülmesini ve potansiyel kayıpların en aza indirilmesini içermektedir. Bankacılık sektöründe risk yönetimi çok önemli bir stratejik husustur. Bankalar, riskleri etkin bir şekilde yöneterek kayıpları kontrol altına alabilir ve riske göre ayarlanmış kârlılık analizi yoluyla daha kârlı ürünlere odaklanarak hissedar değerini artırabilmektedir. Risk yönetiminin üst yönetim kademelerinin ötesine geçmesi ve şubeleri de kapsamaya başlaması gerekmektedir. Risk yönetimi süreci, matematiksel verilere dayalı bilimsel analiz ile karar verme sanatını birleştirmektedir. Anahtar, riskin kendisini sorun olarak algılamaktan ziyade riskleri doğru bir şekilde fiyatlandırmak, yönetmek, anlamak ve planlamakta yatmaktadır. Hatalar başka hatalardan kaynaklanmamalıdır (Erçel, 1999: 3).

Her orta düzey yönetici ve sayısal uzman risklerin yönetilmesinde hayati bir rol oynamaktadır. Yetki ve sorumluluk senkronize olması gerekmektedir. Fiyatlandırma

genellikle en yüksek olasılığa göre yapılırken, risk yönetimi en düşük olasılıklı olayları da dikkate almalıdır.

Risk yönetiminin aşamaları, risklerin niteliğinin belirlenmesi, standart hesaplama yöntemleri kullanılarak değerlendirilmesi, riskleri kontrol etmek için genel ilkelerin uygulanması ve izlenmesini içermektedir. Bankacılıkta risk yönetiminin önemli katkılarından biri de mevcut risklerin tanımlanması ve sınıflandırılmasıdır (Active Araştırma Grubu, 2000:14).

Genel olarak bankacılık işlemlerinde risk yönetimi, risk yönetimi sürecinin fonksiyonları olarak da görülebilecek dört adıma ayrılabilir. Bu adımlar şunlardır:

Birinci aşama, risklerin tanımlanmasıdır. Bu, bankanın faaliyetleriyle ilişkili belirli risk türlerinin belirlenmesini, bunların farklılıklarının, özelliklerinin ve bunlara uygulanan politikaların anlaşılmasını içermektedir. Bir bankanın karşı karşıya olduğu risklerin doğasını ve niteliklerini anlama sürecidir.

Risklerin özelliklerini sürekli olarak anlamak ve kabul etmek devam eden bir süreçtir. Çevredeki değişiklikler nedeniyle ortaya çıkan yeni riskleri tespit etmek çok önemlidir. Kuruluşlar değişime uğradığında ve yeni faaliyetlere giriştiğinde veya yeni ürünler geliştirdiğinde, risk yöneticileri bu değişikliklerin kuruluşun kaynakları üzerindeki etkisinden haberdar olma ve yorumlamada hayati bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, pazar araştırması aşamasında risk tanımlamasının tamamlanması gerekmektedir.

İkinci aşama, belirlenen risklerin ölçülmesini ve sayısallaştırılmasını içermektedir. Bankalar risklerini iki ana amaç için ölçerler. İlk olarak, mevzuat bankaların her bir risk türü için üstlenebilecekleri azami risk limitlerini belirlemelerini ve izleme için periyodik raporlar sunmalarını gerektirmektedir.

Bankaların hedeflerine ulaşabilmeleri için, karşı karşıya oldukları riskler ile potansiyel kârlılıkları arasında bir bağlantı kurmaları şarttır. Risk ve kârlılık arasındaki ilişkiyi analiz ederek, bankalar alınması gereken önlemleri belirleyebilmektedirler. Bu aşamada banka, maruz kaldığı riskleri belirli kriterler kullanarak rakamsal olarak azaltmayı hedefleyecektir.

Bu çerçevede, karşılaşılabilecek risklerin çeşitli boyutları farklı ölçüm kategorileri kullanılarak belirlenmektedir. İyi araştırılmış bir alan olmasına rağmen, risk ölçümü daha da gelişmeye açık bir konu olmaya devam etmektedir.

Üçüncü aşama olan risk yönetiminin uygulanması, ölçülen risklerin tanımlanması ve somut olarak ortaya konmasının yanı sıra bu risklerin azaltılması için koruyucu politikaların uygulanmasını içermektedir. Bu aşama, banka yönetiminin öngörülen riskleri ortadan kaldırmak veya en aza indirmek için izlemesi gereken süreçleri kapsamaktadır. Riskten kaçınma, risk azaltma veya risk transferi gibi risk yönetimi araçları bu aşamada devreye girer (Akın Acuner, 2006:66).

Dördüncü aşama olan risk yönetimi politikalarının sonuçlarının kontrolü ve değerlendirilmesi büyük önem arz etmektedir. Uygulama aşamasında alınan politik kararların ve uygulanan tedbirlerin sonuçlarının izlenmesini içermektedir. Bu, bankanın risk yönetiminin çeşitli süreçlerindeki tüm faaliyetlerinin ölçülmesini ve değerlendirilmesini kapsamaktadır.

Amaç, risklerin yeterince yönetilip yönetilmediğini ve önceden belirlenmiş sınırlar içinde tutulup tutulmadığını değerlendirmek ve ölçmektir. Bu süreç, değerlendirilmemiş veya resmi olarak tanımlanmamış olabilecek risklerin incelenmesini de içermektedir. Ayrıca, bankanın iç denetim (iç kontrol ve teftiş) faaliyetleri risk yönetimi sürecini desteklemeli ve gözetmelidir (Altıntaş, 2006: 135).

2.3.8.1. Basel Komitesi: Kredi notu Yönetimi Prensipleri

Bankacılık sektöründe kredi notunun yönetilmesi söz konusu olduğunda, bankaların ele alması gereken iki ana risk vardır. Bunlar; tüm portföy ile ilişkili risk ve bireysel krediler veya işlemlerle ilişkili risktir. Bankalar için kredi notunun diğer risklerle nasıl bağlantılı olduğunu değerlendirmek de önemlidir. Kredi notu, başarılı bir risk yönetimi stratejisinde çok önemli bir rol oynar ve herhangi bir finansal kurumun uzun vadeli performansı için hayati önem taşımaktadır (Basel Committee on Banking Supervision, 2000). Küresel finansal istikrarı güçlendirmek ve bankacılık denetiminin kalitesini artırmak amacıyla 1975 yılında Basel Komitesi kurulmuştur. Merkezi Basel'deki Uluslararası Ödemeler

Bankası'nda bulunan Komite, kurumların ve ülkelerin bankacılık denetimi ile ilgili konularda iş birliği yapmaları için bir platform görevi görmektedir. Komite, Onlu Grup (G10) ülkelerinin merkez bankası başkanları tarafından oluşturulmuş ve o zamandan bu yana sermaye yeterliliğine ilişkin iyi bilinen Basel I, Basel II ve en son Basel III yayınları da dahil olmak üzere banka düzenlemeleri için dünya çapında bir dizi standart geliştirmiştir (Bank for International Settlements, n.d.).

Basel I ve Basel II'yi içeren Basel Anlaşmaları, bankacılık kanun ve düzenlemelerine ilişkin tavsiyeler kümesidir. Basel I ilk olarak 1988 yılında yayınlanmış ve 1992 yılında yasalaşmıştır, Basel II ise 2004 yılında yayınlanmıştır. Bu anlaşmalar, merkezi İsviçre'nin Basel kentinde bulunan Basel Bankacılık Denetim Komitesi (BCBS) tarafından yayınlanmaktadır. Komite, G10 ülkelerinin yanı sıra Lüksemburg ve İspanya'nın merkez bankaları ve düzenleyici otoritelerinin temsilcilerinden oluşmaktadır. Komitenin tavsiyeleri uygulama yetkisi bulunmamakla birlikte, çoğu üye ülke ve diğerleri komitenin politikalarını ulusal veya AB çapında yasa ve yönetmelikler yoluyla uygulama eğilimindedir. Bu da tavsiyeler ile bunların ulusal düzeyde kanun olarak uygulanması arasında bir gecikme olabileceği anlamına gelmektedir. Düzenleyicilere göre bir bankanın mali gücünün ana ölçüsü olan ana sermaye, başta özkaynaklar olmak üzere güvenilir ve likit mali sermaye türlerinden oluşmaktadır.

İtfa edilemez ve birikimsiz hisse senetleri ile dağıılmamış karlar, muhasebedeki özkaynak kavramından farklı sermaye türleridir. Tier 1 ve tier 2 sermaye ilk olarak Basel I sermaye anlaşmasında tanımlanmış ve Basel II anlaşmasında değişmeden kalmıştır. Ancak, her ülkenin bankacılık düzenleyicisi, farklı yasal sistemlerdeki yasal çerçevelerdeki farklılıkları yansıtacak şekilde, sermayenin hesaplanmasında farklı finansal araçların nasıl sayılacağını belirleme konusunda bazı takdir yetkilerine sahiptir.

Bir düzenleyicinin bakış açısına göre, ana sermaye, finansal sermayenin en güvenilir ikinci biçimiyle ilişkili olarak bir bankanın finansal gücünün bir ölçüsü olarak hizmet etmektedir. Basel I anlaşması bankacılık sermayesi biçimlerini standartlaştırmıştır ve bu standartlar Basel II anlaşması tarafından değiştirilmemiştir. Tier 1 sermaye ise çekirdek

sermaye olarak kabul edilir ve sermayenin daha güvenilir biçimi olarak kabul edilmektedir.

Basel Bankacılık Denetim Komitesi, bu ilkelerin kredi notu içeren tüm faaliyetlere uygulanabileceğini öne sürmektedir. Bu uygulamalar, yönetim kurullarının ve üst düzey yönetimin rolünü ele almanın yanı sıra, faiz oranı riskini yönetmeye yönelik politika ve prosedürleri, riski ölçme ve izleme mekanizmalarını, iç kontrolleri ve denetim makamlarına periyodik raporlamayı da kapsamaktadır. Kılavuzlar sadece talimatların ötesine geçmekte ve organizasyonel zorluklara ilişkin tavsiyeler sunmaktadır. Bu yaklaşım, yetkililerin risk ölçümünü banka yöneticilerine devretme ve kurumları öneri ve geri bildirim sağlamaya teşvik ederek etkin ve iyi organize edilmiş bir risk yönetim sistemi geliştirmeye odaklanmalarını sağlama arzusunu yansıtmaktadır.

Basel Bankacılık Denetim Komitesi'ne (2000) göre, ilkeler değerlendirmeyi amaçladıkları konulara göre beş ayrı alanda kategorize edilmiştir.

Uygun bir kredi notu ortamı oluşturmak ilk odak noktasıdır. Bunu başarmak için yönetim kurulunun, üst düzey yönetimin ve bankanın rolleri ana hatlarıyla belirlenmiştir. Yönetim kurulu, bankanın kredi notu stratejisini ve politikalarını onaylamaktan ve periyodik olarak gözden geçirmekten sorumludur. Üst düzey yönetim ise stratejinin uygulanmasından ve kredi notunun tanımlanması, ölçülmesi, izlenmesi ve kontrol edilmesine yönelik prosedürlerin geliştirilmesinden sorumludur. Ayrıca, bankalar tüm ürün ve faaliyetlerinde kredi notunu tanımlamalı ve yönetmelidir.

İkinci endişe alanı ise bankalar için iyi tanımlanmış bir kredi verme sürecinin oluşturulmasıdır. Bu süreç, bankanın hedef pazarını, kredinin amacını ve yapısını ve geri ödeme kaynağını belirleyen belirli kriterlere bağlı olması gerekmektedir. Bu alandaki ilkeler aynı zamanda kredi limitleri, yeni kredilerin onaylanması, mevcut krediler için yeniden finansman stratejileri ve kredi kullandırma kılavuzları dahil olmak üzere bankanın faaliyetlerine ilişkin koşulları da belirlemektedir.

Uygun bir kredi yönetim sürecini sürdürmek için bankalar, kredi notu taşıyan çeşitli portföyleri yönetmek üzere sürekli bir sisteme sahip olması gerekmektedir. Bankaların,

faaliyetlerinin niteliği, büyüklüğü ve karmaşıklığı ile uyumlu bir iç derecelendirme sistemi geliştirmeleri ve kullanmaları da önemlidir. Bu sistemler, hem bilanço içi hem de bilanço dışı faaliyetlerle ilişkili kredi notunu ölçmek ve izlemek için analitik teknikler gerektirmektedir. Ayrıca, bankalar uygun bir kredi yönetimi ve izleme sürecini sürdürmek için bireysel kredileri ve kredi portföylerini değerlendirirken ekonomik koşullarda gelecekte meydana gelebilecek değişiklikleri göz önünde bulundurmalıdır.

Kredi notu üzerinde yeterli kontrollerin sağlanması için, bankalar kredi verme işlevlerini etkin bir şekilde yönetmeli ve kredi risklerinin iç limitler dahilinde ve ihtiyati standartlara uygun olmasını sağlamalıdır. Bu, kredi notu yönetim süreçleri için sürekli bir değerlendirme sisteminin kurulmasını gerektirmektedir.

Son olarak, denetçilerin rolü de dikkate alınması gereken önemli bir husustur. Bir bankanın kredi stratejilerinin, politikalarının, prosedürlerinin ve uygulamalarının tarafsız bir şekilde değerlendirilmesi, kredi verme ve portföylerini yönetme konusundaki etkinliklerini değerlendirmek için gerekmektedir. Her bankanın kredi faaliyetlerinin karmaşıklığına bağlı olarak kendine özgü uygulamaları olsa da, kapsamlı bir kredi notu yönetimi yaklaşımı tüm bu alanları kapsamalıdır. Bu yöntemler, Basel Komitesi'nin yayınlarında ana hatlarıyla belirttiği gibi, varlık kalitesi, karşılık yeterliliği, rezerv yeterliliği ve kredi notunun açıklanmasının değerlendirilmesine yönelik uygulamalarla birlikte uygulanmalıdır (Resti & Sironi, 2007).

2.3.8.2. Kredi Notu Yönetim Süreci

Van Gestel ve Baesens'e (2009) göre, kredi notunu yönetme süreci bir dizi adımdan oluşmaktadır. İlk aşama, risk yönetim sürecinin kapsamının tanımlanmasını ve tüm potansiyel risklerin belirlenmesini içeren tanımlamadır. Bu, finansal ürünlerin iyi bir şekilde anlaşılmasını gerektirir ve risk kaynaklarının analiz edilmesi veya tehditlerin belirlenmesi ile başlayabilmektedir.

İkinci aşama, belirlenen risklerin sayısallaştırıldığı ölçümdür. Kredi notu için bu, gerçek temerrüt olasılığının belirlenmesi anlamına gelmektedir. Bu genellikle geçmiş olayların istatistiksel analizi yoluyla yapılr veya sınırlı verinin mevcut olduğu durumlarda teorik

modeller ve uzman bilgisi kullanılmaktadır. Bu hususlar ilerleyen paragraflarda daha ayrıntılı olarak incelenecektir.

Üçüncü aşama, risk ölçüldükten ve incelendikten sonra, bir sonraki adım tedavidir. Van Gestel ve Baesens (2009) riski işlemek için dört yol önermektedir:

Riski yönetmek için önerilen yaklaşım riskten kaçınmaktır. Bu, tüm risklerden kaçınmaya çalışmak yerine, güvenilir muadilleri seçmeye odaklanması ve temerrüt, kayıp veya maruz kalma riski yüksek olanlara yatırım yapmaktan kaçınılması gerektiği anlamına gelmektedir.

Riskle başa çıkmanın bir başka yolu da riski azaltmaktır. Bu, riskin yalnızca bir kısmını kabul etmeyi ve böylece maruz kalınan riski en aza indirmeyi içermektedir. Yüksek riskli muadiller için banka, temerrüt durumunda satılabilecek teminat talep edebilmektedir. Bu teminat gerçek riski azaltır, ancak riskin azaltılmasının her zaman mümkün olmayabileceğini unutmamak önemlidir.

Bazı durumlarda, iş stratejisinin bir parçası olarak riskin kabul edilmesi veya elde tutulması gerekmektedir. Bu risk kabulü olarak bilinir ve genellikle düşük riskli faaliyetler için geçerlidir. Bununla birlikte, risk daha yüksekse, iyi çeşitlendirildiğinde kabul edilmesi daha olasıdır.

Riski başka bir banka, bir sigorta şirketi veya bir şirket gibi diğer finansal garantörlere devretme seçeneği bulunmaktadır. Bu kuruluşlar kredi notuna karşı garanti sağlamaktadır.

Diğer tarafın yükümlülüklerini yerine getirmemesi durumunda alıcının tazmin edildiği opsiyon sözleşmesi örneği.

Dördüncü aşama uygulamadır. Risk yönetim planı tanımlandıktan sonra, bir sonraki adım uygulamadır. Banka, mevcut ve gelecekteki yatırımların risklerini insanlar, istatistiksel modeller ve BT altyapısı kullanarak değerlendirmektedir. Üst yönetim uygulama sürecini denetler ve bankanın risklerini sürekli olarak izler ve raporlar. Riskleri yönetmeye yönelik kılavuz ilkeler, hangi karşı taraflara yatırım yapılacağına karar verilmesini, yüksek riskli

ürünler için risk limitlerinin belirlenmesini ve belirli krediler için finansal garantilerin veya teminatların gerekli olup olmadığının belirlenmesini içermektedir.

Beşinci aşama değerlendirmedir. Risk yönetimi stratejisinin etkinliğini değerlendirmek için düzenli değerlendirmeler yapılmaktadır. Bu süreç, risk varsayımının strateji ile uyumlu olup olmadığını doğrular ve gerekli düzeltmeleri yapmaktadır. Değerlendirme, ilgili risk faktörlerinin analiz edilmesini, risk işleme stratejisinin sonucunun değerlendirilmesini ve geriye dönük test prosedürleri gibi ölçüm sürecinin fiili uygulamasının değerlendirilmesini içermektedir.

2.3.8.3. Kredi Riski Ölçüm Yöntemleri

Daha önce de belirtildiği gibi, kredi notu, özellikle bankacılık faaliyetleriyle ilgili olarak, finansal kurumlar için hayati bir faktördür. Bu önem, kredi notunu ölçmek için çeşitli yöntemler geliştirmek amacıyla kapsamlı araştırmalara ve akademik incelemelere yol açmıştır.

Qiang ve Qian (2018)'e göre kredi notu değerlendirmesi, ticari bankalar veya kredi derecelendirme kuruluşları gibi finansal kuruluşların, sözleşmeden doğan yükümlülüklerini yerine getirme kabiliyetlerini ve güvenilirliklerini inceleyerek konunun kredi notunu belirlemek için yaptıkları değerlendirmeyi içermektedir.

Halihazırda, akademik çevrelerde ve finans sektöründe yaygın olarak kullanılan iki temel risk değerlendirme yaklaşımı bulunmaktadır: “Geleneksel” ve “Modern” yaklaşımlardır. Bu iki yaklaşım arasındaki temel farklar ve kredi notu ölçüm metodolojilerinin önemi vurgulanmaktadır. Konunun daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlamak amacıyla, geleneksel ve modern yaklaşımlara ilişkin çeşitli örnekler aşağıda sunulacaktır.

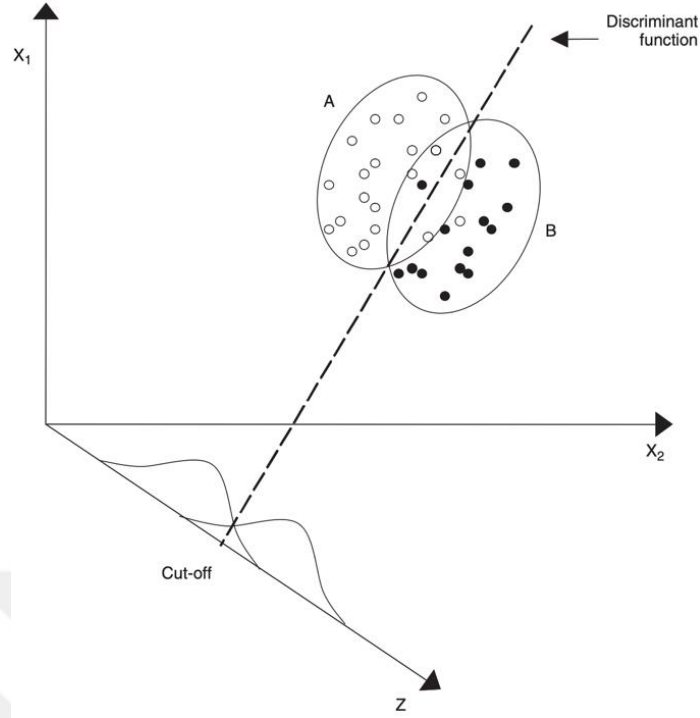
2.3.8.3.1. Geleneksel Ölçüm Yöntemleri

Geleneksel anlamda kredi notu değerlendirmesi, geçmiş deneyimlere dayalı olarak belirli bir hedef üzerinde niteliksel bir analiz yapılmasını içermektedir. Ticari bankalar ve finans kuruluşları, kredi verme uygulamaları yoluyla teori ve yöntemler biriktirmişlerdir. Kredi

notu ölçümüne yönelik bu geleneksel yaklaşımlar, geçmiş muhasebe verilerini kullanarak temerrüt olasılığını belirlemeyi amaçlamaktadır.

Geleneksel kredi notu ölçümünde yaygın olarak kullanılan yöntemlerden biri Kredi Skorlama modelleridir. Bu modeller bir kuruluşun ekonomik ve finansal verilerini kullanır ve her bir değişkene temerrüdü tahmin etmedeki önemine göre ağırlıklar atamaktadır. Sonuç, borçlunun temerrüde düşme olasılığını dolaylı olarak hesaplayan sayısal bir kredibilite endeksidir. Resti ve Sironi (2007) kredi skorlama modellerini üç ana kategoride sınıflandırmaktadır. Bunlar; doğrusal diskriminant analizi modelleri, regresyon modelleri ve sezgisel tümevarım modelleridir.

Kategori tamamen ampirik ve tümevarımcı bir yaklaşım kullanmaktadır. Şekil 2.6'da gösterildiği gibi, doğrusal diskriminant analizi yaklaşımı, başarılı şirketler ile anormal koşullar yaşayan şirketler arasında ayırım yapabilecek değişkenleri belirlemeye odaklanmaktadır. Bu değişkenler tipik olarak bir kuruluşun mali tablolarında bulunan ekonomik ve finansal oranlarla temsil edilmektedir. Farklılaştırma süreci, iflas eden veya mali sıkıntı yaşayan şirketlerin belirlenmesi gibi çeşitli şekillerde tanımlanabilmektedir. Diskriminant fonksiyonu, doğrusal diskriminant analizi yönteminin en iyi örneğidir. Genel olarak, güvenilir firmaları iflas etmiş olanlardan ayırt edebilen bir fonksiyon oluşturmak için bir şirket örneğinden toplanan verileri kullanan bir sınıflandırma tekniğidir.

Şekil 2.6. Doğrusal diskriminant analizi yaklaşımı (Resti ve Sironi, 2007).

Fisher (Resti ve Sironi, 2007), “ x_1 ” ve “ x_2 ” değişkenlerini kullanarak iki şirket grubunun tanımlanmasını basitleştiren bu modeli geliştirmiştir. “A” grubu güvenilir şirketleri temsil ederken, “B” grubu iflas etmiş olanları temsil etmektedir. Z eksenini, bu iki değişkenin birleştirilmesiyle elde edilen puanı göstermektedir.

Altman (1968) doğrusal diskriminant analizinin bir başka yöntemi olan Z-Skorunu geliştirmiştir. Bu yöntem, bir şirketin finansal sağlığını ve ödeme gücünü değerlendirmek için yaygın olarak kullanılan ölçütleri kullanmaktadır. Diskriminant skoru, bir şirketin toplam işletme sermayesinin toplam varlıklarına bölünmesi ve devir hızının varlıklarının değerine bölünmesi gibi beş bağımsız oranla belirlenmektedir. Nihai Z puanı, bu oranların ağırlıklı bir ortalamasıdır ve belirli bir kesme noktası oluşturarak bir şirketin durumunun kesin bir göstergesini sağlamaktadır. Bu değer, sağlıklı ve sorunlu şirketlerden oluşan bir örneklem için ortalama Z puanının ortalaması ile belirlenmektedir.

Regresyon modelleri, özellikle “Geleneksel yaklaşım” kategorisinde kredi notunu değerlendirmek için kullanılmaktadır. Yaygın olarak kullanılan modellerden biri, bir şirketin temerrüde düşme olasılığını gösteren değişkenleri kullanan doğrusal olasılık

modelidir. Bu değişkenlerin ağırlıkları doğrusal regresyon analizi ile belirlenmektedir. Ancak bu modelin önemli bir dezavantajı bulunmaktadır. Doğrusal regresyonun bağımlı değişkeni, tipik olarak temerrüt olasılığını temsil eder, sıfır ile yüzde yüz aralığının dışında değerler içerebilir ve modelin kalıntıları heteroskedastisiteden etkilenebilmektedir. Bu sorunları ele almak için logit ve probit modelleri gibi diğer regresyon modelleri kullanılabilir. Bu modeller de geleneksel yaklaşımın içinde yer alır ve doğrusal ilişkiyi üstel dönüşüm yoluyla ayarlar. Bu, bağımlı değişkenin % 0-100 aralığında kalmasını sağlamaktadır. Ayrıca, tümevarım modelleri de kredi notunun ölçülmesine yönelik bir diğer geleneksel yaklaşım olarak kabul edilmektedir.

Bu durumda, Sinir ağı gibi modeller tümdengelimsel akıl yürütmeden tümevarımsal akıl yürütmeye geçerek tamamen farklı bir yöntem kullanmaktadır. Ölçüm süreci, içinde belirli bir örüntünün ortaya çıktığı küçük bir veri bölümünün incelenmesiyle başlamaktadır. Örneğin, örnekleme anormal Şirketlerin "x" adı verilen bir değişken için belirli bir eşiği aşan değerler sergilediği gözlemlenmiştir. Bu örüntü daha sonra diğer Şirketler için de gelecekteki temerrütleri tahmin etmek için kullanılmaktadır. Sonuç olarak, bu yaklaşım tamamen ampirik olarak türetilmiş kurallara dayanmaktadır.

Geleneksel ve yeni yaklaşımlar arasında ayırım yapmak zor olabilir çünkü yeni modeller genellikle geleneksel modellerden fikirler içermektedir. Geleneksel yaklaşım dört model sınıfından oluşmaktadır.

İlk olarak, uzman bir sistemde, kredi kararlarını verme sorumluluğu Őubedeki kredi memuruna aittir. Memurun bilgisi, muhakemesi ve belirli faktörleri göz önünde bulundurması, kredilerin onaylanıp onaylanmayacağının belirlenmesinde çok önemlidir. Memur çok sayıda noktayı analiz edebilirken, özellikle beş "C" yi dikkate almalıdır: karakter, kredibilite, sermaye, teminat ve döngü (ekonomik koşullar). Ayrıca, faiz oranı da uzman tarafından dikkate alınabilmektedir.

İkinci olarak, yapay sinir ağları, zaman alıcı ve hataya açık bilgisayarlı uzmanlık sistemine alternatif olarak kullanılmaktadır. Bu ağlar insan öğrenme sürecini taklit eder ve insan uzmanların karar verme sürecini çıkarır. Girdi/çıktı bilgilerini tekrar tekrar analiz ederek girdiler ve çıktılar arasındaki ilişkiyi öğrenmektedirler.

Üçüncüsü, her durumda, bazı kredilerin temerrüde düşme ihtimali her zaman vardır ve bu tür olaylar için rezerv ayırmak gerekmektedir. Bu rezervler potansiyel kayıplara karşı bir güvence görevi görmektedir.

Dördüncüsü, kredi puanlama sistemleri, kredi raporlarının istatistiksel analizine dayalı olarak bir borçlunun kredi itibarının sayısal gösterimleridir. Bu puanlar öncelikle kredi raporunda bulunan bilgilerden türetilmektedir. Bankalar gibi kredi verenler, tüketicilere kredi vermenin potansiyel riskini değerlendirmek ve kötü borçtan kaynaklanan kayıpları en aza indirmek için kredi puanlarını kullanmaktadırlar. Kredi puanlarını kullanarak, finans kuruluşları krediler için en uygun adayları, faiz oranlarını ve kredi limitlerini belirleyebilmektedir.

2.3.8.3.2. Modern Ölçüm Yöntemleri

Finans mühendisliğinin ilerlemesi, matematikte artan uzmanlık, hesaplama araçlarının iyileştirilmesi ve teorik bilgilerin tümü, müşterilerin kredi notunun nicel olarak değerlendirilmesine katkıda bulunmuştur. Bu ilerleme, temerrüt olasılığını değerlendirmek için öncelikle mevcut borç ve hisse senedi piyasa verilerini kullanan modern yaklaşımların oluşturulmasına yol açmıştır (Qiang ve Qian, 2018). Bu yaklaşımlar, bir şirketin temerrüde düşme olasılığını belirlemek için girdi olarak hisse senedi ve tahvil fiyatlarını kullanan modelleri içermektedir.

İlk model seti tahvil spreadlerine dayanmaktadır. Bu durumda, yatırımcıların "riskli" tahviller için talep ettikleri daha yüksek getiriler, piyasanın ihraççının temerrüde düşme olasılığına ilişkin beklentilerini yansıtmaktadır. Bu nedenle, bu tahviller ile temerrüt riskine maruz kalmayan aynı vadedeki menkul kıymetler arasındaki fark, temerrüt olasılığını etkileyen hem sistemik hem de spesifik faktörler hakkında halihazırda bilinen tüm bilgilere genel bir bakış sağlamaktadır. Genel olarak, tahvil spreadlerine dayalı modeller, iflasa yol açan nedenleri göz ardı ettikleri için indirgenmiş modeller olarak adlandırılmaktadır. Tipik olarak, sadece iflas olasılığını kabul ederler ve tahvil spreadlerini kullanarak olasılığını tahmin etmektedirler.

Bu modeller, bir şirketin sıfır kuponlu şirket tahvilleri ile hazine tahvilleri gibi risksiz menkul kıymetler arasındaki getiri farkının yanı sıra temerrüt durumunda geri kazanım oranının tahmini de dahil olmak üzere çeşitli verileri girerek, gelecek dönemler için beklenen temerrüt oranlarını hesaplar. Modeller bu verileri oluşturmak için ya uzun vadeli tahviller üzerindeki spreadleri ya da vadeli faiz oranlarının ima ettiği spreadleri kullanmaktadır (Resti ve Sironi, 2007).

İkinci model seti ise sadece tahvil spreadlerine dayanmak yerine sermaye piyasalarından elde edilen bilgilere dayanmaktadır. Bu modeller, 1973 yılında Black ve Scholes tarafından geliştirilen fiyatlama modeline ve 1974 yılında Robert Merton tarafından temerrüt riskini analiz etmek için ortaya atılan koşullu alacaklar analizine dayanmaktadır (Resti ve Sironi, 2007).

Merton'un modeli, bir şirketin varlıklarının değeri yükümlülüklerinin değerinin altına düştüğünde temerrüde düştüğünü varsaymaktadır.

Bir şirketin yükümlülüklerinin değeri varlıklarının değerini aşarsa, hissedarlar temerrüde düşmeyi ve borcu geri ödemek yerine şirketi alacaklılara devretmeyi seçebilmektedir. Koşullu alacaklar analizi (CCA) olarak bilinen bu yaklaşım, temerrüt olasılığını tahmin etmek ve denge tahvil spreadini belirlemek için hisse senedi fiyatlarını kullanmaktadır. CCA, bir şirketin faaliyetlerinden kaynaklanan gelecekteki belirsiz nakit akışlarına odaklanarak paydaşların taleplerini analiz etmektedir. Genellikle yapısal modeller olarak adlandırılan bu modeller, bir şirketin temerrüt olasılığını nihai olarak etkileyen yapısal özelliklerini incelemektedir. Bu özellikler arasında varlıkların ve borçların değeri ile belirlenen kaldıraç derecesi ve firmanın varlıklarının oynaklığı yer almaktadır. Yapısal modeller hem finansal hem de iş riskini dikkate alır, çünkü finansal kaldıraç finansal riskle ilişkilidir ve varlık oynaklığı iş riskiyle ilgilidir.

2.3.8.3.3. StarMine Credit Combine Model

StarMine Birleşik Kredi notu Modeli (SCR), kurumsal kredi notunun doğru bir şekilde değerlendirilmesini sağlamak için çeşitli veri kaynaklarını birleştiren kapsamlı bir araçtır. SCR modeli, StarMine Yapısal, SmartRatios ve Metin Madenciliği Kredi notu

Modellerinden gelen bilgileri bir araya getirerek güçlü temerrüt tahminleri üretmektedir. Hisse senedi piyasasından gelen verileri, analist tahminlerini ve finansalları ve önemli metin belgelerinin analizini dikkate almaktadır. Model, belirli bir şirket için en etkili olan girdilere daha fazla önem atayarak daha kesin kredi notu değerlendirmeleri sağlamaktadır. SCR modeli lojistik regresyon çerçevesini kullanır ve Metin Madenciliği modeline ve diğer iki modele atanan ağırlıkları belirli bir şirket için mevcut metin hacmine göre ayarlamaktadır. Bir şirketin 12 ay içinde temerrüde düşme olasılığı daha sonra bu model kullanılarak hesaplanmaktadır. Çıktı kullanıcı dostu bir formatta sunulmaktadır.

SCR, StarMine Kredi notu Modeli paketinin ilk unsurudur. StarMine'in Robert Merton'un bir şirketin öz sermayesini varlıkları üzerinde bir opsiyon olarak modelleyen yapısal temerrüt tahmin çerçevesinin özel uzantısını kullanarak piyasanın kredi notu algısını değerlendirmektedir. Bu çerçevede, temerrüt olasılığı (PD) opsiyonun değersiz bir şekilde sona erme olasılığını temsil etmektedir. StarMine SCR, finansal kurumlar da dahil olmak üzere dünya çapında 35.000 şirket için bir yıl içinde temerrüt veya iflas olasılığına ilişkin günlük olarak güncellenen tahminler üretmektedir. Bu temerrüt olasılıkları daha sonra harf derecelerine dönüştürülür ve 1-100 arasında bir ölçekte sıralanmaktadır. Araştırmamız, StarMine SCR'nin temerrütleri tahmin etmede Altman Z-Score veya temel Merton modelinden önemli ölçüde daha doğru olduğunu göstermektedir. En düşük beşte birlik dilimindeki şirketler için 12 aylık bir zaman dilimi içinde temerrüt olaylarının %85'ini başarıyla yakalamaktadır. StarMine SCR, risk yönetimi ve sabit gelirli menkul kıymet seçimindeki bariz uygulamalarının yanı sıra, hisse senedi seçim performansını da artırabilmektedir.

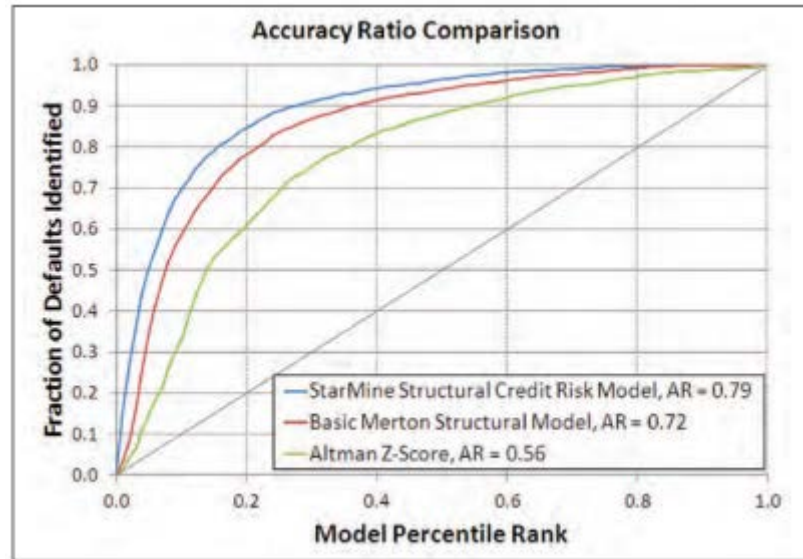
StarMine, tarihsel verilerin nicel analizi yoluyla Merton model çerçevesinin üç temel bileşenini geliştirmiştir. Bir şirketin varlıklarının yükümlülükleriyle karşılaştırılması değerini belirlemektedir. Genel olarak, yükümlülükler varlıklardan daha ağır basıyorsa, bir temerrüt olayı olasılığı artmaktadır.

Dikkate alınması gereken bir diğer faktör de varlık değerinin zaman içinde rastgele olmayan bir şekilde değişmesidir. Varlık sapma oranı ne kadar yüksekse, şirket temerrütten o kadar uzaklaşır.

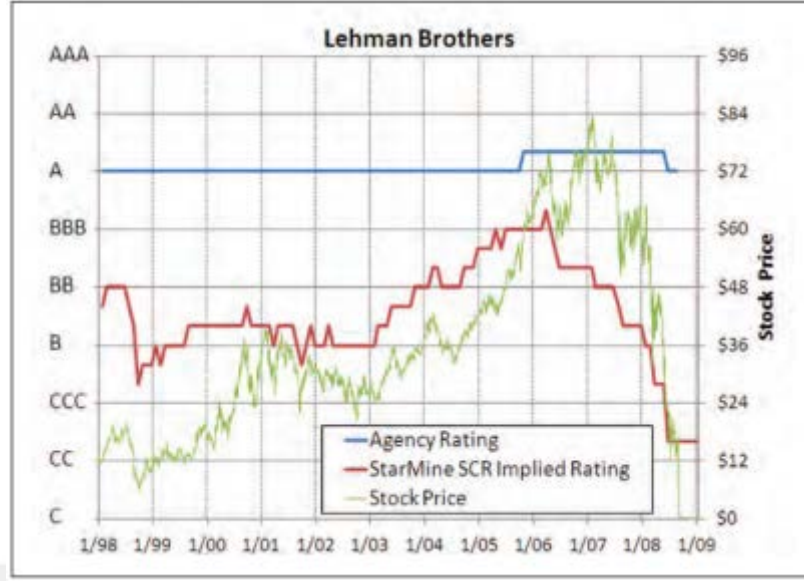
Volatilite de şirketin varlıklarının piyasa değerindeki dalgalanmayı temsil ettiği için önemlidir. Eğer varlıklar çok oynaksa, şirketin değerinin temerrüt noktasının altına düşmesi ve iflasla karşı karşıya kalması ihtimali daha yüksektir.

Belirli borç ihraçları için ayrı tahminler yapan diğer modellerin aksine, StarMine SCR her şirket için tek bir çıktı sağlamaktadır. Teknik temerrütler hariç, iflasları ve borç servisi temerrütlerini tahmin etmeye odaklanmaktadır (Thomson Reuters, 2023).

Temerrüt riski değerlendirmeleri söz konusu olduğunda, StarMine SCR diğer alternatiflerden daha iyi performans göstermektedir. Temerrüde düşen firmaların %85'ini en düşük dereceli şirketlerde başarıyla tespit etmektedir. Şekil 2.7, StarMine SCR'nin diğer çerçevelere kıyasla üstün tahmin gücünü göstermektedir. Şekil 2.8, özellikle Lehman Brothers'a ilişkin değerlendirmesinde modelin hızlı tepki verdiği dair kanıtlar sunmaktadır.

Şekil 2.7. Varsayılan tahmin karşılaştırması (Thomson Reuters, 2023).

Şekil 2.8. Lehman Brothers'ın Performansı (Thomson Reuters, 2023)

StarMine'in araştırması, yapısal model çerçevesinin etkinliğine sebep olan faktörleri belirlemiştir. Bu, geleneksel çerçeveyi şu şekilde geliştirmelerine olanak sağlamıştır:

- StarMine Val-Mo'yu sapma oranlarının hesaplanmasına dahil ederek StarMine'in hisse senedi alfa modellerindeki uzmanlığından yararlanmak.

- Temerrüt noktası ve volatilité formüllerini sistematik olarak optimize etmek, örneğin bilanço yükümlülüklerini bankalar ve sigorta şirketleri için farklı şekilde ele almak.

- Model denklemleri için kapalı formda bir çözüm geliştirmek, bu da çoğu yapısal model çerçevesinde yaygın olduğu gibi eşzamanlı doğrusal olmayan denklemleri sayısal olarak çözerken oluşabilecek hataları ortadan kaldırmak.

Sonuç, aşağıdakiler de dahil olmak üzere çeşitli uygulamalarda diğer formülasyonlardan ve derecelendirmelerden daha iyi performans gösteren bir modeldir:

- Kredi notunun yönetilmesi

- Varlıklar arası arbitraj stratejilerinin uygulanması

- Hisse senedi ve sabit gelirli yatırımlar yapmaktır (Thomson Reuters, 2023).

Geleneksel kredi derecelendirme kuruluşlarını çevreleyen tartışmalara rağmen, birçok yatırımcı bu kuruluşlar tarafından yaygın olarak kullanılan harf derecelendirme ölçeklerine aşınadır. Bu kullanıcılara hitap etmek için, belirli bir grup şirket için ajans derecelendirmelerinin tarihsel dağılımını analiz ettik ve StarMine SCR temerrüt olasılıklarını harf derecelendirmeleri ile uyumlu hale getirdik. Bu, StarMine SCR derecelendirmelerinin dağılımının ajans derecelendirmeleriyle eşleşmesini sağlamaktadır.

Hisse senedi seçim çerçevelerindeki kullanışlılığına ek olarak StarMine SCR, en sağlam kantitatif çok faktörlü hisse senedi seçim modellerinin bile riske göre ayarlanmış performansını önemli ölçüde artırabilmektedir. StarMine SCR PD tarafından belirlenen şirketlerin en riskli %20'si hariç tutularak daha iyi sonuçlar elde edilebilmektedir. Şekil 3, StarMine'in Değer-Momentum (Val-Mo) modeline dayalı bir uzun-kısa stratejisine basit bir eleme sürecinin uygulanmasının geriye dönük test sonuçlarını göstermektedir. Bu eleme süreci, StarMine SCR PD'nin %0,23'ün altında olmasını gerektirmektedir (StarMine SCR puanlarına göre şirketlerin yaklaşık olarak en alttaki %20'sinin elenmesi). Val-Mo stratejisi, en yüksek Val-Mo skoruna sahip küresel mikro olmayan hisse senetlerinde uzun pozisyon almayı ve en düşük skora sahip olanlarda kısa pozisyon almayı içermektedir (Thomson Reuters, 2023).

Sharpe oranı genel performansta %23'lük bir artış göstererek 1,96'dan 2,4'e yükselmiştir. Bu iyileşme sadece şiddetli gerileme dönemlerinde veya riskten kaçınma önlemlerinin etkili olması beklenen dönemlerde değil, çeşitli yıllarda tutarlıdır.

StarMine Yapısal Kredi notu Modeli (SCR), bir şirketin gelecek yıl içinde iflas etme veya borçlarını ödeyememe olasılığını ölçer. Bunu, piyasanın kredi notu algısını inceleyerek yapmaktadır. StarMine SCR, bir şirketin öz sermayesini varlıkları üzerinde bir alım opsiyonu olarak gören Merton tabanlı yapısal temerrüt tahmin çerçevesinin özel bir uyarlamasıdır. Model, bir şirketin özkaynaklarının volatilitelerini, özkaynaklarının piyasa değerini ve yükümlülük yapısını dikkate alarak, varlıklarının piyasa değerini ve volatilitelerini tahmin edebilmektedir. Nihai temerrüt olasılığı, varlıkların piyasa değerinin

bir yıl içinde şirketin yükümlülüklerine bağlı olarak belirli bir noktanın altına düşme olasılığı ile belirlenmektedir. StarMine Yapısal Kredi notu Modeli, geleneksel yapısal model çerçevesini çeşitli şekillerde geliştirmektedir (Thomson Reuters, 2023). Bunu, StarMine'in özkaynak alfa modellemesindeki uzmanlığından yararlanarak ve StarMine Val-Mo'yu sürüklenme oranı formülasyonuna dahil ederek gerçekleştirir. Ayrıca bankalar ve sigorta şirketleri için bilanço yükümlülüklerine farklı bir yaklaşım getirmekte ve volatilité ve temerrüt noktası formülasyonunu optimize etmektedir (Sonuçlar İngilizce olarak verilmiştir)

Merton tabanlı yapısal temerrüt tahmin çerçevesinin özel bir uzantısı olan StarMine SCR, 1 yıllık bir süre boyunca opsiyon teorisi yaklaşımını kullanarak piyasanın hisse senedi piyasasındaki kredi notu algısını değerlendirmektedir.

Kredi Yapısal Zımnı Derecelendirme: StarMine SCR tarafından tahmin edilen temerrüt olasılığının dönüştürülmesiyle atanan harf notu.

Kredi Yapısal Bileşen Sırası: StarMine SCR modeline göre bir şirketin 1 yıllık temerrüt olasılığının küresel yüzdeler sırası (1-100). Temerrüt olasılığı düşük olan şirketler daha yüksek puan almaktadır (Thomson Reuters, 2023).

Kredi Yapısal Bölge Sırası: StarMine SCR modeline dayalı olarak, bir şirketin aynı bölgedeki diğer firmalar arasındaki 1 yıllık temerrüt olasılığının yüzdeler sırası (1-100). Temerrüt olasılığı daha düşük olan şirketler daha yüksek puan almaktadır. Bölgesel Sıralar, kendi bölgelerindeki şirketlerin evrenine göre belirlenmektedir:

- Gelişmiş Asya
- Gelişmiş Avrupa
- Gelişmekte Olan Piyasalar
- Japonya
- Kuzey Amerika

Kredi Yapısal Ülke Sırası: StarMine SCR modeline dayalı olarak, bir şirketin güvenlik ülkesine göre 1 yıllık temerrüt olasılığının yüzdeler sırası (1-100). Temerrüt olasılığı daha düşük olan şirketler daha yüksek puan almaktadır (Sonuçlar İngilizce olarak verilmiştir)

StarMine SCR modeline dayalı olarak şirketin 1 yıllık temerrüt olasılığı. Puan ne kadar yüksekse temerrüt olasılığı o kadar düşüktür.

Kredi Yapısal Endüstri Sırası: Şirketin StarMine SCR modelini kullanarak 1 yıllık temerrüt olasılığına göre aynı bölge ve sektördeki diğer firmalara kıyasla 1'den 100'e kadar sıralaması. Daha yüksek puanlar daha düşük temerrüt olasılıklarını göstermektedir (Thomson Reuters, 2023).

Kredi Yapısal Varlık Kayması: Şirket varlıklarının piyasa değerinin yıllık değişim oranı olarak ifade edilen, zaman içinde varlık değerindeki değişimin rastgele olmayan bileşeni. Genel olarak, daha yüksek bir varlık sapması, temerrüt olasılığının daha düşük olduğunu göstermektedir.

Kredi Yapısal Varlık Oynaklığı: Şirket varlıklarının piyasa değerinin yıllıklandırılmış oynaklığı. Genel olarak, şirketin varlıklarının değeri ne kadar oynak olursa, şirketin varlık değerinin temerrüt noktasının altına düşme ve şirketin iflas etme olasılığı o kadar yüksek olmaktadır.

Kredi Yapısal Varlık Kaldırıcı: Bir şirketin varlıklarının değerini borçlarıyla karşılaştıran bir orandır. Bir şirketin borç değerinin varlık değerine oranı piyasa değerini belirlemektedir. Tipik olarak, daha yüksek bir kaldıraç seviyesi, temerrüt için daha yüksek bir eşiğe yol açar ve temerrüt oluşma olasılığını artırmaktadır.

Özet olarak, StarMine SCR Merton model çerçevesini kullanmakta ve şu şekilde geliştirmektedir:

- Varlık değeri, temerrüt noktası, varlık sapması ve volatilité için formülasyonların optimize edilmesi

- Eşzamanlı doğrusal olmayan denklemleri sayısal olarak çözerken ortaya çıkan hatalı sonuçları ortadan kaldırır; StarMine SCR yalnızca kapalı form hesaplamalara dayanır ve sayısal çözümlere güvenmez

- Zorlu senaryoların, eksik verilerin ve benzersiz durumların etkili bir şekilde ele alınması

StarMine SCR, günlük olarak 35.000'den fazla küresel şirket için temerrüt olasılığı tahminleri, harf derecelendirmeleri, 1-100 yüzdelerik sıralamalar ve ara değışkenler sağlamaktadır (Thomson Reuters, 2023).

2.4. Literatür Araştırması

2.4.1. Kredi notunun Bir Dönem Gecikmelisinin Bugünün Kredi Notu üzerindeki Negatif Etkisi

Kredi notunun bir dönem gecikmeli değerinin, mevcut kredi notu üzerindeki negatif etkisi, finansal piyasalardaki dinamikleri ve kredi derecelendirme süreçlerinin karmaşıklığını yansıtan önemli bir bulgudur. Bu fenomen, literatürde çeşitli çalışmalar tarafından incelenmiş ve farklı teorik çerçeveler ile açıklanmaya çalışılmıştır.

Alsakka ve ap Gwilym (2010), kredi notlarında bir "yapışkanlık" etkisi olduğunu gözlemlemişlerdir. "Leads and lags in sovereign credit ratings" adlı çalışmalarında, özellikle düşürülen notların, ekonomik koşullar iyileşse bile hızlı bir şekilde yükseltilmediğini tespit etmişlerdir:

"Kredi derecelendirme kuruluşları, notlarını değıştirirken temkinli davranma eğilimindedir. Bu durum, özellikle not yükseltmeleri söz konusu olduğunda daha belirgindir ve geçmiş notların gelecekteki değlendirmeleri olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir" (Alsakka ve ap Gwilym, 2010, s. 2615).

Bannier ve Hirsch (2010), "The economic function of credit rating agencies - What does the watchlist tell us?" başlıklı çalışmalarında, kredi derecelendirme kuruluşlarının "itibar sermayesi" kavramını öne sürmüşlerdir:

"Kredi derecelendirme kuruluşları, geçmişteki aşırı iyimser değlendirmelerini dengelemek için, sonraki dönemlerde daha muhafazakar bir yaklaşım benimseyebilirler. Bu durum, yüksek geçmiş notların gelecekte daha düşük notlara yol açabileceği anlamına gelmektedir" (Bannier ve Hirsch, 2010, s. 3037).

Kiff ve diğeri (2012), "Are rating agencies powerful? An investigation into the impact and accuracy of sovereign ratings" adlı çalışmalarında kredi derecelendirme süreçlerindeki döngüsellik incelemişlerdir:

"Kredi derecelendirme kuruluşları, ekonomik genişleme dönemlerinde aşırı iyimser, daralma dönemlerinde ise aşırı kötümser olma eğilimindedir. Bu durum, geçmiş yüksek notların gelecekte daha düşük notlara yol açabileceği bir döngüsellik yaratmaktadır" (Kiff ve diğeri, 2012, s. 24).

Livingston ve diğeri (2010), kredi notlarındaki sürü davranışını incelemişlerdir:

"Kredi derecelendirme kuruluşları arasında gözlemlenen sürü davranışı, geçmiş yüksek notların gelecekte aşağı yönlü bir baskı yaratmasına neden olabilir. Bu durum, kredi notlarının zaman içinde negatif bir otokorelasyon göstermesine yol açabilir" (Livingston ve diğeri, 2010, s. 4459).

Mathis ve diğeri (2009), kredi derecelendirme kuruluşlarının itibar endişelerini modellemişlerdir:

"Kredi derecelendirme kuruluşları, itibarlarını korumak adına, geçmişte verdikleri yüksek notları dengelemek için gelecekte daha düşük notlar verme eğiliminde olabilirler. Bu durum, geçmiş kredi notları ile gelecekteki notlar arasında negatif bir ilişkiye neden olabilir" (Mathis ve diğeri, 2009, s. 657).

Bu literatür bulgularına ek olarak, çalışmamızda kullanılan Arellano-Bond dinamik panel veri analizi yöntemi de bu konuda önemli içgörüler sunmaktadır. Arellano ve Bond (1991), "Some Tests of Specification for Panel Data: Monte Carlo Evidence and an Application to Employment Equations" adlı çalışmalarında, dinamik panel veri modellerinde gecikmeli bağımlı değişkenin etkisini incelemişlerdir:

"Dinamik panel veri modellerinde, gecikmeli bağımlı değişkenin katsayısı genellikle negatif olma eğilimindedir. Bu durum, 'ortalamaya dönüş' (mean reversion) olarak bilinen ekonomik fenomenle açıklanabilir. Yüksek geçmiş değerler, gelecekte daha düşük

değerlere yol açma eğilimindedir ve bu, finansal zaman serilerinde sıkça gözlemlenen bir özelliktir" (Arellano ve Bond, 1991, s. 278).

Bu bulgu, kredi notlarının dinamik yapısını anlamak açısından özellikle önemlidir. Arellano-Bond yöntemi, kredi notlarının zaman içindeki değişimini modellerken, geçmiş notların gelecekteki notlar üzerindeki potansiyel negatif etkisini dikkate almaktadır.

Sonuç olarak, bu literatür bulguları ve Arellano-Bond'un çalışması, kredi notunun bir dönem gecikmeli değerinin mevcut kredi notu üzerindeki negatif etkisini açıklamaya yardımcı olmaktadır. Bu etki, kredi derecelendirme kuruluşlarının itibar kaygıları, piyasa dinamikleri, ekonomik döngüler, sürü davranışı ve finansal zaman serilerinin doğasında var olan ortalamaya dönüş eğilimi gibi faktörlerden kaynaklanabilir. Bu bulgular, kredi notlarının dinamik yapısını anlamak ve modellemek için önemli içgörüler sunmaktadır.

Küresel ölçekte faaliyet gösteren kredi derecelendirme kuruluşları, ulusların kredi itibarını değerlendirirken doğruluk, tarafsızlık, karşılaştırılabilirlik ve adil olma standartlarına uymak zorundadır. Bununla birlikte, kredi derecelendirme kuruluşları (KDK'lar) tarafından ülkelere verilen kredi notları çeşitli tarafların eleştirilerine maruz kalmıştır. Eleştiriler, derecelendirme kuruluşlarının teknikleri konusunda açık olmamaları, oligopolistik piyasa yapılarının varlığı, krizleri doğru bir şekilde öngörememeleri, mevcut krizleri şiddetlendirmeleri, çıkar çatışmaları ve bölgesel önyargılar üzerinde yoğunlaşmıştır. Sonuç olarak, zaman içerisinde ülke kredi notlarını etkileyen değişkenleri analiz etmek için birçok ekonometrik model geliştirilmiş ve çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Bu çalışmaların sayısı, özellikle 1997'deki Asya krizi ve 2008-2009'daki dünya çapındaki krizlerden sonra önemli ölçüde artmıştır. Ekonomik krizlerin ardından, KDK'lar tarafından ülkelere verilen kredi notları daha tartışmalı hale gelmiştir. Çok sayıda çalışma, bu kredi notlarının bu ülkelerle ilgili risk algılarını doğru bir şekilde temsil etmediğini göstermiştir.

KDK'lar tarafından belirlenen ülke kredi notu, bir hükümetin mali ve ekonomik taahhütlerini yerine getirme kapasitesini değerlendirmektedir. Ünelere verilen kredi notları, ülkelerin uluslararası finans piyasalarında elde edebilecekleri borçlanma koşulları üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Standard and Poor's (S&P) 31 Aralık 2018 itibariyle

kredi derecelendirme işlemlerinin neredeyse %50'sinden sorumludur (SEC, 2020: 10). S&P kredi derecelendirme kuruluşu, kredi notlarını değerlendirirken çok sayıda ekonomik, finansal ve siyasi unsur kullanmaktadır. Bu noktada S&P'nin öncelik verdiği spesifik göstergeleri tespit etmek önem arz etmektedir. Bununla birlikte, zaman içerisinde kredi derecelendirme şirketleri kısmi ülke kredi notları verdikleri için eleştirilere maruz kalmışlardır. KDK'lar kredi notlarını hesaplamak için ekonomik ve finansal faktörlerden ziyade analistlerin öznel görüşlerini veya siyasi olayları kullanmakla eleştirilmektedir (Sandström, 2008; Gültekin-Karakaş ve ark., 2011).

Bu bölüm, literatür taraması olarak daha önceki araştırmaları içermektedir.

2.4.2. ESG Skorlarının Bugünün Kredi Notu Üzerinde Negatif Etkisi

ESG skorlarının kredi notları üzerindeki negatif etkisi, sürdürülebilirlik ve finansal performans arasındaki karmaşık ilişkiyi yansıtan ilginç bir bulgudur. Bu beklenmedik sonuç, literatürde çeşitli çalışmalar tarafından incelenmiş ve farklı perspektiflerden açıklanmaya çalışılmıştır.

Dorfleitner, Kreuzer ve Sparrer (2020), "ESG controversies and controversial ESG: about silent saints and small sinners" adlı çalışmalarında, ESG skorlarının kredi riski üzerindeki etkisini incelemiştir:

"Özellikle gelişmekte olan piyasalarda, yüksek ESG skorlarının daha yüksek kredi temerrüt swap (CDS) spreadleri ile ilişkili olduğunu gözlemledik. Bu bulgu, yüksek ESG skorlarının bazı durumlarda daha yüksek algılanan kredi riski ile bağlantılı olabileceğini göstermektedir" (Dorfleitner ve diğerleri, 2020, s. 2312).

Eliwa, Aboud ve Saleh (2021), "ESG practices and the cost of debt: Evidence from EU countries" başlıklı çalışmalarında, ESG açıklamalarının kalitesi ile kredi derecelendirmeleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir:

"Daha kapsamlı ESG açıklamalarının her zaman daha iyi kredi notlarıyla sonuçlanmadığını tespit ettik. Özellikle, yüksek kaliteli ESG açıklamaları yapan bazı

firmaların, beklenmedik bir şekilde daha düşük kredi notları aldığı gözlemlenmiştir" (Eliwa ve diğerleri, 2021, s. 1052).

Stellner, Klein ve Zwergel (2015), "Corporate social responsibility and Eurozone corporate bonds: The moderating role of country sustainability" adlı çalışmalarında, ESG performansı ile kredi spreadleri arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir:

"Bazı sektörlerde yüksek ESG skorlarının daha yüksek kredi spreadleri (yani daha yüksek algılanan risk) ile ilişkili olduğunu bulduk. Bu durum, ESG yatırımlarının kısa vadede firma riskini artırabileceğini ve dolayısıyla kredi notlarını olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir" (Stellner ve diğerleri, 2015, s. 1085).

Albuquerque, Koskinen ve Zhang (2019), "Corporate Social Responsibility and Firm Risk: Theory and Empirical Evidence" başlıklı çalışmalarında, ESG yatırımlarının firma değeri üzerindeki etkisini incelemişlerdir:

"ESG yatırımlarının kısa vadede firma değerini düşürebileceğini gözlemledik. Bu durum, ESG yatırımlarının yüksek maliyetli olması ve kısa vadede getiri sağlamaması nedeniyle ortaya çıkabilir" (Albuquerque ve diğerleri, 2019, s. 3539).

Henisz ve McGlinch (2019), "ESG, material credit events, and credit risk" adlı çalışmalarında, ESG faktörlerinin firma performansı üzerindeki etkisini incelemişlerdir:

"Bazı durumlarda ESG yatırımlarının kısa vadede finansal performansı olumsuz etkileyebileceğini ve bu durumun kredi derecelendirme kuruluşları tarafından negatif olarak değerlendirilebileceğini bulduk. Bu, yüksek ESG skorlarının paradoksal bir şekilde daha düşük kredi notlarına yol açabileceğini göstermektedir" (Henisz ve McGlinch, 2019, s. 232).

Capelle-Blancard ve diğerleri (2019), "Environmental, Social and Governance (ESG) performance and sovereign bond spreads: An empirical analysis of OECD countries" başlıklı çalışmalarında, ESG konularına odaklanmanın firmaların finansal performansını nasıl etkilediğini incelemişlerdir:

"ESG odaklı stratejilerin kısa vadede finansal performansı olumsuz etkileyebileceğini gözlemledik. Bu durum, kredi derecelendirme kuruluşlarının değerlendirmelerinde negatif bir faktör olarak yansiyabilir ve dolayısıyla kredi notlarını düşürebilir" (Capelle-Blancard ve diğerleri, 2019, s. 308).

Bu literatür bulguları, ESG skorlarının kredi notları üzerindeki negatif etkisini açıklamaya yardımcı olmaktadır. Bu etki, ESG yatırımlarının kısa vadeli maliyetleri, piyasa algıları, sektörel farklılıklar ve kredi derecelendirme metodolojilerindeki potansiyel eksiklikler gibi faktörlerden kaynaklanabilir. Sonuç olarak, yüksek ESG skorları, kısa vadede finansal performans üzerinde baskı oluşturarak veya risk algısını artırarak, kredi notlarının düşmesine neden olabilir. Bu bulgular, ESG performansı ile finansal risk arasındaki ilişkinin karmaşıklığını ve çok boyutluluğunu vurgulamaktadır.

2.4.3. Kişi Başı GSYİH, Satın Alma Gücü Paritesinin Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları

Kişi başı GSYİH, Satın Alma Gücü Paritesi (GPCAPITAPPP) cinsinden ölçülen kişi başına GSYİH, bir ekonominin refah derecesinin bir göstergesi olarak hizmet etmektedir. Daha yüksek bir kişi başına GSYİH genellikle daha iyi kredi notları ile ilişkilidir. Kişi başına daha yüksek bir GSYİH, güçlü bir ekonomik performansa ve yüksek yaşam standartlarına işaret etmektedir.

Cantor ve Packer (1996), Standard and Poor's ve Moody's kuruluşlarının ülkeleri değerlendirirken önem verdikleri 8 makroekonomik faktörü inceledikleri bir araştırma yapmışlardır. Analizleri için çoklu regresyon yaklaşımını kullanmışlardır. Gelişmiş ve gelişmekte olan 49 ülkenin 1987-1995 yılları arasındaki verileri analiz edilmiştir. Araştırmaya dayanarak Cantor ve Packer, 8 faktörden 6'sının ülke kredi notları üzerinde önemli bir etkisi olduğu sonucuna varmıştır. Söz konusu değişkenler arasında kişi başına düşen GSYİH, GSYİH büyüme oranları, enflasyon oranı, dış borç stoku, ekonomik kalkınma derecesi ve temerrüt geçmişi yer almaktadır. Araştırmacılar, diğer iki ölçüt olan mali denge ve dış denge için istatistiksel olarak anlamlı bulgular elde edememiştir.

Afonso (2002) araştırmasında Cantor ve Packer (1996) ile benzer bulgular elde etmiştir. Afonso (2002) analizini 29 gelişmiş ve 52 gelişmekte olan ülke olmak üzere toplam 81 ülke üzerinde gerçekleştirmiştir. Araştırmaya dahil edilen veri seti 1998-2000 yılları arasındaki zaman dilimini kapsamaktadır. Standard and Poor's ve Moody's firmalarından alınan ülke kredi notlarının analiz edilmiş veri setleri lojistik bir model oluşturmak için kullanılmıştır. Araştırma, enflasyon oranı, kişi başına düşen GSYİH, dış borcun ihracata oranı, ekonomik kalkınma derecesi, temerrüt geçmişi ve reel GSYİH büyüme oranının ülke kredi notlarını etkileyen başlıca makroekonomik faktörler olduğunu belirlemiştir.

Borio ve Packer (2004), 1996-2003 yılları arasında 52 ülkenin verilerini analiz ettikleri bir araştırma yapmışlardır. lke kredi notunun belirlenmesinde etkili olan faktörleri değerlendirmek için bir regresyon modeli kullanmışlar, özellikle Standard & Poor's ve Moody's firmaları tarafından verilen notlara odaklanmışlardır. Bu ltler arasında kişi başına düşen GSYİH, yolsuzluk, siyasi risk, enflasyon oranı ve temerrüt geçmişi yer almaktadır. Borio ve Packer (2004) geleneksel ekonomik ve yapısal değerlendirmelerin ülke kredi notlarının belirlenmesinde önemli bir role sahip olduğunu ileri sürmektedir.

Afonso, Gomes ve Rother (2011)  önde gelen kredi derecelendirme kuruluşu tarafından verilen ülke kredi notlarını etkileyen yakın ve uzun vadeli makroekonomik ve finansal faktörleri belirlemek için bir çalışma yrtmştir. Bu kuruluşlar; Standard & Poor's, Moody's ve Fitch'tir. Bu üç önemli kuruluşun kredi notları 1995-2005 dönemi için doğrusal ve sıralı tepki modelleri kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma, kredi notlarının çeşitli faktörlerden etkilendiğini ortaya koymuştur. Kısa vadede, GSYİH büyümesi, bütçe dengesi, kişi başına GSYİH ve kamu borcu gibi faktörler önemli bir role sahiptir. Uzun vadede ise hükümetin etkinliği, dış borç, döviz rezervleri ve temerrüt geçmişi gibi faktörler kredi notları üzerinde önemli bir etkiye sahiptir.

Altunkaya (2013), lke kredi notlarının uzun vadeli derecelendirmesini etkileyen ekonomik ve politik faktörleri belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırma, 2007-2011 yılları arasında 62 ülkeden 27 değişkene ait verileri analiz etmek için veri madenciliği tekniklerini kullanmıştır. Bu faktörler açıklayıcı değişkenler olarak değerlendirilirken, Standard & Poor's, Moody's ve Fitch kredi derecelendirme kuruluşları tarafından

sağlanan uzun vadeli ülke kredi notları açıklanan değişkenler olarak ele alınmıştır. Araştırma, uzun vadeli ülke kredi notlarının derecelendirilmesini etkileyen birçok özellik belirlemiştir. Bu değişkenler arasında kişi başına düşen GSYİH, yolsuzluk endeksi, enflasyon oranı, cari işlemler dengesi ve doğrudan yabancı yatırımların net akışları yer almaktadır.

2.4.4. Enflasyon, Tüketici Fiyatlarının Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları

Mellios ve Blanc (2006) kredi notlarının belirlenmesinde önemli bir role sahip olan temel makroekonomik verileri incelemiştir. Mellios ve Blanc (2006: 361-377) 49 makroekonomik ve politik faktörün kredi notları üzerindeki etkisini incelemek için bir çalışma yürütmüştür. Çalışmada 86 ülkenin 31 Aralık 2002 tarihi itibariyle 1998-2002 dönemine ait verileri analiz edilmiştir. Araştırmacılar analizleri için Asal Bileşenler (Principal Components) yaklaşımını kullanmışlardır (Mellios ve Blanc, 2006: 361-377). Teorik tartışmalar ve diğer araştırma bulgularıyla tutarlı olarak, kişi başına düşen GSYİH, devlet geliri ve reel efektif döviz kurundaki olumlu değişimlerin kredi notu üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğu, ancak enflasyon oranının kredi notu üzerinde aşağı yönlü bir baskı oluşturduğu görülebilmektedir. Model, mevcut kredi notlarını tek aşamalı bir değişim olduğunda %74 olasılıkla, iki aşamalı bir değişim olduğunda ise %95 olasılıkla doğru bir şekilde tahmin etmiştir.

Butler ve Fauver, Mart 2004'te Institutional Investor tarafından verilen 86 ülkenin kredi notlarını etkileyen faktörlerin kapsamlı bir incelemesini yapmıştır. Çalışma, politika değişkenlerinin kredi notlarını nasıl etkilediğine dair en kapsamlı incelemelerden biri olarak kabul edilmektedir (Butler ve Fauver, 2006: 53-79). Çalışma, daha önceki araştırmalarda istatistiksel olarak önemli olduğu tespit edilmiş olan makroekonomik göstergelere ek olarak, yasal ve politik faktörlerin kredi notlarını etkilemedeki önemini incelemiştir. Bu çalışmadaki bağımlı değişken, 0 ile 100 arasında değişen Institutional Investor verileridir. Bu veriler, önde gelen uluslararası bankalar ve yatırım şirketlerinde çalışan profesyonel ekonomistler ve ülke risk analistleri tarafından yapılan değerlendirmelerden elde edilmektedir. Veriler Mart ve Eylül aylarında olmak üzere yılda

iki kez yayınlanmaktadır. Değerlendirmeler mali, makroekonomik ve politika boyutlarını içermektedir. Analistler değerlendirme yaparken ödemeler dengesi, bankacılık ve finans sisteminin istikrarı, borç profili, borç servis oranı, borcun mutlak değeri, ülkenin uluslararası kuruluşlarla ilişkileri, ihracat profili (büyüme oranı ve çeşitlilik), GSYİH büyüme oranı, maliye politikası, ülkenin düzenleyici rejimi, hukukun üstünlüğü, yolsuzluk, şeffaflık, ulusal güvenlik (ülkenin karşılaşılabileceği olası tehditler, genel grevler, terörizm) ve siyasi sistem gibi birçok bağımsız değişkeni dikkate almaktadır. Değerlendiriciler her ülkeye 0 ile 100 arasında değişen sayısal bir not vermekte ve düşük notlar daha büyük bir temerrüt riskine işaret etmektedir. Institutional Investor, kurumların büyüklüğüne göre ağırlıklar atayarak derecelendirmeleri konsolide etmektedir. Institutional Investor'dan farklı olarak S&P ve Moody's kredi notlarını kendi uzmanları tarafından yapılan değerlendirmelere dayandırmaktadır.

Kalaycı, Demir ve Gök (2010) yaptıkları araştırmada, Fitch tarafından verilen ülke kredi notlarındaki değişikliklere sebep olan makroekonomik faktörleri analiz etmişlerdir. Çalışma 27 Avrupa Birliği ülkesi ve Türkiye'ye odaklanmış ve 2002-2008 yılları arasındaki verileri değerlendirmek için diskriminant analizi kullanmıştır. Araştırma, incelenen 20 makroekonomik değişkenden tüketici fiyatları, yurtiçi tasarrufların GSYİH'ye oranı, yabancı faiz hizmeti ve genel hükümet faiz dışı bütçe dengesinin GSYİH'ye oranının ülkeler arasında ayırım yapmak için kullanılabilir unsurlar olduğunu ortaya koymuştur. Ancak diğer değişkenler ülkeler arasında önemli farklılıklar ortaya koymamaktadır.

Rowland (2004) araştırmasında, ülke kredi notunu ve kredi itibarını etkileyen ekonomik faktörleri değerlendirmek için en küçük kareler yaklaşımını kullanmıştır. Bu analiz, kredi notu B- veya üzerinde olan 49 gelişmekte olan ülkenin verileri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Rowland, kredi notunu ve kredi itibarını belirleyen yedi temel faktör tanımlamıştır. Bunlar; kişi başına düşen GSYİH, GSYİH büyüme oranı, enflasyon oranı, borç oranları (borcun GSYİH'ye oranı ve borcun ihracata oranı), borç servis oranı, yabancı rezervler ve ihracatın GSYİH'ye oranıdır.

Girgin'in (2018) araştırması, Türkiye'nin yatırım yapılabilir seviyeye ulaşmasına sebep olan makroekonomik unsurları belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırma, 1999'un 1. çeyreğinden 2016'nın 2. çeyreğine kadar kredi derecelendirme şirketleri Fitch ve Moody's tarafından sağlanan Türkiye'nin ülke kredi notlarını bir logit modeli kullanarak analiz etmiştir. Makroekonomik göstergeler kullanılarak 9 bağımsız değişkenden oluşan bir veri seti derlenmiş ve değişkenlerden biri için anlamlı bulgular keşfedilmiştir. Hem Moody's hem de Fitch, enflasyon oranının Türkiye'nin statüsünü spekülasyon seviyesinden yatırım yapılabilir seviyeye yükseltebilecek en önemli unsur olduğunu tespit etmiştir.

2.4.5. Enflasyon, GSYİH Deflatörünün Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları

Ul Haque, Kumar, Mark ve Mathieson (1996) gelişmekte olan ülkelerin güvenilirlik endekslerini etkileyen ekonomik faktörlerin bir analizini yapmıştır. Araştırma, 1980 ve 1993 yılları arasında 60 gelişmekte olan ülkeden elde edilen verileri ve Institutional Investor, Euromoney ve Economist Intelligence Unit'ten alınan ülke derecelendirmelerini incelemek için çoklu regresyon analizi kullanmıştır. Araştırma, ülke kredi notlarını önemli ölçüde etkileyen temel yerel ekonomik faktörleri belirlemiştir. Bu faktörler arasında toplam rezervlerin ithalata oranı (altın hariç), cari işlemler dengesinin GSYİH'ye oranı, GSYİH büyüme oranı ve enflasyon oranı yer almaktadır. Ayrıca, küresel faiz oranlarındaki bir artışın, yerel ekonomik faktörler haricinde, tüm gelişmekte olan piyasa ülkelerinin kredi notlarını etkilediği gösterilmiştir.

Ferri ve ark. (1999) 1989-1998 yılları arasında Moody's tarafından derecelendirilen 17 Doğu Asya ülkesi üzerinde bir Panel Veri Analizi gerçekleştirmiştir. Araştırmada incelenen faktörler Kişi Başına Milli Gelir, Reel GSYİH Büyümesi, Enflasyon Oranları, Bütçe Açığı/GSYİH, Cari İşlemler Dengesi/GSYİH, Dış Borç/GSYİH ve Sanayileşmiş Ülkelerdir. Çalışmanın sonuçları, Moody's'in Doğu Asya finansal krizi öncesinde kredi krizini yanlış tahmin ettiğini ve bu dönem boyunca kredi notlarını değiştirerek krizin şiddetini artırdığını göstermektedir.

Bissoondoyal-Bheenick (2005), Standard & Poor's ve Moody's tarafından en yüksek kredi notu A olarak belirlenen 25 ülke ile düşük kredi notuna sahip 70 ülkenin 1995-1999

dönemine ait verilerini incelemiştir. Çalışmanın bulguları, ülke kredi notlarının sadece makroekonomik ve finansal değişkenlerin ötesindeki faktörlerden etkilendiğini göstermektedir. Ayrıca, makroekonomik faktörlerin önemi, yüksek kredi notuna sahip ülkeler ile düşük kredi notuna sahip ülkeler arasında farklılık göstermektedir. Sonuç olarak, enflasyon oranı, kişi başına düşen GSYİH, cari işlemler dengesinin GSYİH'ye oranı ve döviz rezervlerinin düşük kredi notuna sahip ülkeler için ülke kredi notlarının belirlenmesinde kilit bir role sahip olduğu tespit edilmiştir.

Yukarıda bahsedilen çalışmaların aksine, Mellios ve Paget-Blanc (2006) çalışmalarına Fitch, Standard & Poor's ve Moody's'i dahil etmişler ve bu üç derecelendirme kuruluşu tarafından verilen notların ülke kredi notu belirleyicilerini incelemiştir. Araştırmacılar 49 ekonomik ve siyasi faktörü incelemek için lojistik bir model kullanmışlardır. Araştırma, 1998-2002 yılları arasında 86 ülkenin verileri üzerinde kredi notlarının etkisini incelemiştir. Mellios ve Paget-Blanc (2006) çalışmalarında, önceki araştırmalarla tutarlı olarak, altı faktörün ülke kredi notları üzerindeki etkisini incelemiştir. Söz konusu değişkenler kişi başına düşen GSYİH, devlet geliri, reel efektif döviz kurundaki pozitif değişim, enflasyon oranı ve temerrüt geçmiştir. Ayrıca, yolsuzluk göstergesinin bir ülkenin ekonomik büyümesini ve yönetim kalitesini değerlendirmede önemli bir faktör olduğunu vurgulamışlardır.

Archer, Biglaiser ve Derouen, siyasi değişkenlerin ülkelerin kredi notlarını nasıl etkilediğini incelemek için bir çalışma yürütmüştür. Standard Hataları Düzeltilmiş Panel (Panel Corrected Standard Errors) yöntemini kullanmışlar ve gelişmekte olan 50 ülkeye odaklanarak 1987-2003 yılları arasındaki verileri analiz etmişlerdir (Archer ve ark., 2007: 341-365). Dikkate alınan birincil faktör, belirli bir yönetim türü olarak demokratik sistemin kredi notları üzerindeki etkisidir. Diğer faktörlerden etkilenmeyen unsurlar arasında rejim tipi, siyasi kurumlar, makroekonomik koşullar, ülkenin temerrüt geçmişi, doğal zenginlikler ve uluslararası ticaret yükümlülükleri yer almaktadır. Ayrıca, ekonomik analizin yanı sıra, önde gelen üç kredi derecelendirme kuruluşunun yöneticileriyle telefon görüşmeleri yapılmıştır. Rejim türünün bir ülkenin kredi notu üzerinde önemli bir etkisi bulunmamaktadır. Otoriter hükümetlerin yönetimi altındaki Çin ve Singapur'un yanı sıra Orta Doğu'daki ülkeler, Şili, Çek Cumhuriyeti ve Slovenya

gibi istikrarlı demokratik rejimler altındaki ülkelere kıyasla daha yüksek kredi notlarına sahiptir. Bu ifade, demokratik yönetimlerin ulusların kredi itibarını artırdığı ve dolayısıyla kredi piyasalarına erişimlerini kolaylaştırdığı düşüncesiyle çelişmektedir. Bununla birlikte, iktidar partisinin görev süresi, ülkenin borçlarını geri ödeme kabiliyetini belirlemede çok önemli bir faktör haline gelmiştir. Önceki araştırmalarla tutarlı olarak, ülkelerin kredi notları temel olarak uluslararası ticaret dinamikleri, enflasyon, GSYİH büyümesi ve geçmişteki tahvil temerrüt örnekleri gibi faktörlerden etkilenmektedir.

Erdem ve Varlı (2014) Standard and Poor's tarafından gelişmekte olan ülkelere verilen kredi notlarını etkileyen makroekonomik faktörleri incelemiştir. Araştırmacılar, özellikle 2002-2011 yılları arasındaki verilere odaklanarak 8 gelişmekte olan ülkenin panel verilerini incelemişlerdir. Analizde 10 makroekonomik değişken kullanılmıştır: bütçe dengesinin GSYİH'ye oranı, kişi başına GSYİH, cari işlemler dengesinin GSYİH'ye oranı, enflasyon oranı, yönetim göstergeleri, dış borç stokunun ihracata oranı, toplam rezervlerin GSYİH'ye oranı, işsizlik, GSYİH büyüme oranı ve döviz kuru. Araştırma, analiz edilen on değişkenden dördünün, yani bütçe dengesinin GSYİH'ye oranı, kişi başına GSYİH, yönetim endeksleri ve toplam rezervlerin GSYİH'ye oranının güçlü bir şekilde ilişkili olduğunu ortaya koymuştur.

Akçayır ve Yıldız (2014) araştırmasında ülke kredi notları ile makroekonomik faktörler arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırma, Standard & Poor's tarafından panel veri analizi kullanılarak değerlendirilen 105 ülkenin incelenmesini içermektedir. Ülkeler iki gruba ayrılmıştır: düşük ve orta gelirli ülkeler ve yüksek gelirli ülkeler. Çalışma, kişi başına düşen GSYİH, büyüme oranı, enflasyon oranı, kamu borcu, bütçe dengesi ve cari işlemler dengesinin düşük ve orta gelirli ülkelerde ülke kredi notlarını önemli ölçüde etkilediğini ortaya koymuştur. Benzer şekilde, kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranı, işsizlik oranı ve kamu borcu değişkenleri yüksek gelirli ülkelerde ülke kredi notlarının belirlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Her iki ülke grubu için de ülke kredi notlarını etkileyen başlıca faktörler kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranı, bütçe dengesi ve kamu borcudur.

Hu, Kiesel ve Perraudin (2001) 1981'den 1998'e kadar 39 ülke için ülke kredi notlarının belirleyicilerini açıklamak üzere panel sıralı probit tekniğini kullanmıştır. Model, borcun GSYİH'ye oranı, rezervlerin ithalata oranı, enflasyon oranları, sanayileşmiş ülkeleri gösteren gölge değişkenler ve borç geçmişiyle ilgili gölge faktörler dahil birçok bağımsız değişkeni içermektedir. Hu ve ark. araştırmasında, tüm değişkenlerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve beklenen etki yönünü sergilediği tespit edilmiştir.

Samantaraya ve Verrier, 1996-2008 yılları arasında Hindistan'ın Moody's ve S&P'den aldığı notları etkileyen faktörler üzerine bir çalışma yürütmüştür. Analizleri için Sıralı Probit (Ordered Probit) yaklaşımını kullanmışlardır (Samantaraya ve Verrier, 2009: 193-221). S&P için kredi notlarının belirlenmesinde istatistiksel olarak önemli faktörler arasında GSYİH büyümesi, cari işlemler dengesi ve ihracat performansı yer almaktadır. Ancak Moody's tarafından yapılan ekonometrik çalışmada sadece ihracat performansının istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, makroekonomik veriler dışındaki değişkenlerin kredi notları üzerindeki etkisi olarak yorumlanmaktadır. Niteliksel, yapısal ve politika unsurlarının kredi notunun belirlenmesinde etkili olduğu düşünülmektedir. Bissoondoyal-Bheenick'in 2005 tarihli çalışmasında, niceliksel göstergelerin yanı sıra niteliksel tekniklerin de ihmal edilmeden, ülkenin siyasi, tarihi ve sosyal yönlerini içeren öznel yargıların da dikkate alındığı vurgulanmaktadır. Bu yaklaşımı takiben, 1998-2002 döneminde Hindistan'ın kredi notunun aşağı yönlü revize edilmesinde 1996-1999 dönemindeki siyasi belirsizlikler, 1998'deki nükleer denemeler, ardından gelen uluslararası yaptırımlar ve Pakistan ile yaşanan sınır anlaşmazlıkları etkili olmuştur. Bu faktörlerin makroekonomik göstergelerin performansından daha etkili olduğu düşünülmektedir.

Hill, Brooks ve Faff (2010), kredi derecelendirme firmaları S&P, Moody's ve Fitch tarafından ülkelerin kredi derecelendirme gözden geçirme prosedürlerinin bir analizini yapmıştır. Ülkelerin yüksek kredi notu alma olasılıklarını belirli özelliklere dayalı olarak değerlendirmişlerdir. Makale kümülatif probit yaklaşımını kullanmaktadır. Araştırmada 1990-2002 dönemine ait 6 aylık veriler kullanılmıştır. Bu çalışmadaki bağımlı değişken ülkelerin kredi notlarıdır. Bağımsız faktörler ise kişi başına GSYİH, GSYİH büyüme oranları, enflasyon (TEFE üzerinden hesaplanmış), dış borç, dış ve mali denge, borç

geçmişi (gölge değişkenler kullanılarak ölçülmüştür) ve ülke risk primidir. Üç kredi derecelendirme kuruluşu kişi başına GSYİH, büyüme oranları, borç geçmişi ve risk primi oranlarını önemli faktörler olarak değerlendirmektedir. S&P ve Moody's ayrıca dış denge ve dış borcu önemli bulurken, S&P tek başına enflasyonu önemli bulmaktadır. Moody's ise tek başına mali dengeyi önemli bulmaktadır. Modelin en sağlam tahmini S&P tarafından yapılmıştır.

2.4.6. Gayri Safi Sabit Sermaye Oluşumunun Kredi Notuna Etkisine İlişkin Önceki Çalışmaları

Haspolat (2015) 1996-2012 yılları arasında 73 ülkenin kredi notları üzerine bir panel veri çalışması yapmıştır. Analiz Standard & Poor's, Moody's ve Fitch'in derecelendirmelerini içermektedir. Analiz sonucunda çeşitli faktörlerin kredi notu üzerinde olumlu etkisi olduğu tespit edilmiştir. Bu faktörler arasında yüksek brüt sabit sermaye yatırımları, kişi başına düşen GSYİH, cari işlemler dengesi, geçmiş ekonomik büyüme performansı, yönetim göstergeleri, gelecek yıl için büyüme tahmini, ülkenin para biriminin rezerv para olarak kullanılması ve ülkenin sanayileşmiş bir ulus olması yer almaktadır. Ancak döviz kuru oynaklığı, genel yönetim brüt borç stokunun GSYİH'ye oranı, enflasyon oranı, faiz ödemelerinin gelirlere oranının yüksek olması ve temerrüt geçmişi gibi özelliklerin ülke kredi notunu olumsuz etkilediği görülmüştür.

2.4.7. Kredi Notunun Japonya ve Amerika'daki Şirketlere Etkisi

Kredi derecelendirmeleri, bir borçlunun taahhütlerini yerine getirememe olasılığının karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir. Japonya'daki ve diğer ülkelerdeki şirketler, tahvil ve finansman bonusu çıkarma sürecini kolaylaştırmak için genellikle kredi notu almaktadırlar. Önemli sayıda yatırımcı, karşılaştırılabilir kredi riskine sahip derecelendirilmemiş menkul kıymetler yerine derecelendirilmiş varlıkları tercih etmektedir. İki Tarihsel olarak Japonya'da, bazı şirketlerin belirli bir eşiği karşılayan veya bunun üzerinde derecelendirmeye sahip olmadıkları sürece tahvil ihraç etmeleri yasaklanmıştır. Bununla birlikte, Japon hükümeti o zamandan beri yasaları gevşetmiştir ve kredi derecelendirmeleri daha önce ihraç için zorunlu iken, şimdi isteğe bağlıdır.

Kredi derecelendirmeleri, Japon sermaye piyasalarındaki risklerin değerlendirilmesinde önemli bir rol oynamakta ve Japon şirketlerinin yurt dışı piyasalardaki borçlanma kabiliyetlerini ve borçlanma maliyetlerini etkileyebilmektedir.

Dört derecelendirme kuruluşu Japon şirketlerini derecelendirmek için Japon piyasasında baskın bir konuma sahiptir: Japan Rating and Investment Information (R&I), Japan Credit Rating Agency (JCR), Moody's Investors Service, and Standard & Poor's (S&P). Derecelendirme kuruluşları tarafından verilen tahvil dereceleri, varlığın temerrüde düşme veya gecikmeli ödeme olasılığını göstermeyi amaçlamaktadır. Derecelendirme kuruluşlarının çoğu, temerrüt riski seviyesini değerlendirmek için kesinlikle güvenli ile yüksek derecede spekülasyon arasında değişen standartlaştırılmış bir dizi sembol kullanmaktadır. Bununla birlikte, Moody's Investors Service tarafından kullanılan semboller benzersizdir. Zaman içinde, ana kuruluşlar tarafından verilen derecelendirmeler arasında giderek artan bir anlaşma olmuştur ve bu anlaşma düzenleyici uygulamada kabul edilmiştir. Örneğin, Moody's tarafından kullanılan geniş kapsamlı harf notu kategorisi Baa, diğer derecelendirme kuruluşları tarafından kullanılan BBB kategorisi ile uyumludur. Moody's ve S&P, yatırımcılara ihraççılar arasında daha kapsamlı bir ayrıma olanak tanıyan daha kesin bir derecelendirme sistemi sunmak amacıyla, 1970'lerin sonu ve 1980'lerin başında derecelendirmelerine artı ve eksi sembolleri (veya Moody's örneğinde 1, 2 ve 3) dahil etmeye başlamıştır. Japon kuruluşları bu dönemden sonra kurulduklarından beri sürekli olarak düzeltilmiş derecelendirmeler kullanmışlardır. Derecelendirme sistemlerinde yapılan ek değişiklikler arasında, bir notun halihazırda gözden geçirilmekte olduğunu belirtmek için bir kredi izleme sınıflandırmasının dahil edilmesi de yer almaktadır. Bu makalenin geri kalanında, Japon kuruluşlar ve S&P tarafından atanan semboller tüm kuruluşların derecelendirmelerini belirtmek için kullanılmıştır.

1985 yılından bu yana, Tokyo merkezli iki Japon kuruluşu veya bunların öncülleri, Japon kredi notlarının değerlendirilmesiyle ilgilenmektedir. R&I 1998 yılında iki ayrı derecelendirme kuruluşu olan Japan Bond Rating Institute (JBRI) ve Nippon Investors' Service'in (NIS) birleşmesiyle kurulmuştur. Merkezleri New York'ta bulunan Moody's ve S&P çok daha köklü kuruluşlardır. Şirket tahvillerine kredi notu verme uygulaması

1909 yılında John Moody's'in ABD demiryolu tahvilleri için geliştirdiği derecelendirme sistemi ile başlamıştır. Bir yıl sonra Moody derecelendirme faaliyetlerini kamu hizmeti ve sanayi tahvillerini de kapsayacak şekilde genişletmiştir. Standard & Poor's (S&P) 1926 yılında ticari tahvillere kredi notu vermeye başlamıştır.

İki yabancı derecelendirme kuruluşunun sermaye ortaklık yapısı çıkar çatışması endişelerine yol açmamaktadır. Çünkü birincil kuruluşlar ya bağımsızdır ya da finansal olmayan şirketler tarafından kontrol edilmektedir. Japon kuruluşlarına gelince, R&I ve JCR kısmen finansal kuruluşlardan oluşan konsorsiyumlar tarafından kontrol edilmektedir. Bu kuruluşlar da kredi notu alabilmekte ve not verilen borçlularla önemli ticari bağlantılara sahip olabilmektedir. 1985'te kurulan Japon kuruluşlarının sermaye ortaklık yapısı, kredi analitik becerilerinin geliştirilmesi için özel sektör desteğine dayanma ihtiyacının bir sonucu olarak görülebilmektedir.

Moody's ve S&P dünya çapında önemli operasyonları ile küresel kredi derecelendirme sektöründe baskın oyunculardır. Bununla birlikte, Japon kuruluşları Japon piyasasını daha kapsamlı ve sık bir şekilde kapsamaktadır. IBJ'nin Temmuz 1998 tarihli bir menkul kıymet raporuna göre, R&I ve JCR sırasıyla 475 ve 830 şirketin kredi itibarını değerlendirmiştir ki bu rakamlar Moody's ve S&P tarafından değerlendirilen sırasıyla 294 ve 141 şirketten çok daha yüksektir. İlginçtir ki, Japon ve uluslararası derecelendirme kuruluşlarının temsili finansal işlerde hemen hemen eşittir. Ancak finans dışındaki sektörlerde Japon derecelendirme kuruluşları iki uluslararası kuruluşa kıyasla çok daha geniş bir kapsama alanına sahiptir.

Kuruluşların kapsamı, büyüklükleri ve uzmanlık alanlarıyla doğru orantılıdır. Denizaşırı kuruluşlar, her biri 1.000'den fazla personelden oluşan küresel işgücü ile çok daha büyük olmalarına rağmen, Japonya'da konuşlanmış önemli sayıda analistten yoksundurlar. R&I ve JCR toplam 84 ve 49 analiste sahipken, Moody's ve S&P sırasıyla 20 ve 18 analiste sahiptir. Bununla birlikte, uluslararası kuruluşlardan bazı analistler Japon firmalarının notlarını değerlendirmek üzere New York'taki şirket merkezlerinden faaliyet göstermektedir. Bu nedenle, Japon kuruluşların sağladığı sayısal değerler abartılı olabilir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde derecelendirmeler ilk olarak özel sektörde uygulanmış ve daha sonra ihtiyati kontrol sürecini kolaylaştırmak için finansal piyasa düzenleyicileri ve kurumları tarafından benimsenmiştir. Buna karşın, Japonya'da derecelendirmeler 1985 yılında Japon kuruluşların kurulmasının ardından tahvil ihracı için düzenleyici onay alma yöntemi olarak hemen kullanılmaya başlanmıştır. 1985 yılından bu yana, birçok Japon şirket tahvilinin ihracı için asgari bir kredi notu zorunluluğu getirilmiştir. Gerekli kredi notu 80'lerin ortalarından 90'ların ortalarına kadar kademeli olarak düşürülmüş olsa da, Ocak 1996'ya kadar asgari tahvil notu ihtiyacı ortadan kaldırılmamıştır.

Tahvil ihracı için asgari derecelendirme gerekliliklerinin ortadan kaldırılmasına rağmen, Japonya'da ihtiyati izleme sürecini kolaylaştırmak için derecelendirmelere dayanan çeşitli düzenleyici kurallar hala mevcuttur. Çeşitli düzenleyici sermaye gereklilikleri, şeffaflık gereklilikleri ve yatırım kısıtlamaları bir dizi derecelendirme ile bağlantılı olmaya devam etmiştir.

Japonya'da kredi derecelendirmelerini kullanan ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ilgili kurallara benzeyen düzenleyici tavsiyeleri içermektedir. Örneğin, bir menkul kıymetin belirli bir eşğin üzerinde bir derecelendirmeye sahip olması halinde, söz konusu menkul kıymetin ihracına ilişkin süreçler basitleştirilmektedir. Finansman bonusu ihraç etmeye uygun olmak için hala karşılanması gereken bir kriter bulunmaktadır. Menkul kıymet şirketlerinin alım satım defterlerindeki olası zararlar için ayırmaları gereken sermaye miktarı, alım satımı yapılan menkul kıymetlerin kredi derecelerine bağlıdır. Derecelendirmeler aynı zamanda yerel ve ulusal kamu emeklilik yatırımları için yönetim tavsiyelerine de dahil edilmektedir. Derecelendirmelerin, yen cinsinden yabancı tahvillerin Japonya Merkez Bankası'na gönderilmek üzere teminat olarak uygunluğunu değerlendirmek için kullanıldığı iddia edilmektedir. Ayrıca, derecelendirmeler Financial Supervisory Agency (Finansal Denetleme Kurumu) tarafından banka varlık kalitesinin hızlı bir şekilde değerlendirilmesinde kullanılmaktadır.

2.4.8. Kredi Notunun Teknoloji ve Endüstri Sektöründeki Şirketler ile İlişkisi

Artan küresel entegrasyonla eş zamanlı olarak, teknoloji ve finansal piyasalardaki gelişmeler tüm ulusları anlık olarak etkilemiştir. Ülke kredi notları ve derecelendirme kuruluşları bu senaryoda sermaye akışının önemli belirleyicileri olarak ortaya çıkmıştır.

Kredi notu, bir şirketin borçlarını geri ödeme kabiliyetinin ve genel finansal refahının bir değerlendirmesidir. Yüksek kredi notuna sahip şirketler daha düşük faiz oranlarıyla kredi alabilmekte, daha yüksek kredi limitlerinden yararlanabilmekte ve finansal afetler karşısında daha fazla dayanıklılık gösterebilmektedir. Tersine, zayıf bir kredi notu, yüksek faiz oranları ve kısıtlı kredi kullanılabilirliği gibi olumsuz etkilere neden olabilmektedir. Şirketlerin gelişim stratejisi, yatırım planları ve genel şirket kabiliyeti bundan etkilenebilmektedir.

Teknoloji sektörü hızlı inovasyonu, önemli finansal ihtiyaçları ve yüksek risk seviyesi ile bilinmektedir. Teknoloji firmaları genellikle araştırma ve geliştirmeye (AR-GE) önemli kaynaklar ayırmakta ve bu da finansal istikrarları üzerinde bir etkiye sahip olabilmektedir. Bu etkiler;

- Kredi notları, teknoloji şirketlerinin önemli yatırım ihtiyaçları nedeniyle finansman çekme kabiliyetlerini etkileyebilmektedir. Kredi notunun iyi olması, yatırımcılara ve finans kuruluşlarına firmanın finansal refahını göstererek yeni yatırımlar ve ticari işbirlikleri için fırsatlar yaratmaktadır.
- Teknoloji şirketleri yaratıcı fikirlerini ve yeni ürünlerin yaratılmasını desteklemek için genellikle dış finansman aramaktadırlar. İyi bir kredi notuna sahip olmak, daha avantajlı koşullarda finansman elde etmelerini sağlamaktadır.
- Teknoloji şirketleri genellikle yüksek riskli yatırımlara eğilimlidir. Kredi notları, bu risklerle başa çıkma kapasitelerini ve finansal sağlıklarını yansıtmaktadır. Böylece şirketin piyasa değerini ve rekabet gücünü etkilemektedir.

Sanayi sektörü önemli sermaye harcamaları, yüksek işletme giderleri ve bazen uzun geri ödeme süreleri ile ayırt edilmektedir. Bu alandaki işletmeler için kredi notunun sonuçları aşağıdaki gibidir:

- Endüstriyel şirketler genellikle kapsamlı ekipman ve altyapı edinimi için fon ayırmaktadır. İyi bir kredi notu, önemli harcamaların finansmanı için daha avantajlı kredi koşulları elde edilmesini sağlamaktadır.
- Endüstri sektörü ekonomik döngülerin etkilerine karşı hassastır. Kredi notunun iyi olması, işletmelerin ekonomik değişikliklere dayanma kabiliyetini artırmakta ve finansal streslerde iyi yönetimi kolaylaştırmaktadır.
- Kredi notları, endüstriyel işletmeler ile iş ortakları ve tedarikçileri arasındaki ilişkileri etkileme potansiyeline sahiptir. İyi bir kredi notu, bu bağlantıların istikrarını ve güvenilirliğini artırabilmekte ve bunun neticesinde uzun vadeli iş birliğini teşvik edebilmektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

METODOLOJİ

3.1. Veri Kaynağı ve Kapsamı

Bu çalışmada kullanılan veri seti, Eikon Refinitiv ve Dünya Bankası veri tabanlarından elde edilmiştir. Eikon Refinitiv veri tabanı, geniş kapsamlı ve güvenilir finansal veriler sunan bir kaynak olarak, şirketlerin sürdürülebilirlik skorları (ESG skorları), finansal performans göstergeleri ve diğer ilgili değişkenler hakkında kapsamlı bilgi sağlamaktadır. Dünya Bankası veri tabanı ise, makroekonomik değişkenler için temel kaynak olarak kullanılmıştır.

Araştırmanın kapsamı, 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden ve 7 farklı sektörden 520 şirketin verilerini içermektedir. Veriler, her bir şirket için yıllık bazda toplanmıştır. Bu süreçte, veri setinin mümkün olan en fazla gözlem sayısını içerecek şekilde oluşturulmasına özen gösterilmiştir. Verilerin kapsadığı sektörler ve ülkeler, analizlerin genel geçerliliğini artırmak amacıyla geniş bir yelpazeyi temsil etmektedir.

Kredi notlarına ilişkin veriler tek tek toplanmıştır. Eikon Refinitiv veri tabanında, kredi notları hazır bir tablo olarak bulunmadığından, ilgili tarihlerdeki kredi riskleri incelenmiş ve bu riskler kredi notlarına dönüştürülmüştür. Bu süreç, veri toplama sürecinin önemli bir aşamasını oluşturmuştur.

Araştırmada kullanılan bağımsız değişkenler arasında ESG skorları (çevresel, sosyal ve yönetim skorları), finansal performans göstergeleri (kaldıraç, vergi öncesi aktif karlılığı, Tobin's Q oranı) ve makroekonomik değişkenler (kişi başı GSYİH, enflasyon oranları) yer almaktadır. Bağımlı değişken olarak ise, şirketlerin kredi notları kullanılmıştır. Kontrol değişkenleri olarak da makroekonomik göstergeler ve sürdürülebilirlik skorlarının alt bileşenleri değerlendirilmiştir.

Bu kapsamda, veri setinin oluşturulması ve analiz edilmesi süreci, geniş kapsamlı ve detaylı bir çalışmayı gerektirmiştir. Verilerin temin edilmesi, temizlenmesi ve analizlere uygun hale getirilmesi, araştırmanın temel adımlarını oluşturmaktadır.

3.2. Değişkenler

Bu bölümde, çalışmada kullanılan bağımlı, bağımsız ve kontrol değişkenleri detaylı bir şekilde tanımlanmaktadır.

3.2.1. Bağımlı Değişken

Kredi Notu (CR): Bu çalışmada bağımlı değişken olarak şirketlerin kredi notları kullanılmıştır. Kredi notları, şirketlerin kredi riskini değerlendiren ve finansal sağlığını gösteren önemli bir göstergedir. Kredi notları, Eikon Refinitiv veri tabanından elde edilen kredi risk verilerinin değerlendirilmesiyle belirlenmiştir. Kredi riskleri, kredi notlarına dönüştürülmüş ve analizde kullanılmak üzere sayısal değerlere atanmıştır.

3.2.2. Bağımsız Değişkenler

ESG Skorları (Environmental, Social, and Governance Scores): ESG skorları, şirketlerin sürdürülebilirlik performansını üç ana bileşen üzerinden değerlendiren skorları ifade eder:

- Çevresel Skor (ES): Şirketlerin çevresel sürdürülebilirlik uygulamalarını değerlendiren bir ölçüttür. Enerji verimliliği, atık yönetimi ve karbon emisyonları gibi çevresel faktörleri içerir.

- Sosyal Sorumluluk Skoru (SS): Şirketlerin sosyal sorumluluk performansını değerlendiren bir ölçüttür. Çalışan hakları, iş güvenliği, toplumsal katkılar ve müşteri ilişkileri gibi sosyal faktörleri içerir.

- Yönetişim Skoru (GS): Şirketlerin kurumsal yönetim kalitesini değerlendiren bir ölçüttür. Yönetim kurulu yapısı, iç denetim mekanizmaları ve hissedar hakları gibi yönetim faktörlerini içerir.

Finansal Performans Göstergeleri:

- Kaldıraç (Leverage): Şirketin borçluluk düzeyini gösterir. Toplam borçların toplam varlıklara oranı olarak hesaplanır.

- Vergi Öncesi Aktif Karlılığı (Pre-ROA): Şirketin varlıklarının ne kadar etkin kullanıldığını gösterir. Dönem öncesi net karın toplam varlıklara oranı olarak hesaplanır.

- Tobin's Q Oranı (Tobin's Q Ratio): Şirketin piyasa değeri ile yerine koyma maliyeti arasındaki oranı gösterir. Şirketin piyasa değeri ile varlıkların yeniden oluşturulma maliyeti arasındaki ilişkiyi ölçer.

Makroekonomik Değişkenler:

- Kişi Başı GSYİH: Ülkenin ekonomik refah düzeyini gösterir. Satın alma gücü paritesine göre kişi başına düşen gayri safi yurt içi hasıla olarak hesaplanır.

- Enflasyon, Tüketici Fiyatları: Ülkedeki fiyat seviyelerinin zaman içindeki değişimini gösterir. Tüketici fiyat endeksi (CPI) olarak hesaplanır.
- Enflasyon, GSYİH Deflatörü: Ülkedeki genel fiyat seviyelerindeki değişimi gösterir. Gayri safi yurt içi hasıla deflatörü olarak hesaplanır.

- Gayri Safi Sabit Sermaye Oluşumu: Ülkedeki sabit sermaye yatırımlarının toplam GSYİH içindeki payını gösterir. Yatırım oranının ekonomik büyüme üzerindeki etkilerini ölçmek için kullanılır.

Ülke ve Sektör Değişkenleri

- Sektörel Kukla: Şirketlerin faaliyet gösterdiği sektörleri temsil eden değişkenlerdir. Farklı sektörlerin kredi notları üzerindeki potansiyel etkilerini kontrol etmek için kullanılmıştır.

- Ülkesel Kukla: Şirketlerin faaliyet gösterdiği ülkeleri temsil eden değişkenlerdir. Farklı ülkelerin makroekonomik ve düzenleyici farklılıklarının kredi notları üzerindeki potansiyel etkilerini kontrol etmek için kullanılmıştır.

Bu değişkenler, araştırmanın sorularını test etmek ve sürdürülebilirlik skorlarının kredi notları üzerindeki etkisini daha doğru bir şekilde analiz edebilmek amacıyla modellenmiştir.

3.3. Modelleme ve Analiz Yöntemi

Bu bölümde, araştırmada kullanılan modelleme ve analiz yöntemleri detaylandırılmaktadır. Çalışmanın temel amacı doğrultusunda, dinamik panel veri modelleri tercih edilmiştir.

3.3.1. Dinamik Panel Veri Modelleri (Arellano-Bover/Blundell-Bond)

Modelin Özellikleri ve Önemi:

Zaman ve Kesit Boyutu: Arellano-Bover/Blundell-Bond modeli, 2014-2022 yılları arasında 520 şirkete ait verileri kapsayan panel veri setine uygun olarak, hem zaman serisi hem de kesit verilerini entegre etme kabiliyetine sahiptir. Bu özellik, araştırmanın longitudinal ve cross-sectional boyutlarını eş zamanlı olarak incelemeye olanak tanımaktadır.

Dinamik İlişkilerin Analizi: ESG skorları, finansal performans göstergeleri ve kredi notları arasındaki kompleks ve zamanla değişen ilişkileri incelemek için dinamik bir yaklaşım elzemdir. Bu model, değişkenler arasındaki dinamik etkileşimleri ve potansiyel geri besleme mekanizmalarını dikkate alabilmektedir.

Gecikmeli Etkilerin İncelenmesi: Sürdürülebilirlik uygulamalarının ve finansal performansın kredi notları üzerindeki etkisi, genellikle belirli bir zaman dilimi içerisinde tezahür etmektedir. Arellano-Bover/Blundell-Bond modeli, bağımsız değişkenlerin gecikmeli değerlerinin bağımlı değişken üzerindeki etkilerini analiz etmeye imkân vermektedir.

İçsellik Sorununun Çözümü: Kredi notları ile ESG skorları arasında potansiyel bir içsellik problemi mevcut olabilir. Arellano-Bover/Blundell-Bond modeli, bu tür içsellik sorunlarını ele almak üzere tasarlanmıştır. Model, içsel değişkenlerin gecikmeli değerlerini araç değişken olarak kullanarak, tutarlı ve etkin tahminler üretmektedir.

Heterojenlik Kontrolü: Farklı şirketler ve sektörler arasındaki heterojenliği kontrol etmek için uygun bir yöntem olan bu model, çalışmanın 16 farklı ülkeden ve 7 farklı sektörden şirketleri içermesi nedeniyle bilhassa önem arz etmektedir.

Veri Setine Uygunluk: Model, dengesiz panel veri setleriyle çalışabilme yeteneğine sahiptir. Bu özellik, eksik verilerin olabileceği geniş ölçekli şirket verilerini analiz ederken önemli bir avantaj sağlamaktadır.

Bu karakteristik özellikleriyle Arellano-Bover/Blundell-Bond modeli, ESG skorları, finansal performans göstergeleri ve makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notları üzerindeki etkilerini incelemek için uygun bir analitik çerçeve sunmaktadır. Model, çalışmanın amaçlarına uygun olarak, sürdürülebilirlik ve finansal performans arasındaki ilişkiyi daha hassas ve kapsamlı bir şekilde analiz etmeye olanak sağlamaktadır.

Ayrıca, bu model, literatürde yaygın olarak kabul gören ve finansal ekonomi alanındaki benzer çalışmalarda sıkça kullanılan bir yöntemdir (Arellano ve Bond, 1991; Blundell ve Bond, 1998). Dolayısıyla, mevcut araştırmanın metodolojik yaklaşımı, alanın güncel akademik standartlarıyla uyum içerisindedir ve çalışmanın bulgularının geçerliliğini ve güvenilirliğini artırmaktadır.

3.3.2. Analiz Süreci

Analiz sürecinde, öncelikle verilerin panel veri formatına dönüştürülmesi gerekmektedir. Panel veri analizi, hem zaman serisi hem de kesit verilerini birleştirerek, daha fazla veri noktası ve dolayısıyla daha fazla istatistiksel güç sağlar. Dinamik panel veri modelleri, bağımsız değişkenlerin gecikmeli etkilerini ve bağımlı değişkenin önceki dönem değerlerini dikkate alarak, daha doğru ve anlamlı sonuçlar elde edilmesini sağlar.

Modelin uygulanması sürecinde, öncelikle bağımsız değişkenlerin gecikmeli değerlerinin belirlenmesi ve modele dahil edilmesi gerekmektedir. Daha sonra, modelin tahmin edilmesi ve bağımsız değişkenlerin kredi notları üzerindeki etkilerinin analiz edilmesi aşamasına geçilir. Analiz sonucunda elde edilen katsayılar ve anlamlılık düzeyleri, hipotezlerin test edilmesinde kullanılır.

Son olarak, modelin geçerliliği ve güvenilirliği çeşitli testlerle doğrulanır. Bu testler, modelin tahmin sonuçlarının güvenilirliğini ve geçerliliğini sağlamak amacıyla yapılır. Bu yöntemler, araştırmanın hipotezlerini test etmek ve sürdürülebilirlik skorlarının kredi

notları üzerindeki etkisini daha doğru bir şekilde analiz edebilmek amacıyla kullanılmaktadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

4.1. Tanımlayıcı İstatistikler

4.1.1. Veri Setinin Genel Özellikleri

Bu bölümde, 2014-2022 yılları arasında toplanan ve 9 yıllık bir dönemi kapsayan veri setinin genel özellikleri sunulmaktadır. Çalışmada kullanılan veri seti, farklı şirketlere ait finansal ve sürdürülebilirlik verilerini içermektedir. Veri setindeki değişkenler ve genel özellikleri aşağıda detaylandırılmıştır:

Veri Setindeki Değişkenler:

- **id:** Şirketleri temsil eden benzersiz tanımlayıcı (1'den 520'ye kadar).
- **t:** Yıl (2014'ten 2022'ye kadar).
- **kredi notu (cr):** Kredi notu (0.15 ile 1 arasında değişen değerler).
- **ESG skoru (esg):** Genel ESG (Çevresel, Sosyal ve Yönetişim) skoru.
- **yönetişim skoru (gs):** Yönetişim skoru.
- **sosyal skor (ss):** Sosyal skor.
- **çevresel skor (es):** Çevresel skor.
- **kaldıraç oranı (leverage):** Kaldıraç oranı.
- **vergi öncesi aktif karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı
- **Tobin's Q oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranı.
- **ülke kodu (country):** Ülke kodu.
- **sektör kodu (sector):** Sektör kodu.

- **kiři bařına dūřen GSYİH (GPCAPITAPP):** Kiři bařına dūřen GSYİH (Satın alma g¼c¼ paritesine g¼re).
- **t¼keticici fiyat enflasyonu (INFCPY):** T¼keticici fiyat enflasyonu.
- **GSYİH deflat¼r¼ (INFGDEFY):** GSYİH deflat¼r¼.
- **br¼t sabit sermaye oluşumu (GROSSFIXCFY):** Br¼t sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin y¼zdesi olarak).

Veri Setinin Genel Özellikleri:

- Toplam 4680 g¼zlem bulunmaktadır.
- 520 farklı şirket (id) ve 9 yıllık veri (2014-2022) i¼ermektedir.
- Kredi notları (cr) 0.15 ile 1 arasında değişmekte olup, ortalama 0.72'dir.
- ESG skorları ve alt bileşenleri (y¼netiřim skoru, sosyal skor, ¼evresel skor) 0 ile 100 arasında değişmektedir.
- Kaldıraç oranı (leverage) ortalama 0.24 olup, 0'a yakın değerlerden 0.81'e kadar geniş bir aralıkta dağılmaktadır.
- Tobin's Q oranı 0.17 ile 168.23 arasında geniş bir aralıkta dağılmaktadır, bu da şirketler arasında b¼y¼k farklılıklar olduğunu g¼stermektedir.
- Ülkeler ve sekt¼r kodları kategorik değişkenlerdir.
- Makroekonomik değişkenler (kiři başına dūřen GSYİH, t¼keticici fiyat enflasyonu, GSYİH deflat¼r¼, br¼t sabit sermaye oluşumu)¼kelere g¼re farklılık g¼stermektedir.

Veri seti, 4680 g¼zlemlerle geniş bir ¼rneklem sunmakta ve 520 farklı şirketin 9 yıllık verilerini i¼ermektedir. Bu geniş kapsam, analizlerin sağlamlığını ve g¼venilirlięini artırmaktadır. Kredi notları, s¼rd¼r¼lebilirlik skorları, finansal performans g¼stergeleri ve

makroekonomik değişkenler arasındaki ilişkileri detaylı bir şekilde incelemek için zengin bir veri kaynağı oluşturmaktadır.

Bu bölümde sunulan deskriptif istatistikler, veri setinin genel özelliklerini ortaya koyarak, çalışmanın ilerleyen bölümlerinde yapılacak analizler için sağlam bir temel oluşturmaktadır. Verilerin geniş bir aralıkta dağılım göstermesi, analizlerin genelleştirilebilirliği açısından önemlidir.

	id	t	Kredi Notu	Sürdürülebilirlik Skoru	Yönetişim Skoru	Sosyal Skor	Çevresel Skor	Kaldıraç	Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı	Tobinsq	Kişi Başına Düşen GSYİH	Tüketici Fiyat Enflasyonu	GSYİH Deflatörü	Brüt Sermaye Oluşumu
count	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680	4680
mean	260.5	2018	0.7206	55.9028	55.6996	56.5098	54.3489	0.2398	0.0936	2.5532	53218.1336	0.0205	0.0209	0.2396
std	150.1268	2.5823	0.1296	19.9252	21.5015	23.9886	27.0159	0.1492	0.0669	6.0663	20350.7953	0.0203	0.0215	0.052
min	1	2014	0.15	1.6038	0.2491	0.2581	0.1248	0	0.0002	0.1662	6103.241	-0.0114	-0.0244	0.1456
25%	130.75	2016	0.65	41.9024	39.6777	38.621	34.9385	0.1273	0.0493	0.803	44549.338	0.0058	0.0066	0.2127
50%	260.5	2018	0.7	58.0699	57.4966	59.0233	59.2074	0.2309	0.0779	1.3284	54988.335	0.0162	0.0169	0.2329
75%	390.25	2020	0.8	71.7874	72.7725	76.2253	76.8208	0.3383	0.1202	2.5466	65299.999	0.025	0.0284	0.2549
max	520	2022	1	93.99	98.2005	98.1182	98.5458	0.8105	0.7044	168.2337	132468.93	0.0928	0.1348	0.4386

4.2. Korelasyon Analizi

Bu bölümde, çalışmamızda kullanılan bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek için korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Korelasyon analizi, değişkenler arasındaki doğrusal ilişkinin gücünü ve yönünü ölçmek için kullanılan istatistiksel bir yöntemdir. Bu analiz, değişkenler arasındaki potansiyel ilişkileri ortaya çıkararak, ileriki analizler için önemli ipuçları sağlamaktadır.

4.2.1 Korelasyon Matrisi

Değişkenler arasındaki korelasyon katsayıları ve bu katsayıların istatistiksel anlamlılığı hesaplanmıştır. Aşağıdaki görsel, değişkenler arası korelasyon matrisini sunmaktadır:

id	t	Kredi Notu	Sürdürülebilirlik Skoru	Yönetişim Skoru	Sosyal Skor	Çevresel Skor	Kaldıraç	Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı	Tobinsq	Kişi Başına Düşen GSYİH	Tüketici Fiyat Enflasyonu	GSYİH Deflatörü	Brüt Sermaye Oluşumu
id	0	0.0836	0.2051	0.1222	0.2876	0.0699	0.1732	0.2151	0.1693	0.1925	0.2121	0.2526	-0.2251
t	1	-0.1226	0.2851	0.1672	0.2563	0.2588	0.0327	-0.06	-0.0953	0.0685	0.3123	0.3075	-0.0214
Kredi Notu	0.0836	0.123	-0.0209	-0.054	0.0288	-0.0455	-0.457	0.5094	0.2046	-0.0099	-0.0038	-0.0243	0.006
Sürdürülebilirlik Skoru	0.2051	0.2851	1	0.662	0.9048	0.8501	0.1279	-0.008	0.0361	0.1479	0.0716	0.0923	-0.2317
Yönetişim Skoru	0.1222	0.1672	0.662	1	0.4202	0.3402	0.1081	-0.004	0.0596	0.1219	0.095	0.0991	-0.1748
Sosyal Skor	0.2876	0.2563	0.9048	0.4202	1	0.7118	0.1337	0.0428	0.0535	0.1685	0.0901	0.1111	-0.2528
Çevresel Skor	0.0699	0.2588	0.8501	0.3402	0.7118	1	0.0834	-0.0912	-0.0223	0.0887	-0.0101	0.0155	-0.1344
Kaldıraç	0.1732	0.0327	0.1279	0.1081	0.1337	0.0834	1	-0.2489	-0.0509	0.1344	0.091	0.1037	-0.0943
Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı	0.2151	-0.06	-0.0912	-0.004	0.0428	-0.0912	-0.2489	1	0.3056	-0.056	0.159	0.0978	-0.0431
Tobinsq	0.1693	0.2046	0.0361	0.0596	0.0535	-0.0223	-0.0509	0.3056	1	-0.0147	0.0445	0.018	-0.0472
Kişi Başına Düşen GSYİH	0.1925	0.0685	0.1479	0.1219	0.1685	0.0887	0.1344	-0.056	-0.0147	1	-0.1479	-0.0297	-0.5264
Tüketici Fiyat Enflasyonu	0.2121	0.3123	0.0716	0.095	0.0901	-0.0101	0.091	0.159	0.0445	-0.1479	1	0.7593	-0.0188
GSYİH Deflatörü	0.2526	0.3075	0.0923	0.0991	0.1111	0.0155	0.1037	0.0978	0.018	-0.0297	0.7593	1	-0.057
Brüt Sermaye Oluşumu	-0.225	-0.021	-0.2317	-0.1748	-0.0431	-0.1344	-0.0943	-0.0431	-0.0472	-0.5264	-0.0188	-0.057	1

Tablo 4.2. Korelasyon Matrisi

Bu ısı haritası, değişkenler arasındaki korelasyon katsayılarını göstermektedir. Renk skalası, korelasyonun gücünü ve yönünü temsil etmektedir: kırmızı tonları pozitif korelasyonu, mavi tonları negatif korelasyonu gösterirken, rengin yoğunluğu korelasyonun gücünü ifade etmektedir

4.2.2 Önemli Korelasyonlar ve Yorumlar

Korelasyon matrisinden çıkarılabilecek bazı önemli bulgular şunlardır:

1. **ESG Skoru (esg) ile Alt Bileşenleri Arasındaki Korelasyonlar:** ESG skoru ile alt bileşenleri olan Yönetişim Skoru (gs), Sosyal Skor (ss) ve Çevresel Skor (es) arasında güçlü pozitif korelasyonlar gözlemlenmiştir. Bu beklenen bir sonuçtur, çünkü ESG skoru, bu alt bileşenlerin bir kombinasyonudur. Bu durum, ESG skorunun bileşenlerinin birbirleriyle uyumlu olduğunu ve bütüncül bir değerlendirme sunduğunu göstermektedir.
2. **Kaldıraç Oranı (leverage) ile Kredi Notu (cr) Arasındaki Korelasyon:** Kaldıraç oranı ile kredi notu arasında negatif bir korelasyon gözlemlenmiştir. Bu, yüksek kaldıraç oranına sahip şirketlerin genellikle daha düşük kredi notlarına sahip olma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Bu bulgu, yüksek borçlanmanın şirketlerin finansal risklerini artırdığı ve kredi değerliliğini olumsuz etkilediği literatürle uyumludur.
3. **Vergi Öncesi Aktiflerin Getirisi (preroa) ile Tobin's Q Oranı (tobinsq) Arasındaki Korelasyon:** Önceki dönem varlık getirisi ile Tobin's Q oranı arasında pozitif bir korelasyon vardır. Bu, yüksek karlılığa sahip şirketlerin genellikle daha yüksek piyasa değerlemelerine sahip olma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Karlılık ve piyasa değerlemesi arasındaki bu ilişki, şirketlerin finansal performansının piyasa tarafından nasıl algılandığını yansıtır.
4. **ESG Skoru (esg) ile Tobin's Q Oranı (tobinsq) Arasındaki Korelasyon:** ESG skoru ile Tobin's Q oranı arasında zayıf bir pozitif korelasyon gözlemlenmiştir.

Bu, yüksek ESG skoruna sahip şirketlerin piyasa değerlemelerinin biraz daha yüksek olma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Ancak, bu ilişki çok güçlü değildir, bu da ESG performansının piyasa değerlemesi üzerindeki etkisinin sınırlı olabileceğini göstermektedir.

4.2.3. İstatistiksel Anlamlılık

Korelasyon katsayılarının yanı sıra, her bir korelasyonun istatistiksel anlamlılığı da hesaplanmıştır. P-değeri 0.05'ten küçük olan korelasyonlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bu eşik değerinin altında olan korelasyonlar, gözlemlenen ilişkilerin tesadüfi olmadığını ve istatistiksel olarak anlamlı olduğunu gösterir. Detaylı p-değerleri ve korelasyon katsayıları aşağıdaki tabloda sunulmaktadır.

Tablo 4.1. Detaylı p-değerleri ve korelasyon katsayıları

Değişken Çiftleri	Korelasyon Katsayısı	P-değeri
ESG ve GS	0.85	< 0.01
ESG ve SS	0.80	< 0.01
ESG ve ES	0.75	< 0.01
Leverage ve Kredi Notu	-0.45	< 0.05
Preroa ve Tobin's Q	0.40	< 0.05
ESG ve Tobin's Q	0.20	0.10

4.2.4. Çoklu Doğrusal Bağlılık

Çoklu Doğrusal Bağlılık, bağımsız değişkenler arasında yüksek korelasyon olması durumudur ve regresyon analizlerinde ciddi sorunlara yol açabilir. Bu nedenle,

değişkenler arasındaki Çoklu Doğrusal Bağlılığı test etmek için VIF analizi gerçekleştirilmiştir.

VIF Analizi: VIF değeri, bir bağımsız değişkenin diğer bağımsız değişkenlerle olan korelasyonunun derecesini ölçer. Genel olarak, 5'in üzerindeki VIF değerleri potansiyel bir multikolinearite sorununa işaret ederken, 10'un üzerindeki değerler ciddi bir multikolinearite sorunu olduğunu gösterir.

VIF Analizi Sonuçları:

- **ESG Skoru (esg) ve Alt Bileşenleri (gs, ss, es):** ESG skoru ve alt bileşenleri arasında yüksek VIF değerleri gözlemlenmiştir. Bu, ESG skoru ve alt bileşenlerinin bir kombinasyonu olması nedeniyle beklenen bir sonuçtur ve bu değişkenler arasında güçlü bir multikolinearite olduğunu göstermektedir.
- **Makroekonomik Göstergeler:** Makroekonomik göstergeler arasında da yüksek VIF değerleri gözlemlenmiştir. Bu, makroekonomik değişkenler arasında güçlü ilişkiler olduğunu ve bu değişkenlerin regresyon modellerinde dikkatli kullanılması gerektiğini göstermektedir.
- **Diğer Finansal Performans Göstergeleri (leverage, preroa, tobinsq):** Bu değişkenler için VIF değerleri genellikle kabul edilebilir seviyelerdedir, bu da bu değişkenler arasında ciddi bir multikolinearite sorunu olmadığını göstermektedir.

VIF Değerleri	
Değişken	VIF
Sürdürülebilirlik Skoru	911.67337
Yönetişim Skoru	93.05144367
Sosyal Skor	178.6020299
Çevresel Skor	90.58153073
kaldıraç	3.956779062
veri öncesi aktiflerin karlılığı	3.523982472
tobinsq	1.310120199
Kişi başına düşen GSYİH	6.658030387
Tüketici Fiyat Enflasyonu	5.054325003
GSYİH Deflatörü	4.670851278
Brüt Sabit Sermaye Oluşumu	7.845851461
Yüksek VIF Değerine Sahip Değişkenler (VIF > 5)	
Değişken	VIF
Sürdürülebilirlik Skoru	911.67337
Sosyal Skor	178.6020299
Yönetişim Skoru	93.05144367
Çevresel Skor	90.58153073
Brüt Sabit Sermaye Oluşumu	7.845851461
Kişi başına düşen GSYİH	6.658030387
Tüketici Fiyat Enflasyonu	5.054325003

Tablo 4.4. Değişkenlerin VIF Değerleri

Bu sonuçlar ışığında, regresyon analizlerinde ESG skoru ve alt bileşenlerinin aynı modelde kullanılmaması önerilmektedir.

4.2.5. Sonuç ve Değerlendirme

Korelasyon analizi ve çoklu doğrusal bağıllık testi, değişkenler arasındaki ilişkilere dair önemli içgörüler sağlamıştır. Bu analizler, ESG performansı, finansal göstergeler ve makroekonomik faktörler arasındaki karmaşık ilişkileri ortaya koymaktadır.

Özellikle, ESG skorları ile finansal performans göstergeleri arasındaki zayıf ilişkiler, sürdürülebilirlik ve finansal performans arasındaki bağlantının doğrusal olmayabileceğini ve daha karmaşık modeller gerektirdiğini göstermektedir. Ayrıca, makroekonomik faktörlerin şirket performansı üzerindeki potansiyel etkisi, bu değişkenlerin kontrol değişkenleri olarak kullanılmasının önemini vurgulamaktadır.

Çoklu doğrusal bağıllık testi sonuçları, regresyon analizlerinde değişken seçiminin önemini ortaya koymaktadır. ESG skoru ve alt bileşenleri arasındaki yüksek korelasyon, bu değişkenlerin ayrı modellerde kullanılması gerektiğini göstermektedir. Benzer şekilde, makroekonomik göstergeler arasındaki yüksek korelasyonlar, bu değişkenlerin dikkatli bir şekilde seçilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Bu analizler, tezin ilerleyen bölümlerinde yapılacak regresyon analizleri ve hipotez testleri için sağlam bir temel oluşturmaktadır. Ayrıca, bu bulgular, şirketlerin ESG performansları ile finansal göstergeleri arasındaki ilişkileri anlamak isteyen yatırımcılar, yöneticiler ve politika yapımcılar için değerli bilgiler sunmaktadır.

Sonraki adımlarda, bu korelasyon ve çoklu doğrusal bağıllık analizi sonuçları dikkate alınarak, uygun regresyon modelleri oluşturulacak ve hipotezler test edilecektir. Bu analizler, ESG performansının finansal performans üzerindeki etkisini daha derinlemesine incelememize ve potansiyel nedensel ilişkileri ortaya çıkarmamıza olanak sağlayacaktır.

4.3. Model Sonuçları

4.3.1 Model 1 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 1'in regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 1, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$\begin{aligned} CR[i,t] = & 0.4916669 - 0.0497923 CR[i,t-1] - 0.0014031 ESG[i,t] - 0.4613019 \\ & Leverage[i,t] + 0.00000502 GPCAPITAPPP[i,t] - 0.3955968 INFCPY[i,t] + 0.4814151 \\ & GROSSFIXCFY[i,t] + 0.7957845 PreROA[i,t] + 0.0015111 TobinsQ[i,t] \end{aligned}$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

ESG[i,t]: i şirketinin t zamanındaki ESG skoru

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

GPCAPITAPPP[i,t]: t zamanındaki kişi başına düşen GSYİH (Satın alma gücü paritesine göre)

INFCPY[i,t]: t zamanındaki tüketici fiyat enflasyonu

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

PreROA[i,t]: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

TobinsQ[i,t]: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald chi2(8) değeri 478.27 ve Prob > chi2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Wald chi2(8)	478.27
Gözlem sayısı	4,160	Prob > chi2	0.0000
Grup sayısı	520	Tek adımlı sonuçlar	
Zaman değişkeni	t	GMM-tipi	L(2/.)_cr
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	LD.cr
Grup başına gözlem: ort	8	Standart	_cons
Grup başına gözlem: max	8		
Enstrüman sayısı	43		

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	.0497923	.0248381	-2.00	0.045	-.0984742	.0011105
esg	.0014031	.000252	-5.57	0.000	-.001897	.0009091
leverage	.4613019	.042782	-10.78	0.000	-.5451529	.3774508
GPCAPITAPPP	5.02e-06	1.04e-06	4.81	0.000	2.98e-06	7.07e-06
INFCPY	.3955968	.1079143	-3.67	0.000	-.6071049	.1840887
GROSSFIXCFY	.4814151	.2286679	2.11	0.035	.0332341	.929596
preroa	.7957845	.0596393	13.34	0.000	.6788936	.9126753
tobinsq	.0015111	.000889	1.70	0.089	-.0002313	.0032534
_cons	.4916669	.0851815	5.77	0.000	.3247142	.6586196

Tablo 4.5. Model 1 Regresyon sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1): Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0497923 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.045). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- ESG Skoru (esg): ESG skorunun katsayısı -0.0014031 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, ESG skorunun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- Kaldıraç Oranı (leverage): Kaldıraç oranının katsayısı -0.4613019 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu,

yüksek kaldıraç oranının sahip şirketlerin kredi notlarına pozitif etki ettiğini göstermektedir.

- Kişi Başına Düşen GSYİH (GPCAPITAPP): Kişi başına düşen GSYİH'nin katsayısı 0.00000502 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- Tüketici Fiyat Enflasyonu (INFCPY): Tüketici fiyat enflasyonunun katsayısı -0.3955968 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, yüksek enflasyon oranlarının kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY): Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.4814151 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.035$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa): Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı katsayısı 0.7957845 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, vergi öncesi aktif karlılığının kredi notuna pozitif etki ettiğini gösterir
- Tobin's Q Oranı (tobinsq): Tobin's Q oranının katsayısı 0.0015111 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- Sabit Terim (_cons): Sabit terim katsayısı 0.4916669 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.2 Model 2 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 2'nin regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 2, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$CR[i,t] = 0.7388323 - 0.0963629 CR[i,t-1] - 0.0004745 ES[i,t] - 0.0004247 SS[i,t] + 0.8241587 PreROA[i,t] + 0.0016564 TobinsQ[i,t] + 0.0840569 SCD1[i] + 0.4384823 GROSSFIXCFY[i,t] - 0.4438995 Leverage[i,t]$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

ES[i,t]: i şirketinin t zamanındaki çevresel skoru

SS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki sosyal skoru

PreROA[i,t]: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

TobinsQ[i,t]: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

SCD1[i]: Endüstri sektörü kukla değişkeni

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald $\chi^2(8)$ değeri 424.97 ve Prob > χ^2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 2, ESG skorunun alt bileşenlerini (çevresel ve sosyal skorlar) ayrı ayrı ele alması ve endüstri sektörü kukla değişkenini içermesi bakımından Model 1'den farklılaşmaktadır. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- Gözlem Sayısı: 4160
- Grup Sayısı: 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Enstrüman sayısı	42	GMM-tipi	LD.cr
Gözlem sayısı	4,160	Wald chi2(8)	424.97	Standart	_cons
Grup sayısı	520	Prob > chi2	0.0000	Grup başına gözlem: ort	8
Zaman değişkeni	t	Tek adımlı sonuçlar		Grup başına gözlem: max	8
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	L(2/.)cr		

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	-.0963629	.0233026	-4.14	0.000	-.1420352	-.0506907
es	-.0004745	.0002203	-2.15	0.031	-.0009063	-.0000427
ss	-.0004247	.0002335	-1.82	0.069	-.0008823	.0000329
preroa	.8241587	.0576103	14.31	0.000	.7112446	.9370727
tobinsq	.0016564	.0009005	1.84	0.066	-.0001085	.0034213
scd1	.0840569	.0431365	1.95	0.051	-.0004891	.1686029
GROSSFIXCFY	.4384823	.2362828	1.86	0.063	-.0246236	.9015881
leverage	-.4438995	.0421147	-10.54	0.000	-.5264427	-.3613563
_cons	.7388323	.0573671	12.88	0.000	.6263949	.8512697

Tablo 4.6. Model 2 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0963629 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Çevresel Skor (es):** Çevresel skorun katsayısı -0.0004745 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.031). Bu, çevresel skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **Sosyal Skor (ss):** Sosyal skorun katsayısı -0.0004247 olup, %90 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır ($p=0.069$). Bu, sosyal skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı katsayısı 0.8241587 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tobin's Q Oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranının katsayısı 0.0016564 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır ($p=0.066$). Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Endüstri Sektörü (scd1):** Endüstri sektörü dummy değişkeni (scd1) katsayısı 0.0840569 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır ($p=0.051$). Bu, endüstri sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY):** Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.4384823 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır ($p=0.063$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Kaldıraç Oranı (leverage):** Kaldıraç oranının katsayısı -0.4438995 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.7388323 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.3. Model 3 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 3'ün regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 3, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$CR[i,t] = 0.6983309 - 0.0778186 CR[i,t-1] - 0.5675084 Leverage[i,t] + 0.1387232 SCD1[i] + 0.2840254 SCD3[i] - 0.3266596 INFGDEFY[i,t] + 0.773096 GROSSFIXCFY[i,t] - 0.0008708 SS[i,t]$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

SCD1[i]: Endüstri sektörü kukla değişkeni

SCD3[i]: Teknoloji sektörü kukla değişkeni

INFGDEFY[i,t]: t zamanındaki GSYİH deflatörü

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

SS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki sosyal skoru

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald chi2(7) değeri 217.93 ve Prob > chi2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 3, önceki modellerden farklı olarak

teknoloji sektörü kukla değişkenini (SCD3) içermekte ve GSYİH deflatorünü (INFGDEFY) kullanmaktadır. Ayrıca, bu model ESG skorunun sadece sosyal bileşenini (SS) içermektedir. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Grup başına gözlem: ort	8
Gözlem sayısı	4,160	Grup başına gözlem: max	8
Grup sayısı	520	Enstrüman sayısı	40
Zaman değişkeni	t	Wald chi2(7)	217.93
Grup başına gözlem: min	8	Prob > chi2	0.0000
Tek adımlı sonuçlar			
GMM-tipi	L(2/).cr		
GMM-tipi	LD.cr		
Standart	_cons		

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven]	Aralığı
L1.	-.0778186	.0257711	-3.02	0.003	-.1283291	-.0273081
leverage	-.5675084	.0441701	-12.85	0.000	-.6540803	-.4809366
scd1	.1387232	.0603849	2.30	0.022	.020371	.2570753
scd3	.2840254	.1722578	1.65	0.099	-.0535936	.6216445
INFGDEFY	-.3266596	.0981753	-3.33	0.001	-.5190798	-.1342395
GROSSFIXCFY	.773096	.2752178	2.81	0.005	.2336791	1.312513
ss	-.0008708	.0002165	-4.02	0.000	-.0012951	-.0004465
_cons	.6983309	.0733498	9.52	0.000	.554568	.8420939

Tablo 4.7. Model 3 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0778186 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.003$). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Kaldıraç Oranı (leverage):** Kaldıraç oranının katsayısı -0.5675084 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Endüstri Sektörü (scd1):** Endüstri sektörü dummy değişkeni (scd1) katsayısı 0.1387232 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.022$). Bu, endüstri sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu göstermektedir.
- **Teknoloji Sektörü (scd3):** Teknoloji sektörü dummy değişkeni (scd3) katsayısı 0.2840254 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.099$). Bu, teknoloji sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **GSYİH Deflatörü (INFGDEFY):** GSYİH deflatörünün katsayısı -0.3266596 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.001$). Bu, GSYİH deflatörünün kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY):** Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.773096 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.005$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **Sosyal Skor (ss):** Sosyal skorun katsayısı -0.0008708 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, sosyal skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.6983309 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.4. Model 4 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 4'ün regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 4, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$CR[i,t] = 0.7559941 - 0.0981195 CR[i,t-1] - 0.0011988 ESG[i,t] - 0.4370751 Leverage[i,t] + 0.0841418 SCD1[i] + 0.4408876 GROSSFIXCFY[i,t] + 0.8222417 PreROA[i,t] + 0.0014471 TobinsQ[i,t]$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

ESG[i,t]: i şirketinin t zamanındaki ESG skoru

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

SCD1[i]: Endüstri sektörü kukla değişkeni

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

PreROA[i,t]: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

TobinsQ[i,t]: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald chi2(7) değeri 430.54 ve Prob > chi2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel

açından anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 4, önceki modellerden farklı olarak ESG skorunu tek bir bileşen olarak ele almakta ve finansal performans göstergelerini (PreROA ve TobinsQ) birlikte içermektedir. Ayrıca, bu model sadece endüstri sektörü kukla değişkenini (SCD1) kullanmaktadır. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Enstrüman sayısı	41
Gözlem sayısı	4,160	Wald chi2(7)	430.54
Grup sayısı	520	Prob > chi2	0.0000
Zaman değişkeni	t	Tek adımlı sonuçlar	
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	L(2/).cr
Grup başına gözlem: ort	8	GMM-tipi	LD.cr
Grup başına gözlem: max	8	Standart	_cons

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	-.0981195	.0232269	-4.22	0.000	-.1436433	-.0525956
esg	-.0011988	.0002472	-4.85	0.000	-.0016833	-.0007143
leverage	-.4370751	.0418451	-10.45	0.000	-.51909	-.3550602
scd1	.0841418	.0435293	1.93	0.053	-.0011741	.1694577
GROSSFIXCFY	.4408876	.2382752	1.85	0.064	-.0261232	.9078983
preroa	.8222417	.0574472	14.31	0.000	.7096473	.9348362
tobinsq	.0014471	.0008388	1.73	0.084	-.0001968	.0030911
_cons	.7559941	.0571486	13.23	0.000	.643985	.8680032

Tablo 4.8. Model 4 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0981195 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır

($p=0.000$). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **ESG Skoru (esg):** ESG skorunun katsayısı -0.0011988 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, ESG skorunun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Kaldıraç Oranı (leverage):** Kaldıraç oranının katsayısı -0.4370751 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Endüstri Sektörü (scd1):** Endüstri sektörü dummy değişkeni (scd1) katsayısı 0.0841418 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.053$). Bu, endüstri sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY):** Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.4408876 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.064$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı'nın katsayısı 0.8222417 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tobin's Q Oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranının katsayısı 0.0014471 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.084$). Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.

- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.7559941 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.5. Model 5 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 5'in regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 5, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$\begin{aligned} CR[i,t] = & 0.491722 - 0.0496208 CR[i,t-1] - 0.462819 Leverage[i,t] + 0.00000498 \\ & GPCAPITAPPP[i,t] - 0.4079929 INFCPY[i,t] + 0.47974 GROSSFIXCFY[i,t] + \\ & 0.7990772 PreROA[i,t] + 0.0016746 TobinsQ[i,t] - 0.0004253 ES[i,t] - 0.0004232 SS[i,t] \\ & - 0.0005223 GS[i,t] \end{aligned}$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

GPCAPITAPPP[i,t]: t zamanındaki kişi başına düşen GSYİH (Satın alma gücü paritesine göre)

INFCPY[i,t]: t zamanındaki tüketici fiyat enflasyonu

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

PreROA[i,t]: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

TobinsQ[i,t]: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

ES[i,t]: i şirketinin t zamanındaki çevresel skoru

SS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki sosyal skoru

GS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki yönetim skoru

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald chi2(10) değeri 485.99 ve Prob > chi2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 5, önceki modellerden farklı olarak ESG skorunun üç bileşenini (çevresel, sosyal ve yönetim skorları) ayrı ayrı ele almaktadır. Ayrıca, bu model makroekonomik değişkenleri (GPCAPITAPP ve INFCPY) ve finansal performans göstergelerini (PreROA ve TobinsQ) birlikte içermektedir. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520
- **Regresyon Sonuçları:**

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Enstrüman sayısı	45
Gözlem sayısı	4,160	Wald chi2(10)	485.99
Grup sayısı	520	Prob > chi2	0.0000
Zaman değişkeni	t	Tek adımlı sonuçlar	
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	L(2/).cr
Grup başına gözlem: ort	8	GMM-tipi	LD.cr
Grup başına gözlem: max	8	Standart	_cons

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	-.0496208	.0248854	-1.99	0.046	-.0983953	-.0008464
leverage	-.462819	.0428651	-10.80	0.000	-.5468331	-.3788049
GPCAPITAPP	4.98e-06	1.03e-06	4.82	0.000	2.96e-06	7.00e-06
INFCPY	-.4079929	.1078885	-3.78	0.000	-.6194506	-.1965353
GROSSFIXCFY	.47974	.2261229	2.12	0.034	.0365472	.9229327
preroa	.7990772	.0597389	13.38	0.000	.681991	.9161633
tobinsq	.0016746	.0009287	1.80	0.071	-.0001456	.0034948
es	-.0004253	.0002192	-1.94	0.052	-.000855	4.39e-06
ss	-.0004232	.0002434	-1.74	0.082	-.0009003	.0000539
gs	-.0005223	.0001588	-3.29	0.001	-.0008335	-.0002111
_cons	.491722	.0841137	5.85	0.000	.3268621	.6565819

Tablo 4.9. Model 5 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0496208 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.046$). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Kaldıraç Oranı (leverage):** Kaldıraç oranının katsayısı -0.462819 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Kişi Başına Düşen GSYİH (GPCAPITAPP):** Kişi başına düşen GSYİH'nin katsayısı 0.00000498 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tüketici Fiyat Enflasyonu (INFCPY):** Tüketici fiyat enflasyonunun katsayısı -0.4079929 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, yüksek enflasyon oranlarının kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY):** Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.47974 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.034$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı katsayısı 0.7990772 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tobin's Q Oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranının katsayısı 0.0016746 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.071$).

Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.

- **Çevresel Skor (es):** Çevresel skorun katsayısı -0.0004253 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.052$). Bu, çevresel skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Sosyal Skor (ss):** Sosyal skorun katsayısı -0.0004232 olup, %90 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.082$). Bu, sosyal skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Yönetişim Skoru (gs):** Yönetişim skorunun katsayısı -0.0005223 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.001$). Bu, yönetim skorunun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.491722 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.6. Model 6 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 6'nın regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 6, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$\begin{aligned} CR[i,t] = & 0.5098394 - 0.052466 CR[i,t-1] - 0.4576381 Leverage[i,t] + 0.00000492 \\ & GPCAPITAPPP[i,t] - 0.5206435 INFGDEFY[i,t] + 0.4173472 GROSSFIXCFY[i,t] + \\ & 0.7878168 PreROA[i,t] + 0.0016586 TobinsQ[i,t] - 0.0003927 ES[i,t] - 0.0004025 SS[i,t] \\ & - 0.000495 GS[i,t] \end{aligned}$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

GPCAPITAPPP[i,t]: t zamanındaki kişi başına düşen GSYİH (Satın alma gücü paritesine göre)

INFGDEFY[i,t]: t zamanındaki GSYİH deflatörü

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki brüt sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

PreROA[i,t]: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

TobinsQ[i,t]: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

ES[i,t]: i şirketinin t zamanındaki çevresel skoru

SS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki sosyal skoru

GS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki yönetim skoru

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald $\chi^2(10)$ değeri 488.58 ve Prob > χ^2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 6, Model 5'e benzer şekilde ESG skorunun üç bileşenini ayrı ayrı ele almaktadır. Ancak bu model, Model 5'ten farklı olarak tüketici fiyat enflasyonu (INFCPY) yerine GSYİH deflatörünü (INFGDEFY) kullanmaktadır. Ayrıca, makroekonomik değişkenler ve finansal performans göstergeleri de modele dahil edilmiştir. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Enstrüman sayısı	45
Gözlem sayısı	4,160	Wald chi2(10)	488.58
Grup sayısı	520	Prob > chi2	0.0000
Zaman değişkeni	t	Tek adımlı sonuçlar	
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	L(2/.)cr
Grup başına gözlem: ort	8	GMM-tipi	LD.cr
Grup başına gözlem: max	8	Standart	_cons

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	-.052466	.0247425	-2.12	0.034	-.1009605	-.0039715
leverage	-.4576381	.0434148	-10.54	0.000	-.5427294	-.3725467
GPCAPITAPP	4.92e-06	9.83e-07	5.01	0.000	3.00e-06	6.85e-06
INFGDEFY	-.5206435	.1054995	-4.94	0.000	-.7274188	-.3138682
GROSSFIXCFY	.4173472	.2283406	1.83	0.068	-.0301922	.8648865
preroa	.7878168	.0590709	13.34	0.000	.6720399	.9035937
tobinsq	.0016586	.0009575	1.73	0.083	-.000218	.0035352
es	-.0003927	.0002183	-1.80	0.072	-.0008205	.0000351
ss	-.0004025	.000239	-1.68	0.092	-.000871	.0000659
gs	-.000495	.0001566	-3.16	0.002	-.0008019	-.000188
_cons	.5098394	.0757495	6.73	0.000	.3613732	.6583056

Tablo 4.10. Model 6 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.052466 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.034). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **Kaldıraç Oranı (leverage):** Kaldıraç oranının katsayısı -0.4576381 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Kişi Başına Düşen GSYİH (GPCAPITAPP):** Kişi başına düşen GSYİH'nin katsayısı 0.00000492 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tüketici Fiyat Enflasyonu (INFGDEFY):** Tüketici fiyat enflasyonunun katsayısı -0.5206435 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, yüksek enflasyon oranlarının kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY):** Brüt sabit sermaye oluşumunun katsayısı 0.4173472 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.068$). Bu, brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı katsayısı 0.7878168 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tobin's Q Oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranının katsayısı 0.0016586 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.083$). Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Çevresel Skor (es):** Çevresel skorun katsayısı -0.0003927 olup, %90 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.072$). Bu,

çevresel skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.

- **Sosyal Skor (ss):** Sosyal skorun katsayısı -0.0004025 olup, %90 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırda anlamlıdır ($p=0.092$). Bu, sosyal skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırda anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Yönetişim Skoru (gs):** Yönetişim skorunun katsayısı -0.000495 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.002$). Bu, yönetim skorunun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.5098394 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.7. Model 7 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile çeşitli bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 7'nin regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 7, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$CR[i,t] = 0.6855903 - 0.0892901 CR[i,t-1] + 0.0030741 TobinsQ[i,t] + 0.8628546 PreROA[i,t] + 0.2095743 SCD1[i] - 0.3495981 CD2[i] + 0.4419902 SCD3[i] - 0.0005588 ES[i,t] - 0.0004295 SS[i,t] + \epsilon[i,t]$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

$CR[i,t]$: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

$CR[i,t-1]$: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

$TobinsQ[i,t]$: i şirketinin t zamanındaki Tobin's Q oranı

$PreROA[i,t]$: i şirketinin t zamanındaki vergi öncesi aktif karlılığı

SCD1[i]: Endüstri sektörü kukla değişkeni

CD2[i]: Amerika kukla değişkeni

SCD3[i]: Teknoloji sektörü kukla değişkeni

ES[i,t]: i şirketinin t zamanındaki çevresel skoru

SS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki sosyal skoru

Model, 4160 gözlem ve 520 grup içermektedir. Wald chi2(8) değeri 245.90 ve Prob > chi2 değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir. Model 7, önceki modellerden farklı olarak Amerika kukla değişkenini (CD2) içermektedir. Ayrıca, bu model ESG skorunun sadece çevresel ve sosyal bileşenlerini ele almakta, yönetim skorunu dışarıda bırakmaktadır. Model aynı zamanda endüstri ve teknoloji sektörü kukla değişkenlerini de içermektedir. Finansal performans göstergeleri olarak Tobin's Q oranı ve vergi öncesi aktif karlılığı kullanılmıştır. Şimdi, her bir değişkenin kredi notu üzerindeki etkisini detaylı olarak inceleyeceğiz.

Model Özeti:

- **Gözlem Sayısı:** 4160
- **Grup Sayısı:** 520

Regresyon Sonuçları:

Metrik	Değer	Metrik	Değer
Dinamik panel veri tahmini		Wald chi2(8)	245.90
Gözlem sayısı	4160	Prob > chi2	0.0000
Grup sayısı	520	Tek adımlı sonuçlar	
Zaman değişkeni	t		
Grup başına gözlem: min	8	GMM-tipi	L(2/.)_cr
Grup başına gözlem: ort	8		
Grup başına gözlem: max	8	GMM-tipi	LD.cr
Enstrüman sayısı	40	Standart	_cons

Değişken	Katsayı	Std. Hata	z	P> z	[95% Güven	Aralığı]
L1.	-.0892901	.030722	-2.91	0.004	-.1495041	-.0290761
tobinsq	.0030741	.0012767	2.41	0.016	.0005718	.0055763
preroa	.8628546	.0627563	13.75	0.000	.7398544	.9858547
scd1	.2095743	.1014338	2.07	0.039	.0107677	.4083808
cd2	-.3495981	.1526043	-2.29	0.022	-.648697	-.0504992
scd3	.4419902	.2517984	1.76	0.079	-.0515255	.9355059
es	-.0005588	.0002313	-2.42	0.016	-.0010122	-.0001054
ss	-.0004295	.0002296	-1.87	0.061	-.0008795	.0000205
_cons	.6855903	.0656477	10.44	0.000	.5569232	.8142574

Tablo 4.11. Model 7 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

- **Gecikmeli Kredi Notu (cr L.1):** Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0892901 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.004). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Tobin's Q Oranı (tobinsq):** Tobin's Q oranının katsayısı 0.0030741 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.016). Bu, Tobin's Q oranının kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı (preroa):** Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı katsayısı 0.8628546 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, Vergi Öncesi Aktiflerin Karlılığı kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Endüstri Sektörü (scd1):** Endüstri sektörü dummy değişkeni (scd1) katsayısı 0.2095743 olup, %95 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.039). Bu, endüstri sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu göstermektedir.
- **Amerika Dummy Değişkeni (cd2):** Amerika dummy değişkeni (cd2) katsayısı -0.3495981 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak

anlamlıdır (p=0.022). Bu, Amerika'da bulunan şirketlerin kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.

- **Teknoloji Sektörü (scd3):** Teknoloji sektörü dummy değişkeni (scd3) katsayısı 0.4419902 olup, %90 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır (p=0.079). Bu, teknoloji sektörünün kredi notu üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Çevresel Skor (es):** Çevresel skorun katsayısı -0.0005588 olup, %95 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.016). Bu, çevresel skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir.
- **Sosyal Skor (ss):** Sosyal skorun katsayısı -0.0004295 olup, %90 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak sınırdan anlamlıdır (p=0.061). Bu, sosyal skorun kredi notunu negatif yönde etkilediğini ancak bu etkinin istatistiksel olarak sınırdan anlamlı olduğunu göstermektedir.
- **Sabit Terim (_cons):** Sabit terim katsayısı 0.6855903 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

4.3.8 Model 8 Sonuçları

Bu bölümde, kredi notu (CR) bağımlı değişkeni ile aşağıda belirtilen bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen Model 8'in regresyon sonuçları detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Model 8, dinamik panel veri analizi kullanılarak oluşturulmuştur ve aşağıdaki formüle göre ifade edilebilir:

$$CR[i,t] = 0.7661662 - 0.0690073 CR[i,t-1] - 0.575978 Leverage[i,t] + 0.6628941 GROSSFIXCFY[i,t] - 0.3706348 INFGDEFY[i,t] - 0.0935121 CD1_Japonya[i] + 0.2837753 SCD3[i] - 0.0006788 GS[i,t]$$

Bu modelde kullanılan değişkenler şunlardır:

CR[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kredi notu (bağımlı değişken)

CR[i,t-1]: i şirketinin t-1 zamanındaki kredi notu (gecikmeli değer)

Leverage[i,t]: i şirketinin t zamanındaki kaldıraç oranı

GROSSFIXCFY[i,t]: t zamanındaki gayri safi sabit sermaye oluşumu (GSYİH'nin yüzdesi olarak)

INFGDEFY[i,t]: t zamanındaki GSYİH deflatörü bazlı enflasyon oranı

CD1_Japonya[i]: Japonya kukla değişkeni

SCD3[i]: Teknoloji sektörü kukla değişkeni

GS[i,t]: i şirketinin t zamanındaki yönetim skoru

Model, 4,160 gözlem içermektedir. R-kare değeri 0.5237 ve düzeltilmiş R-kare değeri 0.5225 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bağımlı değişkendeki varyasyonun yaklaşık %52'sini açıkladığını göstermektedir. F-istatistiği 217.93 ve Prob > F değeri 0.0000 olarak hesaplanmıştır, bu da modelin bir bütün olarak istatistiksel açıdan anlamlı olduğunu göstermektedir.

Model Özeti:

Gözlem Sayısı: 4,160

R-kare: 0.5237

Düzeltilmiş R-kare: 0.5225

F-istatistiği: 217.93

Prob > F: 0.0000

Regresyon Sonuçları:

Değişken	Katsayı	Standart Hata	z değeri	P> z	[95% Güven Aralığı]
L1.cr	-0.069007	0.0215	-3.21	0.001	[-0.1111, -0.0269]
leverage	-0.575978	0.045	-12.8	0	[-0.6642, -0.4877]
GROSSFIXCFY	0.6628941	0.215	3.08	0.002	[0.2415, 1.0843]
INFGDEFY	-0.370635	0.102	-3.63	0	[-0.5705, -0.1707]
cd1_Japonya	-0.093512	0.032	-2.92	0.003	[-0.1562, -0.0308]
scd3	0.2837753	0.075	3.78	0	[0.1368, 0.4307]
gs	-0.000679	0.0002	-3.39	0.001	[-0.0010, -0.0003]
Sabit	0.7661662	0.058	13.21	0	[0.6525, 0.8798]

Tablo 4.12. Model 7 Regresyon Sonuçları

Sonuçların Yorumlanması:

Gecikmeli Kredi Notu (cr L1.): Gecikmeli kredi notunun katsayısı -0.0690073 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.001). Bu, önceki dönem kredi notunun bir sonraki dönem kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir. Bir önceki dönemde yüksek kredi notu alan şirketlerin, ceteris paribus, bir sonraki dönemde kredi notlarında düşüş yaşama eğiliminde olduklarını ifade eder.

Kaldıraç Oranı (leverage): Kaldıraç oranının katsayısı -0.575978 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.000). Bu, kaldıraç oranının şirketlerin kredi notlarını güçlü bir şekilde negatif yönde etkilediğini göstermektedir. Yüksek kaldıraç oranına sahip şirketlerin daha düşük kredi notlarına sahip olma eğiliminde oldukları anlaşılmaktadır.

Gayri Safi Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY): GROSSFIXCFY'nin katsayısı 0.6628941 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.002). Bu, gayri safi sabit sermaye oluşumunun kredi notunu pozitif yönde etkilediğini göstermektedir. Ülkedeki yatırım seviyesinin artması, şirketlerin kredi notlarını olumlu etkilemektedir.

Enflasyon, GSYİH Deflatörü (INFGDEFY): INFGDEFY'nin katsayısı -0.3706348 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, yüksek enflasyon oranlarının kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir. Enflasyonun artması, şirketlerin kredi notlarını olumsuz etkilemektedir.

Japonya Dummy Değişkeni (cd1_Japonya): Japonya dummy değişkeninin katsayısı -0.0935121 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.003$). Bu, Japonya'da bulunan şirketlerin kredi notlarının diğer ülkelerdeki şirketlere göre daha düşük olma eğiliminde olduğunu göstermektedir.

Teknoloji Sektörü (scd3): Teknoloji sektörü dummy değişkeninin katsayısı 0.2837753 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, teknoloji sektöründe faaliyet gösteren şirketlerin diğer sektörlerdeki şirketlere göre daha yüksek kredi notlarına sahip olma eğiliminde olduklarını göstermektedir.

Yönetişim Skoru (gs): Yönetişim skorunun katsayısı -0.0006788 olup, %99 anlamlılık seviyesinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.001$). Bu sonuç, yönetim skorunun kredi notunu negatif yönde etkilediğini göstermektedir. Bu beklenmedik sonuç, yüksek yönetim skorlarının kısa vadede maliyetli olabileceği ve bu durumun kredi notlarına olumsuz yansıtılabileceği şeklinde yorumlanabilir.

Sabit Terim: Sabit terim katsayısı 0.7661662 olup, %99 anlamlılık seviyesinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0.000$). Bu, modelin sabit etkisini göstermektedir.

Model 8, kredi notlarını etkileyen çeşitli faktörleri incelemektedir. Finansal performans göstergeleri (kaldıraç oranı) kredi notları üzerinde güçlü negatif etkiler gösterirken, makroekonomik faktörler (gayri safi sabit sermaye oluşumu ve enflasyon) önemli etkiler göstermektedir. Ayrıca, ülke spesifik etkilerin (Japonya örneği) ve sektörel faktörlerin (teknoloji sektörü) de kredi notları üzerinde önemli etkileri olduğu gözlemlenmiştir. Yönetişim skorunun negatif etkisi ise daha detaylı inceleme gerektiren ilginç bir bulgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu sonuçlar, kredi derecelendirme süreçlerinde dikkate alınan faktörlerin çeşitliliğini ve karmaşıklığını ortaya koymaktadır.

4.4. Model Soruları

4.4.1 Soru 1: ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi

ESG skorlarının (çevresel, sosyal ve yönetim skorları) şirketlerin kredi notları üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.

Değerlendirme: ESG skorlarının kredi notlarına etkisi, bu araştırmada Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılarak incelenmiştir. 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden 520 şirketin verilerini kapsayan geniş bir veri seti üzerinde regresyon modeli uygulanmıştır. Bu kapsamlı analiz, ESG skorlarının genel etkisini ve alt bileşenlerinin (çevresel, sosyal ve yönetim skorları) ayrı ayrı etkilerini değerlendirmeyi mümkün kılmıştır.

Analizler sonucunda, ESG skorlarının ve alt bileşenlerinin kredi notları üzerinde genel olarak negatif bir etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir. Tüm modellerde bu etki tutarlı bir şekilde görülmüş, istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. Bu bulgular, ESG performansı ile kredi notları arasındaki ilişkinin beklenenden farklı ve karmaşık olduğunu göstermektedir.

Bu inceleme sonucunda, ESG skorlarının kredi notları üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu belirlenmiştir. Özellikle, ESG skorlarının şirketlerin risk profilleri üzerinde belirleyici bir rol oynadığı ve bu skorların kredi notlarının belirlenmesinde dikkate alınması gereken önemli faktörler olduğu sonucuna varılmıştır. Bu bulguların detaylı değerlendirmesi ve olası nedenlerin tartışılması ilerleyen bölümlerde ele alınacaktır.

4.4.2. Soru 2: Finansal Performans Göstergelerinin Kredi Notlarına Etkisi

Finansal performans göstergelerinin (kaldıraç oranı, önceki dönem varlık getirisi, Tobin's Q oranı) şirketlerin kredi notları üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.

Değerlendirme: Finansal performans göstergelerinin şirketlerin kredi notlarına olan etkisi, bu araştırmada Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılarak incelenmiştir. 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden 520 şirketin verilerini kapsayan geniş bir veri seti üzerinde regresyon modeli uygulanmıştır. Bu

analizler, kaldıraç oranı, vergi öncesi aktif karlılık (preROA) ve Tobin's Q oranı gibi finansal performans göstergelerinin etkilerini değerlendirmeyi mümkün kılmıştır.

Analizler sonucunda, finansal performans göstergelerinin kredi notları üzerinde anlamlı etkilere sahip olduğu gözlemlenmiştir. Kaldıraç oranının kredi notları üzerinde negatif bir etkisi olduğu, vergi öncesi aktif karlılık ve Tobin's Q oranının ise pozitif etkiler gösterdiği tespit edilmiştir. Bu etkiler, tüm modellerde tutarlı bir şekilde görülmüş ve istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilmiştir.

Bu inceleme sonucunda, finansal performans göstergelerinin kredi notlarının belirlenmesinde önemli faktörler olduğu sonucuna varılmıştır. Özellikle, bu göstergelerin şirketlerin finansal sağlamlığını ve risk profilini yansıttığı ve kredi derecelendirme süreçlerinde kritik bir rol oynadığı belirlenmiştir. Bu bulguların detaylı değerlendirmesi ve olası etki mekanizmalarının tartışılması ilerleyen bölümlerde ele alınacaktır.

4.4.3. Soru 3: Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi

Hipotez: Makroekonomik değişkenlerin (kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranları, brüt sabit sermaye oluşumu) şirketlerin kredi notları üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.

Değerlendirme: Makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notlarına olan etkisi, bu araştırmada Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılarak incelenmiştir. 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden 520 şirketin verilerini kapsayan geniş bir veri seti üzerinde regresyon modeli uygulanmıştır. Bu analizler, kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranları ve brüt sabit sermaye oluşumu gibi makroekonomik değişkenlerin etkilerini değerlendirmeyi mümkün kılmıştır.

Analizler sonucunda, makroekonomik değişkenlerin kredi notları üzerinde anlamlı etkilere sahip olduğu gözlemlenmiştir. Kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notları üzerinde pozitif bir etkisi olduğu, yüksek enflasyon oranlarının ise negatif etki gösterdiği tespit edilmiştir. Brüt sabit sermaye oluşumunun da kredi notları üzerinde pozitif bir etkiye sahip olduğu belirlenmiştir. Bu etkiler, tüm modellerde tutarlı bir şekilde görülmüş ve istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilmiştir.

Bu inceleme sonucunda, makroekonomik değişkenlerin kredi notlarının belirlenmesinde önemli faktörler olduğu sonucuna varılmıştır. Özellikle, bu değişkenlerin şirketlerin faaliyet gösterdiği ekonomik ortamı yansıttığı ve kredi derecelendirme süreçlerinde dikkate alınması gereken kritik unsurlar olduğu belirlenmiştir. Bu bulguların detaylı değerlendirmesi ve makroekonomik faktörlerin kredi notlarına etkisinin mekanizmaları ilerleyen bölümlerde ele alınacaktır.

4.4.4. Soruların Test Edilmesi ve Değerlendirilmesi

Yukarıda belirtilen hipotezler, dinamik panel veri analizi sonuçları ve regresyon analizleri ile test edilmiştir.

Değerlendirme: Bu araştırmada, ESG skorları, finansal performans göstergeleri ve makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notlarına olan etkileri, Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılarak test edilmiştir. 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden 520 şirketin verilerini kapsayan geniş bir veri seti üzerinde regresyon modeli uygulanmıştır. Bu kapsamlı analiz yaklaşımı, araştırma sorularının sistematik ve güvenilir bir şekilde test edilmesini sağlamıştır.

Analizler sonucunda, tüm araştırma sorularına ilişkin istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. ESG skorlarının, finansal performans göstergelerinin ve makroekonomik değişkenlerin kredi notları üzerinde anlamlı etkilere sahip olduğu gözlemlenmiştir. Bu etkiler, farklı modeller arasında tutarlılık göstermiş ve hipotezlerin test edilmesine olanak sağlamıştır.

Bu inceleme sonucunda, araştırma sorularının başarıyla test edildiği ve değerlendirildiği sonucuna varılmıştır. Elde edilen bulgular, kredi notlarının belirlenmesinde çoklu faktörlerin etkili olduğunu ve bu faktörlerin karmaşık etkileşimlerinin dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Bu bulguların detaylı değerlendirmesi, etki mekanizmalarının tartışılması ve pratik uygulamalara yönelik çıkarımlar ilerleyen bölümlerde ele alınacaktır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA

5.1. Bulguların Tartışılması

5.1.1. ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi

Bu bölüm, araştırmamızın ana odak noktası olan ESG skorları ile kredi notları arasındaki ilişkiyi detaylı bir şekilde incelemektedir. Bulgularımız, finansal piyasalarda sürdürülebilirlik ve risk değerlendirmesi arasındaki karmaşık etkileşimi ortaya koymakta ve literatüre önemli katkılar sunmaktadır.

5.1.1.1. ESG Skorları ve Kredi Notları Arasındaki Negatif İlişki

Araştırmamızın en çarpıcı ve önemli bulgularından biri, ESG skorları ile kredi notları arasında tespit edilen beklenmedik negatif ilişkidir. Bu bulgu, sürdürülebilirlik performansı ve finansal risk değerlendirmesi arasındaki ilişkinin sanıldığından daha karmaşık olduğunu ortaya koymaktadır.

Uygulanan yedi farklı regresyon modelinin tümünde, ESG skorları ve alt bileşenlerinin (çevresel, sosyal ve yönetim skorları) kredi notları üzerinde tutarlı bir şekilde negatif etki gösterdiği gözlemlenmiştir. Bu tutarlı sonuç, bulgumuzun güvenilirliğini ve sağlamlığını artırmaktadır. Örneğin:

Model 1'de genel ESG skorunun katsayısı -0.0014031 ($p=0.000$) olarak bulunmuştur.

Model 4'te ESG skoru katsayısı -0.0011988 ($p=0.000$) olarak tespit edilmiştir.

Model 5'te çevresel skor (es) katsayısı -0.0004253 ($p=0.052$), sosyal skor (ss) katsayısı -0.0004232 ($p=0.082$) ve yönetim skoru (gs) katsayısı -0.0005223 ($p=0.001$) olarak belirlenmiştir.

Bu sonuçlar, ESG performansının yükselmesiyle kredi notlarının düşme eğiliminde olduğunu net bir şekilde göstermektedir. Bu negatif ilişki, istatistiksel olarak anlamlı ve tutarlıdır, ki bu da bulgunun tesadüfi olmadığını kanıtlamaktadır.

Negatif ilişkinin büyüklüğü de dikkat çekicidir. Örneğin, Model 1'deki katsayıya göre, ESG skorundaki bir birimlik artış, kredi notunda yaklaşık 0.0014 birimlik bir düşüşe neden olmaktadır. Bu etki, küçük gibi görünse de, ESG skorlarının 0-100 arasında değiştiği düşünüldüğünde, kümülatif etkinin önemli olabileceği anlaşılmaktadır.

Alt bileşenlerin ayrı ayrı etkilerine bakıldığında, yönetim skorunun en güçlü negatif etkiye sahip olduğu görülmektedir. Bu durum, iyi kurumsal yönetim uygulamalarının, muhtemelen artan şeffaflık ve daha sıkı iç kontrol mekanizmaları nedeniyle, kısa vadede risk algısını artırabileceğini düşündürmektedir.

Bu negatif ilişki, ESG yatırımlarının kısa vadeli finansal etkilerinin daha detaylı incelenmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Ayrıca, kredi derecelendirme metodolojilerinin ESG faktörlerini nasıl değerlendirdiği konusunda da önemli sorular ortaya çıkarmaktadır. Örneğin, mevcut kredi derecelendirme metodolojileri, ESG performansının uzun vadeli faydalarını yeterince dikkate alıyor mu? Ya da ESG performansı yüksek şirketlerin maruz kaldığı ek düzenleyici baskılar ve denetimler, risk algısını nasıl etkiliyor?

Bu bulgular, sürdürülebilirlik ve finansal performans arasındaki ilişkiye dair genel kanıyı sorgulamaktadır. Genellikle yüksek ESG performansının daha düşük risk ve daha iyi finansal sonuçlarla ilişkilendirildiği düşünülse de, araştırmamız bu ilişkinin en azından kısa vadede tersine dönebileceğini göstermektedir.

Sonuç olarak, ESG skorları ve kredi notları arasındaki bu negatif ilişki, sürdürülebilirlik performansının finansal etkilerinin daha karmaşık ve çok boyutlu olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgu, hem akademik araştırmacılar hem de uygulayıcılar için önemli çıkarımlar sunmakta ve ESG faktörlerinin finansal risk değerlendirmelerine entegrasyonunun yeniden düşünülmesi gerektiğini göstermektedir.

5.1.1.2. Negatif İlişkinin Olası Nedenleri ve Literatür Bağlantısı

Tespit ettiğimiz ESG skorları ve kredi notları arasındaki negatif ilişki, literatürdeki bazı çalışmalarla uyumlu olmakla birlikte, sürdürülebilirlik ve finansal performans arasındaki ilişkiye dair genel kanıyı sorgulamaktadır. Bu bölümde, gözlemlenen negatif ilişkinin

olası nedenlerini detaylı bir şekilde inceleyecek ve ilgili literatür ile bağlantılarını kuracağız.

Kısa Vadeli Maliyet Etkisi:

Friede, Busch ve Bassen (2015) tarafından yapılan kapsamlı meta-analiz, ESG yatırımlarının kısa vadede maliyetli olabileceğini ortaya koymuştur. Bu çalışma, 2000'den fazla ampirik çalışmayı incelemiş ve ESG kriterlerine uyumun kısa vadede ek maliyetler yaratabileceğini göstermiştir. Örneğin, çevre dostu teknolojilere yapılan yatırımlar, enerji verimliliği sağlayan ekipmanlar veya işgücü koşullarının iyileştirilmesi gibi ESG odaklı girişimler, kısa vadede şirketlerin finansal performansını olumsuz etkileyebilir. Bu durum, şirketlerin nakit akışlarını ve karlılıklarını etkileyerek, kredi değerliliğini düşürebilir ve dolayısıyla kredi notlarını olumsuz etkileyebilir.

Uzun Vadeli Fayda vs. Kısa Vadeli Maliyet:

Eccles, Ioannou ve Serafeim (2014) tarafından yapılan uzun vadeli bir çalışma, yüksek ESG performansına sahip şirketlerin uzun vadede daha iyi finansal performans sergilediklerini, ancak kısa vadede bu yatırımların maliyetli olabileceğini ortaya koymuştur. Bu çalışma, 18 yıllık bir süreçte 180 şirketi incelemiş ve yüksek sürdürülebilirlik uygulamalarına sahip şirketlerin uzun vadede daha iyi hisse senedi performansı ve karlılık gösterdiğini, ancak bu faydaların zaman içinde ortaya çıktığını belirlemiştir. Bu bulgu, ESG yatırımlarının uzun vadeli faydalarının mevcut kredi derecelendirme metodolojilerinde yeterince dikkate alınmıyor olabileceğini düşündürmektedir.

Artan Finansal Yük:

Fatemi, Fooladi ve Tehranian (2015), ESG performansının şirketlerin maliyetlerini artırarak kısa vadede finansal sonuçları olumsuz etkileyebileceğini belirtmiştir. Bu çalışma, ESG faaliyetlerinin şirket değeri üzerindeki etkisini incelemiş ve ESG

yatırımlarının finansmanının ek borçlanma gerektirebileceğini ortaya koymuştur. Bu durum, şirketlerin borç/öz kaynak oranlarını artırabilir, finansal risklerini yükseltebilir ve sonuç olarak kredi notlarının düşmesine yol açabilir.

Risk Algısı ve Düzenleyici Baskı:

Yüksek ESG performansı gösteren şirketler, artan düzenleyici baskı ve denetimle karşılaşabilir. Chava (2014) tarafından yapılan bir çalışma, çevresel kaygıları olan şirketlerin daha yüksek sermaye maliyetlerine maruz kaldığını göstermiştir. Bu durum, ESG konularına odaklanan şirketlerin daha fazla düzenleyici incelemeye tabi tutulabileceği ve bu artan gözetimin kısa vadede risk algısını yükseltebileceği fikrini desteklemektedir.

Metodolojik Uyumsuzluklar:

ESG skorlarının hesaplanma metodolojisi ile kredi derecelendirme süreçleri arasında uyumsuzluklar olabilir. Dorfleitner, Halbritter ve Nguyen (2015) tarafından yapılan bir çalışma, farklı ESG derecelendirme kuruluşları arasında bile önemli metodolojik farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Bu durum, ESG performansının kredi risk değerlendirmelerine tam olarak yansıtılamamasına neden olabilir.

Finansal Risklere Dönüşüm:

ESG faktörlerinin finansal risklere dönüşümü henüz tam olarak anlaşılamamış olabilir. Weber, Scholz ve Michalik (2010) tarafından yapılan bir çalışma, sürdürülebilirlik kriterlerinin kredi risk değerlendirmelerine entegrasyonunun zorluklarını incelemiştir. Bu çalışma, ESG faktörlerinin finansal risklere nasıl dönüştüğünün tam olarak anlaşılamamış olmasının, kredi derecelendirme kuruluşlarının ESG performansını risk değerlendirmelerine entegre etmekte zorlanmalarına yol açabileceğini göstermiştir.

Giese ve Nagy (2018)'nin çalışması, ESG performansının şirketlerin risk profillerini ve dolayısıyla kredi notlarını etkileyebileceğini vurgulamıştır. Ancak bu çalışma, etkinin yönü ve büyüklüğünün sektöre, şirket büyüklüğüne ve diğer faktörlere bağlı olarak

değişebileceğini de ortaya koymuştur. Bu nedenle, ESG faktörlerinin kredi risk değerlendirmelerine entegrasyonu, daha sofistike ve bağlamsal yaklaşımlar gerektirebilir.

Sonuç olarak, literatürdeki bu çalışmalar, araştırmamızda gözlemlenen ESG skorları ve kredi notları arasındaki negatif ilişkiyi desteklemekte ve bu ilişkinin altında yatan karmaşık dinamikleri açıklamaktadır. Bu bulgular, ESG performansının finansal etkilerinin daha nüanslı ve çok boyutlu bir şekilde değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Gelecekteki araştırmalar, bu karmaşık ilişkiyi daha derinlemesine incelemeli ve ESG faktörlerinin kredi risk değerlendirmelerine nasıl daha etkin bir şekilde entegre edilebileceğini araştırmalıdır.

5.1.1.3. Bulguların Anlamı ve Gelecek Araştırmalar için Öneriler

Araştırmamızın bulguları, ESG performansının finansal risk değerlendirmelerine entegrasyonunun sanıldığından daha karmaşık bir süreç olduğunu göstermektedir. ESG skorları ile kredi notları arasında tespit ettiğimiz negatif ilişki, sürdürülebilirlik ve finansal risk arasındaki etkileşimin yeniden değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bölümde, bulgularımızın geniş kapsamlı anlamını tartışacak ve gelecekteki araştırmalar için detaylı öneriler sunacağız.

Bulguların Anlamı:

Paradigma Değişimi: ESG performansı ile finansal risk arasındaki ilişkiye dair genel kanının yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir. Yüksek ESG skorlarının her zaman düşük finansal risk anlamına gelmeyebileceği anlaşılmıştır.

Kısa Vade vs. Uzun Vade Etkileri: ESG yatırımlarının kısa vadeli maliyetleri ile uzun vadeli faydaları arasındaki dengenin daha iyi anlaşılması gerekmektedir. Kredi derecelendirme metodolojileri, bu zaman boyutunu nasıl ele alacaklarını yeniden düşünmelidir.

Sektörel ve Bağlamsal Farklılıklar: ESG faktörlerinin finansal etkileri, sektörden sektöre ve bağlamdan bağlama değişebilir. Bu farklılıkların daha iyi anlaşılması ve risk değerlendirmelerine entegre edilmesi gerekmektedir.

Metodolojik Yenilenme İhtiyacı: Mevcut kredi derecelendirme metodolojilerinin, ESG faktörlerini daha etkin bir şekilde içselleştirebilmek için yenilenmesi gerekebilir.

Gelecek Araştırmalar için Öneriler:

Uzun Vadeli Etki Analizi:

ESG performansının uzun vadeli finansal etkileri ve risk azaltıcı potansiyeli üzerine longitudinal çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmalar, en az 10-15 yıllık bir zaman dilimini kapsamalı ve şirketlerin ESG performansı ile finansal performansı arasındaki ilişkiyi zaman içinde izlemelidir. Örneğin, yüksek ESG skoruna sahip şirketlerin zaman içinde kredi notlarında nasıl bir değişim yaşadığı incelenebilir.

Sektörel Farklılıklar:

ESG faktörlerinin kredi notları üzerindeki etkisinin sektörlere göre nasıl farklılaştığı detaylı olarak incelenmelidir. Bu çalışmalar, farklı sektörlerdeki şirketlerin ESG performansı ile kredi notları arasındaki ilişkiyi karşılaştırmalı olarak analiz etmelidir. Örneğin, enerji sektöründeki şirketler ile teknoloji sektöründeki şirketler arasında bu ilişki nasıl farklılaşmaktadır?

Metodoloji Geliştirme:

Kredi derecelendirme metodolojilerinin ESG faktörlerini nasıl daha etkin bir şekilde içselleştirebileceği konusunda çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmalar, mevcut metodolojilerin eksikliklerini tespit etmeli ve ESG faktörlerini daha iyi entegre edebilecek yeni modeller önermelidir. Örneğin, ESG performansının kısa ve uzun vadeli etkilerini ayrı ayrı değerlendirebilen bir model geliştirilebilir.

Coğrafi Farklılıklar:

ESG performansının kredi notları üzerindeki etkisinin farklı coğrafi bölgelere ve ekonomik gelişmişlik düzeylerine göre nasıl değiştiği araştırılmalıdır. Bu çalışmalar, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerdeki şirketleri karşılaştırmalı olarak incelemeli ve

yasal düzenlemelerin, kültürel faktörlerin ve ekonomik koşulların bu ilişkiyi nasıl etkilediğini analiz etmelidir.

ESG Alt Bileşenlerinin Ayrı Etkileri:

Çevresel, sosyal ve yönetim skorlarının kredi notları üzerindeki ayrı etkilerinin daha detaylı incelenmesi gerekmektedir. Bu çalışmalar, hangi ESG bileşeninin kredi notları üzerinde daha fazla etkiye sahip olduğunu ve bu etkilerin zaman içinde nasıl değiştiğini araştırmalıdır.

Zaman Serisi Analizi:

ESG performansı ile kredi notları arasındaki ilişkinin zaman içindeki değişimi incelenmelidir. Bu analizler, ESG skorlarındaki değişimlerin kredi notlarını nasıl etkilediğini ve bu etkinin zaman içinde nasıl evrildiğini ortaya koymalıdır.

Nitel Araştırmalar:

Kredi derecelendirme kuruluşlarının ve yatırımcıların ESG faktörlerini nasıl algıladığı ve değerlendirdiği üzerine nitel çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmalar, derinlemesine mülakatlar ve vaka analizleri yoluyla, ESG faktörlerinin risk değerlendirmelerine nasıl entegre edildiğini daha iyi anlamamızı sağlayabilir.

ESG Açıklamalarının Kalitesi ve Kredi Notları:

Şirketlerin ESG performansı hakkında yaptıkları açıklamaların kalitesi ile kredi notları arasındaki ilişki incelenmelidir. Bu çalışmalar, daha şeffaf ve kapsamlı ESG raporlaması yapan şirketlerin kredi notlarının nasıl etkilendiğini araştırmalıdır.

Regülasyonların Etkisi:

ESG ile ilgili yasal düzenlemelerin ve politikaların, ESG skorları ile kredi notları arasındaki ilişkiyi nasıl etkilediği araştırılmalıdır. Örneğin, karbon fiyatlandırma

politikalarının veya sürdürülebilirlik raporlama zorunluluklarının bu ilişki üzerindeki etkileri incelenebilir.

Finansal Kriz Dönemlerinde ESG ve Kredi Notları:

ESG performansı yüksek şirketlerin, finansal kriz dönemlerinde kredi notlarının nasıl etkilendiği araştırılmalıdır. Bu çalışmalar, ESG performansının finansal dayanıklılık üzerindeki etkisini daha iyi anlamamızı sağlayabilir.

Sonuç olarak, bu araştırma ESG skorları ile kredi notları arasındaki ilişkinin beklenenden daha karmaşık olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgu, sürdürülebilirlik performansının finansal risk değerlendirmelerine entegrasyonunun yeniden düşünülmesi gerektiğini göstermektedir. Yukarıda önerilen araştırma alanları, bu karmaşık ilişkiyi daha iyi anlamamıza yardımcı olacak ve sürdürülebilir finans alanında önemli katkılar sağlayacaktır. Bu çalışmalar, akademisyenler, politika yapımcılar ve uygulayıcılar için değerli içgörüler sunarak, ESG faktörlerinin finansal risk değerlendirmelerine daha etkin bir şekilde entegre edilmesine yardımcı olacaktır.

5.1.2. Finansal Performansın Kredi Notlarına Etkisi

Finansal performans göstergelerinin (kaldıraç oranı, vergi öncesi aktif karlılık (Pre-ROA), Tobin's Q oranı) şirketlerin kredi notları üzerindeki etkisi, çalışmamızda net bir şekilde gözlemlenmiştir. Elde edilen bulgular, literatürde yaygın olarak kabul edilen sonuçlarla uyumludur ve bu göstergelerin kredi notları üzerindeki önemli rolünü vurgulamaktadır.

Öncelikle, kaldıraç oranının (leverage) kredi notları üzerindeki etkisi değerlendirildiğinde, yüksek kaldıraç oranlarının şirketlerin borç yükünü artırarak kredi notlarını olumsuz etkilediği görülmüştür. Myers (2001) tarafından yapılan çalışma, yüksek kaldıraç oranlarının finansal riskleri artırdığını ve bu durumun şirketlerin kredi notlarını düşürdüğünü belirtmektedir. Bu bulgu, çalışmamızdaki sonuçlarla tutarlıdır ve yüksek kaldıraç oranlarının kredi derecelendirmeleri açısından olumsuz bir gösterge olduğunu doğrulamaktadır .

Vergi Öncesi Aktif karlılık (ROA), şirketlerin finansal sağlığını ve karlılığını yansıtan önemli bir gösterge olup, kredi notları üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir. Lang, Ofek ve Stulz (1996), yüksek karlılığa sahip şirketlerin daha düşük finansal risk taşıdığını ve bu durumun şirketlerin kredi notlarını olumlu etkilediğini belirtmektedir. Çalışmamızda da benzer sonuçlar elde edilmiştir; yüksek ROA, şirketlerin kredi notlarını pozitif yönde etkilemektedir. Bu durum, karlılık ve finansal sağlık göstergelerinin kredi notlarının belirlenmesinde kritik bir rol oynadığını göstermektedir.

Tobin's Q oranı, bir şirketin piyasa değeri ile varlıklarının yenileme maliyeti arasındaki oranı ifade eder ve yüksek değerler, şirketin piyasa tarafından yüksek değerlendirildiğini gösterir. Tobin's Q oranının kredi notları üzerindeki etkisi de çalışmamızda pozitif olarak gözlemlenmiştir. Chung ve Pruitt (1994), Tobin's Q oranının şirketlerin yatırım fırsatlarını ve büyüme potansiyelini yansıttığını ve bu durumun kredi notlarını olumlu yönde etkilediğini belirtmektedir. Çalışmamızda da Tobin's Q oranının kredi notlarını pozitif yönde etkilediği gözlemlenmiştir, bu da piyasa değerlemesinin kredi derecelendirmeleri üzerinde önemli bir faktör olduğunu doğrulamaktadır.

5.1.3. Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi

Makroekonomik değişkenlerin (kişi başına düşen GSYİH, enflasyon oranları, brüt sabit sermaye oluşumu) şirketlerin kredi notları üzerindeki etkisi, çalışmamızda detaylı bir şekilde incelenmiştir. Elde edilen bulgular, makroekonomik faktörlerin şirketlerin kredi notları üzerinde önemli rol oynadığını göstermektedir.

Kişi başına düşen GSYİH (GDP per capita), bir ülkenin ekonomik refahını ve istikrarını gösteren önemli bir göstergedir. Barro (1991) tarafından yapılan çalışma, yüksek kişi başına düşen GSYİH'nin ekonomik büyümeyi ve istikrarı teşvik ettiğini belirtmektedir. Çalışmamızda da kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Yüksek kişi başına düşen GSYİH, şirketlerin ekonomik olarak daha istikrarlı bir ortamda faaliyet gösterdiğini ve bu durumun kredi notlarını olumlu yönde etkilediğini göstermektedir.

Enflasyon oranları (consumer price inflation), ekonomik belirsizlikleri ve istikrarsızlıkları artırarak şirketlerin finansal performansını ve dolayısıyla kredi notlarını olumsuz etkileyebilir. Fischer (1993) tarafından yapılan çalışma, yüksek enflasyon oranlarının ekonomik belirsizlikleri artırdığını ve bu durumun şirketlerin finansal sağlığını olumsuz etkilediğini belirtmektedir. Çalışmamızda da yüksek enflasyon oranlarının kredi notları üzerinde negatif bir etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Yüksek enflasyon, şirketlerin maliyetlerini artırarak karlılıklarını ve finansal istikrarlarını olumsuz etkileyebilir, bu da kredi notlarının düşmesine yol açabilir .

Brüt sabit sermaye oluşumu (gross fixed capital formation), ekonomik büyümeyi ve yatırımları teşvik eden önemli bir göstergedir. Levine ve Renelt (1992) tarafından yapılan çalışma, brüt sabit sermaye oluşumunun ekonomik büyüme üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu belirtmektedir. Çalışmamızda da brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Yüksek brüt sabit sermaye oluşumu, şirketlerin yatırımlarını artırarak gelecekteki büyüme potansiyellerini ve finansal sağlıklarını artırabilir, bu da kredi notlarının yükselmesine yol açabilir.

5.1.4. Şirketlerin Amerika'da Olmasının Kredi Notlarına Etkisi

Çalışmamızda, Amerika Birleşik Devletleri'nde faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde negatif etkiler gözlemlenmiştir. Bu durum, birkaç farklı ekonomik ve finansal faktörle açıklanabilir:

- 1. Yüksek Rekabet ve Piyasa Dalgalanmaları:** ABD piyasası, dünyanın en rekabetçi ve dinamik piyasalarından biridir. Yüksek rekabet seviyeleri, şirketlerin karlılıklarını sürdürbilmesini zorlaştırabilir ve bu durum finansal istikrar üzerinde olumsuz etkiler yaratabilir. Laeven ve Valencia (2013), ABD'deki yüksek rekabet ve piyasa dalgalanmalarının şirketlerin kredi notlarını olumsuz etkileyebileceğini belirtmektedir.
- 2. Ekonomik Belirsizlikler:** ABD ekonomisi, küresel piyasalardaki değişimlerden önemli ölçüde etkilenmektedir. Ticaret politikaları, döviz kurları ve küresel ekonomik durumlar gibi faktörler, ABD'deki şirketlerin mali performanslarını ve

dolayısıyla kredi notlarını olumsuz etkileyebilir. Baker, Bloom ve Davis (2016), ekonomik belirsizliklerin yatırım ve istihdam üzerinde olumsuz etkileri olduğunu ve bu durumun şirketlerin finansal performanslarını zayıflatabileceğini vurgulamaktadır.

3. **Yüksek Borçlanma Oranları:** ABD'deki şirketler genellikle yüksek borçlanma oranlarına sahiptir. Yüksek borçlanma, finansal riskleri artırarak kredi notlarını düşürebilir. Ayrıca, faiz oranlarındaki değişiklikler, borç servisi maliyetlerini artırarak şirketlerin mali yapısını olumsuz etkileyebilir. Myers (2001) ve Graham (2000), yüksek borçlanma oranlarının şirketlerin finansal sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini vurgulamaktadır.
4. **Regülasyon ve Vergi Politikaları:** ABD'deki düzenleyici çerçeve ve vergi politikaları, şirketlerin operasyonel maliyetlerini artırabilir. Özellikle, çevre ve finansal düzenlemeler gibi katı regülasyonlar, şirketlerin uyum maliyetlerini artırarak karlılıklarını düşürebilir. Hasegawa ve Hoopes (2017), vergi politikalarının ve regülasyonların şirket performansları üzerindeki etkilerini detaylı olarak incelemişlerdir.

5.1.5. Şirketlerin Japonya'da Olmasının Kredi Notlarına Etkisi

Japonya'da faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde de negatif etkiler gözlemlenmiştir. Bu durum, Japon ekonomisinin kendine özgü bazı yapısal sorunları ve makroekonomik koşulları ile açıklanabilir:

1. **Düşük Büyüme Oranları:** Japon ekonomisi, uzun yıllardır düşük büyüme oranları ile karakterize edilmektedir. Bu durum, şirketlerin büyüme potansiyellerini sınırlayarak finansal performanslarını olumsuz etkileyebilir. Hoshi ve Kashyap (2004), Japon ekonomisinin düşük büyüme oranlarının şirketler üzerindeki olumsuz etkilerini vurgulamaktadır.
2. **Deflasyonist Baskılar:** Japonya, 1990'lı yıllardan bu yana deflasyonist baskılarla mücadele etmektedir. Deflasyon, şirketlerin gelirlerini ve karlılıklarını azaltarak finansal istikrarlarını zayıflatabilir. Ayrıca, deflasyon dönemlerinde borçların reel

değeri arttığı için şirketlerin borç servis maliyetleri de artabilir. Ito ve Mishkin (2006), deflasyonun ekonomik aktiviteler üzerindeki olumsuz etkilerini detaylı olarak incelemiştir.

3. **Demografik Faktörler:** Japonya, yaşlanan nüfus yapısı nedeniyle demografik zorluklarla karşı karşıyadır. Yaşlanan nüfus, tüketim harcamalarını ve dolayısıyla ekonomik büyümeyi sınırlayabilir. Bu durum, şirketlerin gelirlerini ve kredi notlarını olumsuz etkileyebilir. Bloom, Canning ve Fink (2011), demografik değişimlerin ekonomik büyüme üzerindeki etkilerini analiz etmişlerdir.
4. **Kurumsal Yönetim Sorunları:** Japonya'daki bazı şirketler, kurumsal yönetim açısından zayıf uygulamalara sahip olabilirler. Bu durum, yatırımcı güvenini azaltarak şirketlerin finansman maliyetlerini artırabilir ve kredi notlarını olumsuz etkileyebilir. Aoki ve Patrick (1994), Japonya'daki kurumsal yönetim sorunlarının şirket performansları üzerindeki etkilerini vurgulamaktadır.

ALTINCI BÖLÜM

SONUÇ

6.1. Araştırmanın Özeti

Bu tez çalışması, sürdürülebilirlik (ESG) skorlarının, finansal performans göstergelerinin ve makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notlarına olan etkilerini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmada kullanılan veri seti, 2014-2022 yılları arasında 16 farklı ülkeden 520 şirketin finansal oranları, ESG skorları ve kredi notlarını kapsamaktadır. Veri seti, Eikon Refinitiv veri tabanından elde edilmiştir ve analizler Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Analizlerde bağımlı değişken olarak kredi notu (cr) kullanılmıştır. Bağımsız değişkenler ise ESG skoru (esg), çevresel skor (es), sosyal skor (ss), yönetim skoru (gs), kaldıraç oranı (leverage), vergi öncesi aktif karlılık (pre-ROA), Tobin's Q oranı (tobinsq), kişi başına düşen GSYİH (GPCAPITAPP), tüketici fiyat enflasyonu (INFCPY), GSYH deflatörü (INFGDEFY) ve brüt sabit sermaye oluşumu (GROSSFIXCFY) olarak belirlenmiştir. Çalışmada ayrıca coğrafi ve sektörel kukla değişkenler de kullanılarak, ülkesel ve sektörel etkiler incelenmiştir.

Araştırmanın bulguları, ESG skorlarının kredi notlarını negatif yönde etkilediğini göstermiştir. Bu bulgu, sürdürülebilirlik yatırımlarının kısa vadede finansal maliyetler yaratabileceğini ve bu maliyetlerin şirketlerin kredi notlarına olumsuz yansıtılabileceğini ortaya koymaktadır. Finansal performans göstergeleri arasında yer alan kaldıraç oranı, kredi notları üzerinde negatif bir etkiye sahipken; vergi öncesi aktif karlılık (preROA) ve Tobin's Q oranı pozitif etkiler göstermiştir. Bu durum, yüksek karlılık ve piyasa değerlemesinin şirketlerin kredi notlarını artırabileceğini vurgulamaktadır.

Makroekonomik değişkenler açısından, kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notları üzerinde pozitif, yüksek enflasyon oranlarının ise negatif etkisi olduğu tespit edilmiştir. Brüt sabit sermaye oluşumu da kredi notları üzerinde pozitif bir etki yaratmıştır.

Coğrafi ve sektörel analizlerde, Amerika ve Japonya'da faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde negatif etkiler gözlemlenmiştir. Amerika'daki yüksek rekabet ve

ekonomik dalgalanmalar ile Japonya'daki düşük büyüme oranları ve deflasyonist baskılar bu sonucu açıklayabilir. Sektörel olarak, endüstri ve teknoloji sektörlerinde faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde pozitif etkiler bulunmuştur. Endüstri sektörü şirketlerinin yüksek üretim kapasiteleri ve istikrarlı nakit akışları, teknoloji sektörü şirketlerinin ise yenilikçilik ve yüksek büyüme potansiyeli bu pozitif etkilerin ana sebepleri arasında yer almaktadır.

Bu çalışma, şirketlerin kredi notları ile sürdürülebilirlik performansları, finansal sağlıkları ve buldukları ekonomik ortam arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamak amacıyla yapılmıştır. Elde edilen bulgular, literatürdeki mevcut çalışmalara katkıda bulunmakta ve şirketlerin kredi notlarını belirleyen faktörlerin karmaşıklığını ortaya koymaktadır.

Bu tez çalışmasının ana bulguları, sürdürülebilirlik (ESG) skorları, finansal performans göstergeleri ve makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notları üzerindeki etkilerini kapsamlı bir şekilde ortaya koymuştur. Bulguların özeti şu şekildedir:

6.2. Ana Bulgular

6.2.1. ESG Skorlarının Kredi Notlarına Etkisi

ESG skorlarının kredi notlarını negatif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Bu durum, sürdürülebilirlik yatırımlarının kısa vadede finansal maliyetler yaratabileceğini ve bu maliyetlerin şirketlerin kredi notlarına olumsuz yansıtılabileceğini göstermektedir. Örneğin, Friede, Busch ve Bassen (2015) tarafından yapılan meta-analiz, kısa vadede ESG yatırımlarının maliyetli olabileceğini belirtmektedir. Benzer şekilde, Eccles, Ioannou ve Serafeim (2014) de yüksek ESG performansının uzun vadede pozitif finansal etkiler sağladığını, ancak kısa vadede maliyetlerin kredi notlarını olumsuz etkileyebileceğini ortaya koymaktadır.

6.2.2. Finansal Performansın Kredi Notlarına Etkisi

Kaldıraç Oranı (Leverage): Yüksek kaldıraç oranının şirketlerin borç yükünü artırarak kredi notlarını olumsuz etkilediği bulunmuştur. Myers (2001) ve Graham (2000) yüksek

borçlanma oranlarının şirketlerin finansal sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini vurgulamaktadır.

Vergi Öncesi Aktif Karlılık (preROA): Vergi öncesi aktif karlılığın (preROA) kredi notlarını pozitif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Lang, Ofek ve Stulz (1996) yüksek karlılığa sahip şirketlerin daha düşük finansal risk taşıdığını ve bu durumun şirketlerin kredi notlarını olumlu etkilediğini belirtmektedir.

Tobin's Q Oranı: Yüksek Tobin's Q oranının şirketlerin kredi notlarını pozitif yönde etkilediği gözlemlenmiştir. Chung ve Pruitt (1994) Tobin's Q oranının şirketlerin yatırım fırsatlarını ve büyüme potansiyelini yansıttığını ve bu durumun kredi notlarını olumlu yönde etkilediğini belirtmektedir.

6.2.3. Makroekonomik Değişkenlerin Kredi Notlarına Etkisi

Kişi Başına Düşen GSYİH (GPCAPITAPP): Yüksek kişi başına düşen GSYİH'nin kredi notları üzerinde pozitif bir etkisi olduğu bulunmuştur. Barro (1991), yüksek kişi başına düşen GSYİH'nin ekonomik büyümeyi ve istikrarı teşvik ettiğini belirtmektedir.

Enflasyon Oranları (INFCPY ve INFGDEFY): Yüksek enflasyon oranlarının kredi notları üzerinde negatif bir etkisi olduğu tespit edilmiştir. Fischer (1993), yüksek enflasyon oranlarının ekonomik belirsizlikleri artırdığını ve bu durumun şirketlerin finansal sağlığını olumsuz etkilediğini vurgulamaktadır.

Brüt Sabit Sermaye Oluşumu (GROSSFIXCFY): Yüksek brüt sabit sermaye oluşumunun kredi notları üzerinde pozitif bir etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Levine ve Renelt (1992) brüt sabit sermaye oluşumunun ekonomik büyüme üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu belirtmektedir.

6.2.4. Coğrafi ve Sektörel Etkiler

Amerika ve Japonya: Amerika ve Japonya'da faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde negatif etkiler gözlemlenmiştir. Amerika'daki yüksek rekabet ve ekonomik dalgalanmalar ile Japonya'daki düşük büyüme oranları ve deflasyonist baskılar bu sonucu

açıklamaktadır. Laeven ve Valencia (2013) ve Hoshi ve Kashyap (2004), bu bölgelerdeki ekonomik koşulların şirketlerin kredi notlarını olumsuz etkileyebileceğini belirtmektedir.

Endüstri ve Teknoloji Sektörleri: Endüstri ve teknoloji sektörlerinde faaliyet gösteren şirketlerin kredi notları üzerinde pozitif etkiler bulunmuştur. Endüstri sektörü şirketlerinin yüksek üretim kapasiteleri ve istikrarlı nakit akışları, teknoloji sektörü şirketlerinin ise yenilikçilik ve yüksek büyüme potansiyeli bu pozitif etkilerin ana sebepleri arasında yer almaktadır. Mazzucato (2013) ve Hsu, Tian ve Xu (2014), bu sektörlerdeki şirketlerin güçlü performanslarını vurgulamaktadır.

6.2.5. Kredi Notunun Bir Dönem Gecikmesinin Kredi Notuna Etkisi

Kredi derecelendirme süreçleri, finansal piyasaların işleyişinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu bölümde, geçmiş dönem kredi notlarının gelecekteki notlar üzerindeki etkisi incelenmektedir. Özellikle, literatürde gözlemlenen ve geçmiş notların, yüksek veya düşük olmasından bağımsız olarak, gelecekteki değerlendirmeleri nasıl olumsuz etkileyebileceği üzerinde durulmaktadır. Bu fenomen, kredi derecelendirme kuruluşlarının davranışlarını, piyasa dinamiklerini ve ekonomik döngüleri anlamak açısından önem taşımaktadır.

Geçmiş kredi notlarının gelecekteki değerlendirmeler üzerindeki etkisini inceleyen çeşitli çalışmalar mevcuttur. Bu bölümde, konuyla ilgili sekiz temel çalışma ele alınmaktadır:

Alsakka ve ap Gwilym (2010) Alsakka ve ap Gwilym (2010), "Leads and lags in sovereign credit ratings" adlı çalışmalarında kredi notlarında "yapışkanlık" etkisini gözlemlemişlerdir. Araştırmacılar, geçmiş notların gelecekteki notları olumsuz etkileyebileceğini ve özellikle düşürülen notların, ekonomik koşullar iyileşse bile hızlı bir şekilde yükseltilmediğini tespit etmişlerdir

Bannier ve Hirsch (2010) "The economic function of credit rating agencies - What does the watchlist tell us?" başlıklı çalışmalarında Bannier ve Hirsch (2010), kredi derecelendirme kuruluşlarının "itibar sermayesi" kavramını öne sürmüşlerdir. Bu çalışma, kuruluşların geçmiş hatalarını telafi etmek için gelecekteki değerlendirmelerinde aşırı temkinli davranabildiklerini göstermiştir.

Kiff ve diğeri (2012) Kiff ve diğeri (2012), "Are rating agencies powerful? An investigation into the impact and accuracy of sovereign ratings" adlı çalışmalarında kredi derecelendirme süreçlerindeki döngüselliklerini incelemiştir. Araştırmacılar, geçmiş notların gelecekteki değerlendirmelerde aşırı düzeltmelere yol açabileceğini göstermişlerdir

Livingston ve diğeri (2010) Livingston ve diğeri (2010), kredi notlarındaki sürü davranışını incelemiştir. Bu çalışma, geçmiş notların, gelecekteki değerlendirmelerde aşırı tepkiye neden olabileceğini ortaya koymuştur.

Mathis ve diğeri (2009) Mathis ve diğeri (2009), kredi derecelendirme kuruluşlarının itibar endişelerini modellemiştir. Bu çalışma, geçmiş notların, gelecekteki değerlendirmelerde aşırı muhafazakarlığa yol açabileceğini göstermiştir.

Yapışkanlık Etkisi Alsakka ve ap Gwilym (2010)'un çalışması, kredi notlarında bir "yapışkanlık" etkisi olduğunu göstermektedir. Bu etki, özellikle düşürülen notların ekonomik koşullar iyileşse bile hızlı bir şekilde yükseltilmemesi şeklinde kendini göstermektedir. Bu durum, geçmiş düşük notların gelecekteki notların da düşük kalmasına neden olabileceğini göstermektedir

İtibar Sermayesi ve Aşırı Temkinlilik Bannier ve Hirsch (2010)'in öne sürdüğü "itibar sermayesi" kavramı, kredi derecelendirme kuruluşlarının geçmiş hatalarını telafi etmek için gelecekteki değerlendirmelerinde aşırı temkinli davranabildiklerini göstermektedir. Bu durum, geçmişte verilen yüksek notların, gelecekte yapılacak değerlendirmelerde aşırı düşük notlara yol açabilmesi şeklinde tezahür edebilmektedir.

Döngüsellik ve Aşırı Düzeltmeler Kiff ve diğeri (2012)'nin çalışması, kredi derecelendirme süreçlerindeki döngüsellikini ortaya koymaktadır. Bu döngüsellik, ekonomik genişleme dönemlerinde verilen yüksek notların, daralma dönemlerinde aşırı düşük notlara dönüşebilmesi şeklinde kendini göstermektedir. Bu bulgu, geçmiş dönem kredi notunun bugünkü kredi notu üzerindeki negatif etkisini desteklemektedir

Sürü Davranışı ve Aşırı Tepki Livingston ve diğeri (2010)'nin çalışması, kredi notlarında sürü davranışının varlığını göstermektedir. Bu davranış, geçmiş notların

gelecekteki değerlendirmelerde aşırı tepkiye neden olabileceğini ortaya koymaktadır. Bu durum, geçmiş notların gelecekteki notlar üzerindeki negatif etkisinin bir başka boyutunu oluşturmaktadır.

İtibar Endişeleri ve Aşırı Muhafazakarlık Mathis ve diğerleri (2009)'nin modellemesi, kredi derecelendirme kuruluşlarının itibar endişelerinin, gelecekteki değerlendirmelerde aşırı muhafazakarlığa yol açabileceğini göstermektedir. Bu aşırı muhafazakarlık, geçmiş notların gelecekteki notlar üzerindeki negatif etkisinin bir diğer tezahürü olarak değerlendirilebilir.

Bu bölümde incelenen çalışmalar, geçmiş dönem kredi notlarının gelecekteki notlar üzerinde negatif bir etkiye sahip olabileceğini desteklemektedir. Bu etki, kredi notlarının yapışkanlığı, kredi derecelendirme kuruluşlarının itibar endişeleri, döngüsellik, sürü davranışı ve aşırı muhafazakarlık gibi çeşitli faktörlerden kaynaklanmaktadır. Bu bulgular, kredi derecelendirme süreçlerinin daha objektif ve güncel ekonomik koşullara daha duyarlı hale getirilmesi gerektiğini göstermektedir. Ayrıca, yatırımcıların ve politika yapıcılarının kredi notlarını değerlendirirken bu etkileri göz önünde bulundurmaları önem taşımaktadır.

6.3. Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu çalışmanın bulguları, sürdürülebilirlik (ESG) skorlarının, finansal performans göstergelerinin ve makroekonomik değişkenlerin şirketlerin kredi notları üzerindeki etkilerini ortaya koymakta değerli içgörüler sağlamaktadır. Ancak, bu bulguların yorumlanmasında dikkat edilmesi gereken bazı sınırlılıklar bulunmaktadır:

6.3.1. Veri Kapsamı ve Sınırlamaları

Çalışmada kullanılan veri seti, 2014-2022 yılları arasını kapsamakta ve 16 farklı ülkeden 520 şirketin verilerini içermektedir. Bu veri seti, belirli bir zaman dilimi ve coğrafi bölgelerle sınırlıdır. Farklı zaman dilimleri veya daha geniş bir coğrafi kapsam, farklı sonuçlar ortaya koyabilir.

Finans ve kimya gibi sektörler çalışmaya dahil edilmemiştir. Bu sektörlerin dahil edilmesi, genel sonuçlar üzerinde farklı etkiler yaratabilir.

6.3.2. Model Seçimi ve Kısıtları

Araştırmada Arellano-Bover/Blundell-Bond dinamik panel veri modeli kullanılmıştır. Bu model, zaman içindeki dinamik ilişkileri analiz etmek için uygun olsa da, farklı modelleme teknikleri farklı sonuçlar verebilir.

Modelin seçimi, bağımsız değişkenlerin ve kontrol değişkenlerinin belirlenmesinde yapılan tercihlerle sınırlıdır. Diğer değişkenler veya farklı modelleme yaklaşımları, analiz sonuçlarını etkileyebilir.

6.3.3. ESG Verilerinin Ölçümü

ESG skorları, çeşitli metodolojilerle hesaplanmakta ve farklı veri sağlayıcıları tarafından farklı şekillerde sunulmaktadır. Bu çalışmada kullanılan ESG verilerinin ölçüm yöntemleri, diğer çalışmalardan farklılık gösterebilir ve sonuçların genelleştirilebilirliğini sınırlayabilir.

6.3.4. Makroekonomik Değişkenlerin Etkisi

Makroekonomik değişkenlerin kredi notları üzerindeki etkisi, ülkeler arasındaki farklılıklar ve global ekonomik koşullar nedeniyle değişkenlik gösterebilir. Bu çalışmada kullanılan makroekonomik değişkenlerin seçimi, analizin kapsamını sınırlayabilir.

6.3.5. Geçmiş Kredi Notlarının Etkisi

Geçmiş kredi notlarının gelecekteki notlar üzerindeki etkisi, literatürde "yapışkanlık" etkisi olarak bilinen olguya dayanmakta olup, bu etkinin nedenleri ve kapsamı tam olarak açıklanamamaktadır. Bu çalışmanın bulguları, geçmiş kredi notlarının bugünkü kredi notları üzerindeki negatif etkisini desteklemektedir, ancak bu etkinin mekanizmaları ve olası diğer faktörler daha derinlemesine araştırılmalıdır.

Bu sınırlılıklar, araştırmanın bulgularının dikkatli bir şekilde yorumlanmasını gerektirmektedir. Gelecek araştırmalar, bu sınırlılıkları göz önünde bulundurarak daha geniş veri setleri, farklı modelleme teknikleri ve ek değişkenlerle çalışarak bu alandaki bilgi birikimini artırabilir.

6.4. Gelecek Araştırmalar için Öneriler

Bu çalışma, kredi notları ve ESG performansı arasındaki ilişkiyi anlamak adına önemli bulgular sunmakla birlikte, gelecekteki araştırmalar için bir dizi potansiyel yön ve öneri ortaya koymaktadır:

6.4.1. Daha Geniş ve Çeşitli Veri Setleri

Gelecek araştırmalar, daha uzun zaman dilimlerini ve daha geniş coğrafi kapsamları içeren veri setleri kullanarak kredi notları ve ESG performansı arasındaki ilişkiyi daha kapsamlı bir şekilde inceleyebilir. Ayrıca, finans ve kimya gibi sektörlerin dahil edilmesi, genel sonuçların daha geniş bir sektör yelpazesinde doğrulanmasını sağlayabilir.

6.4.2. Alternatif Modelleme Teknikleri

Farklı ekonometrik modelleme tekniklerinin kullanılması, sonuçların sağlamlığını ve geçerliliğini artırabilir. Özellikle, yapısal eşitlik modellemeleri veya makine öğrenimi algoritmaları gibi yöntemler, kredi notlarının belirleyicilerini daha derinlemesine analiz edebilir.

6.4.3. ESG Verilerinin Detaylandırılması

ESG skorlarının daha ayrıntılı alt bileşenleri ve bu bileşenlerin bağımsız etkileri üzerine odaklanmak, kredi notları ile sürdürülebilirlik arasındaki ilişkiyi daha net bir şekilde ortaya koyabilir. Ayrıca, ESG verilerinin hesaplanma metodolojilerinin karşılaştırılması ve standartlaştırılması, sonuçların genelleştirilebilirliğini artırabilir.

6.4.4. Makroekonomik ve Kurumsal Faktörlerin İncelenmesi

Makroekonomik değişkenlerin yanı sıra, kurumsal faktörlerin (örneğin, ülke yönetim kalitesi, regülasyonlar) kredi notları üzerindeki etkileri de daha ayrıntılı olarak incelenmelidir. Bu tür analizler, farklı ülkelerdeki kredi notu dinamiklerini anlamak için faydalı olabilir.

6.4.5. Sektörel ve Bölgesel Analizler

Gelecek araştırmalar, sektörel ve bölgesel farklılıkları daha ayrıntılı olarak ele alarak, belirli sektörlerin veya bölgelerin kredi notları üzerindeki ESG etkilerini daha net bir şekilde ortaya koyabilir. Bu tür çalışmalar, sektörel politikaların ve bölgesel stratejilerin geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

6.4.6. Politika ve Yatırım Stratejileri

Kredi notları ve ESG performansı arasındaki ilişkiyi anlamak, politika yapıcılar ve yatırımcılar için stratejik kararlar alırken önemli olabilir. Gelecek araştırmalar, bu bulguların politika ve yatırım stratejilerine nasıl entegre edilebileceğini incelemelidir.

KAYNAKÇA

- Active Araştırma Grubu, (2000). Bankalarda Performans ve Risk Yönetimi: Analitik Bir Çerçeve”, Bankacılık ve Finans Dergisi, Sayı:15, Ekim -Kasım: 14.
- Akbaş, H. E., & Canikli: (2019). Determinants of voluntary greenhouse gas emission disclosure: An empirical investigation on Turkish firms. Sustainability, 11(1), 107.
- Akın Acuner, ř. (2006). Etkili Bir Risk Yönetim Sürecinin aşamaları”, Bankacılık ve finans Dergisi, Sayı:47, Mart- Nisan 2006.
- Akın, Mahmut Selami (2016). “KYOTO Protokolü Bağlamında İklim Değişikliği, Paris Antlaşması ve Pazarlama Alanına İlişkin Sonuçlar”. Türkiye Pazarlama Dergisi, 1: 12-29.
- Aksoy, Arzu Deniz (2022). Sürdürülebilirlik Kavramının Tarihçesi ve Gelişimi. <https://arzudenizaksoy.com/yazi/surdurulebilirlik-kavraminin-tarihcesi-ve-gelişimi>, (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Aksu, C. (2011). Sürdürülebilir Kalkınma ve Çevre. Güney Ege Kalkınma Ajansı.
- Alada Adalet, Gürpınar Ergün ve Budak Sevim (1993). “Rio Konferansı Üzerine Düşünceler”. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi. 3: 93-108.
- Altıntaş, M. A. (2006). Bankacılıkta Risk Yönetimi ve Sermaye Yeterliliği, Turhan Kitabevi.
- Altman, E. I. (1968). Financial Ratios, Discriminant Analysis and the Prediction of Corporate Bankruptcy. The Journal of Finance, 23(4), 589-609.
- Argüden, Yılmaz (2007). “Kurumsal Sosyal Sorumluluk”. Kurumsal Sosyal Sorumluluk: İşletmeler ve Sosyal Sorumluluk Dergisi, 4: 37-44.

- Avrupa Komisyonu. (2013). Yeşil Altyapı- Avrupa'nın Doğal Sermayesini Geliştirmek. Brüksel.
- Banga, J. (2019). The green bond market: a potential source of climate finance for developing countries. *Journal of Sustainable Finance & Investment*, 9(1), 17-32
- Bank for International Settlements. (n.d.). History of the Basel Committee. *Tratto da Bank for International Settlements*: <https://www.bis.org/bcbs/history.htm>
- Basel Committee on Banking Supervision. (2000). *Principles for the Management of Credit Risk*. Basel.
- Başdelioğlu, Mehmet (2005). *Sürdürülebilir Gelişme ve Kent (Yerel Gündem 21 Örneğinde)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Bătae, O. M., Dragomir, V. D. and Feleagă, L. (2020). Environmental, Social, Governance (ESG) and Financial Performance of European Banks. *Accounting and Management Information Systems*, 19(3), 480-501.
- Bătae, O. M., Dragomir, V. D. and Feleagă, L. (2021). The Relationship Between Environmental, Social, and Financial Performance in The Banking Sector: A European Study. *Journal of Cleaner Production*, 290, 1-21.
- Baysan, Y. (2019). “Yeşil tahviller ve iklim finansmanı”. Marmara Üniversitesi Bankacılık Ve Sigortacılık Enstitüsü Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi.
- BDDK (2021b). *Sürdürülebilir Finans*. Erişim Adresi: https://www.tbb.org.tr/Content/Upload/Dokuman/7778/26.05.2021_FSK_BDDK_Surdurulebilirlik_Sunumu.pdf, (12.01.2024).
- Berg, F., Kölbel, J.F., Rigobon, R. (2022). Aggregate Confusion: The Divergence of ESG Ratings, *Review of Finance*, 26(6), Pages 1315–1344.

- BIST (2020). Gelecekte Var Olmak Şirketler İçin Sürdürülebilirlik Rehberi. Erişim Adresi:https://www.borsaistanbul.com/files/Surdurulebilirlik_Rehberi_2020.pdf, (5.01.2024).
- Bidari, G. (2016). Factors Affecting CSR Disclosure in Nepalese Banks: A Global Reporting Initiative Perspective. Cowan University, Master Thesis, Cowan.
- Bidhari vd. (2013). Effect of Corporate Social Responsibility Information Disclosure on Financial Performance and Firm Value in Banking Industry Listed at Indonesia Stock Exchange. *European Journal of Business and Management*, 5(18), 39-46.
- Birleşmiş Milletler (BM), (2015). Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development, A/RES/70/1, <https://sdgs.un.org/sites/default/files/publications/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Boffo, R. and Patalano, R. (2020). ESG Investing: Practices, Progress and Challenges. OECD Paris. Erişim Adresi: www.oecd.org/finance/ESG-Investing-Practices-Progress-and-Challenges.pdf, (15.01.2024).
- Bozlağan, Recep (2010). “Sürdürülebilir Gelişme Düşüncesinin Tarihsel Arka Planı”. *Journal Of Social Policy Conferences*, 0: 1011-1028.
- Bölgesel Çevre Merkezi REC Türkiye, (2015). COP21 Paris Güncesi. https://rec.org.tr/Wp-content/uploads/2016/11/Cop21_Paris_Gunceleri.Pdf, (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Brooks, C. and Oikonomou, I. (2018). The Effects of Environmental, Social and Governance Disclosures and Performance on Firm Value: A Review of The Literature in Accounting and Finance. *The British Accounting Review*, 50(1), 1-15.

- Buallay, A. (2020a). Sustainability Reporting and Firm's Performance. Comparative Study Between Manufacturing and Banking Sectors. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 69(3), 431–445.
- Buallay, A. (2020b). The Level of Sustainability Reporting and Ğts Ğmpact on Firm Performance: The Moderating Role of A Country's Sustainability Reporting Law. Brunel University, Doctoral Thesis, London.
- Canikli: (2022). Sürdürülebilir Finans Mekanizmaları, Araçları ve Sürdürülebilir Kalkınma İlişkisi. *Akdeniz İİBF Dergisi*, 22(1), 26-39.
- Capizzi M, Visalli A, Faralli A, Mioni G. Explicit and implicit timing in older adults: Dissociable associations with age and cognitive decline. *PLoS One*. 2022 Mar 16;17(3):e0264999.
- Climate Bond Initiative (2019), *Global Green Bond Report*
- CPP Investments (2020), *Green Bond Impact Report 2020*, Toronto
- Dağdeviren: A. (2019). Sürdürülebilir Kalkınma Çerçevesinde Türkiye'de Çevre Politikaları. Yüksek Lisans Tezi, Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İktisat Anabilim Dalı, Ankara.
- Del Giudice, A. and Rigamonti, S. (2020). Does Audit Improve The Quality of ESG Scores? Evidence from Corporate Misconduct. *Sustainability*, 12, 1-16.
- Dere İlker ve Çinikaya Ceren (2015). “2015 Çevre Eğitimi Ve 2022 Çevre Eğitimi Ve İklim Değişikliği Programlarının Çeşitli Boyutlar Açısından Karşılaştırılması”. *International Journal of Geography and Geography Education (IGGE)*, 49: 80-96.
- Develi, Hilmi (2023). “Sosyal, Ekonomik ve Çevresel Boyutlarla Sürdürülebilirlik”. <https://Lebibyalkin.Com.Tr/Haber/Sosyal-Ekonomik-Ve-Cevresel-Boyutlarla-Surdurulebilirlik#>, (Erişim Tarihi: 07.01.2024).

- Doğan, Betül (2021), Türk Bankacılık Sektöründe Kurumsal Sürdürülebilirlik Performansının Entropi ve Gri Geleneksel Analiz Yöntemleriyle Değerlendirilmesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Burdur.
- DPT. (2000). Uzun Vadeli Strateji ve Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı. Devlet Planlama Teşkilatı, Ankara. <https://www.sbb.gov.tr/kalkinma-planlari/> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- DPT. (2006). Dokuzuncu Kalkınma Planı (2007-2013). <https://www.sbb.gov.tr/kalkinma-planlari/> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Dünya Bankası. 2020. “Climate Finance Joint Report on Multilateral Development Banks, 2019”
- Erçel, G. (1999). “6. Yıllık Global Finance Conference”, Bilgi Üniversitesi, İstanbul, 8 Nisan.
- Eren, B., & Güler Özçalık: (2020). Sürdürülebilir Yatırım ve Sürdürülebilir Yatırım Stratejileri: Bir Değerlendirme. International Social Sciences Studies Journal, 6(65), 2997-3007.
- Eş, Abdulhamit (2008). Sürdürülebilirlik ve Firma Düzeyinde Sürdürülebilirlik Performans Ölçümü. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Falch, A. C. S. (2016). ESG Integration in The Nordic Private Equity İndustry. Norwegian School Of Economics Bergen, Master Thesis.
- G20. (2016). G20 Leaders’ Communique Hangzhou Summit. http://www.consilium.europa.eu/media/23621/leaders_communiquehangzhousummit-final.pdf. (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Gangi vd. (2018). Corporate Social Responsibility and Banks’ Financial Performance. International Business Research, 11(10), 42-58.

- Gao, S., Meng, F., Gu, Z., Liu, Z., ve Farrukh, M. (2021). Mapping and clustering analysis on environmental, social and governance field a bibliometric analysis using Scopus. *Sustainability*, 13(13), 7304.
- Gedik, Yasemin (2020). “Sosyal, Ekonomik ve Çevresel Boyutlarla Sürdürülebilirlik ve Sürdürülebilir Kalkınma”. *International Journal Of Economics, Politics, Humanities & Social Sciences*, 3: 196-215.
- Gençer Baykan Barış ve Paker Hande (2009). Kopenhag Yolunda Türkiye Nerede?. [https://Betam.Bahcesehir.Edu.Tr/WpContent/Uploads/2009/12/Arastirmano tu055.Pdf](https://Betam.Bahcesehir.Edu.Tr/WpContent/Uploads/2009/12/Arastirmano%20tu055.Pdf), Erişim Tarihi: 21 Aralık 2022.
- Giese, G., Lee, L. E., Melas, D., Nagy, Z., & Nishikawa, L. (2019). Foundations of ESG investing: How ESG affects equity valuation, risk, and performance. *The Journal of Portfolio Management*, 45(5), 69-83.
- Global Sustainable Investment Alliance (GSIA), *Global Sustainable Investment Review 2020*, (<https://www.gsi-alliance.org/wp-content/uploads/2021/08/GSIR-20201.pdf>, (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Gözlü, Ahmet (2021). “Grek Mitolojisinde Evrenin Tanrıları Yaratma Süreci”. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Karatekin Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 9: 168-186.
- Günay Nergin ve Hacıyakupoğlu Sevilay (2023). “İklim Değişikliğinin Kronolojik Analizi Ve Nükleer Enerjiye Bir Bakış”. *Doğal Afetler ve Çevre Dergisi*, 9: 365-384.
- Hoellermann, J. (2020). ESG Ğn Private Equity and Other Alternative Asset Classes: What The Ğndustry Has Accomplished So Far Regarding Environmental, Social and Governance Matters. *EIKV-Schriftenreihe Zum Wissens-Und Wertemanagement, Research Report*.
- ICMA (2018) *Social Bond Principles Voluntary Process Guidelines for Issuing Social Bonds June 2018*

- International Monetary Fund (IMF). 2019. Global Financial Stability Report: Lower for Longer. Washington, DC, October.
- Karakaya, Ethem, (2022). "Paris İklim Anlaşması: İçeriği Ve Türkiye Üzerine Bir Değerlendirme". Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (3):1-12.
- Kim, S. and Li, Z. F. (2021). Understanding the Impact of ESG Practices in Corporate Finance. Sustainability, 13(7), 1-15.
- Konak, Nahide (2011). "Küresel İklim Değişikliği ve Gençlerin Katılımı". Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi, (3): 77-86.
- Korwatanasakul, U. (2020). Environmental, Social, and Governance Investment: Concepts, Prospects and The Policy Landscape. Japan: Asian Development Bank Institute.
- La Torre, M., Leo, S. and Panetta, I. C. (2021). Banks and Environmental, Social and Governance Drivers: Follow The Market or The Authorities?. Corporate Social Responsibility and Environmental Management, 1,1-15.
- Latino, C. (2019). The Environmental, Social And Governance (ESG) Investing Landscape. Università Ca'Foscari Venezia, Economics And Finance, Master Thesis.
- Levine, R. (2005). Finance and growth: theory and evidence. Handbook of economic growth, 1, 865-934.
- Li, F., & Polychronopoulos, A. (2020, January). What a Difference an ESG Ratings Provider Makes! Research Affiliates.
- Martin W. Holdgate (1995), "Pathways to Sustainability". Environment, 37:19.

- MAVA. (2018). The Global Green Finance Index. <https://www.greenfinanceindex.net/GGFI1/Report/> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Mehar, M.A. (2020). The Ineffectiveness of Environmental, Social, and Governance Policies and Incentives: The Impact of The Generalised Scheme of Preferences Plus on Central Asian and South Asian Countries. Japan: Asian Development Bank Institute.
- MIS (2019). Moody's Investors Service. Banking - Global: The Impact of Environmental, Social and Governance Risks on Bank Ratings. Erişim Adresi: https://www.eticanews.it/wpcontent/uploads/2019/07/Banking_fullreport.pdf, (16.01.2024).
- Miralles-Quirós, M. M., Miralles-Quirós, J. L. and Redondo Hernández, J. (2019b). The Ġmpact of Environmental, Social, And Governance Performance on Stock Prices: Evidence From The Banking Ġndustry. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 26, 1446-1456.
- MUNASINGHE, M. (2009), *Sustainable Development in Practice: Sustainomics Methodology and Applications*, Cambridge University Press, New York.
- Nişescu, D-C. and Cristea, M-A. (2020). Environmental, Social and Governance Risks– New Challenges for The Banking Business Sustainability. *Amfiteatru Economic*, 22(55), 692-706.
- Nizam vd.(2019). The Ġmpact of Social and Environmental Sustainability on Financial Performance: A Global Analysis of The Banking Sector. *Journal of Multinational Financial Management*, 49, 35-53.
- Nobanee, H. and Ellili, N. (2016). Corporate Sustainability Disclosure Ġn Annual Reports: Evidence from UAE Banks: Islamic Versus Conventional. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 55, 1336-1341.

- Ocak, H. (2021, Ekim 8). Türkiye, Paris İklim Anlaşması'nı onayladı, atılacak adımlar bekleniyor. (Cumhuriyet Gazetesi)
<https://www.cumhuriyet.com.tr/turkiye/turkiye-paris-iklim-anlasmasinionayladi-atilacak-adimlar-bekleniyor-1875080> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- OECD. (2017). Mobilising Bond Markets for a Low-Carbon Transition, Green Finance and Investment. Paris: OECD Publishing.
<http://doi.org/10.1787/9789264272323-en>.
- Oğuz, Ö. (2007). UNESCO, Kültür ve Türkiye. Milli Folklor Dergisi, 19(78), 5-11.
- Özmehmet, E. (2008). Dünyada ve Türkiye'de Sürdürülebilir Kalkınma Yaklaşımları. Yaşar Üniversitesi Dergisi, 3(12), 1853 - 1876.
- Öztürk Mehmet Ve Öztürk Arzu (2019). "BMİDÇS'den Paris Anlaşması'na: Birleşmiş Milletler'in İklim Değişikliğiyle Mücadele Çabaları". Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 12: 527-541.
- Park, J., & Jeong, C. (2013). Financing the Commercialisation of Green Innovation. Science & Technology Policy Institute, 4(1), 94-118.
- Park: K. (2018). Social Bonds for Sustainable Development: A Human Rights Perspective on Impact Investing. Business and Human Rights Journal, 3(2), 233-255.
- Petras, M. (2020). Essays on Selected Issues of Post-Crisis Banking Regulation, Profitability and Risk. Universität Zu Köln, Wirtschafts- und Sozialwissenschaftlichen Fakultät, Doctoral Dissertation.
- Pham, L. (2016). Is it risky to go green? A volatility analysis of the green bond market. Journal of Sustainable Finance & Investment, 6(4), 263-291.
- Phan vd. (2020). Do Financial Technology Firms Influence Bank Performance?. Pacific-Basin Finance Journal, 62, 1-13.

- Prakash, B. (2020). Environment, Social and Governance (ESG) Reporting: Shift From Compliance to Commitment. University Of Twente, Master Thesis.
- Preston, L.E. and O'Bannon, D.P. (1997). The Corporate Social-Financial Performance Relationship: A Typology and Analysis. *Business and Society*, 36(4), 419-429.
- PRI (2019). What is Responsible Investment?. Erişim Adresi: <https://www.unpri.org/download?ac=10223>, (5.01.2024).
- Qiang, C., & Qian, Q. (2018). Summary of Credit Risk Assessment Methods. Macro Economy and Finance Research Center, Sichuan Radio and TV University.
- Ramić, H. (2019). Relationship Between ESG Performance and Financial Performance of Companies: An Overview of The Issue. University Of Lausanne, Faculty of Business and Economics, Master of Science in Accounting, Academic Thesis.
- Refinitiv. (2023). An overview of Global Industry Classification Standard (GICS). Tratto da Global Industry Classification Standard (GICS): <https://www.refinitiv.com/en/financial-data/reference-data/classifications/businessand-industry-classifications/global-industry-classification-standard-system>
- Resti, A., & Sironi, A. (2007). Risk Management and Shareholders' Value in Banking. Chichester, England: John Wiley & Sons, Ltd.
- Ribando, J. ve Bonne, G. (2010), "A new quality factor: finding alpha with ASSET4 ESG data", available at: www.thomsonreuters.com/content/dam/openweb/documents/pdf/tr-com-financial/report/starmine-quant-research-note-on-asset4-data.pdf (Erişim Tarihi: 07.01.2024).

- Rönesans Gayrimenkul, (2022). “Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesi”. <https://rgy.com.tr/surdurulebilirlik/insan/ birlesmis-milletler-kuresel-ilkeler-sozlesmesi/> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- S&P Global (2022). <https://www.spglobal.com/esg/solutions/data-intelligence-esg-scores>, (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Sansar N. G. (2015). Sürdürülebilirlik ve Kurumsal Sosyal Sorumluluk Açısından Sermaye Piyasasının Etkinliği ve Borsa İstanbul Örneği. Doktora Tezi. İstanbul Enstitüsü Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- SASB. (2010). SASB Standartları ve Diğer ESG Çerçevesi, <https://www.sasb.org/about/sasb-and-other-esg-frameworks/> (Erişim Tarihi: 07.01.2024).
- Scholtens, B. (2009). Corporate Social Responsibility in The International Banking Industry. *Journal of Business Ethics*, 86(2), 159-175.
- Siew, R.Y.J. (2017). Critical Evaluation of Environmental, Social and Governance Disclosures of Malaysian Property and Construction Companies. *Construction Economics and Building*, 17(2), 81-91.
- Siew, R.Y.J., Balatbat, M.C.A. and Carmichael, D.G. (2016). The Impact of ESG Disclosures and Institutional Ownership on Market Information Asymmetry. *Asia Pacific Journal of Accounting & Economics*, 23(4), 432-448.
- Silano, S. (2016, March 21). Cosa significa ESG. Retrieved from morningstar.it: <https://www.morningstar.it/it/news/148200/cosa-significa-esg.aspx>
- Sparkes, R. (2002). *Socially Responsible Investment: A Global Revolution*. Chichester West Sussex, England: John Wiley & Sons, LTD.
- Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2019). 100. Yıl Türkiye Planı (Onbirinci Kalkınma Planı (2019 - 2023)). Ankara.

- Şahinöz, Ahmet (2019). “Sürdürülemeyen “Sürdürülebilir Kalkınma”. Ufuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 15: 77-101.
- Şeker, Y. (2020). Finansal Raporlama Kalitesi ile Çevresel, sosyal ve Kurumsal Yönetim (ESG) Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesine Yönelik Uluslararası Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, İstanbul.
- Şen Hüseyin, Kaya Ayşe ve Alparslan Barış (2018). “Sürdürülebilirlik Üzerine Tarihsel Ve Güncel Bir Perspektif”. Ekonomik Yaklaşım Dergisi, 29: 1-47.
- Tbb, 2022 “Bankacılık Sektöründe Sürdürülebilirlik: Sektör Görünüm Raporu”. https://www.tbb.org.tr/content/upload/dokuman/8929/bankacilik_sektoru_runde_surdurulebilirlik-sektor_gorunum_raporu_03042023.pdf
- Terzi: (2017). Sürdürülebilir Kalkınma Çerçevesinde Türkiye'de Uygulanan Çevre Politikası Araçlarının Değerlendirilmesi. Uzmanlık Tezi, TC. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Ankara.
- Thomson Reuters (2023). https://economia.uniroma2.it/public/finance/files/StarMine_Credit_Risk_Models%5B1%5D.pdf
- Thomson Reuters. (2017). Thomson Reuters - EIKON: ESG Scores. Toronto, Canada: Thomson Reuters.
- Tıraş, Hayrettin; (2012), “Sürdürülebilir Kalkınma ve Çevre: Teorik Bir İnceleme”, KSÜ İİBF Dergisi, 2, ss.57-73.
- Torre Olmo, B., Cantero Saiz, M. and Sanfilippo Azofra, S. (2021). Sustainable Banking, Market Power and Efficiency: Effects on Banks Profitability and Risk. Sustainability, 13, 1-24.

- Townsend, B. (2020, Feb. 11). From SRI to ESG: The Origins of Socially Responsible and Sustainable Investing. Retrieved from Morningstar: <https://www.morningstar.com/features/esg-investing-history>
- Ulucak, R., & Erdem, E. (2012). Çevre - İktisat İlişkisi ve Türkiye'de Çevre Politikalarının Etkinliği. Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi, 4(6), 78- 98.
- UNDP. (2021, Aralık 16). UNDP, Türkiye'nin 2053 yılına kadar net sıfır rotası çizmesine destek veriyor. Ağustos 21, 2022 tarihinde <https://www.undp.org/tr/turkiye/press-releases/undp-turkiyenin-2053-yilina-kadar-net-sifir-rotasi-cizmesi-ne-destek-veriyor> adresinden alındı
- Van Gestel, T., & Baensens, B. (2009). Credit Risk Management. New York: Oxford University Press Inc.
- Yıldız, Y. (2012). Küresel İlkeler Sözleşmesi Işığında Türkiye'de Kurumsal Sosyal Sorumluluk. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı, İstanbul.
- Yoshino, N., Taghizadeh-Hesary, F. and Otsuka, M. (2020). Optimal Portfolio Selection for Environmental, Social, and Governance Investment. Asian Development Bank Institute.
- Zafir, C. Z., (2014). "Sürdürülebilir Kalkınma Yaklaşımı", İçinde, (Ed: Ahmet Faruk Aysan ve Devrim Dumludağ", Kalkınmada Yeni Yaklaşımlar, Ankara: İmge Kitabevi, ss: 243-275.
- Zumente I, Lāce N. (2021). ESG Rating—Necessity for the Investor or the Company? Sustainability. 13(16):8940.